

EUROOPAN
KOMISSIO

Bryssel 14.7.2021
COM(2021) 558 final

2021/0203 (COD)

Ehdotus

EUROOPAN PARLAMENTIN JA NEUVOSTON DIREKTIIVI

energiatehokkuudesta (uudelleenlaadittu)

(ETA:n kannalta merkityksellinen teksti)

{SEC(2021) 558 final} - {SWD(2021) 623 final} - {SWD(2021) 624 final} -
{SWD(2021) 625 final} - {SWD(2021) 626 final} - {SWD(2021) 627 final}

PERUSTELUT

1. EHDOTUKSEN TAUSTA

Komissio hyväksyi joulukuussa 2019 Euroopan vihreän kehityksen ohjelman¹, jossa esitetään *”uusi kasvustrategia, jonka tavoitteena on tehdä EU:sta oikeudenmukainen ja vauras yhteiskunta, jonka talous on moderni, resurssitehokas ja kilpailukykyinen ja jossa kasvihuonekaasujen nettopäästöistä pyritään eroon vuoteen 2050 mennessä, ja kasvuun pyritään lisäämättä resurssien käyttöä. Sen tavoitteena on myös suojella, hoitaa ja lisätä EU:n luonnonpääomaa sekä suojella kansalaisten terveyttä ja hyvinvointia ympäristöön liittyviltä riskeiltä ja ympäristövaikutuksilta.”* Näiden tavoitteiden saavuttamiseksi *”energiatehokkuudesta on tehtävä ensisijainen tavoite”*.

Samassa yhteydessä komissio ilmoitti myös esittävänsä vaikutusarvioidun suunnitelman unionin kasvihuonekaasupäästöjen vähentämistavoitteen nostamiseksi vastuullisella tavalla vuoteen 2030 mennessä ja sitoutui *”tarkastelemaan energialainsäädäntöä ja ehdottamaan siihen tarvittaessa muutoksia kesäkuuhun 2021 mennessä”*.²

Komissio esitti maaliskuussa 2020 ehdotuksen eurooppalaiseksi ilmastolaiksi, jonka tavoitteena on luopua hiilen käytöstä Euroopassa vuoteen 2050 mennessä. Komissio ehdotti ilmastotavoitesuunnitelmassaan³, että unionin kasvihuonekaasupäästöjen vähennystavoite nostetaan vähintään 55 prosenttiin vuoden 1990 tasosta vuoteen 2030 mennessä, mikä merkitsee huomattavaa lisäystä nykyiseen 40 prosentin tavoitteeseen verrattuna. Ilmastotavoitesuunnitelmassa hahmoteltiin myös tarvittavat toimet kaikilta talouden sektoreilta, mukaan lukien keskeisten lainsäädäntövälineiden tarkistaminen tämän kunnianhimoisemman tavoitetason saavuttamiseksi ja Euroopan vihreän kehityksen ohjelmaa koskevassa tiedonannossa⁴ esitetyn sitoumuksen täyttämiseksi. Tavoitteena on esittää kattava suunnitelma Euroopan unionin tavoitteen nostamiseksi 55 prosenttiin vastuullisella tavalla vuoteen 2030 mennessä. Ilmastotavoitesuunnitelma vastaa myös Pariisin sopimuksen tavoitetta pitää maapallon lämpötilan nousu selvästi alle kahdessa celsiusasteessa ja jatkaa toimia nousun pitämiseksi 1,5 celsiusasteessa. Eurooppa-neuvosto hyväksyi joulukuussa 2020 sitovan EU:n tavoitteen kasvihuonekaasupäästöjen vähentämisestä vähintään 55 prosentilla vuoteen 2030 mennessä vuoden 1990 tasoon verrattuna⁵. Eurooppa-neuvosto totesi, että ilmastotavoitteita on nostettava tavalla, joka vauhdittaa kestävästä talouskasvusta, luo laadukkaita työpaikkoja, tuottaa unionin kansalaisille terveys- ja ympäristöhyötyjä ja edistää unionin talouden pitkän aikavälin maailmanlaajuisia kilpailukykyä edistämällä vihreään teknologiaan liittyvää innovointia. Euroopan parlamentti ja neuvosto pääsivät 22. huhtikuuta 2021 alustavaan poliittiseen yhteisymmärrykseen kasvihuonekaasupäästöjen vähentämisestä vähintään 55 prosentilla vuoteen 2030 mennessä. Siinä vahvistetaan puitteet toimille

¹ Euroopan vihreän kehityksen ohjelma, COM(2019) 640 final.

² Vihreän kehityksen ohjelmaa koskevan tiedonannon liite, sivu 2.

³ KOMISSION TIEDONANTO EUROOPAN PARLAMENTILLE, NEUVOSTOLLE, EUROOPAN TALOUS- JA SOSIAALIKOMITEALLE JA ALUEIDEN KOMITEALLE EU:n ilmastotavoite vuodelle 2030 entistä korkeammalle – Panostetaan ilmastoneutraaliin tulevaisuuteen ihmisten hyväksi, COM/2020/562 final.

⁴ KOMISSION TIEDONANTO EUROOPAN PARLAMENTILLE, EUROOPPA-NEUVOSTOLLE, NEUVOSTOLLE, EUROOPAN TALOUS- JA SOSIAALIKOMITEALLE JA ALUEIDEN KOMITEALLE Euroopan vihreän kehityksen ohjelma, COM/2019/640 final.

⁵ <https://www.consilium.europa.eu/media/47296/1011-12-20-euco-conclusions-en.pdf>.

kasvihuonekaasupäästöjen vähentämiseksi tulevana vuosikymmeninä, mutta se on pantava täytäntöön erityislainsäädännöllä sen varmistamiseksi, että kyseisiä vähennyksiä tapahtuu. Ennusteet osoittavat, että jos nykyiset politiikat pannaan täysimääräisesti täytäntöön, kasvihuonekaasupäästöjen vähennykset vuoteen 2030 mennessä olisivat noin 45 prosenttia vuoden 1990 tasoihin verrattuna, kun huomioon ei oteta maankäytön päästöjä ja hiilen sitomista, ja noin 47 prosenttia, kun otetaan huomioon maankäyttö. Vuoden 2030 ilmastotavoitesuunnitelmassa esitetään siten toimia, joita edellytetään kaikilla talouden aloilla, ja keskeisten lainsäädäntövälineiden tarkistamisen käynnistämistä, jotta kunnianhimoisempi tavoite on saavutettavissa.

Tämän toteuttamiseksi Euroopan komission vuoden 2021 työohjelmassa⁶ ilmoitettiin 55-valmiuspaketista ('Fit for 55') kasvihuonekaasupäästöjen vähentämiseksi vähintään 55 prosentilla vuoteen 2030 mennessä ja ilmastoneutraalin Euroopan saavuttamiseksi vuoteen 2050 mennessä. Paketti kattaa monia eri politiikan aloja, kuten energiatehokkuus, uusiutuvat energialähteet, maankäyttö, energiaverotus, taakanjako ja päästökauppa.

Energiatehokkuus on keskeinen toiminta-ala, jota ilman unionin talouden täydellistä hiilestä irtautumista ei voida saavuttaa⁷. Energiatehokkuusdirektiivi on johtanut unionin nykyiseen energiatehokkuuspolitiikkaan, jonka tavoitteena on hyödyntää energiansäästömahdollisuuksia kustannustehokkaasti. Joulukuussa 2018 energiatehokkuusdirektiiviä muutettiin osana ”Puhdasta energiaa kaikille eurooppalaisille” -pakettia, erityisesti sisällyttämällä siihen uusi vuoteen 2030 ulottuva unionin yleinen energiatehokkuustavoite, joka on vähintään 32,5 prosenttia (verrattuna ennustettuun energiankäyttöön vuonna 2030), ja laajentamalla ja vahvistamalla energiansäästövelvoitetta vuoden 2020 jälkeen.

Vaikka vuoden 2020 energiatehokkuustavoite on pystytty saavuttamaan covid-19-pandemian aiheuttamien poikkeuksellisten olosuhteiden vuoksi, jäsenvaltioiden kansallisissa energia- ja ilmastosuunnitelmissaan ilmoittamien kansallisten panosten summa jää alle unionin tavoitetason, joka on 32,5 prosenttia vuonna 2030. Nämä panokset vähentäisivät energian loppukulutusta yhteensä 29,4 prosenttia ja primäärienergian kulutusta 29,7 prosenttia verrattuna vuoden 2007 viiteskenaarion vuotta 2030 koskeviin ennusteisiin. Tämä tarkoittaisi sitä, että panosten yhteisvaje tavoitteisiin nähden olisi 2,8 prosenttiyksikköä primäärienergian kulutuksessa ja 3,1 prosenttiyksikköä energian loppukulutuksessa EU27:ssä. Tämä ero vaikuttaa myös siihen, kuinka paljon toimia tarvitaan energiatehokkuustavoitteiden korkeamman tavoitetason saavuttamiseksi. Ilmastotavoitesuunnitelman vaikutustenarvioinnissa todetaan, että on epätodennäköistä, että tarvittava parempi energiatehokkuus toteutuisi pelkästään markkinavoimien, nykyisen markkinajärjestelyn ja teknologian kehittämisen avulla, mikä tarkoittaa, että ponnisteluja on lisättävä. Tähän direktiiviin liitetyn vaikutustenarvioinnin⁸ mukaan energiatehokkuutta on parannettava huomattavasti nykyisestä 32,5 prosentin tavoitetasosta.

⁶ COM(2020) 690 final

⁷ Tiedonanto: Puhdas maapallo kaikille – Eurooppalainen visio kukoistavasta, nykyaikaisesta, kilpailukykyisestä ja ilmastoneutraalista taloudesta (COM/2018/773 final), jossa tarkastellaan energiatehokkuuden merkitystä kaikkien hiilestä irtautumisen skenaarioiden välttämättömänä edellytyksenä.

⁸ SWD(2021) 623.

Korkeampi tavoitetaso edellyttää myös energiatehokkuuden voimakkaampaa edistämistä aina, kun se on kustannustehokasta, kaikilla energiasäätelyjärjestelmän aloilla sekä kaikilla asiaankuuluvilla sektoreilla, joiden toiminta vaikuttaa energian kysyntään, kuten liikenteessä, vesivaroihin liittyvillä aloilla ja maataloudessa. Veden ja energian väliseen yhteyteen puuttuminen on erityisen tärkeää, koska veden ja energian tarve kasvaa ja ilmastomuutos aiheuttaa vesivaroihin kasvavia paineita.

Energiatehokkuusdirektiivi on yksi tärkeä osatekijä edettäessä kohti tavoitetta saavuttaa ilmastoneutraalius vuoteen 2050 mennessä. Energiatehokkuutta käsitellään siinä erillisenä energialähteenä. Energiatehokkuuden keskeistä roolia korostaa energiatehokkuus etusijalle -periaate. ”Energiatehokkuus etusijalle” tunnustetaan unionin energiapolitiikan ohjaavaksi periaatteeksi, ja se olisi otettava huomioon kaikilla aloilla energiasäätelyjärjestelmää laajemmin kaikilla tasoilla, myös rahoitusosalalla. Energiatehokkuusratkaisuja olisi pidettävä ensimmäisenä vaihtoehtona tehtäessä suunnittelu- ja investointipäätöksiä ja laadittaessa uusia sääntöjä tarjontapuolelle ja muille politiikan aloille. Periaate on tunnustettu keskeiseksi osaksi energia-alan integrointistrategiaa⁹.

Vaikka merkittävää energiansäästöpotentiaalia löytyykin kaikilta aloilta, erityisen haastavia aloja ovat liikenne, sillä sen osuus energian loppukulutuksesta on 30 prosenttia, ja rakennukset, koska unionin rakennuskannasta 75 prosenttia on energiatehokkuudeltaan heikkoa. Toinen tärkeä ala, johon kiinnitetään yhä enemmän huomiota, on tieto- ja viestintätekniikka, jonka osuus maailman sähkön kokonaiskulutuksesta on 5–9 prosenttia ja kaikista päästöistä yli 2 prosenttia. Vuonna 2018 unionin datakeskusten energiankulutus oli 76,8 terawattituntia. Tämän odotetaan nousevan vuoteen 2030 mennessä 98,5 TWh:iin, mikä merkitsee 28 prosentin lisäystä. Absoluuttinen kasvu voidaan nähdä myös suhteellisesti: datakeskusten osuus sähkön kysynnästä EU:ssa oli 2,7 prosenttia vuonna 2018, ja se nousee vuoteen 2030 mennessä 3,21 prosenttiin, jos kehitys jatkuu nykyiseen malliin¹⁰. Euroopan digitaalistrategiassa¹¹ korostettiin jo nyt, että tarvitaan erittäin energiatehokkaita ja kestäviä datakeskuksia ja että televiestintäoperaattorit on velvoitettava avoimuuteen niiden ympäristöjalanjäljen osalta.

Julkinen sektori on itsessään tärkeä talouden toimija, ja sen osuus unionin energian kokonaisloppukulutuksesta on noin 5-10 prosenttia¹². Kaiken kaikkiaan arvioidaan, että unionin osuus valtionhallinnon elimille osoitetuista julkisista hankintasopimuksista on noin 16 prosenttia. Jäsenvaltioiden tasolla tämä osuus vaihtelee 5 prosentista 86 prosenttiin¹³. Julkisten rakennusten energiankulutuksen arvioidaan olevan noin 2 prosenttia unionin energian loppukulutuksesta. Koko julkisella sektorilla on edelleen kustannustehokkaita säästämismahdollisuuksia sekä olemassa olevien rakennusten peruskorjauksessa ja energianhallinnassa että energiatehokkaiden rakennusten, tuotteiden ja palvelujen tulevissa hankinnoissa.

⁹ COM(2020) 299 final.

¹⁰ <https://digital-strategy.ec.europa.eu/en/library/energy-efficient-cloud-computing-technologies-and-policies-eco-friendly-cloud-market>.

¹¹ Komission tiedonanto Euroopan parlamentille, neuvostolle, Euroopan talous- ja sosiaaliskomitealle ja alueiden komitealle – Euroopan digitaalista tulevaisuutta rakentamassa (COM(2020) 67 final).

¹² SWD(2021) 623, kohta 2.2.2.

¹³ Energiatehokkuusdirektiivin (2012/27/EU) 6 ja 7 artiklan arviointi (SWD(2016) 403 final; https://ec.europa.eu/energy/sites/ener/files/documents/3_en_autre_document_travail_service_part1_v3.pdf).

Teollisuus on yksi aloista, joilla energiatehokkuutta on parannettu viime vuosikymmenen aikana merkittävästi. Kustannustehokkaita säästömahdollisuuksia on kuitenkin edelleen olemassa¹⁴. Lämmityksen ja jäähdytyksen osuus unionin energian loppukulutuksesta on puolet, mikä tekee siitä suurimman energian loppukäytön alan. Tällä alalla on vielä paljon mahdollisuuksia vähentää energiankäyttöä ja saavuttaa silti tarvittavat lämpötilat¹⁵. Lämmityksellä ja jäähdytyksellä on näin ollen ratkaiseva asema unionin tavoitteessa siirtyä puhtaaseen ja hiilineutraaliin talouteen vuoteen 2050 mennessä. Rakennusten eristyksen parantaminen on merkittävä osa-alue, mutta myös lämmön ja kylmän tehokkaampi toimittaminen on mahdollista¹⁶. Energian muuntamisessa, siirrossa ja jakelussa voi esiintyä merkittäviä energiahäviöitä¹⁷. Yhteisten menetelmien ja raportoinnin puuttuminen vaikeuttaa verkkojen tai operaattorien vertailua tai suorituskyvyn vertailua. Unionissa ei itse asiassa ole yhtenäistä energiahäviön määritelmää, minkä vuoksi tietojen laatu ei ole optimaalinen. Tähän on syytä saada parannus.

Kotitalouksien osuus unionin energian loppukulutuksesta on noin neljännes. Kuluttajien ja kansalaisten käyttäytymisellä on merkittävä vaikutus tähän energiankulutukseen, ja energiatehokkuusdirektiivi sisältää useita säännöksiä, joilla tuetaan kansalaisten ja kuluttajien vaikutusmahdollisuuksia. Vahvan kuluttajakäyttäytymistä ja kuluttajien vaikutusmahdollisuuksien lisäämistä koskevan ulottuvuuden puuttuminen energiatehokkuuden edistämisessä erityisesti paikallisemmilla tasoilla johtaa siihen, että kuluttajilla ei ole riittävästi kannustimia toteuttaa energiatehokkuuden parannuksia ja puuttua korkeisiin alkuvaiheen kustannuksiin ja ristiriitaisten kannustimien ongelmaan¹⁸.

Vaikka energiatehokkuusdirektiivissä annetaankin jäsenvaltioille kannustimia puuttua energiaköyhyyteen, covid-19-kriisi on tuonut korostetusti esiin tarpeen ratkaista energiaköyhyyskysymys, jos unioni aikoo luoda yhteisen Porton sosiaalisen sitoumuksen¹⁹ mukaisesti sosiaalisen Euroopan, jossa otetaan huomioon kaikkien kansalaisten tarpeet antamalla heille mahdollisuus aktiiviseen rooliin vihreässä siirtymässä samalla kun lievennetään kielteisiä vaikutuksia ja eikä ketään jätetä jälkeen. Energiaköyhyys on kaikissa jäsenvaltioissa keskeinen teema, sillä yhä useammilla eurooppalaisilla voi olla erityisesti energiakustannusten nousun ja työttömyyden vuoksi vaikeuksia hankkia tarvitsemaansa energiaa. Myös keskituloisilla kotitalouksilla saattaa lähitulevaisuudessa olla kasvava energiaköyhyiden riski, sillä energiaköyhyydestä kärsivistä kotitalouksista suurin osa on (alemman) keskitulotason kotitalouksia. Energiatehokkuus on todettu tehokkaimmaksi ratkaisuksi lievittää energiaköyhyyttä ja poistaa joidenkin hinnoittelutoimenpiteiden mahdolliset kielteiset jakaumavaikutukset²⁰. Kuten Euroopan vihreän kehityksen ohjelmassa edellytetään, energiatehokkuusdirektiivissä ja muissa 55-valmiuspakettiin kuuluvissa aloitteissa, erityisesti sosiaalisessa ilmastorahastossa, käsitellään tätä kaksitahoista haastetta ja muutetaan sekä ilmastoon liittyvät että sosiaaliset tarpeet mahdollisuuksiksi.

¹⁴ SWD(2021) 623, liite H.

¹⁵ SWD(2021) 623, kohta 2.2.2.

¹⁶ Lämmitystä ja jäähdytystä koskeva EU:n strategia (COM/2016/051 final).

¹⁷ Ks. esimerkiksi 2nd CEER Report on Power Losses; Euroopan energia-alan sääntelyviranomaisten neuvosto, 2020.

¹⁸ SWD(2021) 623, kohta 2.2.2.

¹⁹ <https://www.consilium.europa.eu/press/press-releases/2021/05/08/the-porto-declaration/>

²⁰ SWD(2021) 623, kohta 2.2.2 ja liite L.

Tässä yhteydessä muutoksilla voidaan vahvistaa energiatehokkuusdirektiiviä, jotta jäljellä oleviin markkinaesteisiin ja häiriöihin voidaan puuttua paremmin. Tähän pyritään ottamalla huomioon Euroopan vihreän kehityksen ohjelman laajemmat tavoitteet, joilla pyritään siihen, että ketään ei jätetä jälkeen ja että saadaan aikaan kestävä talous. Ehdotuksella vahvistetaan näin ollen energiatehokkuusdirektiivin eri säännöksiä sen varmistamiseksi, että sillä edistetään parhaalla mahdollisella tavalla ilmastotavoitesuunnitelman mukaista korkeampaa ilmastotavoitetta vähentää kasvihuonekaasupäästöjä vähintään 55 prosenttia vuoteen 2030 mennessä.

- **Yhdenmukaisuus muiden alaa koskevien politiikkojen säännösten kanssa**

Ehdotus on osa laajempaa energiatehokkuuspolitiikan poliittista kehystä, jossa käsitellään mahdollisuuksia parantaa energiatehokkuutta tietyillä politiikan aloilla, joita ovat muun muassa rakennukset (direktiivi 2010/31/EY²¹ (rakennusten energiatehokkuusdirektiivi)), tuotteet (direktiivi 2009/125/EY²², asetus (EU) 2017/1369 ja asetus (EU) 2020/740) ja hallintoasetus (EU) 2018/1999. Näillä politiikoilla on erittäin tärkeä rooli energiansäästöjen aikaansaamisessa vaihdettaessa tuotteita uusiin tai rakennettaessa tai peruskorjattaessa rakennuksia²³. Ehdotus on sopusoinnussa uusiutuvia energialähteitä koskevan direktiivin tarkistamista koskevan ehdotuksen kanssa²⁴²⁵.

Tässä ehdotuksessa energiatehokkuusdirektiivin uudelleenlaatimiseksi vahvistetaan puitteet muille energiatehokkuuspolitiikoille määrittämällä energiatehokkuustavoitteet sekä tärkeimmät monialaiset ja täsmällisemmät toimenpiteet. Sen tavoitteena on saavuttaa energiansäästöjä julkisella sektorilla muun muassa velvoittamalla tekemään julkisille rakennuksille joka vuosi peruskorjauksia ja ottamalla huomioon energiatehokkuus hankittaessa tavaroita, palveluja, töitä ja rakennuksia. Sen julkisia rakennuksia koskeva erityistavoite täydentää rakennusten energiatehokkuutta koskevaa direktiiviä, jossa vahvistetaan rakennuksiin liittyvät normit ja erityiset tekniset velvoitteet. Julkinen sektori palvelee koko väestöä, myös heikossa asemassa ja energiaköyhyyden vaarassa olevia asiakkaita. Näin varmistetaan Euroopan vihreän kehityksen ohjelman mukaisesti, että kaikki pysyvät mukana. Energiatehokkuusdirektiivissä kiinnitetään erityistä huomiota julkiseen sektoriin, jotta se voi toimia esimerkkinä energiatehokkuuden edistämisessä. Komissio on aloittanut rakennusten energiatehokkuutta koskevan direktiivin uudelleentarkastelun tarkoituksenaan esittää ehdotus vuoden 2021 loppupuolella. Vaikka tässä vaiheessa ei ole

²¹ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2010/31/EU, annettu 19 päivänä toukokuuta 2010, rakennusten energiatehokkuudesta.

²² Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2009/125/EY, annettu 21 päivänä lokakuuta 2009, energiaan liittyvien tuotteiden ekologiselle suunnittelulle asetettavien vaatimusten puitteista. Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) 2017/1369, annettu 4 päivänä heinäkuuta 2017, energiamerkintää koskevien puitteiden vahvistamisesta, ja Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) 2020/740, annettu 25 päivänä toukokuuta 2020, renkaiden merkitsemisestä polttoainetaloudellisuuden ja muiden ominaisuuksien osalta.

²³ Lisäksi ekologista suunnittelua koskevaan työsuunnitelmaan (2020–2024) ja ”Perusparannusaalto”-toimintasuunnitelmaan sisältyvien tuotearviointien toteuttaminen yhdessä rakennusten energiatehokkuusdirektiivin uudelleentarkastelun kanssa edistää merkittävästi vuoden 2030 energiatehokkuustavoitteen saavuttamista.

²⁴ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi (EU) 2018/2001, annettu 11 päivänä joulukuuta 2018, uusiutuvista lähteistä peräisin olevan energian käytön edistämisestä, PE/48/2018/REV/1, EUVL L 328, 21.12.2018, s. 82–209.

²⁵ SWD(2021) 623, liite M.

mahdollista ennakoida uudelleentarkastelun tuloksia, tässä ehdotuksessa huomioidaan rakennusten energiatehokkuutta koskevan direktiivin erityinen asema kustannusoptimaalisten energiatehokkuusvaatimusten asettamisessa ja vahvistetaan energiatehokkuusdirektiivin säännöksiä, jotka koskevat julkisten elinten esimerkillistä roolia erityisesti rakennusten osalta (5 ja 6 artikla) ja julkisia hankintoja (7 artikla). Nämä säännökset tarjoavat tarvittavan horisontaalisen toimintakehyksen.

Energiatehokkuusdirektiivissä vahvistetaan puitteet lämmitys- ja jäähdytysuunnittelulle, jonka avulla jäsenvaltiot voivat yksilöidä energiatehokkuuteen ja uusiutuvaan energiaan liittyviä mahdollisuuksia. Siinä säädetään myös näiden mahdollisuuksien hyödyntämistä koskevien politiikkojen ja toimenpiteiden seurannasta. Näillä politiikoilla ja toimenpiteillä tuetaan suoraan uusiutuvan energian kulutukselle asetetun tavoitteen saavuttamista uusiutuvia energialähteitä koskevan direktiivin 24 artiklassa lämmitys- ja jäähdytysalalle asetetun tavoitteen osalta. Esimerkiksi tarkistamalla tehokkaan kaukolämmityksen ja -jäähdytyksen määritelmää (energiatehokkuusdirektiivin 2 artiklan 43 alakohta) voitaisiin suoraan edistää uusiutuvan energian käyttöönottoa kaukolämmityksessä ja -jäähdytyksessä. Nämä alatavoitteet auttaisivat saavuttamaan energiatehokkuusdirektiivin energiatehokkuustavoitteet.

Lisäksi energiatehokkuusdirektiivin mukaiset lämmitys- ja jäähdytysalan suunnittelutoimenpiteet sovitetaan yhteen kansallisten energia- ja ilmastosuunnitelmien aikataulun kanssa. Tämä lisää yhdenmukaisuutta kansallisten energia- ja ilmastosuunnitelmien, kokonaisvaltaisten arviointien ja uusiutuvista lähteistä peräisin olevan energian potentiaalin sekä hukkalämmön ja -kylmän käytön arviointien välillä uusiutuvia energialähteitä koskevan direktiivin 15 artiklan 7 kohdan mukaisesti.

Energiatehokkuusdirektiivin eri säännösten raportointia koskevista yksityiskohdista säädetään hallintoasetuksessa (asetus (EU) 2018/1999²⁶). Tämän asetuksen mukaan kunkin jäsenvaltion on laadittava vuosiksi 2021–2030 kymmenvuotinen yhdenmukainen kansallinen energia- ja ilmastosuunnitelma, jossa esitetään, miten se aikoo edistää muun muassa vuodeksi 2030 asetetun energiatehokkuustavoitteen saavuttamista. Hallintoasetus sisältää myös erityisiä vaatimuksia, jotka koskevat energiatehokkuustavoitteiden asettamista, raportointivelvoitteita, edistymisen seurantaan sekä korjaavia toimia, jotka on toteutettava, jos tavoitteet ja edistyminen eivät ole riittäviä. Tähän direktiiviin tehtyjen muutosten vaikutuksia on analysoitava, mikä saattaa edellyttää hallintoasetuksen muuttamista myöhemmin, jotta voidaan varmistaa näiden kahden säädöksen välinen yhdenmukaisuus. Uudet säännökset, jotka liittyvät erityisesti ohjeellisten kansallisten panosten vahvistamiseen, vajeiden täyttämismekanismeihin ja raportointivelvoitteisiin, olisi siirrettävä päällekkäisten vaatimusten välttämiseksi hallintoasetukseen, kun sitä tarkistetaan, ja sovitettava yhteen sen kanssa. Joitakin hallintoasetuksen säännöksiä saattaa myös olla tarpeen arvioida uudelleen tässä direktiivissä ehdotettujen muutosten vuoksi.

Energiatehokkuusdirektiivi on vuorovaikutuksessa muun energiatehokkuuslainsäädännön eli rakennusten energiatehokkuutta koskevan direktiivin, ekologista suunnittelua koskevan direktiivin ja energia- ja rengasmerkintäasetusten²⁷ kanssa. Näissä lainsäädäntövälineissä asetetaan suorituskyykyä koskevat vähimmäisvaatimukset, mutta niissä ei edellytetä korvausasteen nopeuttamista tai vähimmäistason ylittävien tehokkaampien vaihtoehtojen

²⁶ EUVL L 328, 21.12.2018, s. 1–77

²⁷ SWD(2021) 623, liite M.

valitsemista. Tärkeimmät jäsenvaltioiden käytettävissä olevat mekanismit, joilla ne voivat saavuttaa luonnollisia tasoja suurempia energiansäästöjä energiatehokkuusdirektiivin vaatimusten täyttämiseksi, ovat energiatehottomien laitteiden korvaaminen ja tehokkaampien valintojen edistäminen. Kussakin välineessä käsitellään erilaisia energiatehokkuusnäkökohtia ja päädytään lopulta samaan tavoitteeseen eli energiatehokkuuden parantamiseen ja unionin yleisen energiatehokkuustavoitteen saavuttamiseen. Muilla aloilla energiatehokkuusdirektiivi täydentää muuta lainsäädäntöä, jolla pyritään parantamaan energiatehokkuuden huomioon ottamista ja siten lisäämään energiansäästöjen kokonaismäärää esimerkiksi julkisiin hankintoihin, energiaverkkoihin sekä lämmitykseen ja jäähdytykseen liittyvien toimenpiteiden osalta.

- **Yhdenmukaisuus unionin muiden politiikkojen kanssa**

Energiatehokkuusdirektiivin politiikkarakenteen muutokset ovat vuorovaikutuksessa olemassa olevien ja suunniteltujen politiikkojen ja toimenpiteiden kanssa, joita ovat muun muassa hinnoittelumekanismit ja muut kuin hintoja koskevat mekanismit ja toimenpiteet. Energiatehokkuusdirektiivi, jolla puututaan nykyisiin energiatehokkuutta haittaaviin markkinaesteisiin, toimii käsi kädessä rakennuksissa käytettävien polttoaineiden päästökaupan käyttöönoton kanssa, mikä lyhentää energiatehokkuusinvestointien takaisinmaksuaikaa ja vahvistaa energiatehokkuustoimenpiteiden toteuttamismahdollisuuksia kaikkialla unionissa. Ilmastotavoitesuunnitelma osoitti, että tarvitaan sääntelytoimien ja hiilen hinnoittelun yhdistelmää, jos kasvihuonekaasupäästöjen 55 prosentin vähennystavoite halutaan saavuttaa mahdollisimman kustannustehokkaasti. Tasapainon löytäminen hiilen hinnoittelun ja sääntelypolitiikan välillä on ratkaisevan tärkeää, jotta ilmastotavoite voidaan saavuttaa kustannustehokkaasti ja samalla lieventää vaikutuksia, jotka aiheutuvat hiilidioksidikustannusten siirtämisestä erityisesti heikossa asemassa oleviin asiakkaisiin ja loppukäyttäjiiin. Samalla päästökauppa tuottaa päästöoikeuksien huutokaupoista lisätuloja, jotka voidaan jakaa uudelleen jäsenvaltioiden kesken ja jäsenvaltioiden sisällä, jotta heikossa asemassa olevia ja energiaköyhiä loppukäyttäjiä voidaan tukea laskujen maksamisessa ja rakennusten kunnostamisessa.

55-valmiuspaketissa kootaan yhteen asiaankuuluvat politiikan välineet, joilla voidaan edistää kasvihuonekaasupäästöjen 55 prosentin vähennystavoitetta. Tavoitteena on tehdä se johdonmukaisella ja oikeasuhteisella tavalla yhdessä muiden asiaankuuluvien asetusten ja direktiivien kanssa. Tämä koskee erityisesti energiatehokkuusdirektiiviä, uusiutuvia energialähteitä koskevaa direktiiviä (REDII), EU:n päästökauppajärjestelmää, taakanjakoasetusta, maankäyttöä, maankäytön muutosta ja metsätaloutta (LULUCF), energiaverotusta ja ajoneuvojen hiilidioksidipäästönormeja. 55-valmiuspakettiin kuuluvien eri aloitteiden välinen johdonmukaisuus tunnustettiin keskeiseksi tekijäksi kun halutaan varmistaa, että paketin eri toimintavälineet, kuten energiatehokkuusdirektiivi, edistävät mahdollisimman tehokkaasti korkeamman 55 prosentin ilmastotavoitteen saavuttamista. Näillä EU:n politiikoilla edistetään energiatehokkuusdirektiivin tavoitteiden saavuttamista erityisesti energiatehokkuustavoitteen osalta. Energiatehokkuusdirektiivissä säädetyillä tavoitteilla ja toimenpiteillä varmistetaan tehokkaammat yhteydet ja synergiat unionin muiden politiikkojen kanssa²⁸.

²⁸

SWD(2021) 623, liite M.

Energiatohokkuusdirektiivillä on merkittäviä yhteyksiä uusiutuvia energialähteitä koskevaan direktiiviin erityisesti lämmityksen ja jäähdytyksen osalta, sillä molemmat edistävät myös energia-alan integrointistrategian tavoitteiden saavuttamista. Energiatohokkuusdirektiivi tarjoaa vahvemmat puitteet suunnittelulle lämmityksen ja jäähdytyksen energiatohokkuuteen ja uusiutuvaan energiaan liittyvän potentiaalin määrittämiseksi, ja siinä edellytetään, että jäsenvaltiot panevat täytäntöön politiikkoja ja toimenpiteitä tämän potentiaalin hyödyntämiseksi. Näillä politiikoilla ja toimenpiteillä tuetaan suoraan uusiutuville energialähteille asetetun tavoitteen saavuttamista lämmityksessä ja jäähdytyksessä, joista säädetään uusiutuvia energialähteitä koskevan direktiivin 23 artiklassa. Näillä tavoitteilla edistetään puolestaan energiatohokkuusdirektiivin 23 artiklassa ja koko energiatohokkuusdirektiivissä vahvistettujen energiatohokkuustavoitteiden saavuttamista.

EU:n päästökauppajärjestelmässä asetetaan kasvihuonekaasupäästöille yläraja, joka alenee ajan mittaan. Taakanjakoasetuksessa asetetaan jäsenvaltioille sitovat vuotuiset kasvihuonekaasupäästötavoitteet, jotka kohdistuvat kasvihuonekaasupäästöihin aloilla, jotka eivät kuulu EU:n päästökauppajärjestelmään, kuten rakennukset, liikenne ja maatalous. Taakanjakoasetus edistää energiatohokkuusdirektiivin ja erityisesti energiansäästövelvoitteen noudattamista. Energiansäästövelvoitteen mukainen täydentävyysvaatimus kannustaa jäsenvaltioita panemaan täytäntöön kansallisia politiikkoja ja toimenpiteitä, jotka ylittävät unionin tasolla vahvistetut energiatohokkuutta koskevat vähimmäisvaatimukset (esim. tiukemmat kansalliset rakennusmääräykset ja ohjelmat, joilla edistetään korkeampia laiteluokkia). EU:n päästökauppajärjestelmän²⁹ ja energiaverodirektiivin³⁰ kaltaiset hinnoittelutoimenpiteet tekevät energiatohokkuuteen tehtävistä investoinneista taloudellisesti houkuttelevampia, mutta niillä ei poisteta markkinaesteitä, joiden vuoksi investointeja ei tapahdu optimaalisella tavalla. Näin ollen ne täydentävät energiatohokkuuslainsäädäntöä, mutta eivät korvaa sitä.

Ennen kuin kaikki 55-valmiuspaketissa ehdotetut toimenpiteet ja tavoitteet alkavat vaikuttaa täysimääräisesti ja vapauttavat Euroopan kansalaiset fossiilisten polttoaineiden riippuvuudesta ja energiakustannusten noususta, jotkin toimet voivat siirtymäkauden aikana johtaa merkittäviin jakaumavaikutuksiin. EU:n päästökauppajärjestelmän laajentamisen rakennus- ja liikennealoille odotetaan aiheuttavan energian hintojen nousua, koska polttoaineiden toimittajat todennäköisesti siirtävät hiilidioksidikustannukset kuluttajien maksettavaksi ja voivat siten vaikuttaa heikossa asemassa oleviin asiakkaisiin ja fossiilisista polttoaineista riippuvaisiin loppukäyttäjiin tai ihmisiin, joita uhkaa energiaköyhyys. Kohdennetut toimenpiteet helpottavat siirtymää sekä Euroopan tasolla että kansallisella tasolla. 55-valmiuspaketissa ehdotetaan energiatohokkuusdirektiivin mukaisia erityistoimenpiteitä ja uudesta päästökauppajärjestelmästä saataviin tuloihin perustuvaa uutta rahoitusvälinettä, jolla lievennetään tieliikenteen ja rakennusten hiilidioksidipäästöjen hinnoittelun käyttöönotosta kuluttajille aiheutuvia korkeampia kustannuksia. On olennaisen tärkeää varmistaa, että energiatohokkuusinvestointeja tehdään yhteiskunnissamme kaikkein heikoimmassa asemassa olevien keskuudessa. Siirtymän vaikutuksia voidaan lieventää tukitoimenpiteillä, joilla

²⁹ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2003/87/EY, annettu 13 päivänä lokakuuta 2003, kasvihuonekaasujen päästöoikeuksien kaupan järjestelmän toteuttamisesta unionissa ja neuvoston direktiivin 96/61/EY muuttamisesta.

³⁰ Neuvoston direktiivi 2003/96/EY, annettu 27 päivänä lokakuuta 2003, energiatuotteiden ja sähkön verotusta koskevan yhteisön kehyksen uudistamisesta, EUVL L 283, 31.10.2003, s. 51–70.

tiukennetaan energiansäästövelvoitetta ja parannetaan ja suojellaan heikossa asemassa olevia asiakkaita, energiaköyhyydestä kärsiviä tai energiaköyhyyden uhkaamia kotitalouksia ja tapauksen mukaan sosiaaliperusteisissa asunnoissa asuvia henkilöitä. Energiatehokkuusdirektiivin nojalla ehdotettujen toimenpiteiden ja uusien alojen päästökaupasta saataviin tuloihin perustuvan uuden rahoitusvälineen yhteisvaikutus auttaa puuttumaan mahdollisiin kielteisiin sosiaalisiin vaikutuksiin tehokkaasti ja solidaarisuuden hengessä. Jäsenvaltiot voivat edelleenkin hyödyntää EU:n päästökauppajärjestelmästä saatavia tuloja, joihin sisältyy myös uusien alojen päästökauppa, energiatehokkuuden, kaukolämpöjärjestelmien ja eristuksen parantamiseen tähtäävien toimenpiteiden rahoittamiseen tai taloudellisen tuen antamiseen pieni- ja keskituloisille kotitalouksille.

Kahden uuden alan eli rakennusten ja tieliikenteen päästökaupasta aiheutuvien sosiaalisten vaikutusten käsittelemiseksi perustetaan sosiaalinen ilmastorahasto, jäljempänä 'rahasto'. Varmistaakseen, että rahaston lisämenot voidaan kattaa unionin talousarviossa, komissio esittää samanaikaisesti rahastoasetuksen kanssa ehdotuksia sekä monivuotisesta rahoituskehiksestä 2021–2027 annetun asetuksen että neuvoston päätöksen (EU, Euratom) 2020/2053, jäljempänä 'omia varoja koskeva päätös', muuttamiseksi. Osa tieliikenteen ja rakennusten päästökaupasta kertyvistä tuloista kartuttaa unionin talousarviota. Rahastosta olisi myönnettävä varoja jäsenvaltioille, jotta voidaan tukea niiden toimenpiteitä ja investointeja, joilla pyritään parantamaan rakennusten energiatehokkuutta, toteuttamaan rakennusten perusparannuksia ja auttaa siirtymään rakennusten lämmityksessä ja jäähdytyksessä muihin kuin hiiliperäisiin polttoaineisiin, muun muassa ottamalla käyttöön uusiutuvista energialähteistä tuotettua energiaa, sekä rahoittamaan päästötöntä ja vähäpäästöistä liikkuvuutta ja liikennettä. Jäsenvaltiot voisivat harkita rakennemuutosta nopeuttavien investointien ohella väliaikaisesti myös suoraa tukea heikossa asemassa oleville kotitalouksille.

Perusparannusaaltoa koskevan strategian mukaisesti unionin rahoitustuki energiatehokkuuteen ja rakennusten peruskorjauksiin tehtäville investoinneille, joilla autetaan puuttumaan energiaköyhyyteen tai ehkäisemään sitä, sisältyy useisiin monivuotisen rahoituskehiksen ja Next Generation EU -välineen uusiin ja nykyisiin ohjelmiin.

Toinen keskeinen energiatehokkuusinvestointien rahoituslähde on elpymis- ja palautumistukiväline, josta annetaan jäsenvaltioiden käyttöön yhteensä 672,5 miljardia euroa avustusten ja lainojen muodossa. Yleisenä tavoitteena on, että 37 prosenttia elpymis- ja palautumistukivälineen varoista osoitetaan ilmastotoimiin, ja jäsenvaltiot aikovat käyttää huomattavia summia rakennusten peruskorjausinvestointeihin Euroopan komission ohjeiden mukaisesti ja kohdentaa ne erityisesti energiatehokkuudeltaan heikoimpiin rakennuksiin ja energiaköyhiin kotitalouksiin.

Koheesiopolitiikan varoista osoitetaan edelleen 30 prosentin yleisen ilmastotavoitteen puitteissa ja keskittymällä toimintapolitiittiseen tavoitteeseen 2 merkittävä osuus unionin talousarviosta energiatehokkuuteen ja rakennusten peruskorjaukseen tehtäviin investointeihin, kun taas InvestEU-ohjelmalla saadaan liikkeelle mittavia yksityisiä ja julkisia investointeja jäsenvaltioissa erityisten rahoitusvälineiden ja teknisen tuen, erityisesti ELENA-välineen, avulla.

Oikeudenmukaisen siirtymän rahastolla, jonka kokonaisbudjetti on 17,5 miljardia euroa, pyritään lieventämään ilmastoneutraaliin talouteen siirtymisestä aiheutuvia sosiaalisia ja taloudellisia kustannuksia muun muassa investoimalla energiatehokkuuteen ja rakennusten kunnostamiseen, mistä saadaan kaksi hyötyä: paikallisten työpaikkojen luominen ja energiaköyhyyden torjuminen kestäväällä tavalla.

Keskitetysti hallinnoiduissa ohjelmissa, kuten Life-ohjelmassa tai Horisontti Eurooppa -puiteohjelmassa, on rahoitukselle määritetty painopisteitä, joilla tuetaan oikeudenmukaista ja vihreää siirtymää erityisohjelmien tavoitteiden ja luonteen mukaisesti eli pyritään teknologian ja markkinoiden innovointiin ja parhaiden käytäntöjen kehittämiseen energiatehokkuuspolitiikan täytäntöönpanossa. Maantieajoneuvojen hiilidioksidipäästöjä koskevassa EU:n lainsäädännössä edellytetään, että valmistajat vähentävät myymänsä ajoneuvovalikoiman keskimääräisiä hiilidioksidipäästöjä. Raskaita hyötyajoneuvoja sekä henkilöautoja ja kevyitä hyötyajoneuvoja varten on annettu säännöksiä³¹. Nämä säännökset tarkoittavat, että valmistajien on joko otettava käyttöön teknologiaa, jolla parannetaan ajoneuvojen energiatehokkuutta (esimerkiksi vähentämällä niiden aerodynaamista tai vierintävastusta tai parantamalla voimalaitteen hyötysuhdetta), tai käytettävä energialähdettä, joka tuottaa vähemmän hiilidioksidipäästöjä. Siirtymällä täysin sähköisiin voimalaitteisiin voidaan välttää polttomoottoreiden energiahäviöt ja päästä loppuenergian kulutukseen, joka on kilometriä kohden vain murto-osa verrattuna polttomoottoreihin. Liikenteen energiankulutuksen väheneminen ajoneuvojen hiilidioksidipäästöjä koskevan lainsäädännön seurauksena on otettu huomioon EU:n yleistä energiatehokkuustavoitetta määritettäessä. Energiatehokkuusdirektiivi luo synergioita kestävä ja älykkään liikkuvuuden strategian toimenpiteiden kanssa. Vaikka direktiivissä jätetään jäsenvaltioille täysi joustovara ja harkintavalta valita toimenpiteet liikenteen energiankulutuksen vähentämiseksi, direktiivi kannustaa energiatehokkuustoimenpiteiden käyttöönottoon liikenteessä. Myös kiertotaloutta koskeva toimintasuunnitelma täydentää energiatehokkuusdirektiiviä. Tuotteiden ja infrastruktuurien suunnittelu pidempää käyttöä varten tai raaka-aineiden uudelleenkäyttö ja kierrätys vähentävät energiankulutusta ja kasvihuonekaasupäästöjä tuotteiden ja infrastruktuurien elinkaaren aikana. Perusparannusaaletta koskevassa strategiassa keskitytään varmistamaan, että Euroopan rakennukset ovat energiatehokkaampia, vähemmän hiili-intensiivisiä koko elinkaarensa aikana ja kestävämpiä. Kiertotalouden periaatteilla voidaan auttaa vähentämään rakennusten peruskorjauksesta aiheutuvaa saastumista ja materiaaleihin liittyviä kasvihuonekaasupäästöjä.

2. OIKEUSPERUSTA, TOISSIJAISUUSPERIAATE JA SUHTEELLISUUSPERIAATE

• Oikeusperusta

Ehdotus perustuu Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 194 artiklan 2 kohtaan, joka on energiatoimenpiteiden oikeusperusta. Ehdotetuilla toimenpiteillä pyritään parantamaan energiatehokkuutta kaikilla aloilla ja koko energiaketjussa ja siten saavuttamaan yksi 194 artiklassa luetelluista tavoitteista eli energiatehokkuuden ja energiansäästön edistäminen 194 artiklan 1 kohdan c alakohdan mukaisesti. Koska perussopimukseen sisältyy erityinen energiaan liittyvä oikeusperusta, sitä on aiheellista käyttää.

• Toissijaisuusperiaate (jaetun toimivallan osalta)

Tässä ehdotuksessa käsitellään toissijaisuusperiaatetta, koska unionilla ei ole yksinomaista toimivaltaa energiapolitiikan alalla. Ehdotus perustuu energiatehokkuuden kasvavaan merkitykseen poliittisena ja taloudellisena haasteena ja sen tiiviiseen kytkökseen energian

³¹ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) 2019/631, annettu 17 päivänä huhtikuuta 2019, hiilidioksidipäästönormien asettamisesta uusille henkilöautoille ja uusille kevyille hyötyajoneuvoille.

toimitusvarmuutta, ilmastonmuutosta, sisämarkkinoita sekä taloudellista ja sosiaalista kehitystä koskeviin politiikan aloihin.

EU:n toimien tarve

EU:n toimet ovat näin ollen perusteltuja toissijaisuusperiaatteen nojalla SEUT-sopimuksen 191 artiklan mukaisesti, sillä Euroopan tason koordinointi parantaa itse asiassa energiavarmuutta sekä ympäristö- ja ilmastohyötyjä. Energiasäästöjen vajauksen taustalla olevat ongelmat (verrattuna optimaaliseen tasoon yhteiskunnan näkökulmasta) ovat samat kaikkialla EU:ssa, ja niitä esiintyy kaikkialla³².

Unionin tason toimia tarvitaan sen varmistamiseksi, että jäsenvaltiot edistävät EU:n tason sitovaa energiatehokkuustavoitetta ja että se saavutetaan yhteisesti ja kustannustehokkaasti. Jäsenvaltioiden on määriteltävä omat tavoitetasonsa sekä kehityspolut, jotka vastaavat niiden kansallisia olosuhteita ja kontekstia. Välineen luonne ja se, että energiatehokkuustavoite ei ole sitova kansallisella tasolla, ovat toissijaisuusperiaatteen mukaisia. Kun otetaan huomioon kansalliset olosuhteet ja erityispiirteet, jäsenvaltioilla säilyy edelleen joustovara sen suhteen, millä politiikkayhdistelmällä, aloilla ja lähestymistavalla vaaditut energiansäästöt voidaan saavuttaa vuoteen 2030 mennessä.

Koska ilmastotavoitetta on tiukennettu, unionin toimilla täydennetään ja vahvistetaan kansallisia ja paikallisia toimia energiatehokkuuden lisäämiseksi. Hallintoasetuksessa säädetään jo komission velvollisuudesta toimia, jos jäsenvaltiot eivät onnistu saavuttamaan unionin tavoitteita. Näin tosiasiallisesti tunnustetaan virallisesti unionin toiminnan keskeinen rooli tässä yhteydessä, ja EU:n toimet ovat näin ollen perusteltuja toissijaisuusperiaatteen nojalla SEUT-sopimuksen 191 artiklan mukaisesti.

Energiansäästöjen vajauksen taustalla olevat ongelmat (verrattuna optimaaliseen tasoon yhteiskunnan näkökulmasta) ovat samat kaikkialla unionissa, ja niitä esiintyy kaikkialla. Kun otetaan huomioon energiankulutuksen ulkoiset kustannukset (kuten kasvihuonekaasupäästöt, ilman epäpuhtauspäästöt, energiavarmuus), energiatehokkuuden lisäämiseen ja energiankulutuksen vähentämiseen tähtäävät toimet tuottavat todennäköisesti hyötyjä kansallisten rajojen ulkopuolellakin. Rajat ylittävien ongelmien osalta on epätodennäköistä, että jäsenvaltioiden toimet johtaisivat optimaalisiin tuloksiin. Ilmastotavoitteen ollessa tiukempi myös energiatehokkuustavoitteen on oltava korkeammalla, ja tällöin unionin toimilla on täydennettävä ja vahvistettava kansallisia ja paikallisia toimia.

Lisäksi välineen luonne ja se, että energiatehokkuustavoite ei ole sitova kansallisella tasolla, on toissijaisuusperiaatteen mukainen. Kun otetaan huomioon kansalliset olosuhteet ja erityispiirteet, jäsenvaltioilla säilyy edelleen joustovara sen suhteen, millä politiikkayhdistelmällä, aloilla ja lähestymistavalla vaaditut energiansäästöt voidaan saavuttaa vuoteen 2030 mennessä. Energia on kuitenkin politiikan ala, jolla investointitarpeet ovat suuria.

Unionin tasolla koordinoitulla lähestymistavalla voidaan luoda luottamusta, luotettavuutta ja jatkuvuutta ja lisätä eri toimijoiden investointien ja osallistumisen todennäköisyyttä. Unionin tason politiikoilla voidaan myös luoda oikeudenmukainen ja tasapuolinen siirtymä niille

³² SWD(2021) 623, kohta 2.

maille ja alueille, joiden talouselämään teollisuuden rakenteessa tai työllisyydessä energiasiirtymästä aiheutuvat muutokset voivat vaikuttaa merkittävästi.

Lisäksi unionin tason koordinoitujen toimet mahdollistavat sen, että jäsenvaltioiden erilaiset toimintavalmiudet voidaan ottaa paremmin huomioon. Ulkoinen kustannus syntyy, kun tavarain tai palvelun tuottamisesta tai kuluttamisesta aiheutuu kolmannelle osapuolelle kustannus (negatiivinen vaikutus).

EU:n tason lisäarvo

Energiatohokkuuspolitiikka on keskeinen keino vähentää kasvihuonekaasupäästöjä ja edistää ympäristöhyötyjä, taloudellisia ja sosiaalisia hyötyjä, kuten parempaa ilmanlaatua, pienempiä energialaskuja ja parempaa terveyttä. Unionin vuoden 2030 energia- ja ilmastotavoitteet ovat yhteisiä tavoitteita. Koordinoiduilla unionin politiikoilla on tältä osin paremmat mahdollisuudet muuttaa unioni ilmastoneutraaliksi mantereeksi vuoteen 2050 mennessä. Yhteinen lähestymistapa on tehokkain tapa varmistaa kansainvälisten sitoumusten täyttäminen.

Jäsenvaltioiden tasolla on toteutettava konkreettisia toimia energiankulutuksen vähentämiseksi. Näitä toimia varten tarvitaan kuitenkin tehokkaita unionin tason puitteita. Koordinoidulla ja yhdenmukaistetulla lähestymistavalla unionin tasolla mahdollistetaan ja tehostetaan jäsenvaltioiden toimia ja varmistetaan neljän vapauden toteutuminen. Unionin yhteinen lähestymistapa auttaa esimerkiksi luomaan laajemmat markkinat eurooppalaisille toimittajille, työntekijöille ja tavaroille ja varmistamaan, että samoja velvoitteita ja sääntöjä sovelletaan kaikkialla. Tämä suojelee ja lisää kilpailua. Unionin tason yhteinen lähestymistapa antaa kuluttajille mahdollisuuden nauttia samoista perusoikeuksista ja saada vertailukelpoista ja tunnistettavaa tietoa kaikkialla unionissa. Unionin yhteinen lähestymistapa energiatohokkuuteen mahdollistaa sen, että voidaan vastata erityisiin yhteisiin haasteisiin, kuten tarpeeseen lieventää energiaköyhyyttä.

Energiatohokkuusdirektiivin täytäntöönpanosta saadut kokemukset ovat osoittaneet, että unionin yhteinen kehys on sosiaalisesti oikeudenmukainen, vähentää kustannuksia, lisää sisämarkkinoiden hyötyjä ja antaa kansallisille päätöksentekijöille mahdollisuuden oppia toisiltaan. Energiatohokkuusdirektiivi täydentää ja vauhdittaa tehokkaasti muita kansallisia ja unionin tason toimenpiteitä. Unionin tasolla hyväksytyt politiikat kuvaavat, miten ilmastomuutoksen, toimitusvarmuuden, kestävyys, ympäristön, sisämarkkinoiden sekä sosiaalisen ja taloudellisen kehityksen toimintaloheet ovat tiiviisti yhteydessä toisiinsa. Kasvua, investointeja ja työpaikkojen luomista koskevat vaikutukset sisämarkkinoihin voidaan näin ollen ottaa huomioon päätettäessä politiikoista ja toimenpiteistä ja pantaessa niitä täytäntöön. Tätä tuki työryhmä, jonka tehtävänä oli mobilisoida jäsenvaltioita vuoden 2020 energiatohokkuustavoitteiden saavuttamiseksi ja jossa vaadittiin vahvaa, kohdennettua ja yhteistä energiatohokkuuspoliittista kehystä tarvittavien investointien houkuttelemiseksi ja sen varmistamiseksi, että energiansäästöt saavutetaan oikeudenmukaisella ja tasapuolisella tavalla.

Lisäksi unionin sisämarkkinat edistävät voimakkaasti kustannustehokkuutta kasvihuonekaasupäästöjen vähentämisessä.

Unionin yhteisellä toiminnalla varmistetaan, että politiikan tavoitteet saavutetaan yhteisesti mahdollisimman alhaisin kustannuksin. Jotta yleiset tavoitteet voitaisiin saavuttaa yhteisesti, unionin tasolla koordinoitulla toiminnalla voidaan mahdollistaa ja tehostaa kansallisen tason toimia varmistamalla yhdenmukaisempi lähestymistapa, auttamalla luomaan eurooppalaisille

toimittajille suuremmat markkinat ja varmistamalla, että niihin sovelletaan samoja velvoitteita ja sääntöjä.

Unionin tason kehys lisää myös sijoittajien varmuutta. Se antaa koko sisämarkkinoille yleisen sysäyksen investoida kaikenlaisiin energiatehokkaisiin tuotteisiin. Unionin ja kansallisten tavoitteiden määrittely antaa selkeän kuvan siitä, kuinka paljon toimia energiatehokkuuden alalla odotetaan, ja se auttaa määrittelemään energiatehokkaiden tuotteiden ja palvelujen markkinoiden koon. Tämä antaa toimittajille ja valmistajille viestin siitä, että tuotekehittelyyn on tässä suhteessa panostettava enemmän.

Energiatehokkuuden saavuttaminen ja kuluttajien vaikutusmahdollisuuksien lisääminen edellyttävät merkityksellistä, täsmällistä ja ymmärrettävää tietoa energian käytöstä, siihen liittyvistä kustannuksista ja helppopääsyistä rakennusmateriaalien (ikkunat, eristys jne.), lämmitys- ja jäähdytysratkaisujen sekä muiden energiatehokkuuden parantamiseen tähtäävien tuotteiden kilpailukykyisille markkinoille pääsemiseksi.

Alakohtaisilla, esimerkiksi lämmitys- ja jäähdytysalalle suunnatuilla toimenpiteillä voidaan varmistaa asianmukainen huomio aloihin, joilla kasvihuonekaasupäästöjä on vähennettävä eniten. Yhdenmukaistetulla suunnittelulla varmistetaan kansallisten politiikkojen ja toimenpiteiden vertailtavuus. Lisäksi sillä varmistetaan, että jäsenvaltioiden alakohtaisista tavoitteista ja suunnitelmista on saatavilla jäsenneiltyä tietoa, mikä auttaa jäsenvaltioita ja markkinoiden toimijoita suunnittelemaan toimintaansa. Lämmityksen ja jäähdytyksen osalta se auttaa varmistamaan, että markkinat ovat riittävät ja niillä on käytössä yhteiset standardit, jotta kaukolämpö- ja yhteistuotantolaitteiden toimittajat voivat alentaa kustannuksia ja motivoida niitä innovoimaan ja parantamaan tarjontaansa.

Toimimalla unionin tasolla voidaan poistaa useita julkisten ja yksityisten investointien esteitä, puuttua kansallisen tason eri lupaviranomaisten välisen koordinoinnin puutteeseen ja edistää hallinnollisia valmiuksia toteuttaa rajatylittäviä hankkeita ja tukijärjestelmiä.

Energiatehokkuusdirektiivissä asetetaan yleinen energiatehokkuustavoite, mutta suurin osa tämän tavoitteen saavuttamiseksi toteutettavista toimista jätetään jäsenvaltioiden tehtäväksi. Energiatehokkuus etusijalle -periaatteen soveltaminen jättää jäsenvaltioille joustovaraa. Energiatehokkuusdirektiivissä asetetaan sitovat energiatehokkuustavoitteet unionin tasolla, mutta siinä ei aseteta kansallisen tason sitovia tavoitteita vuosille 2020 ja 2030. Jäsenvaltioiden olisi vahvistettava panoksensa unionin energiatehokkuustavoitteen yhteiseen saavuttamiseen ottaen huomioon energiatehokkuusdirektiivissä esitetty kaava. Velvoittamalla julkinen sektori vähentämään vuosittain energiankulutusta varmistetaan, että julkinen sektori täyttää tehtävänsä toimia esikuvana, samalla kun jäsenvaltiot voivat vapaasti valita energiatehokkuutta parantavia toimenpiteitä vaaditun loppuenergiankulutuksen vähennyksen saavuttamiseksi. Lisäksi energiatehokkuusdirektiivissä säädetään edelleen vuosittaisesta peruskorjausasteesta suhteessa rakennusten lattiapinta-alaan. Tämän velvoitteen soveltamisala laajennetaan koskemaan kaikkien julkisten elinten omistamia rakennuksia jäsenvaltion alueella. Tällä toimenpiteellä varmistetaan, että jäsenvaltiot toimivat vastaisuudessaakin esikuvana parantamalla rakennusten energiatehokkuutta omilla aloillaan, ja säilytetään samalla liikkumavara toimenpiteiden valinnassa. Lisäksi energiatehokkuusdirektiivi tarjoaa tarvittavat puitteet julkisten elinten ostamien tuotteiden, palvelujen, urakoiden ja rakennusten korkean energiatehokkuuden varmistamiseksi ja tarvittaessa laajempien kestäväyyteen, yhteiskuntaan, ympäristöön ja kiertotalouteen liittyvien näkökohtien huomioon ottamiseksi. Yhdenmukaistetulla lähestymistavalla, johon sisältyy energiatehokkuusnäkökohtien huomioon ottaminen tarjouskilpailumenettelyissä, säilytetään kilpailu, varmistetaan pitkän aikavälin kustannustehokkaat energiansäästöt ja mahdollistetaan laajojen markkinoiden toiminnan jatkuminen. Energiatehokkuusdirektiivi tuo suurempia energiansäästöjä nostamalla

säästöastetta. Jäsenvaltioiden olisi jatkettava uusien vuotuisten energiansäästöjen saavuttamista politiikkatoimien avulla kaikilla aloilla. Koska energiansäästövelvoite on tehokas toimenpide energiatehokkuuden parantamiseksi eri aloilla, se on myös tehokas väline jäsenvaltioiden tukemiseksi energiaköyhyyden lievittämisessä. Näin ollen energiansäästövelvoitteessa edellytetään, että jäsenvaltiot saavuttavat erikseen laskettavan osuuden tarvittavasta energiansäästöjen kokonaismäärästä siten, että säästöt koskettavat heikossa asemassa olevia asiakkaita ja loppukäyttäjiä, energiaköyhyydestä kärsiviä ihmisiä ja tapauksen mukaan sosiaaliperusteisissa asunnoissa asuvia henkilöitä. Yhdenmukaistettu lähestymistapa voi edistää kaikkien Euroopan kansalaisten kannalta oikeudenmukaista energiakäännettä. Energiansäästövelvoite jättää jäsenvaltioille täyden joustovaran politiikkatoimien tyypin, koon, soveltamisalan ja sisällön suhteen. Energiatehokkuusdirektiivillä varmistetaan kaikille Euroopan kansalaisille yhtäläiset lämmitykseen, jäähdytykseen ja lämpimään käyttöveteen liittyvät sopimusperusteiset perusoikeudet. Vaikka energiatehokkuusdirektiivissä edellytetään asiakkaiden tiettyjen sopimusperusteisten perusoikeuksien täytäntöönpanoa, kansallista toimivaltaa ei rajoitettaisi. Kuluttajille suunnatussa tiedotuksessa ja valistustoimissa tarvitaan samalla tavalla tasapuolisia toimintaedellytyksiä kaikkialla EU:ssa. Jäsenvaltioiden on toteutettava asianmukaiset toimenpiteet, mutta tällaisten toimien konkreettinen suunnittelu on niiden harkintavallassa. Talous- ja terveystalouden unionin laajuiset vaikutukset osoittavat, että tarvitaan myös yhdenmukaista lähestymistapaa heikossa asemassa olevien asiakkaiden, loppukäyttäjien ja energiaköyhyydestä kärsivien vaikutusmahdollisuuksien lisäämiseksi ja heidän suojelemisekseen.

Jotta voidaan varmistaa sama suojelun ja vaikutusmahdollisuuksien lisäämisen taso, energiatehokkuusdirektiivissä edellytetään, että energiatehokkuutta parantavia toimenpiteitä toteutetaan ja rahoitetaan ensisijaisesti kyseisten ihmisten keskuudessa, mikä myös tukee jäsenvaltioita jakaumavaikutusten lieventämisessä. Asiantuntijaverkosto helpottaa jäsenvaltioiden toimia tältä osin, ja se olisi perustettava kaikkiin jäsenvaltioihin. Jäsenvaltioiden on vaadittava pakollisia energiakatselmuksia suurilta yrityksiltä, koska tällä tavoin saavutettavat energiansäästöt voivat olla merkittäviä, mutta ne voivat myös kehittää ohjelmia, joilla kannustetaan pk-yrityksiä teettämään energiakatselmuksia. Lämmityksen ja jäähdytyksen alalla jäsenvaltiot säilyttävät toimivaltansa tehdä kattavan arvioinnin tehokkaan yhteistuotannon ja tehokkaan kaukolämmityksen ja -jäähdytyksen mahdollisuuksista, ja ne voivat myöntää poikkeuksia tehokkaan yhteistuotannon tai kaukolämmitys- tai kaukojäähdytysverkon avulla tapahtuvaan hukkalämmön talteenottoon. Energiatehokkuusdirektiivi antaa jäsenvaltioille mahdollisuuden ottaa käyttöön toimenpiteitä ja menettelyjä yhteistuotantolaitosten edistämiseksi. Sisämarkkinoiden luomisen edistämiseksi kaikkien jäsenvaltioiden, kansallisten sääntelyviranomaisten sekä siirto- ja jakeluverkonhaltijoiden olisi sovellettava energiatehokkuus etusijalle -periaatetta ja poistettava kaikki sääntelyyn liittyvät, tekniset ja muut esteet energiatehokkuuden parantamiseksi energiaverkkojen toiminnassa. Energiapalvelumarkkinoiden kehittäminen sekä energiapalvelujen kysynnän että tarjonnan varmistamiseksi jäisi jäsenvaltioiden harkinnan varaan. Energiatehokkuusdirektiivillä säilytettäisiin jäsenvaltioiden mahdollisuus toteuttaa toimia, joilla tunnistetaan energiatehokkuuden parantamisen sääntelylliset ja muut esteet ja puututaan niihin. Jäsenvaltioita ja alueita kannustettaisiin hyödyntämään täysimääräisesti rakenne- ja investointirahastoja ja muita rahoitusvälineitä investointien käynnistämiseksi energiatehokkuutta parantaviin toimenpiteisiin, energiaköyhyyden lievittämiseksi sekä heikossa asemassa oleviin asiakkaisiin ja loppukäyttäjiiin, energiaköyhyydestä kärsiviin ihmisiin ja sosiaaliperusteisissa asunnoissa asuviin kohdistuvien jakaumavaikutusten lieventämiseksi.

Näin ollen ehdotus noudattaa toissijaisuusperiaatetta.

- **Suhteellisuusperiaate**

Tähän ehdotukseen liittyvän vaikutustenarvioinnin³³ perusteella ja suhteellisuusperiaatteen mukaisesti ehdotetut muutokset eivät kaiken kaikkiaan ylitä sitä, mikä on tarpeen korkeamman energiatehokkuustavoitteen saavuttamiseksi, jotta vuodeksi 2030 asetettu ilmastotavoite voidaan saavuttaa. Energiatehokkuustavoitteiden osalta muutokset ovat oikeassa suhteessa vaadittuun unionin tavoitetasoon, mikä vastaa ilmastotavoitesuunnitelmassa ehdotettua korotettua ilmastotavoitetta, jonka mukaan kasvihuonekaasupäästöjä vähennetään vähintään 55 prosenttia. Useissa tarkistuksissa asetetaan julkishallinnoille erityisiä tavoitteita ja velvoitteita energiansäästöjen saavuttamiseksi tietyillä aloilla – julkinen sektori ja energiaköyhyys – jotka ovat yleisesti oikeasuhteisia. Julkisen sektorin energiansäästövelvoitteen osalta julkiset elimet määrittellään julkisista hankinnoista annetussa direktiivissä 2014/24/EU (hankintaviranomaiset). Jäsenvaltioiden olisi perustettava julkisista elimistä tietokanta, jossa on tiedot myös kyseisten elinten vuotuisesta energiankulutuksesta. Ehdotettu energiankulutuksen vähentämisvelvoite jättää jäsenvaltioille huomattavasti joustovaraa sen suhteen, missä ja miten energiansäästöt voitaisiin saavuttaa. Säästötoimenpiteiden toteuttamisesta saatavat kustannus-hyötyvaikutukset huomioon ottaen näitä toimia pidetään tehokkaina, eikä niitä katsota liiallisiksi. Ehdotuksella pyritään myös puuttumaan jakaumavaikutuksiin, joita aiheutuu päästökaupan laajentamisesta rakennuksiin ja liikenteeseen. Erityisesti lämmitystä ja jäähdytystä koskevien määritelmien ja velvoitteiden asettaminen olisi oikeassa suhteessa niihin energiansäästöjen lisäyksiin ja synergiavaikutuksiin muiden välineiden kanssa, joita tällä alalla voitaisiin saavuttaa. Uusien seuranta- ja raportointivaatimusten oikeasuhteisuus riippuu siitä, miten hyvin kasvaneet kustannukset ja saavutetut säästöt ovat tasapainossa, kun asiaankuuluvien toimenpiteiden vaikutuksia ymmärretään paremmin.

Asetettujen rajoitusten taso on siis oikeassa suhteessa tavoiteltuun päämäärään nähden.

- **Säätelytavan valinta**

Säätelytavaksi on valittu direktiivi, joka jäsenvaltioiden on pantava täytäntöön. Direktiivi on sopivin säätelytapa, koska siinä määritellään unionin tavoitteet selkeästi, mutta jätetään jäsenvaltioille riittävästi liikkumavaraa panna direktiivi täytäntöön kansallisiin olosuhteisiin parhaiten sopivin keinoin.

Ehdotuksessa yhdistetään energiatehokkuusdirektiivin kodifiointi ja muuttaminen. Komissio pitää Kansalaisten Eurooppa -hankkeen kannalta tärkeänä, että unionin lainsäädäntöä yksinkertaistetaan ja selkeytetään, jotta siitä saataisiin yksiselitteisempää ja käyttökelpoisempää kansalaisille. Kansalaiset saisivat näin uusia mahdollisuuksia ja tilaisuuksia käyttää lainsäädännön heille tarjoamia erityisiä oikeuksia. Ehdotus sisältää merkittäviä muutoksia energiatehokkuusdirektiiviin, jota on muutettu useita kertoja.

Näiden kahden menettelyn, tarkistuksen ja kodifioinnin, yhdenmukaistamiseksi komissio ehdottaa energiatehokkuusdirektiivin uudelleenlaatimista. Uudelleenlaatiminen edistää osaltaan unionin lainsäädännön yksinkertaistamista, koska sen ansiosta voidaan hyväksyä yksi ainoa säädösteksti, jolla samanaikaisesti tehdään haluttu muutos, kodifioidaan kyseinen

³³ SWD(2021) 623.

muutos ja sitä edeltävät aikaisemman säädöksen muuttumattomat säännökset sekä kumotaan kyseinen säädös ja sitä edeltävät muutossäädökset. Sen vuoksi uudelleenlaadittu direktiivi on asianmukainen väline, ja se on paremmasta lainsäädännöstä tehdyn toimielinten välisen sopimuksen 46 kohdan mukaisen komission sitoumuksen mukainen³⁴. Uudella säädöksellä korvataan ja kumotaan aikaisempi säädös 2012/27/EU.

Siltä osin kuin artikloja on numeroitu uudelleen, vanhojen ja uusien numeroiden vastaavuus esitetään uudelleenlaaditun direktiivin liitteessä XVI.

3. JÄLKIARVIOINTIEN, SIDOSRYHMIEN KUULEMISTEN JA VAIKUTUSTENARVIOINTIEN TULOKSET

• Jälkiarviointit/toimivuustarkastukset³⁵

Energiatehokkuusdirektiivi on edelleen merkityksellinen pyrittäessä lisäämään energiatehokkuutta unionissa ja edistämään 55 prosentin ilmastotavoitteen saavuttamista. Sillä saavutetaan myös muita etuja, kuten energiantuonnista riippuvuuden vähentäminen ja innovoinnin ja kilpailukyvyn lisääminen. Arviointi on osoittanut, että energiatehokkuusdirektiivillä on varmistettava, että jäsenvaltiot toteuttavat riittävästi toimia tietyillä energialaajuuksilla aloilla. Useissa komission tekemissä tutkimuksissa sekä sidosryhmiltä saadussa aineistossa³⁶ on ilmennyt, että energiatehokkuusinvestoinneille ja kustannustehokkaille säästöille on nykyisillä teknologioillakin edelleen merkittäviä mahdollisuuksia jäsenvaltioiden talouden eri aloilla ja koko yhteiskunnassa.

Nykytilanteessa ja vielä enemmän covid-19-kriisistä johtuvien kielteisten sosioekonomisten vaikutusten ja tulonmenetysten vuoksi suuri osa tästä energiatehokkuus- ja energiansäästöpotentiaalista uhkasi kuitenkin jäädä hyödyntämättä, johtuen myös markkinoiden ja sääntelyn puutteista, jotka estävät kustannustehokkaiden energiatehokkuusinvestointien ja -toimien toteuttamisen. Koska energiansäästöpotentiaali on merkittävä, energiatehokkuustoimia on edelleen edistettävä ja energiatehokkuuden esteitä on poistettava, myös investointien osalta.

Arviointi osoittaa, että julkisella sektorilla näyttää olevan haluttomuutta sisällyttää hankintoihin järjestelmällisesti energiatehokkuusvaatimuksia, pääasiassa ostohinnan vuoksi. Näin ollen energiatehokkuusdirektiiviä voitaisiin vahvistaa ja virtaviivaistaa, jotta se edistäisi korkeamman ilmastotavoitteen ja Euroopan vihreän kehityksen ohjelman tavoitteiden saavuttamista. Lisäksi energiatehokkuusdirektiivillä voitaisiin vastata paremmin sosioekonomisiin haasteisiin, kuten heikossa asemassa olevien asiakkaiden ja loppukäyttäjien suojeluun ja vaikutusmahdollisuuksien lisäämiseen sekä energiaköyhyyden lievittämiseen. Teollisuuden osalta arviointi osoittaa, että suurin este on todennäköisesti se, että useimmilla yrityksillä ei ole asiantuntemusta siitä, mitä teknisiä energiansäästömahdollisuuksia on tarjolla tai mitä taloudellisia etuja niistä voisi olla yritykselle.

³⁴ EUVL L 123, 12.5.2016, s. 1.

³⁵ SWD(2021) 623.

³⁶ Ks. esimerkiksi
12/Eiif_White%20paper_2020_REV.15.pdf.

https://www.eiif.org/sites/default/files/2020-12/Eiif_White%20paper_2020_REV.15.pdf

Energiatehokkuusdirektiivi on parantanut energiatehokkuutta koko unionissa tavoitteidensa (erityisesti 3 ja 5 artikla) ja sitovien toimenpiteiden (erityisesti energiansäästövelvoitteita koskevan 7 artiklan) ansiosta, vaikka unionin vuoden 2020 energiatehokkuustavoitteita ei olekaan saavutettu riittävästi. Tarvittavan energiatehokkuuden parantamisen tason saavuttaminen riippuu pitkälti siitä, miten kunnianhimoisia jäsenvaltiot ovat tavoitteita asettaessaan, sekä niiden pyrkimyksistä kehittää ja toteuttaa energiatehokkuustoimenpiteitä kansallisella tasolla. Vaikka energiatehokkuusdirektiivissä asetetaan loppu- ja primäärienergian kulutuksen raja-arvot koko unionille ja hallintoasetuksessa säädetään unionin lisätoimenpiteistä siinä tapauksessa, että tavoitteet jäävät saavuttamatta, tavoitteen ohjeellinen luonne ei tue sen saavuttamista. Ehdotuksen 7 artiklassa esitetyt toimenpiteet ovat edelleenkin tehokkaita energiansäästöjen aikaansaamiseksi varsinkin rakennusosalalla. Julkisen sektorin velvoitteet (5 ja 6 artikla) ovat osoittautuneet keskeisiksi, sillä ne osoittavat peruskorjauksia ja julkisia hankintoja toteuttavan keskushallinnon roolin esikuvana energiatehokkuuden edistämisessä. Toimenpiteitä on kuitenkin toteutettu vain pienessä mittakaavassa, ja julkisella sektorilla on monia rajoituksia, jotka estävät hyödyntämästä energiansäästöpotentiaalia. Energiatehokkuusdirektiivillä oli myös keskeinen merkitys edistettäessä energiakatselmusten käyttöä kaikkialla unionissa (8 artikla). Merkittäviä rajoituksia on kuitenkin edelleen, kuten auditointien jatkotoimet ja haasteet, jotka liittyvät pk-yritysten määritelmän soveltamiseen sekä energianhallintajärjestelmien täytäntöönpanoa koskevien vaatimusten ja kannustimien puutteeseen. Lämmitystä ja jäähdytystä koskevan 14 artiklan vaatimukset, erityisesti vaatimus kattavien arviointien laatimisesta, ovat kaikissa jäsenvaltioissa osaltaan lisänneet tietoa ja ymmärtämystä lämmityksen ja jäähdytyksen yleisestä merkityksestä. Analyysi on kuitenkin osoittanut, että kokonaisvaikutus on ollut melko vähäinen, mikä johtuu erityisesti siitä, että 14 artiklan mukaisesti tehtyjen kattavien arviointien havaintoja ei ole seurattu, ja siitä, että poikkeuksia on myönnetty runsaasti. Energiatehokkuusdirektiivillä on edistetty huomattavasti energiapalvelumarkkinoiden ja energiatehokkuutta koskevien sopimusten kehittämistä (18 artikla). Siitä huolimatta on vielä merkittäviä esteitä, joihin olisi puututtava.

Energiatehokkuudesta voidaan todeta, että energiatehokkuusdirektiivi on kaiken kaikkiaan edistänyt energiansäästöjen saavuttamista unionissa kustannustehokkaalla tavalla. Useissa ehdollisissa säännöksissä (esim. 5, 6, 9–11 ja 14 artikla) edellytetään toimintaa, jos se on kustannustehokasta tai taloudellisesti tai teknisesti toteutettavissa. Se on antanut jäsenvaltioille huomattavasti joustovaraa toimenpiteiden valinnassa. Jäsenvaltiot eivät ole kuitenkaan aina osoittaneet, miten toteutettavuus on todettu. Jäsenvaltioiden välillä ei ole merkittäviä eroja useimpien energiatehokkuusdirektiivin säännösten osalta, lukuun ottamatta 7 artiklaa (kustannukset riippuvat toimenpiteen suunnittelusta ja soveltamisalasta).

Yhdenmukaisuuden osalta energiatehokkuusdirektiivi on yleisesti ottaen yhdenmukainen laajempien energia- ja ilmastopolitiikkojen kanssa, mutta lisääntyvät yhteydet uusiutuvaan energiaan ja EU:n päästökauppajärjestelmään edellyttävät asianmukaista virtaviivaistamista ja hallinnollisen taakan vähentämistä. Lisäksi Euroopan vihreän kehityksen ohjelmaan kuuluvien aloitteiden yhteydessä on energiatehokkuusdirektiivin säännöksiä mukautettava hiilestä irtautumista ja saasteettomuutta koskevien tavoitteiden tukemiseksi.

Unionin tason lisäarvon osalta unionin toimilla oli keskeinen merkitys energiatehokkuuden parantamisessa kaikkialla unionissa. On selvää, että ilman EU:n tason tavoitetta ja sitovia toimenpiteitä sitä ei olisi saavutettu havaitussa mittakaavassa. Joitakin säännöksiä on kuitenkin syytä vahvistaa ja virtaviivaistaa sen varmistamiseksi, että energiatehokkuusdirektiivillä saavutetaan vaaditut toimet, kun otetaan huomioon unionin korkeampi ilmastotavoite, joka on vähintään 55 prosenttia vuoteen 2030 mennessä.

- **Sidosryhmien kuuleminen**

Arvioinnin etenemissuunnitelma/alustava vaikutustenarviointi julkaistiin 3. elokuuta 2020, ja se oli saatavilla 21. syyskuuta 2020 saakka.

Komissio sai 189 vastausta, ja 99 sidosryhmää toimitti lisäselvityksiä ja -tietoja vastauksiinsa. Eniten vastauksia saatiin elinkeinoelämän järjestöiltä (80 vastausta), yrityksiltä (36 vastausta) ja kansalaisjärjestöiltä (26 vastausta). Lisäksi syyskuusta lokakuuhun 2020 järjestettiin yhdeksän sidosryhmien erityisaiheista kokousta, joihin osallistui kohdennettuja sidosryhmiä, ja 10. marraskuuta 2020 pidettiin erityinen energiatehokkuusdirektiiviä käsittelevän asiantuntijaryhmän kokous. Komissio käynnisti myös internetpohjaisen julkisen kuulemisen, joka oli avoin 17. marraskuuta 2020 ja 9. helmikuuta 2021 välisenä aikana parempaa sääntelyä koskevien komission sääntöjen mukaisesti. Kysely sisälsi useita vaihtoehtoja ja avoimia kysymyksiä, jotka kattoivat monia näkökohtia, jotka liittyivät jälkiarviointiin ja energiatehokkuusdirektiivin tarkistamisvaihtoehtoihin. Vastauksia saatiin yhteensä 344. Eniten vastauksia saatiin liike-elämän järjestöiltä (132 vastausta), yksittäisiltä yrityksiltä (92 vastausta) ja kansalaisjärjestöiltä (34 vastausta). Kyselyyn vastanneista 21 vastasi yksityishenkilöinä. Kyselyyn vastasi 24 viranomaista, muun muassa yhdeksän jäsenvaltion (Kypros, Tšekki, Viro, Suomi, Ranska, Liettua, Alankomaat, Espanja ja Ruotsi) kansalliset viranomaiset.

Selvä enemmistö sidosryhmistä (86 prosenttia vastaajista) ilmaisi olevansa sitä mieltä, että energiatehokkuudella olisi oltava keskeinen rooli vuoden 2030 kunnianhimoisempien ilmastotavoitteiden tukemisessa ja unionin hiilineutraaliuden saavuttamisessa vuoteen 2050 mennessä. Sidosryhmät kannattivat laajalti energiatehokkuusdirektiivin vahvistamista tältä osin. Sidosryhmien enemmistö (53 prosenttia) kannatti sitovia energiatehokkuustavoitteita, myös kansallisella tasolla (47 prosenttia). Sidosryhmät katsoivat, että energiatehokkuutta on lisättävä rakennuksissa (76 prosenttia) ja liikenteessä (62 prosenttia), ja niiden jälkeen mainittiin teollisuus (52 prosenttia) ja tieto- ja viestintätekniikka (40 prosenttia).

Sidosryhmien näkemykset, sellaisina kuin ne on ilmaistu julkisessa kuulemisessa ja työpajoissa, on otettu huomioon laadittaessa vaikutustenarvioinnissa eri politiikanaloja koskevia toimintavaihtoehtoja.

Euroopan komissio järjesti kesäkuussa eurooppalaisille työmarkkinaosapuolille kuulemistilaisuuden 55-valmiuspaketista. Eurooppalaisia työmarkkinaosapuolia pyydettiin kertomaan alustavia näkemyksiään tästä paketista ja ilmaisemaan kantansa siitä, mitä liitännäistoimenpiteitä ja -mekanismeja voitaisiin ottaa käyttöön sen varmistamiseksi, että kaikki pysyvät mukana. Esiin tuotiin tarve vahvistaa vuorovaikutusta Euroopan sosiaalisten oikeuksien pilarin ja Euroopan vihreän kehityksen ohjelman välillä ja selitettiin, että molempien ulottuvuuksien tavoitteiden olisi oltava saman kolikon kaksi puolta.

- **Asiantuntijatiedon keruu ja käyttö**

COWI:n tukitutkimus oli ainoa sopimus, jonka nimenomaisena tarkoituksena oli suoraan tukea vaikutustenarvioinnin laatimista. Monissa muissa raporteissa on annettu merkityksellistä tietoa. Energiakatselmuksia koskevien vaatimusten osalta arvioitiin erityisesti energiatehokkuusdirektiivin 8 artiklan 4 kohdassa käytetyn määritelmän täytäntöönpanoon liittyviä ongelmia.

- **Vaikutustenarviointi**

Yleinen energiansäästö tavoite ja energiansäästövelvoitteiden taso ovat seurausta kustannustehokkaasta lähestymistavasta, jolla pyritään saavuttamaan

kasvihuonekaasupäästöjen 55 prosentin yleinen vähennystavoite. Vaikutustenarvioinnissa tarkastellut toimenpiteet³⁷ ovat lisätekijöitä, joilla tuetaan ja mahdollistetaan energiansäästötoimenpiteitä, joilla helpotetaan investointeja energiatehokkuuden parantamiseen ja vähennetään siten energiansäästötavoitteiden ja kasvihuonekaasupäästöjen vähentämistavoitteiden kokonaiskustannuksia.

Toimenpiteitä harkittiin kymmenellä eri alalla, jotka eivät sulje toisiaan pois. Ne vaihtelevat ja kattavat muut kuin sääntely- ja sääntelytoimenpiteet. Tarkasteltavina oli erilaisia sääntelytoimenpiteitä, joiden tiukkuus vaihteli. Parhaaksi arvioidun vaihtoehdon määrittäminen edellyttää, että arvioidaan optimaalinen vaikutus kullakin alalla ja verrataan sitä sääntely- ja hallintorasitteisiin.

Toimenpiteen suurin vaikutus on se, että unioni käyttää vähemmän energiaa vaikuttamatta haluttujen palvelujen tarjontaan. Tähän energiankäytön vähenemiseen liittyy oheishyötyjä, kuten energiavarmuuden paraneminen ja ympäristövaikutusten väheneminen. Vähäisemmät ympäristövaikutukset johtuvat pääasiassa siitä, että ilmansaastepäästöt ovat noin 8 prosenttia pienemmät, mutta ympäristöhyötyjä odotetaan myös polttoaineentarpeen vähenemisestä, infrastruktuuritarpeiden vähenemisestä ja esimerkiksi savukaasujen puhdistuslaitteiden päästöjen vähenemisestä. Asianmukaisesti kohdennettu julkinen tuki rakennusten peruskorjauksiin voi myös tuoda merkittäviä yhteiskunnallisia hyötyjä energiaköyhyyden lievittämisen ja ihmisten terveyden parantumisen ansiosta.

Kaikilla aloilla energiansäästöjen odotetaan toteutuvan pääasiassa energiansäästoinvestoinneilla, jotka palauttavat pääomakustannukset muutaman vuoden aikana. Tiedot odotetuista takaisinmaksuajoista annetaan aloittain ja investointityypeittäin.

- **Sääntelyn toimivuus ja yksinkertaistaminen**

Tarkistuksessa on kyse direktiivin uudelleenlaadinnasta. Vaikutustenarvioinnissa³⁸ määritettiin mahdollisuuksia yksinkertaistaa voimassa olevaa lainsäädäntöä ja vähentää sääntelykustannuksia pyrkien samalla ehdotettujen muutosten tehokkuuteen. Julkisten elinten rakennusten kunnostamista koskevan vaihtoehdoisen lähestymistavan poistaminen yksinkertaistaa säännöksiä, koska siinä keskityttäisiin ainoastaan peruskorjauksiin. Julkisiin rakennuksiin liittyvät erityiset tekniset näkökohdat ja tietyt vapautukset poistetaan, koska niitä säännellään rakennusten energiatehokkuudesta annetulla direktiivillä. Energiatehokkuusvaatimusten kustannustehokkuutta ja teknistä tai taloudellista toteutettavuutta koskevien ehtojen poistaminen julkisissa hankinnoissa yksinkertaistaa energiatehokkuusvaatimusten täytäntöönpanoa, koska niitä sovelletaan yhtäläisesti kaikkiin viranomaisiin. Tietotekniikan kehittämis- ja hankintavalinnoille on saatava ennakkohyväksyntä Euroopan komission tietotekniikka- ja kyberturvallisuuslautakunnalta.

Sen varmistaminen, että energiakatselmuksissa keskitytään suurempiin energiankäyttäjiin, johtaa suhteellisesti suurempiin energiansäästöihin, mikä vähentäisi huomattavasti vähemmän energiaa käyttävien yritysten taakkaa ja yksinkertaistaisi julkishallinnolle aiheutuvaa rasitetta, koska niillä olisi yksinkertaisempi peruste arvioida katselmusten tarvetta ja pienempää määrää yrityksiä. Säännösten noudattamisesta aiheutuvat kasvavat kustannukset niille yrityksille,

³⁷ SWD(2021) 623.

³⁸ SWD(2021) 623.

jotka jäävät säännöksen soveltamisalan ulkopuolelle, todennäköisesti maksetaan takaisin ottamalla käyttöön kustannustehokkaita parannustoimenpiteitä.

Muutoksilla tiukennetaan nykyisiä seuranta- ja raportointivaatimuksia, jotka koskevat erityisesti energiansäästövelvoitteen alaista energiaköyhyyttä (8 artikla) ja rakennusten peruskorjauksia julkisella sektorilla, mikä varmistaisi tehokkaammat tulokset mutta lisäisi myös viranomaisten hallinnollista taakkaa. Lisäseuranta- ja raportointivaatimusten vaatiminen julkisten hankintojen ja energiatehokkuutta koskevien sopimusten osalta parantaisi entisestään näiden säännösten vaikuttavuutta, mutta voisi jossain määrin lisätä yritysten ja viranomaisten hallinnollista taakkaa.

Lisäohjauksen ja tuen antaminen jäsenvaltioiden toimia varten esimerkiksi tietoisuuden lisäämiseksi lisää hallinnollista rasitetta lyhyellä aikavälillä, koska jäsenvaltioiden olisi perustettava erilaisia tiedotuskampanjoita, tiedonvaihtoa tai tukijärjestelmiä, mutta tämän odotetaan olevan keskipitkällä aikavälillä kustannustehokasta lisääntyneen energiansäästön vuoksi.

Lisäraportointi- ja seurantavaatimuksilla ei luoda uusia raportointijärjestelmiä, vaan niihin sovellettaisiin hallintoasetuksen (EU/2018/1999) mukaista nykyistä seuranta- ja raportointikehystä.

- **Perusoikeudet**

Ehdotus on yhdenmukainen Euroopan unionin perusoikeuskirjan 37 artiklan kanssa, jonka mukaan ympäristönsuojelun korkea taso ja ympäristön laadun parantaminen on sisällytettävä unionin politiikkoihin ja varmistettava kestävä kehityksen periaatteen mukaisesti.

4. TALOUSARVIOVAIKUTUKSET

Ehdotuksella ei ole vaikutuksia unionin talousarvioon. Muutokset aiheuttaisivat viranomaisille kohtuullisia hallinnollisia kustannuksia.

5. LISÄTIEDOT

- **Toteuttamissuunnitelmat, seuranta, arviointi ja raportointijärjestelyt**

Sen jälkeen kun lainsäätäjät ovat hyväksyneet tämän uudelleenlaaditun direktiivin, komissio toteuttaa kansallisen lainsäädännön osaksi saattamisen määräajan kuluessa seuraavat toimet helpottaakseen direktiivin saattamista osaksi kansallista lainsäädäntöä:

- Laaditaan vastaavuustaulukko, joka on sekä jäsenvaltioiden että komission tarkistuslista direktiivin saattamisesta osaksi kansallista lainsäädäntöä.
- Järjestetään kokouksia niiden jäsenvaltioiden asiantuntijoiden kanssa, jotka vastaavat direktiivin eri osien saattamisesta osaksi kansallista lainsäädäntöä. Kokouksissa keskustellaan siitä, miten ne saatetaan osaksi kansallista lainsäädäntöä ja miten epäselvyydet ratkaistaan joko energiatehokkuusdirektiivin (CA-EED) puitteissa tai komiteakokoonpanossa.
- Järjestetään jäsenvaltioiden kanssa kahdenvälisiä tapaamisia ja puheluja, jos direktiivin saattaminen osaksi kansallista lainsäädäntöä herättää erityisiä kysymyksiä.

- Sen jälkeen kun määräaika direktiivin saattamiselle osaksi kansallista lainsäädäntöä on päättynyt, komissio arvioi kattavasti, ovatko jäsenvaltiot saattaneet direktiivin kokonaisuudessaan ja asianmukaisesti osaksi kansallista lainsäädäntöään.

Energiaunionin ja ilmastotoimien hallinnosta annetussa asetuksessa (EU) 2018/1999 vahvistettiin yhdenmukainen energia- ja ilmastosuunnittelu-, seuranta- ja raportointikehys, jolla seurataan edistymistä ilmasto- ja energiatavoitteiden saavuttamisessa Pariisin sopimuksen avoimuusvaatimusten mukaisesti. Jäsenvaltioiden oli toimitettava komissiolle vuoden 2019 loppuun mennessä yhdenmukaiset kansalliset energia- ja ilmastosuunnitelmansa, jotka kattavat energiaunionin viisi ulottuvuutta vuosiksi 2021–2030. Jäsenvaltioiden on raportoitava joka toinen vuosi suunnitelmien täytäntöönpanon edistymisestä, ja lisäksi niiden on toimitettava komissiolle 30. kesäkuuta 2023 mennessä suunnitelmien päivitysluonnokset, ja lopulliset päivitykset on määrä tehdä 30. kesäkuuta 2024 mennessä. Päivitys kattaisi kaikki energiatehokkuusdirektiivin tarkistuksessa sovitut uudet tavoitteet. Hallintoasetuksen mukaisen raportointijärjestelmän katsotaan olleen tehokas seurattaessa jäsenvaltioiden edistymistä unionin ja kansallisen tason energiatehokkuuspanoksissa.

Ehdotukseen on sisällytetty uusia säännöksiä, jotka liittyvät pääasiassa kansallisten panosten määrittämiseen, vajeiden täyttämismekanismeihin ja raportointivelvoitteisiin. Päälekkäisten vaatimusten välttämiseksi nämä ehdotukset olisi siirrettävä hallintoasetukseen (EU) 2018/1999 ja yhdenmukaistettava sen kanssa, kun sitä tarkistetaan. Joitakin hallintoasetuksen säännöksiä saattaa myös olla tarpeen arvioida uudelleen tässä direktiivissä ehdotettujen muutosten vuoksi.

Tämän uudelleenlaaditun direktiivin 33 artiklassa ehdotetaan 4, 5, 6 ja 8 artiklan tavoitetason arviointia.

- **Selittävät asiakirjat (direktiivien osalta)**

Energiatehokkuusdirektiivissä on uusi artikla (3 artikla) energiatehokkuus etusijalle -periaatteesta sen varmistamiseksi, että periaatetta sovelletaan tarvittaessa ja että sen soveltamista seurataan asianmukaisesti kautta linjan. Periaatteen laaja soveltamisalan vuoksi direktiivissä ei täsmennetä, miten tämä olisi tehtävä. Energiatehokkuusdirektiivin säännösten täytäntöönpanon helpottamiseksi Euroopan komissio antaa jäsenvaltioille suosituksen, jossa on ohjeita siitä, miten periaatetta olisi tulkittava ja sovellettava eri yhteyksissä. Tämän ohjeasiakirjan tarkoituksena on parantaa periaatteen toimivuutta.

Euroopan yhteisöjen tuomioistuimen asiassa komissio vastaan Belgia (asia C-543/17) antaman tuomion mukaisesti jäsenvaltioiden on liitettävä kansallisia täytäntöönpanotoimenpiteitä koskeviin ilmoituksiinsa riittävän selkeät ja täsmälliset tiedot, joista käy ilmi, mitkä direktiivin säännökset on saatettu millä kansallisen lain säännöksillä osaksi kansallista lainsäädäntöä. Tästä on säädettävä kunkin velvoitteen osalta, ei ainoastaan artiklatasolla.

- **Ehdotukseen sisältyvien säännösten yksityiskohtaiset selitykset**

Tärkeimmät säännökset, joilla muutetaan merkittävästi direktiiviä 2012/27/EU tai lisätään siihen uusia säännöksiä, ovat seuraavat:

Ehdotuksen 1 ja 4 artiklassa vahvistetaan unionin sitova energiatehokkuustavoite loppu- ja primäärikulutukselle sekä ohjeelliset kansalliset energiatehokkuuspanokset ja esitetään jäsenvaltioille kaava niiden osuuksien laskemiseksi. Unionin tavoitteet asetetaan vuonna 2030 saavutettavan loppu- ja primäärienergian kulutuksen tason perusteella, ja tavoitetaso

ilmaistaan vertaamalla näitä tasoja vuoden 2020 viiteskenaarion vuoden 2030 ennusteisiin. Näin ilmaistu tavoitetaso vastaa lisätoimia, joita tarvitaan verrattuna olemassa oleviin tai kansallisissa energia- ja ilmastosuunnitelmissa esitettyihin toimiin. Johdanto-osan kappaleissa säilytetään vertailu edelliseen perusskenaarioon eli vuoden 2007 viiteskenaarion ennusteisiin vuodelle 2030 ja vuoden 2005 historiallisiin arvoihin.

Kansalliset panokset ovat edelleen ohjeellisia, koska suurin osa jäsenvaltioista vastusti julkisessa kuulemisessa ja muilla foorumeilla voimakkaasti sitovia kansallisia tavoitteita. Vertailuarvoja ja uusia vajeentäyttömekanismeja ehdotetaan kuitenkin täydentämään hallintoasetuksessa ehdotettuja mekanismeja.

Ehdotuksen 3 artiklassa otetaan käyttöön uusi säännös energiatehokkuus etusijalle -periaatteesta. Se muodostaa oikeusperustan periaatteen soveltamiselle samalla kun minimoidaan hallinnollinen rasite. Siihen sisältyy velvoite harkita energiatehokkuusratkaisuja energijärjestelmiä ja muita kuin energia-aloja, sosiaalinen asuntotuotanto mukaan luettuna, koskevista politiikka- ja investointipäätöksissä.

Ehdotuksen 5 artiklassa säädetään julkisen sektorin velvollisuudesta vähentää julkisten palvelujen ja julkisten laitosten energiankulutusta. Tämä voidaan saavuttaa millä tahansa julkisen sektorin alasektorilla, mukaan lukien liikenne, julkiset rakennukset, aluesuunnittelu sekä vesi- ja jätehuolto.

Ehdotuksen 6 artiklassa laajennetaan peruskorjausvelvoitteen soveltamisalaa. Tätä velvoitetta sovelletaan nyt kaikkiin julkisiin elimiin kaikilla hallinnon tasoilla ja kaikilla julkisten elinten toiminnan aloilla, kuten terveydenhuollossa, koulutuksessa ja julkisessa asuntotuotannossa, joissa rakennukset ovat julkisten elinten omistuksessa. Tämä tuo julkisten rakennusten kunnostamisen hyödyt lähemmäs kaikkia ihmisiä kaikissa jäsenvaltioissa ja moninkertaistaa julkisen sektorin peruskorjaukset. Ehdotuksen 6 artiklan keskipisteessä ovat peruskorjaukset, jotka vastaavat lähes nollaenergiarakennuksia koskevaa standardia, joka on parannettu kustannustehokas standardi peruskorjauksille. Peruskorjausaste on edelleen vähintään 3 prosenttia, mikä on vähimmäisperuskorjausasteen pienin yhteinen nimittäjä, vaikka jotkin jäsenvaltiot, alueet ja kaupungit ovatkin jo ottaneet käyttöön julkista sektoria koskevia tiukempia peruskorjausvaatimuksia ja -standardeja. Lopuksi poistetaan vaihtoehdot, joiden avulla jäsenvaltiot ovat voineet saavuttaa vastaavia energiansäästöjä muilla toimenpiteillä kuin peruskorjauksilla. Tällaiset toimenpiteet voidaan edelleen ottaa huomioon 8 artiklan mukaisten energiansäästövelvoitteiden täyttämiseksi ja ne vaikuttavat 8 artiklan mukaisen velvoitteen saavuttamiseen. Ehdotuksen 6 artiklalla pyritään toteuttamaan perusparannusaaltoa koskevan strategian mukaisia peruskorjauksia.

Ehdotuksen 7 artiklassa vahvistetaan julkisia hankintoja koskevia säännöksiä laajentamalla velvoitetta ottaa huomioon energiatehokkuusvaatimukset kaikilla julkishallinnon tasoilla ja poistamalla kustannustehokkuutta sekä teknistä ja taloudellista toteutettavuutta koskevat ehdot. Muutoksiin sisältyy säännös, jonka mukaan jäsenvaltiot voivat edellyttää, että julkiset elimet ottavat julkisissa hankintamenettelyissä tarvittaessa huomioon kiertotalouden näkökohdat ja ympäristöä säästäviä julkisia hankintoja koskevat kriteerit. Jäsenvaltioiden on tuettava julkisia elimiä antamalla elinkaarikustannusten arviointia koskevia ohjeita ja menetelmiä, perustamalla osaamiskeskuksia ja kannustamalla käyttämään yhdistettyjä hankintoja ja digitaalisia hankintoja. Jäsenvaltioiden olisi julkaistava tarjouskilpailujen voittajia koskevat tiedot (julkisia hankintoja koskevista direktiiveissä vahvistettujen kynnysarvojen mukaisesti).

Osana julkisen sektorin esikuvallista asemaa 7 artiklassa säädetään myös, että hankintaviranomaiset voivat vaatia, että tarjoajat julkistavat uusien rakennusten lämmitysvaikutuksen (numeerinen indikaattori, kgCO₂e hyötypinta-alan neliömetriä kohden,

elinkaaren kunkin vaiheen osalta, yhden vuoden keskiarvona 50 vuoden viitetutkimusjaksolla) erityisesti yli 2000 neliömetrin suuruisten uusien rakennusten osalta. Tämä liittyy säännökseen, jolla julkisissa hankintakäytännöissä pyritään lisäämään tietoisuutta kiertotaloudesta ja koko elinkaaren aikaisista hiilipäästöistä.

Ehdotuksen 8 artiklaan tehtävät muutokset nostavat vuotuisen energiansäästövelvoitteen 1,5 prosenttiin kaikissa jäsenvaltioissa (Kypros ja Malta mukaan luettuina) ja sisältävät erityisvaatimuksia energiaköyhyyden lievittämisestä. Siinä edellytetään, että politiikkatoimet toteutetaan ensisijaisesti heikossa asemassa olevien asiakkaiden ja loppukäyttäjien, energiaköyhyydestä kärsivien ja soveltuviissa tapauksissa sosiaaliperusteisissa asunnoissa asuvien ihmisten keskuudessa ja että julkisia varoja käytetään parhaalla mahdollisella tavalla ja että tarvittaessa harkitaan päästökauppajärjestelmän päästöoikeuksista saatavien tulojen käyttöä. Ehdotuksen 8 artiklan mukaan jäsenvaltioiden on varmistettava, että kansallisella politiikkayhdistelmällä ei ole kielteisiä vaikutuksia heikossa asemassa oleviin asiakkaisiin ja loppukäyttäjiin, energiaköyhyydestä kärsiviin ihmisiin ja soveltuviissa tapauksissa sosiaaliperusteisissa asunnoissa asuviin ihmisiin ja että näillä politiikoilla lievennetään ja vähennetään energiaköyhyyttä tehokkaasti. Ehdotuksen 8 artiklassa edellytetään, että jäsenvaltiot saavuttavat osan vaaditusta loppukäytön energiansäästöjen kokonaismäärästä heikossa asemassa olevien asiakkaiden ja loppukäyttäjien, energiaköyhyydestä kärsivien ja tarvittaessa sosiaalisessa asuntotarjonnassa asuvien ihmisten keskuudessa. Ehdotuksen 8 artiklassa vahvistetaan vajeentäyttömekanismi, joka koskee tietyllä velvoitekaudella saavutettavaa energiansäästöjen määrää. Energiansäästövelvoitteeseen ei sisälly joustomahdollisuuksien soveltaminen vaaditun energiansäästöjen määrän laskemiseen vaihtoehtoisesti 1. tammikuuta 2024 alkaen (8 artiklan 6–9 kohta). Ehdotuksen 9 artiklassa säädetään, että siirtoverkonhaltijat ovat potentiaalisia velvoitettuja osapuolia, ja siinä annetaan jäsenvaltioille mahdollisuus vaatia velvoitettuja osapuolia saavuttamaan tietty osuus energiansäästöstä heikossa asemassa olevien asiakkaiden ja loppukäyttäjien, energiaköyhyydestä kärsivien ja soveltuviissa tapauksissa sosiaaliperusteisissa asunnoissa asuvien ihmisten keskuudessa. Liitteessä V suljetaan pois mahdollisuus ottaa huomioon sellaisilla politiikkatoimilla saavutettavat energiansäästöt, jotka koskevat fossiilisten polttoaineiden suoraa polttamista käyttäviä teknologioita, ja selvennetään, että päästökauppadirektiivin mukaisilla toimenpiteillä saavutettavaa energiankäytön vähentämistä ei voida ottaa huomioon energiansäästövelvoitteen täyttämässä, ja tiukennetaan verotoimenpiteitä koskevaa täydentävyysvaatimusta.

Ehdotuksen 11 artiklassa energiakatselmuksia ja energianhallintajärjestelmiä koskevan kriteerin painopiste siirretään yritystyyppistä energiankulutuksen tasoon, ja siinä edellytetään, että yrityksen johto kuittaa katselmuksen johdosta annetut suositukset. Siinä edellytetään myös, että suurimmat energiaa käyttävät yritykset ottavat käyttöön energianhallintajärjestelmiä, jotka todennäköisesti ovat tehokkaampi keino varmistaa, että energiaa säästäviä investointeja tehdään enemmän, samalla kun yritykselle aiheutuu todennäköisesti vähemmän kokonaiskustannuksia. Lisäksi artiklassa otetaan käyttöön velvoite seurata datakeskusten energiatehokkuutta, jotta myöhemmin voidaan vahvistaa joukko datakeskusten kestävyysindikaattoreita.

Ehdotuksen 20 artiklassa vahvistetaan kuluttajansuojaa ottamalla käyttöön kaukolämmitystä, jäähdytystä ja lämmintä käyttövetä koskevat sopimusperusteiset perusoikeuden direktiivissä (EU) 2019/944 sähkön osalta säädettyjen oikeuksien mukaisesti.

Ehdotuksen 21 artiklassa vahvistetaan kuluttajiin liittyviä velvoitteita, jotka koskevat erityisesti tietojen saatavuutta ja tarjoamista, valistustoimenpiteitä sekä teknistä ja taloudellista neuvontaa tai apua. Keskitettyjen asiointipisteiden ja tuomioistuinten ulkopuolisten riidanratkaisumenettelyjen perustaminen luo rakenteita, jotka auttavat

merkittävästi lisäämään kuluttajien ja loppukäyttäjien vaikutusmahdollisuuksia. Artikla sisältää myös velvoitteita määrittää ja poistaa esteet, jotka liittyvät kannustimien jakautumiseen vuokralaisten ja omistajien välillä tai omistajien kesken.

Ehdotuksen 22 artiklassa viitataan heikossa asemassa olevien asiakkaiden käsitteeseen, joka jäsenvaltioiden olisi otettava käyttöön direktiivin (EU) 2019/944 28 ja 29 artiklan ja direktiivin 2009/73/EY 3 artiklan 3 kohdan mukaisesti. Ehdotuksen 22 artiklassa edellytetään, että jäsenvaltiot vahvistavat tämän käsitteen ottamalla huomioon myös loppukäyttäjät, joilla ei ole suoraa tai erillistä sopimusta energiantoimittajien kanssa.

Ehdotuksen 22 artiklassa asetetaan jäsenvaltioille velvoite toteuttaa energiatehokkuutta parantavia toimenpiteitä ensisijaisesti heikossa asemassa olevien asiakkaiden, energiaköyhyydestä kärsivien ja tarvittaessa sosiaaliperusteisissa asunnoissa asuvien keskuudessa energiaköyhyyden lievittämiseksi. Jäsenvaltioiden on toteutettava energiatehokkuutta parantavia toimenpiteitä muiden politiikkojen ja toimenpiteiden, kuten tämän direktiivin 9 artiklan mukaisesti toteutettujen verotoimenpiteiden tai päästökauppadirektiivin mukaisen päästökauppajärjestelmän soveltamisen, jakaumavaikutusten lieventämiseksi ja edistettävä mahdollistavan rahoituksen ja rahoitusvälineiden käyttöönottoa. Ehdotuksen 22 artiklassa vahvistetaan asiantuntijaverkostojen roolia.

Ehdotuksen 23 ja 24 artiklassa säädetään lämmitystä ja jäähdytystä koskevien kattavien arviointien tiukemmasta suunnittelusta ja seurannasta, mukaan lukien paikallis- ja aluetason toimien edistäminen. Artikloissa otetaan käyttöön tehokkaita kaukolämpö- ja kaukojäähdytysjärjestelmiä koskevat vähimmäisvaatimukset, laajemmat kustannus-hyötyvaatimukset ja hukkalämmön uudelleenkäyttöä koskevat velvoitteet. Tehokkaan kaukolämmityksen vähimmäisvaatimuksia tiukennetaan asteittain, jotta voidaan varmistaa täysin hiiletön lämmön tai jäähdytyksen tarjonta tehokkaissa kaukolämmitys- tai kaukojäähdytysjärjestelmissä vuoteen 2050 mennessä. Tehokasta yhteistuotantoa koskevia vaatimuksia täydennetään kriteerillä, joka koskee yhteistuotannosta peräisin olevia suoria hiilidioksidipäästöjä silloin, kun polttoaineena ei ole uusiutuva energialähde tai jätteet.

Ehdotuksen 25 artiklassa selvennetään ja vahvistetaan kansallisten sääntelyviranomaisten roolia energiatehokkuus etusijalle -periaatteen soveltamisessa energiaverkkojen suunnittelussa ja toiminnassa. Siinä hyödynnetään myös Sähkö-ENTSO:n, Kaasu-ENTSO:n ja EU DSO -elimen tietämystä edistymisen seurannassa. Koska verkonhaltijoiden määrä on erittäin suuri, on suositeltavaa soveltaa epäsuoraa lähestymistapaa.

Ehdotuksen 26 artiklassa selvennetään ja vahvistetaan säännöksiä, jotka koskevat eri energiapalvelujen tarjoajien, energiakatselmoijien, energianhallinnasta vastaavien ja asentajien pätevyys-, akkreditointi- ja sertifiointijärjestelmien saatavuutta. Uusien säännösten mukaan jäsenvaltioiden on arvioitava järjestelmät neljän vuoden välein joulukuusta 2024 alkaen.

Ehdotuksen 27 artiklassa otetaan käyttöön lisävaatimuksia energiatehokkuutta koskevien sopimusten käyttöönoton lisäämiseksi.

Ehdotuksen 28 artiklassa otetaan käyttöön vaatimus, jonka mukaan jäsenvaltioiden on raportoitava energiatehokkuusinvestoinneista, myös tehdyistä energiatehokkuussopimuksista (osana hallintoasetusta). Jäsenvaltioiden on perustettava hankekehityksen tukimekanismeja kansallisella, alueellisella ja paikallisella tasolla energiatehokkuusinvestointien edistämiseksi, jotta voidaan edistää korkeampien energiatehokkuustavoitteiden saavuttamista.

Ehdotus

EUROOPAN PARLAMENTIN JA NEUVOSTON DIREKTIIVI**~~energiatohokkuudesta, direktiivien 2009/125/EY ja 2010/30/EU muuttamisesta sekä direktiivien 2004/8/EY ja 2006/32/EY kumoamisesta (uudelleenlaadittu)~~**

(ETA:n kannalta merkityksellinen teksti)

EUROOPAN PARLAMENTTI JA EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO, jotka
ottavat huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen ja erityisesti sen 194 artiklan 2 kohdan,
ottavat huomioon Euroopan komission ehdotuksen,
sen jälkeen kun säädösehdotus on toimitettu kansallisille parlamenteille,
ottavat huomioon Euroopan talous- ja sosiaalikomitean lausunnon³⁹,
ottavat huomioon alueiden komitean lausunnon⁴⁰,
noudattavat tavallista lainsäätämisyjärjestystä,
sekä katsovat seuraavaa:

↓ uusi

(1) Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiiviä (EU, Euratom) 2012/27/EU⁴¹ on muutettu useita kertoja ja huomattavilta osin⁴². Koska siihen on määrä tehdä uusia muutoksia, mainittu direktiivi olisi selkeyden vuoksi uudelleenlaadittava.

↓ 2012/27/EU, johdanto-osan 1 kappale (mukautettu)

~~Unionilla on edessään ennennäkemättömiä haasteita, jotka johtuvat yhä kasvavasta riippuvuudesta energian tuonnista ja niukoista energiavaroista sekä tarpeesta rajoittaa ilmastonmuutosta ja selvitä talouskriisistä. Energiatohokkuus on eräs merkittävä keino, jolla näihin haasteisiin voidaan vastata. Se parantaa unionin energiansaannin varmuutta~~

³⁹ EUVL C [...], [...], s. [...].

⁴⁰ EUVL C [...], [...], s. [...].

⁴¹ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2012/27/EU, annettu 25 päivänä lokakuuta 2012, energiatohokkuudesta, direktiivien 2009/125/EY ja 2010/30/EU muuttamisesta sekä direktiivien 2004/8/EY ja 2006/32/EY kumoamisesta (EUVL L 315, 14.11.2012, s. 1).

⁴² Ks. liitteessä XV oleva A osa.

~~vähentämällä primäärienergian kulutusta ja energian tuontia. Se auttaa vähentämään kasvihuonekaasupäästöjä kustannustehokkaalla tavalla ja siten hillitsemään ilmastonmuutosta. Energiatohokkaampaan talouteen siirtymisen pitäisi myös nopeuttaa innovatiivisten teknologisten ratkaisujen leviämistä ja parantaa unionin teollisuuden kilpailukykyä, mikä edistää talouskasvua ja luo laadukkaita työpaikkoja useilla energiatohokkuuteen liittyvillä aloilla.~~

↓ 2012/27/EU, johdanto-osan 2
kappale (mukautettu)

~~Maaliskuun 8 ja 9 päivänä 2007 kokoontuneen Eurooppa-neuvoston päätelmissä korostetaan tarvetta parantaa energiatohokkuutta unionissa, jotta voidaan saavuttaa tavoitteeksi asetettu 20 prosentin säästö unionin primäärienergian kulutuksessa ennusteisiin verrattuna vuoteen 2020 mennessä. Helmikuun 4 päivänä 2011 kokoontuneen Eurooppa-neuvoston päätelmissä korostettiin, että energiatohokkuuden osalta on saavutettava vuodelle 2020 asetettu 20 prosentin tavoite, josta sovittiin kesäkuun 2010 Eurooppa-neuvostossa, mutta joka ei tämänhetkisen edistymisen perusteella näytä toteutuvan. Vuonna 2007 tehtyjen ennusteiden mukaan primäärienergian kulutus olisi 1842 Mtoe vuonna 2020. Tämä 20 prosentin vähennys merkitsee 1474 Mtoe:n kulutusta vuonna 2020 eli 368 Mtoe:n vähennystä ennusteisiin verrattuna.~~

↓ 2012/27/EU, johdanto-osan 3
kappale (mukautettu)

~~Kesäkuun 17 päivänä 2010 kokoontuneen Eurooppa-neuvoston päätelmissä energiatohokkuustavoite vahvistetaan yhdeksi unionin uuden työllisyyttä ja älykästä, kestävää ja osallistavaa kasvua koskevan strategian, jäljempänä 'Eurooppa 2020 -strategia', yleistavoitteeksi. Osana tuota prosessia ja jotta tavoite voitaisiin panna täytäntöön kansallisella tasolla, jäsenvaltioiden on vahvistettava kansalliset tavoitteet tiiviissä vuoropuhelussa komission kanssa sekä kuvailtava kansallisissa uudistusohjelmissaan, kuinka ne aikovat saavuttaa asettamansa tavoitteet.~~

↓ 2012/27/EU, johdanto-osan 4
kappale (mukautettu)

~~Komission 10 päivänä marraskuuta 2010 antamassa tiedonannossa Energia 2020 energiatohokkuus asetetaan keskeiselle sijalle unionin energiastrategiassa vuoteen 2020 sekä peräänkuulutetaan uutta energiatohokkuusstrategiaa, jonka avulla kaikki jäsenvaltiot voivat irrottaa energiankäytön talouskasvusta.~~

↓ 2012/27/EU, johdanto-osan 5
kappale (mukautettu)

~~Euroopan parlamentti pyysi energiatohokkuustoimintasuunnitelman tarkistamisesta 15 päivänä joulukuuta 2010 antamassaan päätöslauselmassa komissiota sisällyttämään tarkistettuun energiatohokkuustoimintasuunnitelmaansa toimenpiteitä puutteellisen edistymisen korjaamiseksi, jotta unionin yleinen energiatohokkuustavoite voidaan saavuttaa vuoteen 2020 mennessä.~~

↓ 2012/27/EU, johdanto-osan 6 kappale (mukautettu)

~~Eräs Eurooppa 2020 -strategian mukainen aloite on keskeinen Resurssitehokas Eurooppa -aloite, jonka komissio hyväksyi 26 päivänä tammikuuta 2011. Siinä energiatehokkuus nimetään yhdeksi keskeiseksi tekijäksi energiavarojen kestävä käytön varmistamisessa.~~

↓ 2012/27/EU, johdanto-osan 7 kappale (mukautettu)

~~Helmikuun 4 päivänä 2011 kokoontuneen Eurooppa-neuvoston päätelmissä todetaan, että unionin energiatehokkuustavoitteen saavuttaminen ei etene suunnitellusti ja että tarvitaan määrätietoisia toimia, jotta voidaan hyödyntää merkittävät mahdollisuudet päästä suurempaan energiansäästöön rakennuksissa, liikenteessä, tuotteissa ja prosesseissa. Näissä päätelmissä määrätään myös, että unionin energiatehokkuustavoitteen toteuttamista tarkastellaan uudelleen vuoteen 2013 mennessä ja että tarvittaessa hankitaan lisätoimenpiteitä.~~

↓ 2012/27/EU, johdanto-osan 8 kappale (mukautettu)

~~Komissio hyväksyi 8 päivänä maaliskuuta 2011 tiedonantonsa energiatehokkuussuunnitelmasta 2011. Tiedonannossa vahvistetaan, että unioni on jäämässä jälkeen energiatehokkuustavoitteestaan. Näin tapahtuu huolimatta edistymisestä kansallisissa energiatehokkuuspolitiikoissa, jotka esitettiin ensimmäisissä kansallisissa energiatehokkuuden toimintasuunnitelmissa, jotka jäsenvaltiot toimittivat energian loppukäytön tehokkuudesta ja energiapalveluista 5 päivänä huhtikuuta 2006 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2006/32/EY⁴³ mukaisesti. Järjestyksessä toisista toimintasuunnitelmista tehty alustava analyysi vahvistaa, että unioni on jäämässä jälkeen energiatehokkuustavoitteistaan. Energiatehokkuussuunnitelmassa 2011 esitetään tämän tilanteen korjaamiseksi useita energiatehokkuuspolitiikkoja ja toimenpiteitä, jotka kattavat koko energiaketjun, energian tuotanto, siirto ja jakelu mukaan luettuina. Lisäksi siinä käsitellään julkisen sektorin johtavaa asemaa energiatehokkuuden alalla, rakennusten ja laitteiden energiatehokkuutta, teollisuuden energiatehokkuutta sekä tarvetta tarjota loppuasiakkaille keinoja säädellä omaa energiankulutustaan. Liikennesektorin energiatehokkuutta tarkastellaan liikenteen valkoisessa kirjassa, joka hyväksyttiin 28 päivänä maaliskuuta 2011. Erityisesti valkoisen kirjan aloitteessa 26 esitetään, että ajoneuvoille olisi asetettava asianmukaiset hiilidioksidipäästönormit kaikissa liikennemuodoissa ja että niitä olisi tarvittaessa täydennettävä energiatehokkuusvaatimuksilla kaikenlaisten voimanlähdeyppien kattamiseksi.~~

⁴³ EUVL L 114, 27.4.2006, s. 64.

↓ 2012/27/EU, johdanto-osan 9
kappale (mukautettu)

~~Komissio antoi niin ikään 8 päivänä maaliskuuta 2011 tiedonannon ”Etenemissuunnitelma siirtyminen kilpailukykyiseen vähähiiliseen talouteen vuonna 2050”, jossa todetaan, että energiatehokkuuden parantamiseen on paneuduttava aiempaa enemmän myös tästä näkökulmasta.~~

↓ 2012/27/EU, johdanto-osan 10
kappale (mukautettu)

~~Tätä taustaa vasten on välttämätöntä saattaa ajan tasalle energiatehokkuutta koskeva unionin lainsäädäntökehys antamalla direktiivi, jolla pyritään saavuttamaan yleinen energiatehokkuustavoite eli 20 prosentin säästö unionin primäärienergian kulutuksessa vuoteen 2020 mennessä ja saavuttamaan lisäparannuksia energiatehokkuudessa vuoden 2020 jälkeen. Tätä varten tässä direktiivissä olisi vahvistettava yhteinen kehys energiatehokkuuden edistämiseksi unionissa ja määriteltävä erityiset toimenpiteet, joilla toteutetaan eräät energiatehokkuussuunnitelmaan 2011 sisältyvät ehdotukset ja hyödynnetään suunnitelmassa esitetyt ja vielä toteutumattomat merkittävät energiansäästömahdollisuudet.~~

↓ 2012/27/EU, johdanto-osan 11
kappale (mukautettu)

~~Jäsenvaltioiden pyrkimyksistä vähentää kasvihuonekaasupäästöjään yhteisön kasvihuonekaasupäästöjen vähentämissitoumusten täyttämiseksi vuoteen 2020 mennessä 23 päivänä huhtikuuta 2009 annetussa Euroopan parlamentin ja neuvoston päätöksessä N:o 406/2009/EY⁴⁴ komissiota kehoitetaan arvioimaan, miten unioni ja sen jäsenvaltiot ovat edistyneet tavoitteessa vähentää energiankulutusta 20 prosentilla vuoteen 2020 mennessä ennusteisiin verrattuna, ja antamaan tätä koskeva kertomus vuoteen 2012 mennessä. Lisäksi päätöksessä edellytetään, että jäsenvaltioiden auttamiseksi niiden pyrkimyksissä täyttää unionin kasvihuonekaasupäästöjen vähentämissitoumukset komissio ehdottaa 31 päivään joulukuuta 2012 mennessä tiukennettuja tai uusia toimenpiteitä, joilla vauhditetaan energiatehokkuuden parantamista. Tällä direktiivillä vastataan esitettyyn vaatimukseen. Lisäksi sillä edistetään niiden tavoitteiden saavuttamista, jotka on asetettu vuoteen 2050 ulottuvassa kilpailukykyiseen vähähiiliseen talouteen siirtymistä koskevassa etenemissuunnitelmassa, etenkin vähentämällä energia-alan kasvihuonekaasupäästöjä, sekä päästöttömän sähköntuotannon toteuttamista vuoteen 2050 mennessä.~~

↓ 2012/27/EU, johdanto-osan 12
kappale (mukautettu)

~~Kaikkien olemassa olevien energiansäästömahdollisuuksien hyödyntämiseksi on noudatettava kokonaisvaltaista lähestymistapaa, joka kattaa säästöt energian toimitus- ja loppukäyttösektoreilla. Samalla hyötylämmön tarpeeseen perustuvan sähkön ja lämmön~~

⁴⁴ EUVL L 140, 5.6.2009, s. 136.

~~yhdistuotannon edistämistä sisämarkkinoilla 11 päivänä helmikuuta 2004 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2004/8/EY⁴⁵ ja direktiivin 2006/32/EY säännöksiä olisi tehostettava.~~

↕ uusi

- (2) Komissio ehdotti ilmastotavoitesuunnitelmassa⁴⁶ unionin tavoitetasoa nostamista siten, että kasvihuonekaasupäästöjä vähennetään vähintään 55 prosenttia vuoden 1990 tasosta vuoteen 2030 mennessä. Tämä on huomattava lisäys nykyiseen 40 prosentin tavoitteeseen verrattuna. Ehdotuksella vastattiin Euroopan vihreän kehityksen ohjelmassa⁴⁷ annettuun sitoumukseen esittää kattava suunnitelma siitä, kuinka vuodelle 2030 asetettu unionin tavoite voitaisiin nostaa 55 prosenttiin vastuullisella tavalla. Se vastaa myös ilmastomuutosta koskevan Yhdistyneiden kansakuntien puitesopimuksen, jäljempänä 'Pariisin sopimus', osapuolten 21. konferenssissa sovittuja tavoitteita pitää maapallon keskilämpötilan nousu selvästi alle 2 celsiusasteen ja toteuttaa toimia, joilla lämpötilan nousu saadaan pidettyä korkeintaan 1,5 celsiusasteessa.
- (3) Eurooppa-neuvosto hyväksyi joulukuussa 2020 unionin sitovan tavoitteen, jonka mukaan kasvihuonekaasujen nettopäästöjä vähennetään vähintään 55 prosenttia vuoden 1990 tasosta vuoteen 2030 mennessä⁴⁸. Eurooppa-neuvosto totesi, että ilmastotavoitteita on nostettava tavalla, joka vauhdittaa kestävästä talouskasvusta, luo työpaikkoja, tuottaa unionin kansalaisille terveys- ja ympäristöhyötyjä ja tukee unionin talouden pitkän aikavälin maailmanlaajuisista kilpailukykyä edistämällä vihreän teknologiaan liittyvää innovointia.
- (4) Näiden tavoitteiden saavuttamiseksi Euroopan komission vuoden 2021 työohjelmassa⁴⁹ ilmoitettiin 55-valmiuspaketista ("Fit for 55") kasvihuonekaasupäästöjen vähentämiseksi vähintään 55 prosentilla vuoteen 2030 mennessä ja ilmastoneutraalin Euroopan unionin saavuttamiseksi vuoteen 2050 mennessä. Paketti kattaa useita politiikan aloja, kuten energiatehokkuus, uusiutuva energia, maankäyttö, maankäytön muutos ja metsätalous, energiaverotus, taakanjako ja päästökauppa.
- (5) Tämänhetkisten ennusteiden perusteella näyttää siltä, että jos nykyinen politiikka pannaan kokonaisuudessaan täytäntöön, kasvihuonekaasupäästöt vähenisivät vuoteen 2030 mennessä vuoden 1990 tasosta noin 45 prosenttia, jos huomioon ei oteta maankäytöstä aiheutuvia päästöjä ja nieluja, ja noin 47 prosenttia, jos maankäyttö

⁴⁵ ~~EUVL L 52, 21.2.2004, s. 50.~~

⁴⁶ KOMISSION TIEDONANTO EUROOPAN PARLAMENTILLE, NEUVOSTOLLE, EUROOPAN TALOUS- JA SOSIAALIKOMITEALLE JA ALUEIDEN KOMITEALLE EU:n ilmastotavoite vuodelle 2030 entistä korkeammalle – Panostetaan ilmastoneutraaliin tulevaisuuteen ihmisten hyväksi, COM/2020/562 final.

⁴⁷ KOMISSION TIEDONANTO EUROOPAN PARLAMENTILLE, NEUVOSTOLLE, EUROOPAN TALOUS- JA SOSIAALIKOMITEALLE JA ALUEIDEN KOMITEALLE Euroopan vihreän kehityksen ohjelma, COM/2019/640 final.

⁴⁸ <https://www.consilium.europa.eu/media/47296/1011-12-20-euco-conclusions-en.pdf>.

⁴⁹ KOMISSION TIEDONANTO EUROOPAN PARLAMENTILLE, NEUVOSTOLLE, EUROOPAN TALOUS- JA SOSIAALIKOMITEALLE JA ALUEIDEN KOMITEALLE Komission työohjelma 2021 – Elinvoimainen unioni epävakassa maailmassa, COM/2020/690 final.

otetaan huomioon. Siksi vuoteen 2030 ulottuvassa ilmastotavoitesuunnitelmassa esitetään toimia, joita tarvitaan kaikilla talouden aloilla, sekä tärkeimpien lainsäädäntövälineiden tarkistamista tämän kunnianhimoisemman tavoitetason saavuttamiseksi.

- (6) Energiatehokkuus on keskeinen toiminta-ala, jota ilman unionin talouden täydellistä hiilestä irtautumista ei voida saavuttaa⁵⁰. Tarve hyödyntää kustannustehokkaita energiansäästömahdollisuuksia on johtanut unionin nykyiseen energiatehokkuuspolitiikkaan. Joulukuussa 2018 julkaistuun ”Puhdasta energiaa kaikille eurooppalaisille” -pakettiin sisällytettiin uusi vuoteen 2030 ulottuva unionin yleinen energiatehokkuustavoite, joka on vähintään 32,5 prosenttia (verrattuna ennustettuun energiankäyttöön vuonna 2030).
- (7) Ilmastotavoitesuunnitelmaan liittyvä vaikutustenarviointi on osoittanut, että kunnianhimoisemman ilmastotavoitteen saavuttamiseksi energiatehokkuutta on parannettava huomattavasti nykyistä 32,5 prosentin tavoitetasoa enemmän.
- (8) Jäsenvaltioiden kansallisissa energia- ja ilmastosuunnitelmissaan ilmoittamien kansallisten panosten summa jää alle unionin 32,5 prosentin tavoitetason. Kollektiiviset panokset vähentäisivät energian loppukulutusta 29,4 prosenttia ja primäärienergian kulutusta 29,7 prosenttia verrattuna vuoden 2007 viiteskenaarion vuotta 2030 koskeviin ennusteisiin. Tämä merkitsisi 2,8 prosenttiyksikön kokonaisvajetta primäärienergian kulutuksessa ja 3,1 prosenttiyksikön vajetta energian loppukulutuksessa 27 jäsenvaltion EU:ssa.
- (9) Vaikka energiansäästöpotentiaali on edelleen suuri kaikilla aloilla, erityisiä haasteita liittyy liikenteeseen, koska sen osuus energian loppukulutuksesta on yli 30 prosenttia, ja rakennuksiin, koska 75 prosentilla unionin rakennuskannasta on heikko energiatehokkuus. Toinen yhä tärkeämpi ala on tieto- ja viestintätekniikka, jonka osuus maailman sähkön kokonaiskulutuksesta on 5–9 prosenttia ja joka tuottaa yli 2 prosenttia kaikista päästöistä. Vuonna 2018 datakeskusten osuus EU28:n sähkönkysynnästä oli 2,7 prosenttia. Energiatehokkaita pilvipalveluteknologioita ja -politiikkoja ympäristöystävällisiä pilvipalvelumarkkinoita varten. Tähän liittyen unionin digitaali-strategiassa⁵¹ korostettiin, että tarvitaan erittäin energiatehokkaita ja kestäviä datakeskuksia sekä televiestintäoperaattoreiden ympäristöjalanjälkeä koskevia avoimuustoimenpiteitä. Lisäksi olisi otettava huomioon hiilestä irtautumisesta mahdollisesti aiheutuva teollisuuden energiankysynnän kasvu erityisesti energiaintensiivisissä prosesseissa.
- (10) Korkeampi tavoitetaso edellyttää kustannustehokkaiden energiatehokkuustoimenpiteiden vahvempaa edistämistä kaikilla energiajärjestelmän aloilla sekä kaikilla asiaankuuluvilla sektoreilla, joilla toiminta vaikuttaa energian kysyntään, kuten liikenteessä, vesihuollossa ja maataloudessa. Parantamalla energiatehokkuutta koko energiaketjussa, mukaan lukien energian tuotannossa, siirroissa, jakelussa ja loppukäytössä, saadaan aikaan ympäristöhyötyjä, parannetaan

⁵⁰ Tiedonanto ”Puhdas maapallo kaikille – Eurooppalainen visio kukoistavasta, nykyaikaisesta, kilpailukykyisestä ja ilmastoneutraalista taloudesta” (COM/2018/773 final), jossa arvioidaan energiatehokkuuden roolia kaikkien hiilestä irtautumisen skenaarioiden välttämättömänä edellytyksenä.

⁵¹ Komission tiedonanto Euroopan parlamentille, neuvostolle, Euroopan talous- ja sosiaaliskomitealle ja alueiden komitealle ”Euroopan digitaalista tulevaisuutta rakentamassa”, COM/2020/67 final.

ilmanlaatua ja kansanterveyttä, vähennetään kasvihuonekaasupäästöjä, parannetaan energiaturvallisuutta, alennetaan kotitalouksien ja yritysten energiakustannuksia, autetaan lievittämään energiaköyhyyttä ja parannetaan kilpailukykyä sekä lisätään työpaikkoja ja toimintaa kaikilla talouden sektoreilla, mikä parantaa kansalaisten elämänlaatua. Tämä vastaa unionin sitoumuksia, jotka on tehty energiaunionin sekä vuoden 2015 Pariisin sopimuksella vahvistetun globaalin ilmastoagendan puitteissa.

↓ 2018/2002, johdanto-osan 1 kappale

~~Energian kysynnän hillintä on yksi energiaunionistrategian viidestä ulottuvuudesta, jotka perustettiin 25 päivänä helmikuuta 2015 annetun komission tiedonannon ”Joustavaa energiaunionia ja tulevaisuuteen suuntautuvaa ilmastonmuutospolitiikkaa koskeva puitestrategia” perusteella. Parantamalla energiatehokkuutta koko energiaketjussa, mukaan lukien energian tuotannossa, siirrossa, jakelussa ja loppukäytössä, saadaan aikaan ympäristöhyötyjä, parannetaan ilmanlaatua ja kansanterveyttä, vähennetään kasvihuonekaasupäästöjä, parannetaan energiaturvallisuutta vähentämällä riippuvuutta unionin ulkopuolelta tuotavasta energiasta, alennetaan kotitalouksien ja yritysten energiakustannuksia, autetaan lievittämään energiaköyhyyttä ja parannetaan kilpailukykyä sekä lisätään työpaikkoja ja toimintaa kaikilla talouden sektoreilla, mikä parantaa kansalaisten elämänlaatua. Tämä on unionin niiden sitoumusten mukaista, jotka on tehty energiaunionin sekä vuonna 2015 tehdyn Pariisin ilmastopöytäkirjan, joka hyväksyttiin YK:n ilmastopöytäkirjan osapuolten 21. konferenssissa sovitun globaalin ilmastopöytäkirjan⁵²; jäljempänä ’Pariisin sopimus’, puitteissa ja joissa sitoudutaan pitämään maapallon keskilämpötilan nousu selvästi alle 2 celsiusasteen esiteollisen ajan tasoon verrattuna ja toteuttamaan toimia, joilla lämpötilan nousu saadaan pidettyä korkeintaan 1,5 celsiusasteessa esiteollisen ajan tasoon verrattuna.~~

↓ 2018/2002, johdanto-osan 2 kappale (mukautettu)
⇒ uusi

(11) ~~Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2012/27/EU⁵³ on yksi osatekijä edettäessä kohti energiaunionia, jossa~~ ⇒ Tällä direktiivillä otetaan askel kohti ilmastoneutraaliuden saavuttamista vuoteen 2050 mennessä siten, että ⇨ energiatehokkuutta käsitellään erillisenä energialähteenä. Energiatehokkuus etusijalle -periaate ⇨ on yleinen periaate, joka ⇨ olisi otettava huomioon ⇨ kaikilla aloilla ja kaikilla tasoilla energijärjestelmää laajemmin, myös rahoitusallalla. Energiatehokkuusratkaisuja olisi pidettävä ensimmäisenä vaihtoehtona toimintapolitiikkaa, suunnittelua ja investointeja koskevissa päätöksissä, ⇨ kun asetetaan asetettaessa tarjontapuolta ja muita politiikanaloja koskevia uusia sääntöjä. ⇒ Vaikka energiatehokkuus etusijalle -periaatetta olisi sovellettava rajoittamatta muita oikeudellisia velvoitteita, tavoitteita ja periaatteita, ne eivät myöskään saisi haitata

⁵² EUVL L 282, 19.10.2016, s. 4.

⁵³ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2012/27/EU, annettu 25 päivänä lokakuuta 2012, energiatehokkuudesta, direktiivien 2009/125/EY ja 2010/30/EU muuttamisesta sekä direktiivien 2004/8/EY ja 2006/32/EY kumoamisesta (EUVL L 315, 14.11.2012, s. 1).

periaatteen soveltamista tai vapauttaa sen soveltamisesta. ⇐ Komission olisi varmistettava, että energiatehokkuus ja kysyntäpuolen ohjaus voivat kilpailla yhtäläisin edellytyksin tuotantokapasiteetin kanssa. ~~Energiatehokkuus on otettava huomioon aina, kun tehdään energiajärjestelmän suunnittelua koskevia päätöksiä tai rahoituspäätöksiä.~~ Energiatehokkuuteen on tehtävä parannuksia aina, kun ne ovat kustannustehokkaampia kuin vastaavat tarjontapuolen ratkaisut. ☒ Tämän pitäisi auttaa hyödyntämään ☒ ~~Näin pitäisi voida hyödyntää paremmin energiatehokkuudesta unionille ja etenkin kansalaisille ja yrityksille koituvat eri edut.~~ ⇐ Energiatehokkuutta parantavien toimenpiteiden toteuttaminen olisi myös asetettava etusijalle energiaköyhyyden lievittämisessä. ⇐

↓ 2018/2002, johdanto-osan 3 kappale
⇒ uusi

- (12) Energiatehokkuus olisi nähtävä keskeisenä tekijänä ja otettava huomioon yhtenä painopistealana tulevaisuudessa unionin energiainfrastruktuuria koskevissa investointipäätöksissä. ⇐ Energiatehokkuus etusijalle -periaatetta olisi sovellettava ottaen ensisijaisesti huomioon järjestelmän tehokkuutta koskeva lähestymistapa ja yhteiskunnallinen näkökulma. Sen pitäisi siten auttaa lisäämään yksittäisten loppukäyttöalojen ja koko energiajärjestelmän tehokkuutta. Periaatteen soveltamisella olisi myös tuettava investointeja energiatehokkaisiin ratkaisuihin, joilla edistetään Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksessa (EU) 2020/852 lueteltuja ympäristötavoitteita⁵⁴. ⇐

↓ uusi

- (13) Energiatehokkuus etusijalle -periaate määriteltiin Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksessa (EU) 2018/1999,⁵⁵ ja se on energiajärjestelmän integrointistrategian⁵⁶ keskeinen osa. Vaikka periaate perustuu kustannustehokkuuteen, sen soveltamisella on laajempia vaikutuksia, jotka voivat vaihdella olosuhteiden mukaan. Komissio laati ohjeistusta periaatteen toiminnasta ja soveltamisesta ehdottamalla erityisiä välineitä ja soveltamisesimerkkejä eri aloilla. Komissio on myös antanut jäsenvaltioille suosituksen, joka perustuu tämän direktiivin vaatimukseen, ja kehottaa toteuttamaan erityistoimia periaatteen soveltamiseksi.
- (14) Jotta energiatehokkuus etusijalle -periaatteella olisi vaikutusta, päätöksentekijöiden olisi sovellettava sitä johdonmukaisesti kaikissa asiaan liittyvissä päätöksissä, jotka koskevat politiikkaa, suunnittelua ja merkittäviä investointeja eli suuria investointeja, joiden arvo on yli 50 miljoonaa euroa tai 75 miljoonaa euroa

⁵⁴ EUVL L 198, 22.6.2020, s. 13–43.

⁵⁵ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) 2018/1999, annettu 11 päivänä joulukuuta 2018, energiaunionin ja ilmastotoimien hallinnosta, Euroopan parlamentin ja neuvoston asetusten (EY) N:o 663/2009 ja (EY) N:o 715/2009, Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivien 94/22/EY, 98/70/EY, 2009/31/EY, 2009/73/EY, 2010/31/EU, 2012/27/EU ja 2013/30/EU, neuvoston direktiivien 2009/119/EY ja (EU) 2015/652 muuttamisesta sekä Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 525/2013 kumoamisesta, PE/55/2018/REV/1 (EUVL L 328, 21.12.2018, s. 1–77).

⁵⁶ EU:n energiajärjestelmän integrointistrategia, COM(2020) 299 final.

liikenneinfrastruktuurihankkeissa ja jotka vaikuttavat energian kulutukseen tai tarjontaan. Periaatteen oikea soveltaminen edellyttää oikeanlaisen kustannus-hyötyanalyysimenetelmän käyttöä, energiatehokkaiden ratkaisujen mahdollistavien edellytysten asettamista ja kunnollista seurantaa. Kysyntäpuolen joustavuudesta voi koitua merkittäviä etuja kuluttajille ja koko yhteiskunnalle, ja se voi lisätä energiajärjestelmän tehokkuutta ja alentaa energiakustannuksia esimerkiksi alentamalla järjestelmän käyttökustannuksia, mikä alentaa kaikkien kuluttajien tariffeja. Jäsenvaltioiden olisi otettava huomioon kysyntäpuolen joustavuudesta mahdollisesti saatavat hyödyt soveltaessaan energiatehokkuus etusijalle -periaatetta ja tarvittaessa harkittava kysynnän ohjausta, energian varastointia ja älykkäitä ratkaisuja osana pyrkimyksiään lisätä integroidun energiajärjestelmän tehokkuutta.

- (15) Energiatehokkuus etusijalle -periaatetta olisi aina sovellettava oikeasuhteisesti, eikä tämän direktiivin vaatimuksista saisi aiheutua päällekkäisiä tai ristiriitaisia velvoitteita jäsenvaltioille, jos periaatteen soveltaminen varmistetaan suoraan muulla lainsäädännöllä. Tämä saattaa koskea yhteistä etua koskevia hankkeita, jotka on sisällytetty unionin luetteloon [tarkistetun TEN-E-asetuksen 3 artiklan] mukaisesti, sillä asetuksessa otetaan käyttöön vaatimukset energiatehokkuus etusijalle -periaatteen huomioon ottamisesta kyseisten hankkeiden kehittämisessä ja arvioinnissa.
- (16) Oikeudenmukainen siirtymä kohti ilmastoneutraalia unionia vuoteen 2050 mennessä on keskeisellä sijalla Euroopan vihreän kehityksen ohjelmassa. Energiaköyhyys on keskeinen käsite ”Puhdasta energiaa kaikille eurooppalaisille” -säästöpakettissa, jonka tarkoituksena on helpottaa oikeudenmukaista energiasiirtymää. Komissio antoi asetuksen (EU) 2018/1999 ja Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin (EU) 2019/944⁵⁷ mukaisesti suuntaa-antavia ohjeita energiaköyhyyden mittaamiseen käytettävistä asianmukaisista indikaattoreista sekä siitä, miten ”merkittävä määrä energiaköyhyydessä olevia kotitalouksia” määritellään⁵⁸. Direktiivissä (EU) 2019/944 ja Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivissä 2009/73/EY⁵⁹ edellytetään, että jäsenvaltiot toteuttavat asianmukaisia toimenpiteitä energiaköyhyyteen puuttumiseksi aina kun sitä ilmenee, mukaan lukien toimenpiteet, joilla puututaan köyhyyteen laajemmin tarkasteltuna.
- (17) Pieni- ja keskituloisten kotitalouksien, heikossa asemassa olevien asiakkaiden, mukaan lukien loppukäyttäjät, energiaköyhyydestä kärsivien tai sen uhkaavien ihmisten ja sosiaaliperusteisissa asunnoissa asuvien ihmisten olisi hyödyttävä energiatehokkuus etusijalle -periaatteen soveltamisesta. Energiatehokkuustoimenpiteitä olisi toteutettava ensisijaisesti kyseisten henkilöiden ja kotitalouksien tilanteen parantamiseksi tai energiaköyhyyden vähentämiseksi. Kokonaisvaltainen lähestymistapa politiikkojen muotoiluun sekä politiikkojen ja toimenpiteiden toteuttamiseen edellyttää, että jäsenvaltiot varmistavat, että muilla politiikoilla ja toimenpiteillä ei ole haitallisia vaikutuksia näihin henkilöihin ja kotitalouksiin

⁵⁷ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi (EU) 2019/944, annettu 5 päivänä kesäkuuta 2019, sähkön sisämarkkinoita koskevista yhteisistä säännöistä ja direktiivin 2012/27/EU muuttamisesta (EUVL L 158, 14.6.2019, s. 125).

⁵⁸ Komission suositus energiaköyhyydestä, C(2020) 9600 final.

⁵⁹ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2009/73/EY, annettu 13 päivänä heinäkuuta 2009, maakaasun sisämarkkinoita koskevista yhteisistä säännöistä ja direktiivin 2003/55/EY kumoamisesta (EUVL L 211, 14.8.2009, s. 94).

(18) Tämä direktiivi on osa laajempaa energiatehokkuuspolitiikan kehystä, jossa käsitellään energiatehokkuuden parantamismahdollisuuksia tietyillä politiikan aloilla, mukaan lukien rakennukset (direktiivi 2010/31/EY⁶⁰), tuotteet (direktiivi 2009/125/EY, asetus (EU) 2017/1369 ja asetus (EU) 2020/740⁶¹) ja hallintomekanismi (asetus (EU) 2018/1999). Näillä politiikoilla on erittäin tärkeä rooli energiansäästöjen aikaansaamisessa, kun tuotteita korvataan tai rakennuksia rakennetaan tai peruskorjataan⁶².

↓ 2018/2002, johdanto-osan 4
kappale (mukautettu)
⇒ uusi

~~(19) Kunnianhimoisen energiatehokkuustavoitteen saavuttaminen edellyttää esteiden poistamista, jotta helpotettaisiin investointeja energiatehokkuustoimenpiteisiin. ⇒ Life-ohjelman ”Siirtyminen puhtaaseen energiaan” -alaohjelmasta annettavalla rahoituksella tuetaan sellaisten energiatehokkuuspolitiikan täytäntöönpanoon liittyvien parhaiden eurooppalaisten käytäntöjen kehittämistä, joilla puututaan käyttäytymiseen, markkinoihin ja sääntelyyn liittyviin energiatehokkuuden esteisiin. ⇒ Yksi askel tähän suuntaan otettiin, kun Eurostat 19 päivänä syyskuuta 2017 selkeytti, miten energiatehokkuutta koskevat sopimukset kirjataan kansantalouden tilinpidossa, mikä poistaa epävarmuustekijöitä ja helpottaa tällaisten sopimusten käyttöä.~~

↓ 2018/2002, johdanto-osan 5
kappale (mukautettu)

(20) Eurooppa-neuvosto kannatti 23 ja 24 päivänä lokakuuta 2014 pidetyssä kokouksessaan sitä, että unionin tasolla vuodeksi 2030 asetetaan 27 prosentin energiatehokkuustavoite, jota on määrä tarkistaa vuoteen 2020 mennessä ”pitäen mielessä unionin 30 prosentin tason”. Euroopan parlamentti kehotti 15 päivänä joulukuuta 2015 antamassaan päätöslauselmassa aiheesta ”Kohti Euroopan energiaunionia” komissiota lisäksi arvioimaan myös 40 prosentin energiatehokkuustavoitteen toteutettavuutta samalla aikavälillä. ~~Sen vuoksi on aiheellista muuttaa direktiiviä 2012/27/EU, jotta otetaan huomioon vuotta 2030 koskevat näkymät.~~

⁶⁰ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2010/31/EU, annettu 19 päivänä toukokuuta 2010, rakennusten energiatehokkuudesta.

⁶¹ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2009/125/EY, annettu 21 päivänä lokakuuta 2009, energiaan liittyvien tuotteiden ekologiselle suunnittelulle asetettavien vaatimusten puitteista; Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) 2017/1369, annettu 4 päivänä heinäkuuta 2017, energiamerkintää koskevien puitteiden vahvistamisesta; sekä Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) 2020/740, annettu 25 päivänä toukokuuta 2020, renkaiden merkitsemisestä polttoainetaloudellisuuden ja muiden ominaisuuksien osalta.

⁶² Myös ekologista suunnittelua koskevan työsuunnitelman 2020–2024 mukaisten tuotearviointien ja perusparannusaaltoa koskevan toimintasuunnitelman toteuttaminen sekä rakennusten energiatehokkuutta koskevan direktiivin uudelleentarkastelu edistävät merkittävästi vuoden 2030 energiansäästötavoitteen saavuttamista.

- (21) Ennusteiden mukaan unionin 32,5 prosentin energiatehokkuustavoite vuodelle 2030 ja muut nykyisen kehyksen toimintapoliittiset välineet vähentäisivät kasvihuonekaasupäästöjä noin 45 prosenttia vuoteen 2030 mennessä⁶³. Jotta kasvihuonekaasupäästöjä voitaisiin vähentää 55 prosenttia vuoteen 2030 mennessä, vuoteen 2030 ulottuvan ilmastotavoitesuunnitelman vaikutustenarvioinnissa tarkasteltiin, minkä tasoisia toimia eri politiikanaloilla tarvittaisiin. Arvioinnissa todettiin, että kasvihuonekaasupäästötavoitteen saavuttaminen kustannusoptimaalisella tavalla perustilanteeseen nähden tarkoittaa, että loppuenergian kulutusta on vähennettävä vähintään 36–37 prosenttia ja primäärienergian kulutusta vähintään 39–41 prosenttia.
- (22) Unionin energiatehokkuustavoite asetettiin ja laskettiin alun perin käyttäen lähtökohtana vuoden 2007 viiteskenaarion ennusteita vuodelle 2030. Eurostatin energiataseen laskentamenetelmän muutos ja myöhempiin mallintamisennusteisiin tehdyt parannukset edellyttävät perustilanteen muuttamista. Kun siis käytetään samaa lähestymistapaa tavoitteen määrittämiseen eli verrataan sitä tuleviin perusennusteisiin, unionin vuoden 2030 energiatehokkuustavoite asetetaan verrattuna vuoden 2020 viiteskenaarion vuotta 2030 koskeviin ennusteisiin, joissa otetaan huomioon kansallisten energia- ja ilmastosuunnitelmien mukaiset kansalliset panokset. Päivitetyt perustilanteen myötä unionin on nostettava vuoden 2030 energiatehokkuustavoitettaan vielä vähintään 9 prosenttia verrattuna vuoden 2020 viiteskenaarion mukaisten toimien tasoon. Uusi tapa ilmaista unionin tavoitetaso ei vaikuta tarvittavien toimien tosiasialliseen tasoon, ja se vastaa 36 prosentin vähennystä loppuenergian kulutuksessa ja 39 prosentin vähennystä primäärienergian kulutuksen osalta verrattuna vuoden 2007 viiteskenaarion vuoden 2030 ennusteisiin.
- (23) Loppu- ja primäärienergian kulutuksen laskentamenetelmä on yhdenmukaistettu Eurostatin uuden menetelmän kanssa, mutta tässä direktiivissä käytettyjen indikaattorien soveltamisala on erilainen, eli niissä ei oteta huomioon lämpöpumppuenergiaa, mutta otetaan huomioon energian kulutus kansainvälisessä lentoliikenteessä loppuenergiaa koskevan tavoitteen osalta. Uusien indikaattorien käyttö tarkoittaa myös sitä, että masuunien energiankulutuksen muutokset näkyvät nyt vain primäärienergian kulutuksessa.

- (24) ~~Olisi tuotava selvästi esiin unionin tarve saavuttaa unionin tason primääri- ja/tai loppuenergian kulutuksena ilmaistut energiatehokkuustavoitteet vähintään 32,5 prosentin tavoitteen muodossa vuodeksi 2030.~~ ⇒ Unionin energiatehokkuuden parantamistarve olisi ilmaistava primääri- ja loppuenergian kulutuksena, ⇐ ~~Vuonna~~

⁶³ Komission tiedonanto Euroopan parlamentille, Eurooppa-neuvostolle, neuvostolle, Euroopan keskuspankille, Euroopan talous- ja sosiaalikomitealle, alueiden komitealle ja Euroopan investointipankille ”Puhdas maapallo kaikille – Eurooppalainen visio kukoistavasta, nykyaikaisesta, kilpailukykyisestä ja ilmastoneutraalista taloudesta” (COM(2018) 773 final).

2007 laadittujen ennusteiden mukaan vuonna 2030 primäärienergian kulutus on 1887 miljoonaa öljytonnia vastaava energiamäärä (Mtoe) ja loppuenergian kulutus on 1416 Mtoe. Vähennys, jonka suuruus on 32,5 prosenttia, johtaa vastaavasti 1273 Mtoe:hen ja 956 Mtoe:hen vuonna 2030. Tämä tavoite on samanluonteinen kuin unionin vuodeksi 2020 asettama tavoite, ja komission olisi arvioitava se, jotta tavoitetta voitaisiin tarkistaa ylöspäin viimeistään vuoteen 2023 mennessä kustannusten merkittävän alenemisen johdosta tai tarpeen mukaan unionin hiilestä irtautumista koskevien kansainvälisten sitoumusten täyttämiseksi. ⇒ joka on määrä saavuttaa vuonna 2030, ja ilmoittamalla tarvittavien lisätoimien taso verrattuna kansallisiin energia- ja ilmastosuunnitelmiin sisältyviin voimassa oleviin tai suunniteltuihin toimenpiteisiin. Vuoden 2020 viiteskenaarion ennusteiden mukaan energian loppukulutus on 864 Mtoe ja primäärienergian kulutus 1124 Mtoe vuonna 2030 (ilman lämpöpumppuenergiaa ja kansainvälinen lentoliikenne mukaan lukien). 9 prosentin lisävähennys johtaa vastaavasti 787 Mtoe:hen ja 1023 Mtoe:hen vuonna 2030. Vuoden 2005 tasoon verrattuna tämä tarkoittaa, että energian loppukulutusta unionissa olisi vähennettävä noin 23 prosenttia ja primäärienergian kulutusta noin 32 prosenttia. ⇐ Vuosille 2020 ja 2030 ei ole sitovia tavoitteita jäsenvaltioiden tasolla, ja ⇒ jäsenvaltioiden olisi vahvistettava oma panoksensa unionin energiatehokkuustavoitteen saavuttamiseen ottaen huomioon tässä direktiivissä esitetty kaava. ⇐ Jäsenvaltioiden vapautta ⊗ olisi voitava vapaasti ⊗ määrittää joko primääri- tai loppuenergian kulutukseen, primääri- tai loppuenergian säästöihin taikka energiantensiteettiin perustuvat kansalliset panoksensa ⇒ tavoitteensa ⇐ ei jatkossakaan olisi rajoitettava. ⇒ Tällä direktiivillä muutetaan tapaa, jolla jäsenvaltioiden olisi ilmaistava kansallinen panoksensa unionin tavoitteen saavuttamiseen. Jäsenvaltioiden panokset unionin tavoitteeseen olisi johdonmukaisuuden ja edistymisen seurannan varmistamiseksi ilmaistava loppu- ja primäärienergian kulutuksena. ⇐ Jäsenvaltioiden olisi asetettava ohjeelliset kansalliset energiatehokkuuspanoksensa siten, että ne ottavat huomioon, että unionin energiankulutus vuonna 2030 saa olla enintään 1273 Mtoe primäärienergiaa ja/tai enintään 956 Mtoe loppuenergiaa. Tämä tarkoittaa sitä, että primäärienergian kulutuksen unionissa olisi vähennettävä 26 prosentilla ja loppuenergian kulutuksen 20 prosentilla verrattuna vuoden 2005 tasoihin. On tarpeen arvioida säännöllisesti edistymistä unionin vuoden 2030 tavoitteen saavuttamisessa, ja tästä arvioinnista säädetään Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksessa (EU) 2018/1999.

↓ 2012/27/EU, johdanto-osan 13 kappale
⇒ uusi

- (25) Olisi parasta, jos 20 prosentin energiatehokkuustavoite saavutettaisiin energiatehokkuutta eri aloilla edistävien erityisten kansallisten ja Euroopan tason toimenpiteiden kumulatiivisen täytäntöönpanon tuloksena. Jäsenvaltiot olisi velvoitettava vahvistamaan viitteelliset kansalliset energiatehokkuustavoitteet, järjestelmät ja ohjelmat ⇒ politiikat ja toimenpiteet ⇐. Komission olisi arvioitava nämä ⇒ politiikat ja toimenpiteet ⇐ tavoitteet ja kunkin jäsenvaltion yksittäiset toimet sekä saavutettua edistymistä koskevat tiedot, jotta voidaan arvioida, millä todennäköisyydellä unionin yleinen tavoite saavutetaan ja ovatko yksittäisten jäsenvaltioiden toimet riittäviä yhteisen tavoitteen saavuttamiseksi. Siksi komission olisi seurattava tiiviisti kansallisten energiatehokkuusohjelmien toteuttamista tarkistetun lainsäädäntökehyksensä avulla ja osana Eurooppa 2020 prosessia.

~~Viitteellisiä kansallisia energiatehokkuustavoitteita asettaessaan jäsenvaltioiden olisi pystyttävä ottamaan huomioon primäärienergian kulutukseen vaikuttavat kansalliset olosuhteet, kuten jäljellä olevat kustannustehokkaat energiansäästömahdollisuudet, muutokset energian tuonnissa ja viennissä, kaikkien uusiutuvien energialähteiden kehittyminen, ydinenergia, hiilidioksidin talteenotto ja varastointi sekä varhaiset toimet. Mallintamisten yhteydessä komission olisi kuultava jäsenvaltioita mallioletuksista ja mallien alustavista tuloksista hyvissä ajoin ja avoimesti. Energiatehokkuustoimenpiteiden vaikutuksia sekä käytettävissä olevaa teknologiaa ja sen toimivuutta koskevaa mallintamista on parannettava.~~

↓ 2012/27/EU, johdanto-osan 14 kappale (mukautettu)

~~Uusiutuvista lähteistä peräisin olevan energian käytön edistämisestä 23 päivänä huhtikuuta 2009 annetun direktiivin 2009/28/EY⁶⁴ mukaan Kypros ja Malta ovat saarina ja syrjäisinä alueina riippuvaisia ilmailusta kansalaisten ja talouden kannalta välttämättömänä liikennemuotona. Tämän seurauksena kansallisen lentoliikenteen osuus energian kokonaisloppukulutuksesta on Kyproksella ja Maltalla suhteettoman suuri ja ylittää kolminkertaisesti yhteisön keskitason vuonna 2005, ja nämä jäsenvaltiot joutuvat siten suhteettomalla tavalla nykyisten teknisten ja sääntelyä koskevien rajoitusten kohteeksi.~~

↓ 2012/27/EU, johdanto-osan 15 kappale
⇒ uusi

(26) ~~Julkisten menojen kokonaismäärä vastaa 19:ää prosenttia unionin bruttokansantuotteesta.~~ ⇒ Julkisen sektorin osuus unionin energian loppukulutuksesta on noin 5–10 prosenttia. Viranomaiset käyttävät vuosittain noin 1,8 biljoonaa euroa. Tämä vastaa noin 14:ää prosenttia unionin bruttokansantuotteesta. ⇐ Tästä syystä julkinen sektori on tärkeä liikkeellepaneva voima pyrittäessä edistämään markkinoiden muuttumista niin, että tuotetaan energiatehokkaampia tuotteita, rakennuksia ja palveluja, ja saamaan aikaan muutoksia tavoissa, joilla kansalaiset ja yritykset kuluttavat energiaa.. Energiankulutuksen vähentäminen energiatehokkuutta parantavilla toimenpiteillä voi myös vapauttaa julkisia resursseja muihin tarkoituksiin. Kansallisen, alueellisen ja paikallistason julkisten elinten olisi toimittava esimerkkeinä energiatehokkuuden alalla.

↓ 2012/27/EU, johdanto-osan 16 kappale (mukautettu)

~~Kun otetaan huomioon, että energiatehokkuussuunnitelmasta 2011 10 päivänä kesäkuuta 2011 annetuissa neuvoston päätelmissä korostettiin, että rakennusten osuus on 40 prosenttia unionin energian loppukulutuksesta, ja jotta voitaisiin hyödyntää kasvu- ja työllisyysmahdollisuuksia erityisammatti- ja rakennusaloilla sekä rakennustuotteiden tuotannossa ja arkkitehtuurin, konsultoinnin ja rakennustekniikan kaltaisilla ammattialoilla,~~

~~jäsenvaltioiden olisi laadittava pitkän aikavälin strategia vuoden 2020 jälkeiselle ajalle investointien saamiseksi käyttöön asuin- ja kaupallisten rakennusten peruskorjauksessa, jotta voidaan parantaa rakennuskannan energiatehokkuutta. Tuossa strategiassa olisi käsiteltävä kustannustehokkaita pitkälle meneviä perusparannuksia, jotka johtavat uudistustöihin, joilla vähennetään sekä rakennukselle toimitettavaa energiaa että sen energian loppukulutusta merkittäväällä prosenttiosuudella perusparannusta edeltävään tasoon verrattuna, mikä johtaa erittäin korkeaan energiatehokkuuteen. Tällaisia pitkälle meneviä perusparannuksia voitaisiin toteuttaa myös vaiheittain.~~

↕ uusi

- (27) Näyttääkseen esimerkkiä julkisen sektorin olisi asetettava omat hiilestä irtautumista ja energiatehokkuutta koskevat tavoitteensa. Julkisen sektorin energiatehokkuuden parannusten olisi heijastettava unionin tasolla vaadittuja toimia. Saavuttaakseen energian loppukulutusta koskevan tavoitteen unionin olisi vähennettävä energian loppukulutustaan 19 prosenttia vuoteen 2030 mennessä verrattuna vuosien 2017, 2018 ja 2019 keskimääräiseen energiankulutukseen. Velvoitteen, jonka mukaan julkisen sektorin on vähennettävä energiankulutusta vuosittain vähintään 1,7 prosentilla, pitäisi varmistaa, että julkinen sektori täyttää esimerkillisen tehtävänsä. Jäsenvaltiot voivat vapaasti valita energiatehokkuuden parannustoimenpiteet energian loppukulutuksen vähentämiseksi. Energian loppukulutuksen vuosittaista vähentämistä koskeva vaatimus aiheuttaa pienemmän hallinnollisen rasitteen kuin energiansäästön mittausten menetelmien käyttöönotto.
- (28) Täyttääkseen velvoitteensa jäsenvaltioiden olisi kohdistettava toimia kaikkien julkisten palvelujen ja julkisten elinten laitosten energian loppukulutukseen. Jäsenvaltioiden olisi sovellettava Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivissä 2014/24/EU⁶⁵ annettua hankintaviranomaisten määritelmää sen määrittämiseksi, jotka kuuluvat näiden toimien piiriin. Velvoite voidaan täyttää vähentämällä energian loppukulutusta millä tahansa julkisen sektorin alalla, mukaan lukien liikenne, julkiset rakennukset, terveydenhuolto, aluesuunnittelu, vesihuolto ja jäteveden käsittely, viemärointi ja vedenpuhdistus, jätehuolto, kaukolämmitys ja -jäähdytys, energian jakelu, toimitus ja varastointi, julkinen valaistus ja infrastruktuurin suunnittelu. Julkisten elinten hallinnollisen taakan keventämiseksi jäsenvaltioiden olisi perustettava digitaalisia alustoja tai välineitä, joilla kerätään kootut kulutustiedot julkisilta elimiltä, asetetaan ne julkisesti saataville ja raportoidaan niistä komissiolle.
- (29) Jäsenvaltioiden olisi toimittava esimerkkinä varmistamalla, että kaikki energiatehokkuussopimukset ja energianhallintajärjestelmät toteutetaan julkisella sektorilla eurooppalaisten tai kansainvälisten standardien mukaisesti tai että energiakatselmuksia käytetään laajasti julkisen sektorin paljon energiaa kuluttavissa osissa.
- (30) Viranomaisia kannustetaan hankkimaan tukea kestävän energian virastojen kaltaisilta laitoksilta, joita on tarvittaessa perustettu alue- tai paikallistasolla. Näiden virastojen organisaatio vastaa yleensä viranomaisten yksilöllisiä tarpeita tietyllä alueella tai

⁶⁵

Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2014/24/EU, annettu 26 päivänä helmikuuta 2014, julkisista hankinnoista ja direktiivin 2004/18/EY kumoamisesta (EUVL L 94, 28.3.2014, s. 65).

tietyllä julkisen sektorin alalla. Keskitetyt virastot voivat vastata tarpeisiin paremmin ja toimia muutoin tehokkaammin esimerkiksi pienemmissä tai keskusjohtoisissa jäsenvaltioissa tai monimutkaisten tai alueiden välisten näkökohtien, kuten kaukolämmityksen ja -jäähdytyksen, suhteen. Kestävän energian virastot voivat toimia keskitettyinä palvelupisteinä 21 artiklan mukaisesti. Näiden virastojen tehtävänä on usein laatia paikallisia tai alueellisia hiilestä irtautumista koskevia suunnitelmia, joihin voi sisältyä myös muita hiilestä irtautumiseen liittyviä toimenpiteitä, kuten fossiilisten polttoaineiden kattiloiden vaihto, ja tukea viranomaisia energiaan liittyvien politiikkojen täytäntöönpanossa. Kestävän energian virastoilla tai muilla alue- ja paikallisviranomaisia avustavilla tahoilla voi olla selkeät toimivaltuudet, tavoitteet ja resurssit kestävän energian alalla. Kestävän energian virastoja voitaisiin kannustaa harkitsemaan aloitteita, joita tehdään kaupunginjohtajien energia- ja ilmastopoliittisten puitteissa, joka kokoa yhteen unionin ilmasto- ja energiatavoitteiden täytäntöönpanoon vapaaehtoisesti sitoutuneet paikallishallinnot, sekä muiden asiaan liittyvien olemassa olevien aloitteiden puitteissa. Hiilestä irtautumista koskevat suunnitelmat olisi yhdistettävä aluekehityssuunnitelmiin, ja niissä olisi otettava huomioon kattava arviointi, joka jäsenvaltioiden olisi tehtävä.

- (31) Jäsenvaltioiden olisi tuettava julkisia elimiä energiatehokkuuden parannustoimenpiteiden suunnittelussa ja käyttöönnotossa, myös alueellisella ja paikallisella tasolla, antamalla ohjeita, joilla edistetään osaamisen kehittämistä ja koulutusmahdollisuuksia, ja kannustamalla julkisten elinten välistä yhteistyötä, myös virastojen kesken. Tätä varten jäsenvaltiot voisivat perustaa kansallisia osaamiskeskustoja, jotka käsittelevät monimutkaisia kysymyksiä, kuten paikallisille tai alueellisille energiaviranomaisille annettavaa neuvontaa kaukolämmityksestä tai -jäähdytyksestä.

↓ 2012/27/EU, johdanto-osan 17 kappale (mukautettu)
⇒ uusi

- (32) ~~Rakennusten peruskorjaus on tarpeen kasvattaa, koska olemassa oleva rakennuskanta muodostaa suurimman potentiaalisen energiansäästösektorin.~~ ⇒ Rakennukset ja liikenne ovat teollisuuden ohella suurimmat energiankäyttäjät ja päästölähteet⁶⁶. Rakennusten osuus on noin 40 prosenttia unionin kokonaisenergiankulutuksesta ja 36 prosenttia energiaan liittyvistä kasvihuonekaasupäästöistä⁶⁷. Perusparannusaloja koskevassa komission tiedonannossa⁶⁸ käsitellään sekä energia- ja resurssitehokkuuden että kohtuuhintaisuuden asettamaa haastetta rakennusalaan ja pyritään kaksinkertaistamaan peruskorjausaste. Siinä keskitytään energiatehokkuudeltaan heikoimpiin rakennuksiin, energiaköyhyyteen ja julkisiin

⁶⁶ COM/2020/562 final.

⁶⁷ Ks. Kansainvälinen luonnonvarapaneeli, "Resource Efficiency and Climate Change", 2020, ja YK:n raportti "Environment Emissions Gap Report", 2019. Luvut eivät koske rakennusten koko elinkaarta vaan niiden käyttöä ja toimintaa, mukaan lukien sähkö- ja lämmöntuotannon epäsuorat päästöt. Rakentamisen hiilijalanjäljen arvioidaan aiheuttavan noin 10 prosenttia koko maailman vuosittaisista kasvihuonekaasujen kokonaispäästöistä, ks. Kansainvälinen luonnonvarapaneeli, "Resource Efficiency and Climate Change", 2020, ja YK:n raportti "Environment Emissions Gap Report", 2019.

⁶⁸ COM/2020/662 final.

rakennuksiin. ⇨ Rakennukset ovat myös ratkaisevassa asemassa pyrittäessä saavuttamaan unionin tavoite vähentää kasvihuonekaasupäästöjä 80–95 prosentilla ⇨ ilmastoneutraaliudesta ⇨ vuoteen 2050 mennessä vuoden 1990 tasoon verrattuna. Julkisten elinten omistamat rakennukset muodostavat merkittävän osan rakennuskannasta, ja niillä on suuri näkyvyys yhteiskunnassa. Sen vuoksi on asianmukaista vahvistaa vuosittainen korjaustoiminnan määrä keskushallinnon ⇨ julkisten elinten ⇨ jäsenvaltion alueella omistamille ja käyttämille rakennuksille niiden energiatehokkuuden parantamiseksi. ⇨ Jäsenvaltioita pyydetään asettamaan korkeampi korjaustoiminnan taso, jos se on kustannustehokasta niiden rakennuskannan peruskorjauksen yhteydessä niiden pitkän aikavälin peruskorjausstrategioiden tai kansallisten peruskorjausohjelmien mukaisesti. ⇨ Tämä korjaustoiminnan taso ei saisi rajoittaa rakennusten energiatehokkuudesta 19 päivänä toukokuuta 2010 annettussa Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivissä 2010/31/EU⁶⁹ vahvistettujen lähes nollaenergiarakennuksia koskevien velvoitteiden soveltamista. ⇨ Komission olisi direktiivin 2010/31/EU seuraavan uudelleentarkastelun yhteydessä arvioitava jäsenvaltioiden edistymistä julkisten elinten rakennusten peruskorjauksessa. Komission olisi harkittava lainsäädäntöehdotuksen antamista korjaustoiminnan tason tarkistamiseksi ottaen huomioon jäsenvaltioiden saavuttama edistys, merkittävä taloudellinen tai tekninen kehitys tai tarvittaessa hiilestä irtautumista ja saasteettomuutta koskevat unionin sitoumukset. ⇨ Tämän direktiivin mukainen keskushallinnon ⇨ julkisten elinten ⇨ rakennusten kunnostamisvelvoite täydentää mainittua direktiiviä, jonka mukaan jäsenvaltioiden on varmistettava olemassa olevien rakennusten laajamittaisten korjausten yhteydessä, että rakennusten energiatehokkuus nostetaan tasolle, joka täyttää energiatehokkuutta koskevat vähimmäisvaatimukset ⇨ lähes nollaenergiarakennuksia koskevat vaatimukset ⇨. Jäsenvaltioiden olisi voitava toteuttaa vaihtoehtoisia kustannustehokkaita toimenpiteitä parantaakseen tätä vastaavalla tavalla keskushallintonsa omistuksessa olevien rakennusten energiatehokkuutta. Keskushallinnon rakennusten pinta-alakohtaisen kunnostamisvelvoitteen olisi koskettava hallinnon yksiköitä, joiden toimivaltuutuu jäsenvaltion koko alueelle. Jos jossakin jäsenvaltiossa ei tietyn toimivallan osalta ole olemassa sellaista hallinnon yksikköä, jonka toimivaltuutuu valtion koko alueelle, velvoitteen olisi koskettava sellaisia hallinnollisia osastoja, joiden toimivaltuudet yhdessä ulottuvat valtion koko alueelle.

⇩ uusi

- (33) Korjaustoiminnan määrän vahvistamiseksi jäsenvaltioilla olisi oltava yleiskuva rakennuksista, jotka eivät saavuta lähes nollaenergiarakennusten tasoa. Sen vuoksi jäsenvaltioiden olisi julkaistava ja pidettävä ajan tasalla julkisia rakennuksia koskeva luettelo osana energiatehokkuustodistusten yleistä tietokantaa. Luettelon olisi mahdollistettava se, että myös yksityiset toimijat, kuten energiapalveluyritykset, voivat ehdottaa peruskorjausratkaisuja, ja unionin rakennuskannan seurantakeskus voi koota ne yhteen.

⁶⁹ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2010/31/EU, annettu 19 päivänä toukokuuta 2010, rakennusten energiatehokkuudesta (EUVL L 153, 18.6.2010, s. 13).

↓ 2012/27/EU, johdanto-osan 18
kappale
⇒ uusi

- (34) ⇒ Vuonna 2020 yli puolet maailman ihmisistä asui kaupunkialueilla. Osuuden odotetaan nousevan 68 prosenttiin vuoteen 2050 mennessä⁷⁰. Lisäksi puolet vuoteen 2050 mennessä rakennettavista kaupunki-infrastruktuureista on vielä rakentamatta⁷¹. Kaupungit ja suurkaupunkialueet ovat taloudellisen toiminnan, tietämyksen luomisen, innovoinnin ja uuden teknologian keskuksia. Kaupungit vaikuttavat niissä asuvien tai työskentelevien kansalaisten elämänlaatuun. Jäsenvaltioiden olisi tuettava kuntia teknisesti ja taloudellisesti. ⇨ Lukuisat kunnat ja muut julkiset elimet ovat jäsenvaltioissa jo ottaneet käyttöön kokonaisvaltaisia lähestymistapoja energian säästämiseen ja energian tarjontaan, esimerkiksi noudattamalla kaupunginjohtajien ilmastopolitusaloitteen mukaisesti laadittuja kestävän energiankäytön toimintasuunnitelmia, sekä sellaisia kokonaisvaltaisia lähestymistapoja kaupunkien kehittämiseen, joissa mennään rakennuksia tai liikennemuotoja koskevia yksittäisiä toimia pidemmälle.

↓ 2012/27/EU, johdanto-osan 19
kappale
⇒ uusi

- (35) Tiettyjen tuotteiden ja palvelujen hankintojen ja rakennusten oston ja vuokraamisen osalta niiden ~~keskushallintojen~~ ⇒ hankintaviranomaisten tai -yksiköiden ⇨, jotka tekevät julkisia rakennusurakoita tai julkisia tavara- ja palveluhankintoja koskevia sopimuksia, olisi näytettävä esimerkkiä tekemällä energiatehokkaita hankintapäätöksiä ⇒ ja sovellettava energiatehokkuus etusijalle -periaatetta, myös niissä hankintasopimuksissa ja käyttöoikeussopimuksissa, joille ei ole asetettu erityisiä vaatimuksia liitteessä IV ⇨. Tämän olisi koskettava hallinnon yksiköitä, joiden toimivalta ulottuu jäsenvaltion koko alueelle. Jos jossakin jäsenvaltiossa ei tietyn toimivallan osalta ole olemassa sellaista hallinnon yksikköä, jonka toimivalta ulottuisi valtion koko alueelle, velvoitteen olisi koskettava sellaisia hallinnollisia osastoja, joiden toimivaltuudet yhdessä ulottuvat valtion koko alueelle. Tämä ei kuitenkaan saisi vaikuttaa julkisia hankintoja koskevien unionin direktiivien säännöksiin. ⇒ Jäsenvaltioiden olisi poistettava yhteishankintojen esteet jäsenvaltion sisällä tai rajojen yli, jos tämä voi vähentää kustannuksia ja lisätä sisämarkkinoiden hyötyjä luomalla liiketoimintamahdollisuuksia toimittajille ja energiapalvelujen tarjoajille. ⇨

⇨ uusi

- (36) Kaikkien julkisten tahojen, jotka investoivat julkisia varoja hankintojen kautta, olisi näytettävä esimerkkiä hankintasopimuksia ja käyttöoikeussopimuksia tehdessään valitsemalla tuotteita, palveluja, urakoita ja rakennuksia, jotka ovat energiatehokkaita, myös niiden hankintojen yhteydessä, joihin ei sovelleta

⁷⁰ <https://www.unfpa.org/world-population-trends>

⁷¹ https://www.un.org/en/ecosoc/integration/pdf/fact_sheet.pdf

direktiivin 2009/30/EY mukaisia erityisvaatimuksia. Tässä yhteydessä kaikissa sellaisen hankintasopimusten ja käyttöoikeussopimusten tekomenettelyissä, joiden arvo ylittää Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2014/23/EU⁷² 6 ja 7 artiklassa, Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2014/24/EU⁷³ 2 artiklan 1 kohdassa ja Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2014/25/EU 3 ja 4 artiklassa vahvistetut kynnysarvot, on otettava huomioon unionin oikeudessa tai kansallisessa lainsäädännössä vahvistettujen tuotteiden, rakennusten ja palvelujen energiatehokkuus siten, että hankintamenettelyissä sovelletaan ensisijaisesti energiatehokkuus etusijalle -periaatetta.

- (37) On myös tärkeää, että jäsenvaltiot seuraavat, miten hankintaviranomaiset ja -yksiköt ottavat energiatehokkuusvaatimukset huomioon tuotteiden, rakennusten, urakoiden ja palvelujen hankinnoissa, varmistamalla, että tiedot hankintadirektiiveissä tarkoitetut kynnysarvot ylittävien valittujen tarjousten vaikutuksesta energiatehokkuuteen ovat julkisesti saatavilla. Näin sidosryhmät ja kansalaiset voivat avoimella tavalla arvioida julkisen sektorin roolia energiatehokkuuden varmistamisessa julkisissa hankinnoissa.
- (38) Euroopan vihreän kehityksen ohjelmassa tunnustetaan kiertotalouden rooli unionin hiilestä irtautumista koskevien yleisten tavoitteiden edistämiseksi. Julkinen sektori voi edistää näiden tavoitteiden saavuttamista käyttämällä tarvittaessa ostovoimaansa ympäristöystävällisten tuotteiden, rakennusten, palvelujen ja urakoiden valitsemiseen ympäristöä säästäviä julkisia hankintoja varten saatavilla olevien välineiden avulla ja auttaa siten merkittävästi vähentämään energiankulutusta ja ympäristövaikutuksia.
- (39) On tärkeää, että jäsenvaltiot antavat tarvittavaa tukea julkisille elimille energiatehokkuusvaatimusten käyttöönotossa julkisissa hankinnoissa ja tarvittaessa ympäristöä säästävien julkisten hankintojen käytössä laatimalla tarvittavat ohjeet ja menetelmät elinkaarikustannusten sekä ympäristövaikutusten ja -kustannusten arvioimiseksi. Hyvin suunniteltujen välineiden, erityisesti digitaalisten välineiden, odotetaan helpottavan hankintamenettelyjä ja vähentävän hallinnollisia kustannuksia erityisesti pienemmissä jäsenvaltioissa, joilla ei ehkä ole riittäviä valmiuksia valmistella tarjouspyyntöjä. Tältä osin jäsenvaltioiden olisi aktiivisesti edistettävä digitaalisten välineiden käyttöä ja hankintaviranomaisten välistä yhteistyötä myös rajojen yli parhaiden käytäntöjen vaihtamiseksi.
- (40) Koska rakennukset tuottavat kasvihuonekaasupäästöjä ennen käyttöäikaansa ja sen jälkeen, jäsenvaltioiden olisi otettava huomioon myös rakennusten hiilidioksidipäästöjen koko elinkaari. Tämä tapahtuu osana pyrkimyksiä kiinnittää enemmän huomiota koko elinkaaren aikaiseen suorituskykyyn, kiertotalouden näkökohtiin ja ympäristövaikutuksiin osana julkisen sektorin esimerkillistä roolia. Julkiset hankinnat voivat siten tarjota mahdollisuuden puuttua rakennuksissa niiden koko elinkaaren aikana käytettyyn hiileen. Hankintaviranomaiset ovat tässä yhteydessä tärkeitä toimijoita, sillä ne voivat ostaa hankintamenettelyissä uusia rakennuksia, joissa otetaan huomioon koko elinkaaren aikainen lämmitysvaikutus.

⁷² Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2014/23/EU, annettu 26 päivänä helmikuuta 2014, käyttöoikeussopimusten tekemisestä (EUVL L 94, 28.3.2014, s. 1).

⁷³ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2014/24/EU, annettu 26 päivänä helmikuuta 2014, julkisista hankinnoista ja direktiivin 2004/18/EY kumoamisesta (EUVL L 94, 28.3.2014, s. 65).

- (41) Koko elinkaaren aikainen lämmitysvaikutus mittaa rakennukseen liittyviä kasvihuonekaasupäästöjä sen elinkaaren eri vaiheissa. Se mittaa siis rakennuksen kokonaisvaikutusta ilmastomuutosta aiheuttaviin päästöihin. Tätä kutsutaan joskus hiilijalanjäljen arvioinniksi tai koko elinkaaren hiilijalanjäljen mittaamiseksi. Siinä yhdistetään rakennusmateriaaleihin sisältyvät hiilidioksidipäästöt ja käyttövaiheen suorat ja epäsuorat hiilidioksidipäästöt. Rakennukset muodostavat merkittävän materiaalivarannon, johon varastoidaan hiili-intensiivisiä resursseja useiden vuosikymmenien ajaksi, joten on tärkeää tutkia malleja, jotka helpottavat tulevaa uudelleenkäyttöä ja kierrätystä käyttöiän lopussa.
- (42) Lämmitysvaikutus ilmoitetaan numeerisena indikaattorina ($\text{kgCO}_2\text{e/m}^2$, hyötypinta-alan neliömetriä kohti) elinkaaren kunkin vaiheen osalta, yhden vuoden keskiarvona 50 vuoden viitetutkimusjaksolla. Tietojen valinta, skenaarion määrittely ja laskelmat tehdään standardin EN 15978 mukaisesti. Rakennusosien ja teknisten laitteiden soveltamisala on unionin yhteisessä Level(s)-kehyksessä määritellyn indikaattorin 1.2 mukainen. Jos käytössä on kansallinen laskentaväline tai sitä tarvitaan tietojen antamista tai rakennuslupien saamista varten, kyseistä kansallista välinettä olisi voitava käyttää vaadittujen tietojen antamiseen. Muita laskentavälineitä olisi voitava käyttää, jos ne täyttävät unionin yhteisessä Level(s)-kehyksessä vahvistetut vähimmäisvaatimukset.

↓ 2012/27/EU, johdanto-osan 20 kappale (mukautettu)

~~Arviointi, joka tehtiin mahdollisuudesta perustaa unionin tasolla ”valkoisten todistusten” järjestelmä, osoitti, että nykyisessä tilanteessa tällainen järjestelmä aiheuttaisi liiallisia hallintokustannuksia. Lisäksi on olemassa riski, että energiansäästöt keskittyisivät joihinkin jäsenvaltioihin eikä niitä saavutettaisi kaikkialla unionissa. Tällaisen unionin tason suunnitelman tavoite voitaisiin ainakin tässä vaiheessa saavuttaa paremmin energiayhtiöitä koskevilla kansallisilla energiatehokkuusvelvoitejärjestelmillä tai muilla vaihtoehtoisilla politiikkatoimilla, joilla saavutetaan samansuuruiset energiansäästöt. Tällaisten järjestelmien vaatimustaso on asianmukaista vahvistaa yhteisellä unionin tason kehyksellä jättäen kuitenkin samalla jäsenvaltioille huomattavasti joustovaraa, jotta ne voivat ottaa täysimittaisesti huomioon markkinatoimijoiden kansallisen organisaation, energiasektorin erityiset toimintaolosuhteet ja loppukäyttäjien tottumukset. Yhteisen kehyksen olisi annettava energialaitoksille mahdollisuus tarjota energiapalveluja kaikille loppukäyttäjille eikä ainoastaan niille, joille ne myyvät energiaa. Tämä lisää kilpailua energiamarkkinoilla, koska energiayhtiöt voivat eriyttää tuotteensa tarjoamalla täydentäviä energiapalveluja. Yhteisen kehyksen olisi annettava jäsenvaltioille mahdollisuus sisällyttää kansalliseen järjestelmäänsä vaatimuksia, joilla tavoitellaan sosiaalisia päämääriä, etenkin sen varmistamiseksi, että myös heikossa asemassa olevat asiakkaat voivat hyötyä paremmasta energiatehokkuudesta. Jäsenvaltioiden olisi määritettävä puolueettomin ja syrjimättömin perustein, mitkä energian jakelijat tai energian vähittäismyyntiyritykset olisi velvoitettava saavuttamaan tässä direktiivissä säädetty energian loppukäytön säästötavoite.~~

~~Jäsenvaltioiden olisi erityisesti voitava olla asettamatta tätä velvoitetta pienille energian jakelijoille, pienille energian vähittäismyyntiyrityksille ja pienille energiasektoreille välttääkseen kohtuutonta hallinnollista rasitusta. Komission 25 päivänä kesäkuuta 2008 antamassa tiedonannossa esitetään periaatteet, jotka jäsenvaltioiden, jotka päättävät olla käyttämättä tätä mahdollisuutta, olisi otettava huomioon. Keinona tukea kansallisia energiatehokkuusaloitteita osapuolet, joilla on kansallisten~~

~~energiatohokkuusvelvoitejärjestelmien mukaisia velvoitteita, voisivat täyttää ne suorittamalla vuosittain kansalliseen energiatohokkuusrahastoon määrän, joka vastaa järjestelmän edellyttämiä investointeja.~~

↓ 2012/27/EU, johdanto-osan 21 kappale (mukautettu)

~~Kun otetaan huomioon laaja-alainen tarve palauttaa julkisen talouden kestävyys ja varmistaa julkisen talouden vakauttaminen, tämän direktiivin soveltamisalaan kuuluvien erityistoimenpiteiden toteuttamisessa olisi asianmukaisten analyysien ja arviointien pohjalta otettava asianmukaisesti huomioon energiatohokkuustoimenpiteiden toteuttamisen kustannustohokkuus jäsenvaltioiden tasolla.~~

↓ 2012/27/EU, johdanto-osan 22 kappale (mukautettu)

~~Vaatus saada aikaan säästöjä energian vuosittaisessa myynnissä loppukäyttäjille verrattuna siihen, kuinka paljon energiaa muutoin olisi myyty, ei muodosta kattoa energian myynnille eikä kulutukselle. Jäsenvaltioiden olisi voitava jättää huomioimatta kokonaan tai osittain sellaisen energian määrinä ilmaistu myynti, jota käytetään kasvihuonekaasujen päästöoikeuksien kaupan järjestelmän toteuttamisesta yhteisössä 13 päivänä lokakuuta 2003 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2003/87/EY⁷⁴ liitteessä I luetelluissa teollisuuden toiminnoissa, loppukäyttäjille tapahtuvan energian myynnin laskemisesta, sillä yleisesti tunnustetaan, että näiden toimintojen tietyt sektorit tai alasektorit voivat altistaa huomattavalle hiilivuodon vaaralle. On aiheellista, että jäsenvaltiot ovat tietoisia järjestelmien kustannuksista, jotta ne voivat arvioida täsmällisesti toimenpiteiden kustannuksia.~~

↓ 2012/27/EU, johdanto-osan 23 kappale (mukautettu)

~~Hallinnollisen rasituksen rajoittamiseksi kukin jäsenvaltio voi ryhmittää kaikki 7 artiklan täytäntöön panemiseksi toteutetut yksittäiset politiikkatoimet kattavaksi kansalliseksi energiatohokkuusohjelmaksi, sanotun kuitenkaan rajoittamatta 7 artiklan vaatimusten soveltamista.~~

↓ 2018/2002, johdanto-osan 7 kappale
⇒ uusi

(43) ⇒ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivillä 2010/75/EU⁷⁵ säännellään laitoksia, joissa tuotetaan energiaa tai käytetään energiaa tuotantotarkoituksiin, ja tiedot laitoksessa käytetystä tai tuotetusta energiasta on sisällytettävä yhdennettyjä lupia koskeviin hakemuksiin (12 artiklan 1 kohdan b alakohta). Lisäksi mainitun

⁷⁴ ~~EUVL L 275, 25.10.2003, s. 32.~~

⁷⁵ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2010/75/EU, annettu 24 päivänä marraskuuta 2010, teollisuuden päästöistä (yhtenäistetty ympäristön pilaantumisen ehkäiseminen ja vähentäminen) (EUVL L 334, 17.12.2010, s. 17).

direktiivin 11 artiklassa täsmennetään, että energian tehokas käyttö on yksi toiminnanharjoittajan perusvelvollisuuksia säätelevistä yleisistä periaatteista ja yksi perusteista parhaan käytettävissä olevan tekniikan määrittämiseksi direktiivin 2010/75/EU liitteen III mukaisesti. ⇐ Energiajärjestelmien toiminnan tehokkuuteen tietynä ajankohtana vaikuttaa kyky syöttää sähkötehoa eri lähteistä – joilla on eriasteinen inertia ja erilaiset käynnistysajat – verkkoon sulavasti ja joustavasti. Kyseistä tehokkuutta parantamalla voidaan paremmin hyödyntää uusiutuvia energialähteitä.

↓ 2018/2002, johdanto-osan 8 kappale

- (44) Energiatehokkuuden parantaminen voi lisätä taloudellista tuotosta. Jäsenvaltioiden ja unionin olisi pyrittävä energiankulutuksen vähentämiseen riippumatta talouskasvun tasosta.

↓ 2018/2002, johdanto-osan 10 kappale (mukautettu)
⇒ uusi

- (45) ~~Kun otetaan huomioon vuoteen 2030 ulottuvat ilmasto- ja energiapolitiikan puitteet, direktiivissä 2012/27/EU asetetun energiansäästövelvoitteen soveltamista olisi jatkettava vuoden 2020 jälkeen~~ ⇒ Tässä direktiivissä asetettua energiansäästövelvoitetta olisi tiukennettava ja sitä olisi sovellettava myös vuoden 2030 jälkeen ⇐. Tämä ~~jatkaminen vakauttaisi tilannetta~~ ☒ varmistaisi vakauden ☒ investoijien kannalta ja edistäisi näin pitkän aikavälin investointeja ja energiatehokkuustoimenpiteitä, kuten rakennusten perusteellisia peruskorjauksia, joiden pitkän aikavälin tavoitteena on helpottaa olemassa olevien rakennusten muuntamista kustannustehokkaasti lähes nollaenergiarakennuksiksi. Energiansäästövelvoitteella on ollut keskeinen rooli paikallisen kasvun ja työpaikkojen luomisessa, ⇒ kilpailukyvyyn parantamisessa ja energiaköyhyyden lievittämisessä. ⇐ ja ☒ Sen pitäisi varmistaa ☒ ~~sitä olisi jatkettava, jotta varmistetaan~~, että unioni voi saavuttaa energia- ja ilmastotavoitteensa luomalla uusia mahdollisuuksia, ja että katkaistaan energiankulutuksen ja kasvun välinen yhteys. Yksityisen sektorin kanssa tehtävä yhteistyö on tärkeää, jotta voidaan arvioida, millä edellytyksillä energiatehokkuushankkeisiin tehtävät yksityiset investoinnit voidaan saada liikkeelle, ja kehittää uusia tulomalleja energiatehokkuutta koskevan innovoinnin alalla.

↓ 2018/2002, johdanto-osan 11 kappale

- (46) Energiatehokkuuden parantamiseen liittyvät toimenpiteet vaikuttavat myönteisesti myös ilmanlaatuun, sillä energiatehokkaammat rakennukset vähentävät osaltaan lämmityspolttoaineiden, mukaan lukien kiinteiden lämmityspolttoaineiden kysyntää. Siksi energiatehokkuuteen liittyvät toimenpiteet parantavat ulko- ja sisäilman laatua ja auttavat saavuttamaan kustannustehokkaalla tavalla unionin ilmanlaatupolitiikan

↓ 2018/2002, johdanto-osan 12 kappale (mukautettu)
⇒ uusi

(47) ~~Jäsenvaltioita vaaditaan täyttämään koko ☒ vuoteen 2030 ulottuvalta ☒ velvoitekaudelta 2021–2030 kumulatiivinen loppukäytön energiansäästö, joka vastaa vähintään 0,8 prosentin uusia vuotuisia säästöjä loppuenergian kulutuksesta ⇒ 31 päivään joulukuuta 2023 ja vähintään [xx] prosentin uusia vuotuisia säästöjä 1 päivästä tammikuuta 2024 ⇐. Tämä vaatimus voidaan täyttää uusilla politiikkatoimilla, jotka hyväksytään 1 päivän tammikuuta 2021 ja 31 päivän joulukuuta 2030 välisen ~~uuden~~ velvoitekauden aikana, tai uusilla yksittäisillä toimilla, jotka ovat tulosta edeltävällä kaudella tai ennen sitä hyväksytyistä politiikkatoimista, edellyttäen että energiansäästöihin johtavat yksittäiset toimet kuitenkin otetaan käyttöön ☒ seuraavan ☒ ~~tämän uuden~~ kauden aikana. Tätä tarkoitusta varten jäsenvaltioiden olisi voitava hyödyntää energiatehokkuusvelvoitejärjestelmää tai vaihtoehtoisia politiikkatoimia tai molempia. ~~Lisäksi olisi annettava useita vaihtoehtoja, muun muassa liikenteessä käytetyn energian sisällyttäminen kokonaan tai osittain laskennan perustilanteeseen, jotta jäsenvaltiot voivat laskea joustavasti energiasäästöjensä määrän samalla kuitenkin varmistaen, että päästään vaadittuun kumulatiiviseen loppukäytön energiansäästöön, joka vastaa vähintään 0,8 prosentin suuruisia uusia vuotuisia säästöjä.~~~~

↓ 2018/2002, johdanto-osan 13 kappale (mukautettu)
⇒ uusi

(48) ~~Olisi kuitenkin kohtuutonta asettaa kyseinen vaatimus Kyprokselle ja Maltalle. Kyseisten pienten saarijäsenvaltioiden energiamarkkinoilla on omat erityispiirteensä, jotka rajoittavat merkittävästi energiansäästövelvoitteen täyttämiseen käytettävissä olevien toimenpiteiden valikoimaa. Näitä erityispiirteitä ovat esimerkiksi yksi ainoa sähkönjakelija, maakaasuverkkojen sekä kaukolämpö- ja kaukojäähdytysjärjestelmien puuttuminen ja polttoaineen jakeluyhtiöiden pieni koko. Näiden erityispiirteiden lisäksi kyseisten jäsenvaltioiden energiamarkkinat ovat pienet. Sen vuoksi ⇒ Tammikuun 1 päivän 2021 ja joulukuun 31 päivän 2023 välisenä kautena ⇐ Kyprosta ja Maltaa olisi vaadittava saavuttamaan vain kumulatiivinen loppukäytön energiansäästö, joka vastaa 0,24 prosentin suuruisia uusia säästöjä loppuenergian kulutuksessa ~~kaudella 2021–2030~~. ⇒ Tämän maakohtaisen säästöasteen soveltamisen pitäisi loppua 1 päivänä tammikuuta 2024. ⇐~~

⁷⁶

Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi (EU) 2016/2284, annettu 14 päivänä joulukuuta 2016, tiettyjen ilman epäpuhtauksien kansallisten päästöjen vähentämisestä, direktiivin 2003/35/EY muuttamisesta sekä direktiivin 2001/81/EY kumoamisesta (EUVL L 344, 17.12.2016, s. 1).

- (49) Jäsenvaltioiden olisi velvoitejärjestelmää käyttäessään nimettävä velvoitetut osapuolet ⇒ siirtoverkonhaltijoiden, ⇐ energian jakelijoiden, energian vähittäismyyntiyritysten ja liikennepolttoaineen jakelijoiden tai liikennepolttoaineen vähittäismyyntiyritysten keskuudesta puolueettomin ja syrjimättömin perustein. Tiettyjen jakelijoiden tai vähittäismyyntiyritysten nimeämisen velvoitetuiksi osapuoliksi tai niiden vapauttamisen ei pitäisi katsoa olevan ristiriidassa syrjimättömyysperiaatteen kanssa. Jäsenvaltiot voivat sen vuoksi valita, nimetäänkö kaikki tällaiset ⇒ siirtoverkonhaltijat, ⇐ jakelijat tai vähittäismyyntiyritykset velvoitetuiksi osapuoliksi, vai pelkästään niiden tietyt ryhmät. ⇒ Jotta voidaan suojella heikossa asemassa olevia asiakkaita, energiaköyhyydestä kärsiviä ihmisiä ja sosiaaliperusteisissa asunnoissa asuvia ihmisiä ja lisätä heidän vaikutusmahdollisuuksiaan ja toteuttaa politiikkatoimia ensisijaisesti näiden ihmisten keskuudessa, jäsenvaltiot voivat vaatia velvoitettuja osapuolia saavuttamaan energiansäästöjä heikossa asemassa olevien asiakkaiden, energiaköyhyydestä kärsivien ihmisten ja sosiaaliperusteisissa asunnoissa asuvien ihmisten keskuudessa. Tätä varten jäsenvaltiot voivat myös asettaa energiakustannusten vähentämistavoitteita. Velvoitetut osapuolet voisivat saavuttaa nämä tavoitteet edistämällä sellaisten toimenpiteiden käyttöönottoa, jotka johtavat energiansäästöihin ja rahallisiin säästöihin energialaskuissa, kuten eristyksen ja lämmityksen parantamiseen liittyviä toimenpiteitä. ⇐

- (50) Suunnitellessaan politiikkatoimia energiansäästövelvoitteen täyttämiseksi jäsenvaltioiden olisi noudatettava unionin ilmasto- ja ympäristönormeja ja -prioriteetteja sekä asetuksessa (EU) 2020/852⁷⁷ tarkoitettua ”ei merkittävää haittaa” -periaatetta. Jäsenvaltioiden ei pitäisi edistää ympäristön kannalta kestävämpiä toimintoja, kuten kiinteiden fossiilisten polttoaineiden käyttöä. Energiansäästövelvoitteella pyritään vahvistamaan reagoitua ilmastonmuutokseen tarjoamalla jäsenvaltioille kannustimia panna täytäntöön kestävä ja puhdas politiikkajärjestelmä, joka on sietokykyinen ja hillitsee ilmastonmuutosta. Sen vuoksi energiansäästöt, jotka saadaan fossiilisten polttoaineiden suoraa polttamista koskevista politiikkatoimista, eivät ole energiansäästövelvoitteen mukaisia energiansäästöjä, kun tämä direktiivi saatetaan osaksi kansallista lainsäädäntöä. Tällä tavoin energiansäästövelvoite voidaan yhdenmukaistaa Euroopan vihreän kehityksen ohjelman, ilmastotavoitesuunnitelman ja perusparannusaaltoa koskevan strategian tavoitteiden kanssa, ja siinä voidaan ottaa huomioon IEA:n nollanettopäästöjä koskevassa raportissaan⁷⁸ määrittämä toimien tarve. Rajoituksella pyritään kannustamaan jäsenvaltioita käyttämään julkisia varoja ainoastaan tulevaisuuden vaatimukset huomioon ottavaan ja kestäväan teknologiaan. On tärkeää, että

⁷⁷ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) 2020/852, annettu 18 päivänä kesäkuuta 2020, kestävästä sijoittamista helpottavasta kehyksestä ja asetuksen (EU) 2019/2088 muuttamisesta (EUVL L 198, 22.6.2020, s. 13–43).

⁷⁸ IEA (Kansainvälinen energiajärjestö) (2021), ”Net Zero by 2050 A Roadmap for the Global Energy Sector”, <https://www.iea.org/reports/net-zero-by-2050>.

jäsenvaltiot tarjoavat markkinatoimijoille selkeän toimintakehyksen ja investointivarmuuden. Energiansäästövelvoitteen mukaisen laskentamenetelmän täytäntöönpanon olisi mahdollistettava se, että kaikki markkinatoimijat voivat mukauttaa teknologiaansa kohtuullisessa ajassa. Jos jäsenvaltiot tukevat tehokkaiden fossiilisia polttoaineita käyttävien teknologioiden käyttöönottoa tai tällaisen teknologian varhaista korvaamista esimerkiksi tukijärjestelmien tai energiatehokkuusvelvoitejärjestelmien avulla, näitä energiansäästöjä ei ehkä enää oteta huomioon energiansäästövelvoitteen nojalla. Vaikka esimerkiksi maakaasupohjaisen yhteistuotannon edistämisestä saatavia energiansäästöjä ei otettaisi huomioon, rajoitusta ei sovellettaisi fossiilisten polttoaineiden välilliseen käyttöön esimerkiksi silloin, kun sähköntuotantoon sisältyy fossiilisiin polttoaineisiin perustuvaa tuotanto. Poliittikkatoimet, joilla pyritään muuttamaan käyttäytymismalleja fossiilisten polttoaineiden kulutuksen vähentämiseksi esimerkiksi tiedotuskampanjoiden ja taloudellisen ajotavan avulla, olisi edelleen otettava huomioon. Rakennusten peruskorjauksiin kohdistuvilla poliittikkatoimilla saavutettaviin energiansäästöihin voi sisältyä fossiilisiin polttoaineisiin perustuvien lämmitysjärjestelmien korvaamisen ja rakennusten rakenteiden parantamisen kaltaisia toimenpiteitä, mutta ne olisi rajoitettava teknologioihin, jotka mahdollistavat vaadittujen energiansäästöjen saavuttamisen jäsenvaltiossa vahvistettujen kansallisten rakennusmääräysten mukaisesti. Jäsenvaltioiden olisi kuitenkin edistettävä lämmitysjärjestelmien parantamista osana pitkälle meneviä perusparannuksia hiilineutraaliutta koskevan pitkän aikavälin tavoitteen mukaisesti eli vähennettävä lämmitystarvetta ja katettava jäljelle jäävä lämmitystarve hiilettömällä energialähteellä.

↓ 2018/2002, johdanto-osan 15
kappale (mukautettu)
⇒ uusi

- (51) Jäsenvaltioiden liikenteen alalla toteuttamat energiatehokkuutta parantavat toimenpiteet voidaan ottaa huomioon niiden loppukäytön energiansäästövelvoitteiden täyttämiseksi. Tällaisiin toimenpiteisiin kuuluvat toimintapolitiikat, joilla muun muassa edistetään energiatehokkaampia ajoneuvoja, siirtymistä käyttämään liikennemuotoina pyöräilyä, kävelyä ja joukkoliikennettä tai edistetään liikkuvuutta ja kaupunkisuunnittelua, jonka avulla liikenteen kysyntä vähenee. Lisäksi huomioon voidaan ottaa järjestelmät, jotka nopeuttavat uusien energiatehokkaampien ajoneuvojen käyttöönottoa, tai toimintapolitiikat, joilla edistetään siirtymistä ~~tehokkaampiin~~ ⇒ vähäpäästöisempiin ⇐ polttoaineisiin, ⇒ lukuun ottamatta fossiilisten polttoaineiden suoraa polttamista koskevia politiikkatoimia, ja ⇐ jotka vähentävät energiankulutusta kilometriä kohti, edellyttäen että noudatetaan ☒ tämän ☒ direktiivin 2012/27/EU, sellaisena kuin se on muutettuna tällä direktiivillä, liitteessä V vahvistettuja sääntöjä vaikutuksellisuudesta ja lisäisyydestä. ⇒ Energiansäästövelvoitteessa ei pitäisi ottaa huomioon politiikkatoimia, joilla edistetään uusien fossiilisia polttoaineita käyttävien ajoneuvojen käyttöönottoa. ⇐ ~~Näiden toimenpiteiden olisi tarvittaessa oltava yhteensopivia vaihtoehtoisten polttoaineiden infrastruktuurin käyttöönotosta annetun Euroopan parlamentin ja~~

~~neuvoston direktiivin 2014/94/EU⁷⁹ mukaisesti laadittujen jäsenvaltioiden kansallisten toimintakehysten kanssa.~~

↓ 2018/2002, johdanto-osan 16 kappale (mukautettu)

- (52) Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) 2018/842⁸⁰ mukaisesti toteutettuja jäsenvaltioiden toimenpiteitä, joilla saadaan aikaan todennettavissa ja mitattavissa tai arvioitavissa olevia energiatehokkuuden parannuksia, voidaan pitää jäsenvaltioille kustannustehokkaana tapana täyttää ☒ tämän ☒ direktiivin 2012/27/EU, ~~sellaisena kuin se on muutettuna tällä direktiivillä,~~ mukaiset energiansäästövelvoitteensa.

↓ 2018/2002, johdanto-osan 17 kappale (mukautettu)
⇒ uusi

- (53) Jäsenvaltioiden olisi velvoitejärjestelmissään voitava sallia tai vaatia, että velvoitetut osapuolet suorittavat maksuosuuden kansalliseen energiatehokkuusrahastoon, vaihtoehtona sille, että velvoitettujen osapuolten edellytetään saavuttavan ☒ tämän ☒ direktiivin 2012/27/EU, ~~sellaisena kuin se on muutettuna tällä direktiivillä,~~ 87-artiklan 1 kohdassa edellytetyt kumulatiiviset loppukäytön energiansäästöt. ⇒ Energiatehokkuusrahastoa voitaisiin käyttää toteuttaessa ensisijaisesti heikossa asemassa olevia asiakkaita, energiaköyhyydestä kärsiviä ihmisiä ja sosiaaliperusteisissa asunnoissa asuvia ihmisiä koskevia politiikkatoimia. ⇐

↓ 2018/2002, johdanto-osan 18 kappale (mukautettu)
⇒ uusi

- (54) Jäsenvaltioiden ja velvoitettujen osapuolten olisi otettava käyttöön kaikki mahdolliset keinot ja teknologiat ⇒, lukuun ottamatta fossiilisten polttoaineiden suoraan polttamiseen liittyviä teknologioita, ⇐ saavuttaakseen vaaditut kumulatiiviset loppukäytön energiansäästöt, myös edistämällä kestäviä teknologioita tehokkaissa kaukolämmitys- ja kaukojäähdytysjärjestelmissä, tehokasta lämmitys- ja jäähdytysinfrastruktuuria sekä energiakatselmuksia tai niitä vastaavia hallintajärjestelmiä, edellyttäen että ilmoitetut energiasäästöt ovat ☒ tämän ☒ direktiivin 2012/27/EU, ~~sellaisena kuin se on muutettuna tällä direktiivillä,~~ 87-artiklassa ja liitteessä V säädettyjen vaatimusten mukaisia, ~~sanotun kuitenkin rajoittamatta tällä direktiivillä käyttöön otetun 7 artiklan 4 ja 5 kohdan soveltamista.~~ Jäsenvaltioiden olisi pyrittävä huomattavaan joustavuuteen vaihtoehtoisten politiikkatoimien suunnittelussa ja toteutuksessa. ⇒ Jäsenvaltioiden olisi

⁷⁹ ~~Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2014/94/EU, annettu 22 päivänä lokakuuta 2014, vaihtoehtoisten polttoaineiden infrastruktuurin käyttöönotosta (EUVL L 307, 28.10.2014, s. 1).~~

⁸⁰ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) 2018/842, annettu 30 päivänä toukokuuta 2018, sitovista vuotuisista kasvihuonekaasupäästöjen vähennyksistä jäsenvaltioissa vuosina 2021–2030, joilla edistetään ilmastotoimia Pariisin sopimuksen sitoumusten täyttämiseksi, sekä asetuksen (EU) N:o 525/2013 muuttamisesta (EUVL L 156, 19.6.2018, s. 26).

↓ 2018/2002, johdanto-osan 19
kappale

- (55) Pitkän aikavälin energiatehokkuustoimenpiteet tuottavat energiansäästöjä vuoden 2020 jälkeenkin, mutta jotta edistettäisiin vuodeksi 2030 asetetun unionin energiatehokkuustavoitteen saavuttamista, näillä toimenpiteillä olisi saatava aikaan uusia säästöjä vuoden 2020 jälkeen. Toisaalta 31 päivän joulukuuta 2020 jälkeen saavutettuja energiansäästöjä ei saisi laskea mukaan kumulatiivisiin loppukäytön energiansäästöihin, joita vaaditaan 1 päivän tammikuuta 2014 ja 31 päivän joulukuuta 2020 väliseltä ajalta.
-

↓ 2018/2002, johdanto-osan 20
kappale
⇒ uusi

- (56) Uusien säästöjen olisi oltava lisäsäästöjä siihen nähden, että jatketaan nykyisten toimenpiteiden toteuttamista, joten säästöjä, jotka olisi saatu joka tapauksessa, ei olisi otettava huomioon energiansäästövaatimusten täyttämistä arvioitaessa. Jotta voidaan laskea käyttöön otettujen toimenpiteiden vaikutus, mukaan olisi voitava laskea vain nettosäästöt mitattuina sinä energiankulutuksen muutoksena, jonka voidaan suoraan katsoa johtuvan kyseisestä energiatehokkuustoimenpiteestä ⇒ , joka on toteutettu tämän direktiivin 8 artiklan soveltamiseksi ⇐. Nettosäästöjen laskemiseksi jäsenvaltioiden olisi määritettävä perusskenaario siitä, miten tilanne kehittyy, jos kyseistä toimenpidettä ei toteuteta. Kyseistä politiikkatoimea olisi arvioitava tähän perusskenaarioon nähden. Jäsenvaltioiden olisi otettava huomioon ⇒ asiaa koskevassa lainsäädäntökehyksessä unionin tasolla säädetyt vähimmäisvaatimukset sekä se ⇐, että samaan aikaan on saatettu toteuttaa muita toimenpiteitä, jotka myös ovat saattaneet vaikuttaa energiansäästöjen määrään, joten ei voida katsoa, että kaikki arvioitavan tietyn politiikkatoimen käyttöönotosta lähtien havaitut muutokset johtuisivat pelkästään kyseisestä politiikkatoimesta. Velvoitetun, osallistuvan tai toimeksi saaneen osapuolen toimien olisi tosiasiallisesti edistettävä ilmoitettujen energiasäästöjen saavuttamista, jotta varmistetaan vaikutuksellisuutta koskevan vaatimuksen täyttyminen.
-

↓ 2018/2002, johdanto-osan 21
kappale
⇒ uusi

- (57) Energiasäästöjen laskennassa on tärkeää ottaa tarvittaessa huomioon kaikki energian toimitusketjun vaiheet, jotta lisätään energiansäästöpotentiaalia sähkön siirrossa ja jakelussa. ⇒ Tehdyt tutkimukset ja sidosryhmien kuuleminen ovat tuoneet esiin merkittäviä mahdollisuuksia. Fyysiset ja taloudelliset olosuhteet vaihtelevat kuitenkin melkoisesti eri jäsenvaltioissa ja usein jäsenvaltioiden sisällä, ja verkonhaltijoita on paljon. Nämä seikat viittaavat siihen, että olisi syytä soveltaa hajautettua lähestymistapaa toissijaisuusperiaatteen mukaisesti. Kansallisilla sääntelyviranomaisilla on tarvittava tietämys, oikeudellinen toimivalta ja hallinnolliset valmiudet edistää energiatehokkaan sähköverkon kehittämistä. Sähkön

siirtoverkonhaltijoiden eurooppalaisen verkoston (Sähkö-ENTSO) ja jakeluverkonhaltijoiden eurooppalaisen yhteistyöelimen (EU DSO -elin) kaltaiset tahot voivat myös antaa hyödyllistä tukea, ja niiden olisi tuettava jäseniään energiatehokkuustoimenpiteiden käyttöönotossa. ⇐

⇓ uusi

- (58) Samat näkökohdat pätevät hyvin suureen määrään kaasuverkonhaltijoita. Maakaasun merkitys ja toimitusaste ja alueellinen kattavuus vaihtelevat suuresti eri jäsenvaltioissa. Näissä tapauksissa kansallisilla sääntelyviranomaisilla on parhaat edellytykset seurata ja ohjata järjestelmän kehitystä kohti suurempaa tehokkuutta, ja kaasun siirtoverkonhaltijoiden eurooppalaisen verkoston (Kaasu-ENTSO) kaltaiset tahot voivat antaa hyödyllistä tukea, ja niiden olisi tuettava jäseniään energiatehokkuustoimenpiteiden käyttöönotossa.

⇓ 2018/2002, johdanto-osan 22 kappale
⇒ uusi

- (59) Tehokkaalla vesihuollolla voi olla merkittävä vaikutus energiansäästöihin. Vesi- ja jätevesialojen osuus unionin sähkön käytöstä on 3,5 prosenttia, ja tuon osuuden odotetaan kasvavan. Samanaikaisesti vesivuotojen osuus kaikesta unionissa käytetystä vedestä on 24 prosenttia ja merkittävin veden kuluttaja on energia-ala, jonka osuus vedenkulutuksesta on 44 prosenttia. Olisi tutkittava perusteellisesti energiansäästöpotentiaali, joka saataisiin aikaan älykkäitä teknologioita ja prosesseja käyttämällä ⇐, ja tätä potentiaalia olisi hyödynnettävä aina kun se on kustannustehokasta, ottaen huomioon energiatehokkuus etusijalle -periaate. Kehittyneet kastelutekniikat voisivat vastaavasti vähentää huomattavasti vedenkulutusta ja sen käsittelyyn ja kuljetukseen käytettävän energian kulutusta maataloudessa ⇐.

⇓ 2018/2002, johdanto-osan 23 kappale (mukautettu)
⇒ uusi

- (60) ~~Euroopan unionin toiminnasta tehdyn~~ SEUT- ~~sopimuksen~~ 9 artiklan mukaisesti unionin energiatehokkuuspolitiikan olisi oltava osallistavaa, ja näin ollen sillä olisi ~~myös~~ varmistettava, että ~~kaikki~~ energiaköyhyydestä kärsivät kuluttajat pääsevät ⇐ yhtäläisesti ⇐ osallisiksi energiatehokkuustoimenpiteistä. ~~Rakennusten energiatehokkuusparannusten pitäisi hyödyttää erityisesti heikossa asemassa olevia kotitalouksia, mukaan lukien energiaköyhyyden koettelemaat kotitaloudet ja tapauksen mukaan sosiaalisessa asuntotarjonnassa asuvat~~ ⇐ Energiatehokkuusparannuksia olisi toteutettava ensisijaisesti heikossa asemassa olevien asiakkaiden ja loppukäyttäjien ja energiaköyhyydestä kärsivien ihmisten keskuudessa sekä tapauksen mukaan keskituloisten kotitalouksien, sosiaaliperusteisissa asunnoissa asuvien ihmisten, vanhusten sekä maaseutualueilla ja syrjäisillä alueilla asuvien keskuudessa. Tässä yhteydessä olisi kiinnitettävä erityistä huomiota erityisryhmiin, joilla on suurempi riski ajautua energiaköyhyyteen tai jotka ovat alttiimpia energiaköyhyyden kielteisille vaikutuksille, kuten naisiin, vammaisiin, vanhuksiin, lapsiin sekä rodulliseen tai etniseen vähemmistöön kuuluviin henkilöihin. ⇐ Jäsenvaltiot voivat ~~jo nyt~~ edellyttää

velvoitettuja osapuolia sisällyttämään energiansäästötoimenpiteisiin energiaköyhyyteen liittyviä sosiaalisia tavoitteita, ja tämä mahdollisuus olisi nyt laajennettava ☒ on jo laajennettu ☒ vaihtoehtoisin politiikkatoimiin ja kansallisiin energiatehokkuusrahastoihin, ja ☒ Tämä olisi ☒ muutettava velvoitteeksi ☞ suojella heikossa asemassa olevia asiakkaita ja lisätä heidän vaikutusmahdollisuuksiaan ja lievittää energiaköyhyyttä ☞, joskin jäsenvaltioiden olisi säilytettävä täysi toimintavara toimien ☞ tyyppin, ☞ laajuuden, soveltamisalan ja sisällön suhteen. Jos energiatehokkuusvelvoitejärjestelmään ei voi sisällyttää yksittäisiä energian kuluttajia koskevia toimenpiteitä, jäsenvaltio voi toteuttaa toimenpiteitä energiaköyhyyden lievittämiseksi vaihtoehtoisilla politiikkatoimilla. ☞ Jäsenvaltioiden olisi varmistettava politiikkayhdistelmässään, ettei muilla politiikkatoimilla ole kielteistä vaikutusta heikossa asemassa oleviin asiakkaisiin, loppukäyttäjiin, energiaköyhyydestä kärsiviin ihmisiin ja tapauksen mukaan sosiaaliperusteisissa asunnoissa asuviin ihmisiin. Jäsenvaltioiden olisi hyödynnettävä parhaalla mahdollisella tavalla energiatehokkuutta parantaviin toimenpiteisiin tehtäviin investointeihin saatavilla olevaa julkista rahoitusta, mukaan lukien unionin tasolla perustetut rahoitusvälineet. ☞

↓ uusi

(61) Tässä direktiivissä viitataan heikossa asemassa olevien asiakkaisiin, jotka jäsenvaltioiden on määriteltävä direktiivin (EU) 2019/944 nojalla. Lisäksi direktiivin 2012/27/EY mukaisen ”loppuasiakkaan” käsitteen rinnalla käytetään käsitettä ”loppukäyttäjä”, mikä selventää sitä, että laskutus- ja kulutustietoja koskevia oikeuksia sovelletaan myös kuluttajiin, joilla ei ole suoraa eikä käyttäjäkohtaista sopimusta moniasuntoisten rakennusten yhteisissä lämmitys-, jäähdytys- tai lämpimän veden tuotantojärjestelmissä käytetyn energian toimittajan kanssa. Heikossa asemassa olevien asiakkaiden käsite ei välttämättä takaa sitä, että toimenpiteet kohdennetaan loppukäyttäjiin. Sen varmistamiseksi, että tässä direktiivissä säädetyt toimenpiteet tavoittavat kaikki heikossa asemassa olevat henkilöt ja kotitaloudet, jäsenvaltioiden olisi otettava huomioon paitsi asiakkaat sanan suppeassa merkityksessä, mutta myös loppukäyttäjät, kun ne määrittelevät heikossa asemassa olevat asiakkaat.

↓ 2018/2002, johdanto-osan 24 kappale
☞ uusi

(62) ~~Energiaköyhyys koskee noin 50:tä~~ ☞ 34 ☞ miljoonaa kotitaloutta unionissa ☞ ei pystynyt pitämään kotiaan riittävän lämpimänä vuonna 2019⁸¹ ☞. ☞ Euroopan vihreän kehityksen ohjelmassa asetetaan etusijalle siirtymän sosiaalinen ulottuvuus sitoutumalla periaatteeseen, jonka mukaan ketään ei jätetä jälkeen. Vihreä siirtymä, myös puhdas siirtymä, vaikuttaa naisiin ja miehiin eri tavoin, ja sillä voi olla erityinen vaikutus joihinkin heikommassa asemassa oleviin ryhmiin, kuten vammaisiin. ☞ Energiatehokkuustoimenpiteet on sen vuoksi otettava keskeiselle sijalle kaikissa kustannustehokkuusstrategioissa, joilla on tarkoitus vähentää energiaköyhyyttä ja kuluttajien haavoittuvuutta, ja kyseisillä toimenpiteillä täydennetään jäsenvaltioiden

⁸¹

Komission suositus energiaköyhyydestä, C(2020) 9600 final, 14.10.2020.

sosiaaliturvapolitiikkaa. Sen varmistamiseksi, että energiatehokkuustoimenpiteillä vähennetään kestäväällä tavalla vuokralaisten energiaköyhyyttä, olisi otettava huomioon näiden toimenpiteiden kustannustehokkuus ja kannattavuus kiinteistöjen omistajille ja vuokralaisille ja taattava näille toimenpiteille jäsenvaltioissa riittävä taloudellinen ⇒ ja tekninen ⇐ tuki. ⇒ Jäsenvaltioiden olisi tuettava paikallis- ja aluetasoa energiaköyhyyden tunnistamisessa ja lievittämisessä. ⇐ Unionin rakennuskannan on pitkällä aikavälillä koostuttava lähes nollaenergiarakennuksista Pariisin sopimuksen tavoitteiden mukaisesti. Nykyinen rakennusten peruskorjausaste ei ole riittävä, ja vaikeimmin saavutettavissa ovat ne rakennukset, joiden asukkaina on energiaköyhyyden koettelemia pienituloisia ihmisiä. Sen vuoksi tässä direktiivissä säädetty toimenpiteet, jotka liittyvät energiansäästövelvoitteisiin, energiatehokkuusvelvoitejärjestelmiin ja vaihtoehtoihin politiikkatoimiin, ovat erityisen tärkeitä.

↓ 2012/27/EU, johdanto-osan 24 kappale
⇒ uusi

- (63) Energiansäästömahdollisuuksien hyödyntämiseksi tietyissä markkinasegmenteissä, joissa energiakatselmuksia ei yleensä tarjota kaupallisesti (kuten pienissä ja keskisuurissa yrityksissä (pk-yrityksissä)), jäsenvaltioiden olisi luotava ohjelmia, joilla pk-yrityksiä rohkaistaan teettämään itselleen energiakatselmuksia. Energiakatselmusten olisi oltava pakollisia ja säännöllisiä suurille yrityksille, koska niiden avulla voidaan saada aikaan mittavia energiansäästöjä. Energiakatselmuksissa olisi otettava huomioon asiaankuuluvat eurooppalaiset tai kansainväliset standardit kuten EN ISO 50001 (energiahallintajärjestelmät), tai pr EN 16247-1 (energiakatselmukset) tai, jos niihin sisältyy energiakatsaus, EN ISO 14000 (ympäristöjärjestelmät), ja niiden olisi näin ollen oltava myös tämän direktiivin liitteen VI säännösten mukaisia, koska näissä säännöksissä ei mennä näiden asiaankuuluvien standardien vaatimuksia pidemmälle. ⇒ Energiakatselmuksia koskeva erityinen eurooppalainen standardi on parhaillaan kehitteillä. Energiakatselmukset voidaan tehdä erillisinä tai osana laajempaa ympäristöjärjestelmää tai energiatehokkuussopimusta. Kaikissa tällaisissa tapauksissa järjestelmien olisi täytettävä liitteen VI vähimmäisvaatimukset. Lisäksi erityisten mekanismien ja järjestelmien, joita on otettu käyttöön tiettyjen liikenteenharjoittajien päästöjen ja polttoaineen kulutuksen seuraamiseksi esimerkiksi EU:n päästökauppajärjestelmää koskevan EU:n lainsäädännön nojalla, voidaan katsoa olevan yhteensopivia energiakatselmusten ja myös energianhallintajärjestelmien kanssa, jos ne täyttävät liitteessä VI asetetut vähimmäisvaatimukset. ⇐

↓ uusi

- (64) Yrityksen keskimääräisen kulutuksen olisi oltava perusteena määriteltäessä, sovelletaanko energianhallintajärjestelmiä ja energiakatselmuksia, jotta voidaan lisätä näiden mekanismien herkkyyttä kustannustehokkaiden energiansäästömahdollisuuksien kartoittamisessa. Yrityksiä, jotka eivät ylitä energianhallintajärjestelmille ja energiakatselmuksille määriteltyjä kulutuskynnyksiä, olisi kannustettava teettämään energiakatselmuksia ja toteuttamaan näistä katselmuksista johtuvat suositukset.

- (65) Jos tällaisia energiakatselmuksia tekevät yritysten omat asiantuntijat, riippumattomuuden vaatimus edellyttää, että nämä asiantuntijat eivät ole suoraan tekemisissä katselmuksen kohteena olevan toiminnan kanssa.
-

- (66) Tieto- ja viestintätekniikka on toinen tärkeä ala, johon kiinnitetään yhä enemmän huomiota. Vuonna 2018 datakeskusten energiankulutus EU:ssa oli 76,8 TWh. Sen odotetaan nousevan 98,5 TWh:iin vuoteen 2030 mennessä, eli kasvu on 28 prosenttia. Tätä absoluuttista kasvua voidaan tarkastella myös suhteellisesti: datakeskusten osuus sähkön kysynnästä EU:ssa oli 2,7 prosenttia vuonna 2018 ja nousee 3,21 prosenttiin vuoteen 2030 mennessä, jos kehitys jatkuu nykyisellään⁸². Euroopan digitaalistrategiassa korostettiin jo erittäin energiatehokkaiden ja kestävien datakeskusten tarvetta ja peräänkuulutettiin televiestintäoperaattoreiden ympäristöjalanjälkeä koskevia avoimuustoimenpiteitä. Tieto- ja viestintätekniikan ja erityisesti datakeskusten kestävä kehityksen edistämiseksi jäsenvaltioiden olisi kerättävä ja julkaistava datakeskusten energiatehokkuuden ja vesijalanjäljen kannalta merkityksellisiä tietoja. Jäsenvaltioiden olisi kerättävä ja julkaistava tietoja ainoastaan sellaisista datakeskuksista, joilla on merkittävä jalanjälki ja joiden osalta uusien tai olemassa olevien laitosten asianmukaiset suunnittelu- tai tehokkuustoimet voivat vähentää merkittävästi energian ja veden kulutusta tai parantaa hukkalämmön uudelleenkäyttöä lähitöillä sijaitsevilla laitoksilla ja lämpöverkoissa. Datakeskuksen kestävyysindikaattori voidaan määrittää kerättyjen tietojen perusteella.
- (67) Datakeskuksen kestävyysindikaattoreita voidaan käyttää mittaamaan kestävä datakeskuksen neljää perusulottuvuutta: kuinka tehokkaasti se käyttää energiaa, kuinka suuri osuus energiasta on peräisin uusiutuvista energialähteistä, kuinka keskuksen tuottamaa hukkalämpöä käytetään uudelleen ja kuinka paljon se käyttää makeaa vettä. Datakeskuksen kestävyysindikaattoreiden pitäisi lisätä tietoisuutta datakeskusten omistajien ja ylläpitäjien, laitevalmistajien, ohjelmistojen ja palvelujen kehittäjien ja datakeskuspalvelujen käyttäjien keskuudessa kaikilla tasoilla sekä niiden tahojen ja organisaatioiden keskuudessa, jotka ottavat käyttöön, käyttävät tai hankkivat pilvi- ja datakeskuspalveluja. Niiden pitäisi myös lisätä luottamusta siihen, että uusien tai olemassa olevien datakeskusten kestävyysparantamiseen tähtäävät toimet johtavat todellisiin parannuksiin. Niitä olisi lisäksi käytettävä avoimen ja näyttöön perustuvan suunnittelun ja päätöksenteon perustana. Datakeskuksen kestävyysindikaattoreiden käytön olisi oltava jäsenvaltioille vapaaehtoista.

⁸² <https://digital-strategy.ec.europa.eu/en/library/energy-efficient-cloud-computing-technologies-and-policies-eco-friendly-cloud-market>

↓ 2018/2002, johdanto-osan 25
kappale

- (68) Kuluttajien energiankulutuksen kustannuksia pitäisi saada pienemmiksi auttamalla kuluttajia vähentämään energian käyttöään vähentämällä rakennusten energiatarpeita ja parantamalla laitteiden tehokkuutta, minkä lisäksi olisi oltava saatavilla vähän energiaa kuluttavia liikennemuotoja yhdistettyinä julkiseen liikenteeseen ja pyöräilyyn. Jäsenvaltioiden olisi myös harkittava yhteyksien parantamista maaseutualueilla ja syrjäisillä alueilla.
-

↓ 2018/2002, johdanto-osan 26
kappale

- (69) On tärkeää lisätä kaikkien unionin kansalaisten tietoisuutta energiatehokkuuden parantamisen hyödyistä ja tarjota heille täsmällisiä tietoja siitä, kuinka parantaminen saavutetaan. Kaikenikäisten kansalaisten olisi myös osallistuttava energiakäänteeseen eurooppalaisen ilmastopimusaloitteen ja Euroopan tulevaisuutta käsittelevän konferenssin kautta. Energiatehokkuuden parantamisella on erittäin tärkeä merkitys unionissa myös energian huoltovarmuuden kannalta, koska sen avulla vähennetään unionin riippuvuutta kolmansista maista tuotavista polttoaineista.
-

↓ 2018/2002, johdanto-osan 27
kappale

- (70) Kaikkien toteutettujen energiatehokkuustoimenpiteiden kustannusten ja hyötyjen, myös takaisinmaksuaikojen, olisi oltava kuluttajille täysin läpinäkyviä.
-

↓ 2018/2002, johdanto-osan 28
kappale (mukautettu)

- (71) Pannessaan täytäntöön ☒ tätä ☒ direktiiviä ~~2012/27/EU, sellaisena kuin se on muutettuna tällä direktiivillä,~~ ja toteuttaessaan muita energiatehokkuusalan toimenpiteitä jäsenvaltioiden olisi kiinnitettävä erityistä huomiota synergiavaikutukseen energiatehokkuustoimenpiteiden ja luonnonvarojen tehokkaan käytön välillä kiertotalouden periaatteiden mukaisesti.
-

↓ 2018/2002, johdanto-osan 29
kappale

- (72) Hyödyntämällä uusia liiketoimintamalleja ja teknologioita jäsenvaltioiden olisi pyrittävä edistämään ja helpottamaan energiatehokkuustoimenpiteiden käyttöönottoa esimerkiksi suurille ja pienille asiakkaille tarjottavien innovatiivisten energiapalvelujen avulla.
-

↓ 2018/2002, johdanto-osan 30
kappale (mukautettu)

- (73) ~~Energiankulutusta koskevien tarkkojen, luotettavien, selkeiden ja ajantasaisten tietojen saantiin liittyviä kuluttajien vähimmäisoikeuksia olisi vahvistettava osana niitä~~

~~toimenpiteitä, jotka on esitetty energiaunioniin liittyvässä 15 päivänä heinäkuuta 2015 annetussa komission tiedonannossa ”Energian kuluttajien aseman vahvistaminen” ja lämmitystä ja jäähdytystä koskevassa strategiassa. Direktiivin 2012/27/EU 9–11 artikla ja liite VII olisi muutettava, jotta energiankulutuksesta voidaan antaa~~
~~☒ Energiankulutuksesta olisi annettava ☒ säännöllisiä ja parempia tietoja, kun tämä on teknisesti toteutettavissa ja kustannustehokasta mittauksessa käytettävien laitteiden kannalta. Tällä direktiivillä täsmennetään, että käyttäjäkohtaisen mittaamisen kustannustehokkuus riippuu siitä, ovatko siihen liittyvät kustannukset oikeassa suhteessa mahdollisiin energiansästöihin. Käyttäjäkohtaisen mittaamisen kustannustehokkuuden arvioimisessa voidaan ottaa huomioon tietyn rakennuksen osalta suunniteltujen muiden konkreettisten toimenpiteiden, esimerkiksi tulevien peruskorjausten, vaikutus.~~

↓ 2018/2002, johdanto-osan 31 kappale (mukautettu)

- (74) ~~Tällä direktiivillä selvennetään myös, että laskutukseen ja laskutus- tai kulutustietoihin liittyviä oikeuksia olisi sovellettava keskitetystä lähteestä toimitetun lämmityksen, jäähdytyksen tai lämpimän käyttöveden kuluttajiin, vaikka heillä ei olekaan suoraa käyttäjäkohtaista sopimussuhdetta energiantoimittajaan. ’Loppuasiakkaan’ määritelmän voidaan katsoa tarkoittavan vain luonnollisia henkilöitä tai oikeushenkilöitä, jotka ostavat energiaa energiantoimittajan kanssa tehdyn suoran käyttäjäkohtaisen sopimuksen pohjalta. Näin ollen asiaan liittyvissä säännöksissä olisi käytettävä ilmausta ”loppukäyttäjä” viittaamaan laajempaan kuluttajaryhmään, ja sen olisi katettava lämmitystä, jäähdytystä tai lämmintä käyttövettä omaan loppukäyttöön ostavien loppuasiakkaiden lisäksi yksittäisen rakennuksen tai moniasuntoisen tai moneen eri tarkoitukseen käytettävän rakennuksen yksittäisen yksikön asukas, jos lämmitys, jäähdytys tai lämmin vesi toimitetaan keskitetystä lähteestä ja jos asukkaalla ei ole suoraa eikä käyttäjäkohtaista sopimusta energiantoimittajan kanssa. Käsitteellä ”käyttäjäkohtainen mittaaminen” olisi tarkoitettava kulutuksen mittaamista tällaisen rakennuksen yksittäisissä yksiköissä.~~
-

↓ 2018/2002, johdanto-osan 32 kappale

- (75) Lämpöenergian käyttäjäkohtaisen kulutuksen laskennan avoimuuden varmistamiseksi ja siten käyttäjäkohtaisen mittaamisen toteuttamisen helpottamiseksi jäsenvaltioiden olisi varmistettava, että niillä on voimassa läpinäkyvät, julkisesti saatavilla olevat kansalliset säännöt, jotka koskevat lämmityksen, jäähdytyksen ja lämpimän käyttöveden kulutuksen kustannusten jakamista moniasuntoisissa ja moneen eri tarkoitukseen käytettävissä rakennuksissa. Avoimuuden lisäksi jäsenvaltiot voisivat halutessaan harkita sellaisten toimenpiteiden toteuttamista, joilla lisättäisiin kilpailua käyttäjäkohtaista mittaamista koskevien palvelujen tarjoamisessa, mikä auttaisi varmistamaan, että kaikki loppukäyttäjille aiheutuvat kustannukset ovat kohtuullisia.
-

↓ 2018/2002, johdanto-osan 33 kappale (mukautettu)

- (76) Jotta kulutustietoja voidaan toimittaa kustannustehokkaasti ja usein, uusien asennettavien lämpömittareiden tai lämmityskustannusten jakolaitteiden olisi oltava

etäluettavia ~~viimeistään 25 päivänä lokakuuta 2020~~. On tarkoitus, että ~~☒~~ tämän direktiivin säännöksiä ~~☒~~ tällä direktiivillä direktiiviin 2012/27/EU tehtyjä muutoksia, jotka koskevat lämmityksen, jäähdytyksen ja lämpimän käyttöveden mittaamista, lämmityksen, jäähdytyksen ja lämpimän käyttöveden käyttäjäkohtaista mittaamista ja kustannusten jakamista, etäluentaa koskevaa vaatimusta, lämmityksen, jäähdytyksen ja lämpimän käyttöveden laskutus- ja kulutustietoja, lämmitykseen, jäähdytykseen ja lämpimään käyttöveteen liittyvien mittaus-, laskutus- ja kulutustietojen saamisen kustannuksia, sekä lämmityksen, jäähdytyksen ja lämpimän käyttöveden laskutus- ja kulutustietoja koskevia vähimmäisvaatimuksia, sovelletaan vain keskitetystä lähteestä toimitettuun lämmitykseen, jäähdytykseen ja lämpimään käyttöveteen. Jäsenvaltiot voivat vapaasti päättää, katsotaanko teknologia, joka perustuu mittarin lukemiseen laitteen kanssa ohi kulkien tai ajaen, etäluettaviksi laitteiksi. Etäluettavat laitteet eivät edellytä pääsyä sisälle yksittäisiin asuntoihin tai rakennuksen yksiköihin mittarinlukua varten.

↓ 2018/2002, johdanto-osan 34 kappale

- (77) Jäsenvaltioiden olisi otettava huomioon se, että energiankulutuksen mittaamista koskevien uusien teknologioiden onnistunut toteutus edellyttää enemmän investointeja sekä käyttäjien että energiantoimittajien valistukseen ja osaamiseen.

↓ 2018/2002, johdanto-osan 35 kappale

- (78) Laskutustiedot ja vuosiyhteenvedot ovat tärkeä keino tiedotettaessa asiakkaille näiden energiankulutuksesta. Kulutusta ja kustannuksia koskevista tiedoista kuluttajat voivat saada myös muuta tietoa, joka auttaa heitä vertailemaan nykyistä sopimustaan muihin tarjouksiin ja käyttämään valitusten hallintaa ja vaihtoehtoisia riidanratkaisumenettelyjä. Kun otetaan huomioon, että laskuihin liittyvät riidat ovat kuitenkin yleinen syy kuluttajien valituksiin, minkä seurauksena kuluttajien tyytyväisyys ja yhteydenpito energiantoimittajiinsa on jatkuvasti vähäistä, on kuitenkin tarpeellista yksinkertaistaa ja selventää laskuja ja tehdä niistä helpommin ymmärrettäviä. Samalla on tarpeen varmistaa, että erillisistä välineistä, kuten laskutustiedoista, tiedotustyökaluista ja vuosiyhteenvedoista, saadaan kaikki tarvittavat tiedot, joiden avulla kuluttajat voivat säännellä energiankulutustaan, vertailla tarjouksia ja vaihtaa energiantoimittajaa.

↓ 2012/27/EU, johdanto-osan 26 kappale

~~Energiatohokkuutta parantavia toimenpiteitä määriteltäessä olisi otettava huomioon tehokkuuden parannukset ja säästöt, joita voidaan saavuttaa kustannustehokkaiden teknisten innovaatioiden kuten älykkäiden mittarien laajamittaisella käytöllä. Jos on asennettu älykkäitä mittareita, yritykset eivät saisi käyttää niitä perusteetonta takautuvaa laskutusta varten.~~

↓ 2012/27/EU, johdanto-osan 27
kappale (mukautettu)

~~Sähkön osalta ja sähkön sisämarkkinoita koskevista yhteisistä säännöistä 13 päivänä heinäkuuta 2009 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2009/72/EY⁸³ mukaisesti siinä tapauksessa, että älykkäiden mittarien käyttöönotosta annetaan myönteinen arvio, vähintään 80 prosentilla kuluttajista olisi oltava käytössään älykkäät mittausjärjestelmät vuoteen 2020 mennessä. Kaasun osalta ja maakaasun sisämarkkinoita koskevista yhteisistä säännöistä 13 päivänä heinäkuuta 2009 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2009/73/EY⁸⁴ mukaisesti siinä tapauksessa, että älykkäiden mittausjärjestelmien käyttöönotosta annetaan myönteinen arvio, jäsenvaltioiden tai niiden mahdollisesti nimeämien toimivaltaisten viranomaisten olisi laadittava aikataulu älykkäiden mittausjärjestelmien käyttöönottoa varten.~~

↓ 2012/27/EU, johdanto-osan 28
kappale (mukautettu)

~~Käyttäjakohtaisten mittarien tai lämmityskustannusten jakolaitteiden käyttö lämmitysenergian käyttäjakohtaisen kulutuksen mittaamiseen moniasuntoisissa rakennuksissa, joihin toimitetaan kaukolämpöä tai joissa on yhteinen keskuslämmitys, on hyödyllistä, jos loppukäyttäjillä on keino valvoa omaa käyttäjakohtaista kulutustaan. Sen vuoksi niiden käyttö on järkevää vain rakennuksissa, joissa lämpöpattereihin on asennettu termostaattiventtiilit.~~

↓ 2012/27/EU, johdanto-osan 29
kappale (mukautettu)

~~Joissakin moniasuntoisissa rakennuksissa, joihin toimitetaan kaukolämpöä tai joissa on yhteinen keskuslämmitys, tarkkojen käyttäjakohtaisten lämmitysmittarien käyttö olisi teknisesti monimutkaista ja kallista, koska lämmitykseen käytetty kuuma vesi tulee asuntoihin ja lähtee niistä useista eri kohdista. Moniasuntoisten rakennusten lämmönkulutuksen käyttäjakohtaisen mittaamisen voidaan kuitenkin olettaa olevan teknisesti mahdollista silloin, kun käyttäjakohtaisten mittarien asentaminen ei edellytä muutosten tekemistä rakennuksen kuumavesilämmityksessä käytettyyn olemassa olevaan putkistoon. Tällaisissa rakennuksissa käyttäjakohtaisen lämmönkulutuksen mittauksia voidaan tehdä kaikkiin lämpöpattereihin asennetuilla käyttäjakohtaisilla lämmityskustannusten jakolaitteilla.~~

↓ 2012/27/EU, johdanto-osan 30
kappale (mukautettu)

~~Direktiivissä 2006/32/EY jäsenvaltioiden edellytetään varmistavan, että loppuasiakkaille tarjotaan kilpailukykyisin hinnoin käyttäjakohtaiset mittarit, jotka kuvaavat tarkasti loppuasiakkaan todellista energiankulutusta ja antavat tiedot sen todellisesta ajoittumisesta. Useimmissa tapauksissa tähän vaatimukseen sovelletaan ehtoja, joiden mukaan sen olisi oltava teknisesti mahdollista, taloudellisesti järkevää ja oikeassa suhteessa mahdollisiin~~

⁸³ EUVL L 211, 14.8.2009, s. 55.

⁸⁴ EUVL L 211, 14.8.2009, s. 94.

~~energiansäästöihin. Käyttäjakohtaista mittaria olisi kuitenkin tarjottava aina, kun on kyse uuteen rakennukseen tai sellaiseen rakennukseen sijoitettavasta liittymästä, johon kohdistetaan direktiivissä 2010/31/EU määriteltyjä laajamittaisia korjauksia. Direktiivissä 2006/32/EY edellytetään myös, että on tarjottava tosiasialliseen kulutukseen perustuva selkeä laskutus riittävän usein, jotta asiakkaat voivat säännellä omaa energiankäyttöään.~~

↓ 2012/27/EU, johdanto-osan 31 kappale (mukautettu)

~~Direktiiveissä 2009/72/EY ja 2009/73/EY edellytetään, että jäsenvaltiot varmistavat älykkäiden mittausjärjestelmien toteuttaminen, jotta edistettäisiin kuluttajien aktiivista osallistumista sähkön ja kaasun toimitusmarkkinoihin. Sähkön osalta, jos älykkäiden mittareiden käyttöönoton todetaan olevan kustannustehokasta, vähintään 80 prosentilla kuluttajista on oltava käytössään älykkäät mittausjärjestelmät vuoteen 2020 mennessä. Kaasun osalta ei ole esitetty määräaikaa mutta sen osalta edellytetään aikataulua. Näissä direktiiveissä esitetään myös, että loppuasiakkaille on tiedotettava asianmukaisesti ja riittävän usein heidän tosiasiallisesta sähkön/kaasunkulutuksestaan ja sen kustannuksista, jotta he voivat säännellä kulutustaan.~~

↓ 2012/27/EU, johdanto-osan 32 kappale (mukautettu)

~~Direktiivien 2006/32/EY, 2009/72/EY ja 2009/73/EY mittaamista ja laskutusta koskevien säännösten vaikutus energiansäästöön on ollut rajallinen. Useissa unionin osissa nämä säännökset eivät ole johtaneet siihen, että asiakkaat saisivat ajantasaista tietoa energiankulutuksestaan, tai tosiasialliseen kulutukseen perustuvaan laskutukseen sellaisin väliajoin, jotka ovat selvitysten mukaan tarpeen, jotta asiakkaat voisivat säännellä energiankäyttöään. Kun on kyseessä sisätilojen lämmitys ja kuuman veden käyttö moniasuntoisissa rakennuksissa, näiden säännösten riittämätön selkeys on myös johtanut useisiin kansalaisten esittämiin valituksiin.~~

↓ 2012/27/EU, johdanto-osan 33 kappale (mukautettu)

~~Jotta parannettaisiin loppuasiakkaiden mahdollisuuksia saada käyttäjakohtaisen energiankulutuksensa mittaamis- ja laskutustietoja, pitäen mielessä mahdollisuudet, jotka liittyvät älykkäiden mittausjärjestelmien toteuttamiseen ja älykkäiden mittareiden käyttöönottoon jäsenvaltioissa, on tärkeää parantaa unionin oikeuden tätä alaa koskevien vaatimusten selkeyttä. Tämän pitäisi auttaa vähentämään energiansäästöä tehostavilla toiminnoilla varustettujen älykkäiden mittausjärjestelmien toteuttamiskustannuksia ja tukemaan energiapalvelujen ja kysynnän hallinnan markkinoiden kehittämistä. Älykkäiden mittausjärjestelmien toteuttaminen mahdollistaa tosiasialliseen kulutukseen perustuvan usein tapahtuvan laskutuksen. On kuitenkin myös tarpeen selvittää vaatimuksia, jotka koskevat tietojensaantia ja tosiasialliseen kulutukseen perustuvaa oikeudenmukaista ja täsmällistä laskutusta tapauksissa, joissa älykkäitä mittareita ei ole saatavilla vuoteen 2020 mennessä, myös silloin kun on kyseessä lämmityksen, jäähdytyksen ja kuuman veden käyttäjakohtaisen kulutuksen mittaaminen ja laskutus moniasuntoisissa rakennuksissa, joihin toimitetaan kaukolämpöä tai jäähdytystä tai joissa on oma rakennukselle yhteinen lämmitys- tai jäähdytysjärjestelmä.~~

↓ 2012/27/EU, johdanto-osan 34 kappale (mukautettu)

- (79) Jäsenvaltioiden olisi energiatehokkuutta parantavia toimenpiteitä suunnitellessaan otettava asianmukaisesti huomioon tarve varmistaa sisämarkkinoiden moitteeton toiminta ja unionin lainsäädännön yhdenmukainen täytäntöönpano ~~Euroopan unionin toiminnasta tehdyn~~ ☒ SEUT- ☒ sopimuksen mukaisesti.

↓ 2012/27/EU, johdanto-osan 35 kappale (mukautettu)

⇒ uusi

- (80) Tehokas sähkön ja lämmön yhteistuotanto sekä ☒ tehokas ☒ kaukolämmitys ja -jäähdytys tarjoavat merkittäviä mahdollisuuksia säästää primäärienergiaa, ~~eikä näitä mahdollisuuksia ole juurikaan hyödynnetty unionissa.~~ Jäsenvaltioiden olisi tehtävä kattava arviointi mahdollisuuksista tehokkaaseen yhteistuotantoon ja ☒ tehokkaaseen ☒ kaukolämmitykseen ja -jäähdytykseen. ~~Nämä arviot olisi saatettava komission pyynnöstä ajan tasalle, jotta investoijat saisivat tietoja kansallisista kehityssuunnitelmista ja jotta edistettäisiin vakaata ja kannustavaa investointiympäristöä.~~ ⇒ Näiden arvioiden olisi oltava johdonmukaisia yhdenmukaisesti kansallisten energia- ja ilmastosuunnitelmien ja pitkän aikavälin peruskorjausstrategioiden kanssa ⇐. Uudet sähköntuotantolaitokset ja olemassa olevat laitokset, joita uudistetaan merkittävästi tai joiden lupa saatetaan ajan tasalle, olisi varustettava tehokkailla yhteistuotantoyksiköillä sähkön tuotannosta syntyvän hukkalämmön hyödyntämiseksi, jos niille tehdyssä kustannus-hyötyanalyysissä on todettu hyötyjen olevan kustannuksia suuremmat. ⇒ Myös muut laitokset, joissa keskimääräinen vuotuinen energiapanos on huomattava, olisi varustettava teknisillä ratkaisuilla laitoksessa syntyvän hukkalämmön hyödyntämiseksi, jos kustannus-hyötyanalyysissä on todettu hyötyjen olevan kustannuksia suuremmat. ⇐ Hukkalämpö voitaisiin ~~sitten~~ siirtää kaukolämpöverkon kautta sinne, missä sitä tarvitaan. Lupaperusteita sovelletaan yleensä tilanteissa, joiden johdosta sovelletaan myös ~~teollisuuden päästöistä 24 päivänä marraskuuta 2010 annetun~~ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2010/75/EU⁸⁵ ja ~~direktiivin 2009/72/EY~~ direktiivin (EU) 2019/944 mukaisia lupavaatimuksia.

↓ 2012/27/EU, johdanto-osan 36 kappale

- (81) ~~Ydinvoimalaitokset tai~~ Sähköntuotantolaitokset, joiden on tarkoitus käyttää ~~hiilidioksidin geologisesta varastoinnista 23 päivänä huhtikuuta 2009 annetussa~~ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivissä 2009/31/EY⁸⁶ sallittua geologista varastointia, saattaa olla asianmukaista sijoittaa paikkoihin, joissa hukkalämmön

⁸⁵ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2010/75/EU, annettu 24 päivänä marraskuuta 2010, teollisuuden päästöistä (EUVL L 334, 17.12.2010, s. 17).

⁸⁶ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2009/31/EY, annettu 23 päivänä huhtikuuta 2009, hiilidioksidin geologisesta varastoinnista (EUVL L 140, 5.6.2009, s. 114).

talteenotto tehokkaalla sähkön ja lämmön yhteistuotannolla tai toimittamalla sitä kaukolämmitys- tai jäähdytysverkkoon ei ole kustannustehokasta. Jäsenvaltioiden olisi sen vuoksi voitava vapauttaa kyseiset laitokset velvoitteesta tehdä kustannus-hyötyanalyysi laitosten varustamiseksi laitteilla, jotka mahdollistavat hukkalämmön talteenoton tehokkaan yhteistuotantoyksikön avulla. Huippukuormitusaikoina käytettävät ja varasähköä tuottavat laitokset, joiden toiminta-ajaksi on suunniteltu alle 1500 käyttötuntia vuodessa (viiden vuoden jakson liukuva keskiarvo), olisi myös voitava vapauttaa vaatimuksesta tuottaa myös lämpöä.

↓ 2012/27/EU, johdanto-osan 37
kappale
⇒ uusi

- (82) On asianmukaista, että jäsenvaltiot kannustavat hajautetun energiantuotannon edistämiseksi sellaisten toimenpiteiden ja menettelyjen käyttöönottoa, joilla edistetään yhteistuotantolaitoksia, joiden nimellinen kokonaislämpöteho on alle ~~20~~ ⇒ 5 ⇐ MW.

⇓ uusi

- (83) Kansallisten kattavien arviointien toteuttamiseksi jäsenvaltioiden olisi kannustettava tehokkaan yhteistuotannon ja tehokkaan kaukolämmityksen ja -jäähdytyksen mahdollisuuksien arviointia alueellisella ja paikallisella tasolla. Jäsenvaltioiden olisi toteutettava toimia, joilla edistetään ja helpotetaan tehokkaaseen yhteistuotantoon ja tehokkaaseen kaukolämmitykseen ja -jäähdytykseen liittyvien havaittujen kustannustehokkaiden mahdollisuuksien hyödyntämistä.
- (84) Tehokasta kaukolämmitystä ja -jäähdytystä koskevien vaatimusten olisi oltava johdonmukaisia pitkän aikavälin ilmastopoliittisten tavoitteiden ja unionin ilmasto- ja ympäristönormien ja -prioriteettien kanssa ja niiden olisi oltava asetuksessa (EU) 2020/85 tarkoitetun ”ei merkittävää haittaa” -periaatteen mukaisia. Kaikissa kaukolämmitys- ja kaukojäähdytysjärjestelmissä olisi pyrittävä parantamaan niiden kykyä toimia vuorovaikutuksessa energiasäätelmän muiden osien kanssa energiankäytön optimoimiseksi ja energiahävikin ehkäisemiseksi hyödyntämällä rakennusten koko potentiaalia lämmön tai kylmän varastointiin, mukaan lukien palvelulaitosten ja läheisten datakeskusten ylimääräinen lämpö. Tästä syystä tehokkaalla kaukolämmitys- ja kaukojäähdytysjärjestelmällä olisi varmistettava primäärienergiatehokkuuden lisääminen ja uusiutuvan energian ja hukkalämmön tai -kylmän asteittainen integrointi. Sen vuoksi tässä direktiivissä otetaan käyttöön lämmitykseen ja jäähdytykseen sovellettavat asteittain tiukkenevat vaatimukset, joita olisi sovellettava tiettyinä ajanjaksoina ja joita olisi sovellettava pysyvästi 1 päivästä tammikuuta 2050 alkaen.

↓ 2012/27/EU, johdanto-osan 38
kappale (mukautettu)
⇒ uusi

- (85) Tehokas yhteistuotanto ~~on määriteltävä~~ ☒ on määritelty ☒ sen energiansäästön perusteella, joka saavutetaan käyttämällä sähkön ja lämmön yhteistuotantoa niiden erillisen tuotannon sijasta. ⇒ Tehokasta yhteistuotantoa koskevien vaatimusten olisi oltava johdonmukaisia pitkän aikavälin ilmastopoliittisten tavoitteiden kanssa. ⇐ Unionin lainsäädännössä käytetyt yhteistuotannon ja tehokkaan yhteistuotannon

määritelmät eivät saisi rajoittaa erilaisten määritelmien käyttöä kansallisessa lainsäädännössä muissa tarkoituksissa, kuin missä niitä käytetään kyseessä olevassa unionin lainsäädännössä. Energiansäästön maksimoimiseksi ja jotta ei menetettäisi mahdollisuuksia energiansäästöön, erityistä huomiota olisi kiinnitettävä yhteistuotantoyksiköiden toimintaolosuhteisiin.

↓ 2012/27/EU, johdanto-osan 39 kappale (mukautettu)

- (86) ☒ Avoimuuden varmistamiseksi ja ☒ jotta loppukäyttäjä voisi valita ~~avoimemmin perustein~~ yhteistuotannosta saatavan sähkön ja muilla tekniikoilla tuotetun sähkön välillä, tehokkaan yhteistuotannon alkuperä olisi taattava yhdenmukaistettujen hyötysuhteen viitearvojen pohjalta. Alkuperätakuujärjestelmät eivät sinällään merkitse oikeutta päästä osalliseksi kansallisista tukijärjestelmistä. On tärkeää, että alkuperätakuilla voidaan kattaa kaikki tehokkaalla yhteistuotannolla tuotetut sähköenergian muodot. Alkuperätakuut olisi pidettävä erillään vaihdettavista todistuksista.

↓ 2012/27/EU, johdanto-osan 40 kappale

- (87) Yhteistuotantosektorin sekä kaukolämmitys- ja jäähdytyssektorin erityisrakenne eli pienten ja keskisuurten tuottajien suuri määrä olisi otettava huomioon etenkin arvioitaessa yhteistuotantokapasiteetin tai siihen liittyvien verkkojen rakennuslupiin liittyviä hallintomenettelyjä, ”pienet ensin” -periaatetta soveltaen.

↓ 2012/27/EU, johdanto-osan 41 kappale

- (88) Useimmat unionin yritykset ovat pk-yrityksiä. Niiden energiansäästömahdollisuudet ovat valtavia koko unionin kannalta. Auttaakseen pk-yrityksiä ottamaan käyttöön energiatehokkuustoimenpiteitä jäsenvaltioiden olisi luotava suotuisa toimintakehys, jonka puitteissa pk-yrityksille tarjotaan teknistä apua ja kohdennettua tiedotusta.

↓ 2012/27/EU, johdanto-osan 42 kappale (mukautettu)

~~Direktiivissä 2010/75/EU energiatehokkuus mainitaan yhtenä tekijöistä, joiden perusteella määritellään paras käytettävissä oleva tekniikka. Parasta käytettävissä olevaa tekniikkaa olisi käytettävä lähtökohtana määriteltäessä lupaehtoja direktiivin soveltamisalaan kuuluville laitoksille, mukaan lukien polttolaitokset, joiden nimellinen kokonaislämpöteho on vähintään 50 MW. Mainitussa direktiivissä jäsenvaltioille jätetään kuitenkin mahdollisuus olla direktiivin 2003/87/EY liitteessä I lueteltujen toimintojen osalta asettamatta energiatehokkuuteen liittyviä vaatimuksia polttolaitoksille tai muille laitoksille, joista aiheutuu hiilidioksidipäästöjä laitosalueella. Jäsenvaltiot voisivat sisällyttää energiatehokkuustaseja koskevia tietoja direktiivin 2010/75/EU mukaiseen raportointiinsa.~~

- (89) Jäsenvaltioiden olisi annettava puolueettomin, avoimin ja syrjimättömin perustein säännöt niiden kustannusten kantamiselle ja jakamiselle, jotka aiheutuvat verkkoyhteyksistä ja verkkojen vahvistamisesta sekä teknisistä mukautuksista, joita tarvitaan tehokkaasta yhteistuotannosta saatavan sähkön uusien tuottajien liittämiseksi. Tässä olisi otettava huomioon suuntaviivat ja säännöt, joita on laadittu ~~verkkoon pääsyä koskevista edellytyksistä rajat ylittävässä sähkön kaupassa 13 päivänä heinäkuuta 2009 annetun~~ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EC) No 714/2009⁸⁷ (EU) 2019/943⁸⁸ ja ~~maakaasunsiirtoverkkoihin pääsyä koskevista edellytyksistä 13 päivänä heinäkuuta 2009 annetun~~ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 715/2009⁸⁹ mukaisesti. Tehokkaasta yhteistuotannosta saatavan sähkön tuottajien olisi voitava järjestää tarjouskilpailu liittymätöistä. Tehokkaasta yhteistuotannosta ja erityisesti pienimuotoisista yhteistuotantoyksiköistä ja mikroyhteistuotantoyksiköistä saatavan sähkön pääsy verkkojärjestelmään olisi helpotettava. Direktiivin (EU) 2019/944~~2009/72/EY~~ 93 artiklan 2 kohdan ja direktiivin 2009/73/EY 3 artiklan 2 kohdan mukaisesti jäsenvaltiot voivat asettaa sähkö- ja kaasualoilla toimiville yrityksille julkisen palvelun velvoitteita, jotka koskevat myös energiatehokkuutta.

- (90) On tarpeen vahvistaa laskutusta, keskitettyä palvelupistettä, tuomioistuinten ulkopuolista riidanratkaisua, energiaköyhyyttä ja sopimusperusteisia perusoikeuksia koskevat säännökset, jotta ne voidaan tarvittaessa mukauttaa direktiivin (EU) 2019/944 vastaaviin sähköä koskeviin säännöksiin kuluttajansuojan vahvistamiseksi ja sen mahdollistamiseksi, että loppuasiakkaat saavat säännöllisemmin selkeitä ja ajantasaisia tietoja lämmityksen, jäähdytyksen tai lämpimän käyttöveden kulutuksestaan ja voivat säännellä energiankäyttöään.
- (91) Parempi kuluttajansuoja olisi taattava kaikkien kuluttajien saatavilla olevilla tehokkailla ja riippumattomilla tuomioistuinten ulkopuolisilla riitojenratkaisukeinoilla, joita tarjoavat muun muassa energia-asioiden oikeusasiamies, kuluttajaelin tai sääntelyviranomainen. Jäsenvaltioiden olisi siksi otettava käyttöön nopeat ja tehokkaat menettelyt valitusten käsittelemiseksi.

⁸⁷ ~~EUVL L 211, 14.8.2009, s. 15.~~

⁸⁸ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetukset (EU) 2019/943, annettu 5 päivänä kesäkuuta 2019, sähkön sisämarkkinoista (EUVL L 158, 14.6.2019, s. 54).

⁸⁹ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetukset (EY) N:o 715/2009, annettu 13 päivänä heinäkuuta 2009, maakaasunsiirtoverkkoihin pääsyä koskevista edellytyksistä (EUVL L 211, 14.8.2009, s. 36).

- (92) Olisi tunnustettava Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin (EU) 2018/2001⁹⁰ mukaisten uusiutuvan energian yhteisöjen ja direktiivin (EU) 2019/944 mukaisten kansalaisten energiayhteisöjen panos Euroopan vihreän kehityksen ohjelman ja vuoden 2030 ilmastotavoitesuunnitelman tavoitteiden saavuttamisessa. Jäsenvaltioiden olisi sen vuoksi otettava huomioon uusiutuvan energian yhteisöjen ja kansalaisten energiayhteisöjen rooli ja edistettävä sitä. Nämä yhteisöt voivat auttaa jäsenvaltioita saavuttamaan tämän direktiivin tavoitteet edistämällä energiatehokkuutta paikallisella tai kotitalouksien tasolla. Ne voivat lisätä kuluttajien vaikutusmahdollisuuksia ja osallistumista ja mahdollistaa sen, että tietyt kotitalousasiakkaiden ryhmät, myös maaseudulla ja syrjäisillä alueilla, voivat osallistua energiatehokkuushankkeisiin ja -toimiin. Energiayhteisöt voivat auttaa torjumaan energiaköyhyyttä helpottamalla energiatehokkuushankkeita, vähentämällä energiankulutusta ja alentamalla toimitustariffeja.
- (93) Olisi tunnustettava keskitettyjen palvelupisteiden tai vastaavien rakenteiden panos mekanismeina, joiden avulla useat kohderyhmät, kuten kansalaiset, pk-yritykset ja viranomaiset, voivat suunnitella ja toteuttaa puhtaaseen energiasiirtymään liittyviä hankkeita ja toimenpiteitä. Tähän panokseen voi sisältyä teknisen, hallinnollisen ja taloudellisen neuvonnan ja avun antaminen, tarvittavien hallinnollisten menettelyjen tai rahoitusmarkkinoille pääsyn helpottaminen tai opastus kansallisesta ja EU:n oikeudellisesta kehyksestä, mukaan lukien julkisia hankintoja koskevat säännöt ja kriteerit, ja EU:n kestävyysluokitusjärjestelmästä.
- (94) Komission olisi tarkasteltava, miten sen toimenpiteet sellaisten alustojen tai foorumien kehittämisen tukemiseksi, joihin osallistuu muun muassa eurooppalaisia työmarkkinaosapuolia, jotka edistävät energiatehokkuutta koskevia koulutusohjelmia, ovat vaikuttaneet, ja tehtävä tarvittaessa ehdotuksia lisätoimenpiteiksi. Komission olisi myös kannustettava eurooppalaisia työmarkkinaosapuolia niiden käydessä keskustelua energiatehokkuudesta, erityisesti heikossa asemassa olevien asiakkaiden ja loppukäyttäjien, myös energiaköyhyydestä kärsivien, kannalta.
- (95) Oikeudenmukainen siirtymä kohti ilmastoneutraalia unionia vuoteen 2050 mennessä on keskeisellä sijalla Euroopan vihreän kehityksen ohjelmassa. Euroopan sosiaalisten oikeuksien pilarissa, josta Euroopan parlamentti, neuvosto ja komissio antoivat yhteisen julistuksen 17 päivänä marraskuuta 2017, energia mainitaan yhtenä peruspalveluna, johon jokaisella on oikeus. Tällaisten palvelujen saatavuutta varten on tarjottava tukea sitä tarvitseville⁹¹.
- (96) On tarpeen varmistaa, että energiaköyhyydestä kärsiviä ihmisiä, heikossa asemassa olevia asiakkaita ja tapauksen mukaan sosiaaliperusteisissa asunnoissa asuvia ihmisiä suojellaan ja että heille annetaan tätä varten mahdollisuus osallistua aktiivisesti

⁹⁰ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi (EU) 2018/2001, annettu 11 päivänä joulukuuta 2018, uusiutuvista lähteistä peräisin olevan energian käytön edistämisestä (EUVL L 328, 21.12.2018, s. 82).

⁹¹ Euroopan sosiaalisten oikeuksien pilari, periaate 20 ”Peruspalvelujen saatavuus”: https://ec.europa.eu/commission/priorities/deeper-and-fairer-economic-and-monetary-union/european-pillar-social-rights/european-pillar-social-rights-20-principles_fi

energiatehokkuutta parantaviin toimiin, toimenpiteisiin ja niihin liittyviin kuluttajansuoja- tai tiedotustoimenpiteisiin, joita jäsenvaltiot toteuttavat.

- (97) Kansallisella ja unionin tasolla saatavilla oleva julkinen rahoitus olisi investoitava strategisesti energiatehokkuutta parantaviin toimenpiteisiin erityisesti heikossa asemassa olevien asiakkaiden, energiaköyhyydestä kärsivien ja sosiaaliperusteisissa asunnoissa asuvien hyväksi. Jäsenvaltioiden olisi hyödynnettävä sosiaalisesta ilmastorahastosta [sosiaalista ilmastorahastoa koskeva asetus] mahdollisesti saamaansa rahoitusta ja EU:n päästökauppajärjestelmän päästöoikeuksista saatavia tuloja. Nämä tulot auttavat jäsenvaltioita täyttämään velvollisuutensa toteuttaa energiansäästövelvoitteen mukaisia energiatehokkuustoimenpiteitä ja politiikkatoimia ensisijaisesti heikossa asemassa olevien asiakkaiden ja energiaköyhyydestä kärsivien ihmisten keskuudessa, joihin voivat lukeutua myös maaseudulla ja syrjäisillä alueilla asuvat.
- (98) Kansallisia rahoitusjärjestelmiä olisi täydennettävä asianmukaisilla järjestelmillä, joilla parannetaan tiedotusta ja teknistä ja hallinnollista apua ja helpotetaan rahoituksen saantia, jotta saatavilla olevat varat voidaan hyödyntää parhaalla mahdollisella tavalla erityisesti energiaköyhyydestä kärsivien ihmisten, heikossa asemassa olevien asiakkaiden ja tapauksen mukaan sosiaaliperusteisissa asunnoissa asuvien ihmisten hyväksi.
- (99) Jäsenvaltioiden olisi lisättävä kaikkien ihmisten vaikutusmahdollisuuksia ja suojeltava heitä yhdenvertaisesti sukupuolesta, iästä, vammaisuudesta, rodusta tai etnisestä alkuperästä, sukupuolisesta suuntautumisesta, uskonnosta tai vakaumuksesta riippumatta ja varmistettava, että niitä, joihin energiaköyhyys vaikuttaa eniten tai jotka ovat altteimpia energiaköyhyyden kielteisille vaikutuksille, suojellaan riittävästi. Jäsenvaltioiden olisi lisäksi varmistettava, etteivät energiatehokkuustoimenpiteet lisää olemassa olevaa eriarvoisuutta etenkin energiaköyhyyden osalta.

↓ 2012/27/EU, johdanto-osan 44 kappale (mukautettu)

~~Kysynnänohjaus on tärkeä väline energiatehokkuuden parantamiseksi, sillä se lisää merkittävästi kuluttajien tai heidän nimeämiensä kolmansien osapuolten mahdollisuuksia toteuttaa toimia kulutus- tai laskutustietojen perusteella ja muodostaa näin mekanismin, jolla voidaan vähentää tai siirtää kulutusta, minkä tuloksena energiaa säästyy sekä loppukulutuksessa että myös energian tuotannossa, siirrossa ja jakelussa, kun verkkojen ja tuotanto-omaisuuden käyttö optimoidaan.~~

↓ 2012/27/EU, johdanto-osan 45 kappale
⇒ uusi

- (100) ~~Kysynnänohjaus voi perustua siihen, miten loppukäyttäjät reagoivat hintasignaaleihin, tai rakennuksissa käytettävään automatiikkaan. Edellytyksiä kysynnänohjauksen käytölle ja saatavuudelle olisi parannettava, myös pienten loppukuluttajien hyväksi. Älykkäiden verkkojen jatkuva käyttöönotto huomioon ottaen jäsenvaltioiden olisi sen vuoksi varmistettava, että kansalliset energia-alan sääntelyviranomaiset voivat varmistaa, että verkon sääntely ja verkkotariffit kannustavat energiatehokkuuden parantamiseen ja tukevat loppukäyttäjien kysynnänohjaustoimenpiteiden dynaamista hinnoittelua. Olisi pyrittävä markkinoiden yhdentymiseen ja kysyntäpuolen resurssien~~

~~yhdistäisiin markkinoillepääsyn mahdollisuuksiin (toimitus- ja kulutuskuorma) tuotannon ohella. Jäsenvaltioiden olisi lisäksi~~ varmistettava, että kansalliset energia-alan sääntelyviranomaiset soveltavat kokonaisvaltaista lähestymistapaa, joka kattaa mahdolliset säästöt energian toimituksessa ja loppukäytössä. ⇒ Kansallisten energia-alan sääntelyviranomaisten olisi varmistettava, että suunnittelu- ja päätöksentekoprosesseissa sovelletaan energiatehokkuus etusijalle -periaatetta ja että verkon sääntely ja verkkotariffit kannustavat energiatehokkuuden parantamiseen, sanotun kuitenkin rajoittamatta toimitusvarmuutta, markkinoiden yhdentymistä ja ennakoivia investointeja merellä sijaitsevaan verkkoon, jota tarvitaan merellä tuotettavaan uusiutuvan energian käyttöönottamiseksi. Jäsenvaltioiden olisi myös varmistettava, että siirto- ja jakeluverkonhaltijat ottavat huomioon energiatehokkuus etusijalle -periaatteen. Tämä auttaisi siirto- ja jakeluverkonhaltijoita ottamaan huomioon paremmat energiatehokkuusratkaisut ja kysyntäpuolen resurssien hankinnasta aiheutuvat lisäkustannukset sekä erilaisten verkkoinvestointien ja käyttösuunnitelmien ympäristö- ja sosioekonomiset vaikutukset. Tällainen lähestymistapa edellyttää siirtymistä kapeasta taloudellisen tehokkuuden näkökulmasta sosiaalisen hyvinvoinnin maksimointiin. Energiatehokkuus etusijalle -periaatetta olisi sovellettava erityisesti laadittaessa energiainfrastruktuurin laajentamista koskevia skenaariota, joissa kysyntäpuolen ratkaisuja voitaisiin pitää toteuttamiskelpoisina vaihtoehtoina ja niitä olisi arvioitava asianmukaisesti, ja siitä olisi tultava erottamaton osa verkkosuunnitteluhankkeiden arviointia. Kansallisten sääntelyviranomaisten olisi valvottava sen soveltamista. ⇐

↓ 2012/27/EU, johdanto-osan 46 kappale
⇒ uusi

- (101) Tämän direktiivin tehokkaan ja oikea-aikaisen täytäntöönpanon varmistamiseksi saatavilla olisi oltava riittävä määrä energiatehokkuusalan luotettavia ammattilaisia, jotta voidaan varmistaa esimerkiksi energiakatselmuksia koskevien vaatimusten noudattaminen ja energiatehokkuusvelvoitejärjestelmien toteuttaminen. Siksi jäsenvaltioiden olisi otettava käyttöön energiapalvelujen ja energiakatselmusten tarjoajien ja muiden energiatehokkuutta parantavien toimenpiteiden toteuttajien sertifiointijärjestelmiä ⇒ ja/tai vastaavia tutkinto- ja koulutusjärjestelmiä tiiviissä yhteistyössä työmarkkinaosapuolten, koulutuksen tarjoajien ja muiden asianomaisten sidosryhmien kanssa. Järjestelmiä olisi arvioitava neljän vuoden välein joulukuusta 2024 alkaen, ja niitä olisi tarvittaessa päivitettävä sen varmistamiseksi, että energiapalvelujen tarjoajilla, energiakatselmusten suorittajilla, energianhallinnasta vastaavilla ja rakennusosien asentajilla on tarvittava pätevyys. ⇐

↓ 2012/27/EU, johdanto-osan 47 kappale (mukautettu)
⇒ uusi

- (102) Energiapalvelujen markkinoita on kehitettävä edelleen sekä energiapalvelujen kysynnän että niiden tarjonnan varmistamiseksi. ~~Tätä voidaan osaltaan edistää avoimuudella, esimerkiksi laatimalla luetteloja energiapalvelujen tarjoajista. Kysyntää voidaan lisätä myös mallisopimuksilla, parhaiden käytäntöjen vaihdolla ja ohjeistuksella, etenkin energiatehokkuutta koskevia sopimuksia varten.~~ ⇒ Avoimuus, esimerkiksi luettelot sertifioiduista energiapalvelujen tarjoajista ja saatavilla olevat

mallisopimukset, sekä parhaiden käytäntöjen ja ohjeiden vaihto edistävät merkittävästi energiapalvelujen käyttöönottoa ja energiatehokkuussopimusten tekemistä ja voivat myös auttaa lisäämään kysyntää ja kasvattamaan luottamusta energiapalvelujen tarjoajiin ⇐ ~~Muunlaisten kolmannen osapuolen rahoitusjärjestelyjen tapaan myös~~ Energiatehokkuussopimuksessa energiapalvelun saaja alentaa investointikustannuksia käyttämällä osan energiansäästön rahallisesta arvosta kolmannen osapuolen kokonaan tai osittain toteuttaman investoinnin takaisin maksamiseen. ⇒ Tämä voi auttaa houkuttelemaan yksityistä pääomaa, joka on keskeistä rakennusten peruskorjausasteen nostamiseksi unionissa, asiantuntemuksen tuomiseksi markkinoille ja innovatiivisten liiketoimintamallien luomiseksi. Sen vuoksi olisi edellytettävä, että energiatehokkuussopimusten käytön toteutettavuutta peruskorjauksissa olisi arvioitava sellaisten muiden kuin asuinrakennusten osalta, joiden hyötypinta-ala on yli 1000 m². Tämä on askel eteenpäin, jolla voidaan lisätä luottamusta energiapalveluyrityksiin ja tasoittaa tietä tällaisten hankkeiden lisäämiselle tulevaisuudessa. ⇐

⇓ uusi

- (103) Kun otetaan huomioon perusparannusaaltoa koskevan komission tiedonannon mukaiset kunnianhimoiset peruskorjaustavoitteet tulevalle vuosikymmenelle, on tarpeen vahvistaa riippumattomien markkinatoimijoiden, kuten keskitettyjen palvelupisteiden tai vastaavien tukimekanismien, roolia, jotta voidaan vauhdittaa markkinoiden kehittymistä kysyntä- ja tarjontapuolella ja edistää sekä yksityisten että julkisten rakennusten peruskorjausta koskevia energiatehokkuussopimuksia. Paikallisilla energiavirastoilla voisi olla tässä keskeinen rooli, ja ne voisivat esittää ja tukea mahdollisten välittäjien tai keskitettyjen palvelupisteiden perustamista.
- (104) Energiatehokkuussopimuksille on edelleen merkittäviä esteitä useissa jäsenvaltioissa jäljellä olevien sääntelyesteiden ja muiden esteiden vuoksi. Sen vuoksi on tarpeen puuttua kansallisten lainsäädäntökehysten monitulkintaisuuteen, asiantuntemuksen puutteeseen erityisesti tarjouskilpailumenettelyjen osalta sekä kilpaileviin lainoihin ja avustuksiin.
- (105) Jäsenvaltioiden olisi edelleen tuettava julkista sektoria energiatehokkuussopimusten käyttöönotossa tarjoamalla mallisopimuksia, joissa otetaan huomioon saatavilla olevat eurooppalaiset tai kansainväliset standardit, tarjouskilpailua koskevat ohjeet sekä Eurostatin toukokuussa 2018 julkaisema energiatehokkuussopimusten tilastollista käsittelyä koskeva opas⁹² ja Euroopan investointipankin opas energiatehokkuussopimusten käsittelystä julkisyhteisöjen tilinpidossa, jotka ovat tarjonneet mahdollisuuksia puuttua näiden sopimusten jäljellä oleviin sääntelyesteisiin jäsenvaltioissa.

⁹² https://ec.europa.eu/eurostat/documents/1015035/8885635/guide_to_statistical_treatment_of_epcs_en.pdf/f74b474b-8778-41a9-9978-8f4fe8548ab1

↓ 2012/27/EU, johdanto-osan 48
kappale (mukautettu)
⇒ uusi

(106) ⇒ Jäsenvaltiot ovat toteuttaneet toimenpiteitä tunnistaakseen sääntelyyn liittyvät ja muut esteet ja puuttuakseen niihin. Kuitenkin ⇒ ~~on syytä tunnistaa ja poistaa sääntelyyn liittyviä ja muita esteitä~~ ⇒ tehostaa toimia sellaisten sääntelyyn liittyvien ja muiden esteiden poistamiseksi ⇒ , jotka haittaavat sellaisten energiatehokkuutta koskevien sopimusten ja ~~muiden~~ kolmannen osapuolen rahoitusjärjestelyjen käyttöä ~~energian säästämiseksi~~ ⇒ , jotka auttavat saavuttamaan energiasäästöjä ⇒. Näihin esteisiin kuuluvat kirjanpitosäännöt ja -käytännöt, joiden vuoksi pääomainvestointeja ja energiatehokkuutta parantavista toimenpiteistä koituvia vuotuisia rahallisia säästöjä ei voida ottaa riittävällä tavalla huomioon kirjanpidossa koko investoinnin elinkaaren ajalta. ~~Myös olemassa olevan rakennuskannan kunnostamisen esteisiin, jotka johtuvat alan toimijoiden ristiriitaisista kannustimista, olisi puututtava kansallisella tasolla.~~

⇒ uusi

(107) Jäsenvaltiot raportoivat vuosien 2014 ja 2017 kansallisissa energiatehokkuuden toimintasuunnitelmissaan edistymisestä energiatehokkuuden sääntelyllisten ja muiden esteiden poistamisesta siltä osin kuin on kyse ristiriitaisista kannustimista omistajien ja vuokralaisten välillä tai rakennuksen tai rakennuksen osien omistajien kesken. Jäsenvaltioiden olisi kuitenkin jatkettava tämän suuntaista työtä ja pyrittävä löytämään mahdollisuuksia energiatehokkuuden parantamiseen ottaen huomioon Eurostatin vuoden 2016 tilastot, joiden mukaan yli neljä kymmenestä eurooppalaisesta asuu kerrostaloasunnoissa ja yli kolme kymmenestä eurooppalaisesta asuu vuokralla.

⇒ uusi

(108) Jäsenvaltioita ja alueita olisi rohkaistava käyttämään täysimittaisesti hyväksi ⇒ EU:n varoja, joita on saatavilla monivuotisesta rahoituskehiksestä ja Next Generation EU -välineestä, mukaan lukien elpymis- ja palautumistukiväline, koheesiopolitiikan rahastosta, maaseudun kehittämisrahastosta ja oikeudenmukaisen siirtymän rahastosta, sekä InvestEU-ohjelmassa saatavilla olevia rahoitusvälineitä ja teknistä apua ⇒ ~~rakennusrahastoja ja koheesiorahastoa~~, jotta saataisiin aikaan ⇒ yksityisiä ja julkisia ⇒ investointeja energiatehokkuutta parantaviin toimenpiteisiin. Energiatehokkuuteen tehtävät investoinnit voivat edistää talouskasvua, työllisyyttä, innovointia ja auttaa lieventämään kotitalouksien energiaköyhyyttä, ja niillä on siten myönteinen vaikutus taloudelliseen, sosiaaliseen ja alueelliseen yhteenkuuluvuuteen ⇒ ja vihreään elpymiseen ⇒. Mahdollisesti rahoitettavia aloja ovat muun muassa julkisten rakennusten ja asuntojen energiatehokkuustoimenpiteet sekä uusien taitojen tarjoaminen energiatehokkuussektorin työllisyyden edistämiseksi. ⇒ Komissio varmistaa synergian eri rahoitusvälineiden välillä, erityisesti yhteistyössä hallinnoitavien ja suoraan hallinnoitavien varojen välillä (kuten keskitetysti hallinnoidut ohjelmat Horisontti Eurooppa ja Life) sekä avustusten, lainojen ja teknisen avun välillä, jotta voidaan maksimoida niiden vipuvaikutus yksityiseen rahoitukseen ja niiden vaikutus energiatehokkuuspolitiikan tavoitteiden saavuttamiseen. ⇒

↓ 2012/27/EU, johdanto-osan 50 kappale (mukautettu)

- (109) Jäsenvaltioiden olisi kannustettava rahoitusvälineiden käyttöä tämän direktiivin tavoitteiden edistämiseksi. Tällaisiin rahoitusvälineisiin voisivat kuulua tämän direktiivin tiettyjen säännösten noudattamatta jättämisestä aiheutuvat maksuosuudet ja sakot; energiatehokkuutta varten Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2003/87/EY⁹³ 10 artiklan 3 kohdan mukaisesti myönnetty varat; ☒ EU:n rahastojen ja ohjelmien ☒ ~~monivuotisen rahoituskehiksen, erityisesti koheesiorahaston, rakennerahaston ja maaseudun kehittämisrahaston~~, sekä erityisten eurooppalaisten rahoitusvälineiden, kuten Euroopan energiatehokkuusrahaston, puitteissa energiatehokkuutta varten myönnetty varat.

↓ 2012/27/EU, johdanto-osan 51 kappale

- (110) Rahoitusvälineet voisivat tarvittaessa perustua unionin hankevelkakirjoista energiatehokkuuteen myönnettyihin varoihin; varoihin, jotka on myönnetty energiatehokkuutta varten Euroopan investointipankista ja muista unionin rahoituslaitoksista, erityisesti Euroopan jälleenrakennus- ja kehityspankista sekä Euroopan neuvoston kehityspankista; rahoituslaitosten myöntämiin varoihin; kansallisiin varoihin, mukaan lukien sellaisiin, joita saadaan sääntely- ja verotusjärjestelmistä, joilla kannustetaan energiatehokkuusaloitteiden ja -ohjelmien täytäntöönpanoon; tuloihin Euroopan parlamentin ja neuvoston päätöksen N:o 406/2009/EY⁹⁴ mukaisista vuosittaisista päästökiintiöistä.

↓ 2012/27/EU, johdanto-osan 52 kappale

- (111) Rahoitusvälineissä voitaisiin käyttää näitä maksuosuuksia, varoja ja tuloja ennen kaikkea niin, että saadaan hankittua yksityistä investointipääomaa erityisesti sijoituslaitoksilta, varmistaen samalla sellaisten perusteiden käyttö, joiden avulla varojen myöntämisellä saavutetaan sekä ympäristönsuojelulliset että sosiaaliset tavoitteet; käyttää innovatiivisia rahoitusjärjestelyjä (esimerkiksi yksityisen pääoman lainatakuut, energiatehokkuutta koskevien sopimusten lainatakuut, avustukset, korkotukilainat ja erityiset lainajärjestelyt, kolmansien osapuolten rahoitusjärjestelmät), joilla vähennetään energiatehokkuushankkeiden riskejä ja mahdollistetaan kustannustehokkaat peruskorjaukset myös pieni- ja keskituloisissa kotitalouksissa; olla yhteydessä ohjelmiin tai virastoihin, jotka kokoavat energiatehokkuushankkeet yhteen ja arvioivat niiden laatua, antavat teknistä tukea,

⁹³ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2003/87/EY, annettu 13 päivänä lokakuuta 2003, kasvihuonekaasujen päästöoikeuksien kaupan järjestelmän toteuttamisesta unionissa ja neuvoston direktiivin 96/61/EY muuttamisesta (EUVL L 275, 25.10.2003, s. 32).

⁹⁴ Euroopan parlamentin ja neuvoston päätös N:o 406/2009/EY, tehty 23 päivänä huhtikuuta 2009, jäsenvaltioiden pyrkimyksistä vähentää kasvihuonekaasupäästöjään yhteisön kasvihuonekaasupäästöjen vähentämissitoumusten täyttämiseksi vuoteen 2020 mennessä (EUVL L 140, 5.6.2009, s. 136).

edistävät energiapalvelumarkkinoita ja auttavat luomaan energiapalveluita koskevaa kysyntää kuluttajien keskuudessa.

↓ 2012/27/EU, johdanto-osan 53 kappale

- (112) Rahoitusvälineillä voitaisiin osoittaa asianmukaiset varat myös koulutus- ja sertifiointiohjelmiin, joilla parannetaan energiatehokkuustaitoja ja tunnustetaan ne; osoittaa varoja tutkimukseen ja demonstroitiin ~~esittämiseen~~ sekä toimiin, joilla voidaan nopeuttaa pienimuotoisen ja mikrotekniikan käyttöönottoa energiantuotannossa ja optimoida tällaisen tuotannon yhteydet verkkoon; liittyä ohjelmiin, joiden toimilla edistetään kaikkien asuntojen energiatehokkuutta, estetään energiaköyhyyden syntyminen ja kannustetaan vuokranantajia tekemään asunnoistaan mahdollisimman energiatehokkaita; tarjota riittävästi varoja, joilla tuetaan sosiaalista vuoropuhelua ja vaatimusten asettamista, jotta voidaan lisätä energiatehokkuutta ja varmistaa asianmukaiset työolot sekä työterveys ja -turvallisuus.

↓ 2012/27/EU, johdanto-osan 54 kappale
⇒ uusi

- (113) Saatavilla olevia unionin ⇒ rahoitusohjelmia, ⇐ rahoitusvälineitä ja innovatiivisia rahoitusjärjestelyjä olisi hyödynnettävä niin, että julkisten elinten julkisyhteisöjen rakennusten energiatehokkuuden parantamistavoite toteutuu käytännössä. Jäsenvaltiot voivat tältä osin käyttää päätöksen N:o 406/2009/EY mukaisista vuosittaisista päästökiintiöistä saamia tuloja kehittääkseen tällaisia järjestelyjä vapaaehtoiselta pohjalta ja kansalliset talousarviosäännöt huomioon ottaen.

↓ 2012/27/EU, johdanto-osan 55 kappale (mukautettu)

- (114) Toteuttaessaan toimenpiteitä ~~20-prosentin~~ energiatehokkuustavoitteen saavuttamiseksi komission ~~on~~ ☒ olisi ☒ seurattava ~~uusien~~ ☒ asiaankuuluvien ☒ toimenpiteiden vaikutusta unionin päästökauppajärjestelmän toteuttamisesta annettuun direktiiviin 2003/87/EY, jotta päästökauppajärjestelmässä säilytettäisiin kannustimet, joilla palkitaan vähähiilisyttä edistäviä investointeja ja valmistellaan päästökauppajärjestelmään kuuluvia aloja tulevaisuudessa tarvittaviin innovaatioihin. Sen on seurattava niihin teollisuudenaloihin kohdistuvaa vaikutusta, jotka ovat alttiita merkittävälle hiilivuodon vaaralle, sellaisina kuin nämä teollisuudenalat on määritetty komission päätöksessä 2014/746/EU⁹⁵ ~~luettelon laatimisesta Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2003/87/EY nojalla niistä toimialoista ja toimialojen osista, joiden katsotaan olevan alttiita merkittävälle hiilivuodon riskille, 24 päivänä~~

⁹⁵ Komission päätös 2014/746/EU, annettu 27 päivänä lokakuuta 2014, luettelon laatimisesta Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2003/87/EY nojalla niistä toimialoista ja toimialojen osista, joiden katsotaan olevan alttiita merkittävälle hiilivuodon riskille, vuosiksi 2015–2019 (EUVL L 308, 29.10.2014, s. 114).

~~joulukuuta 2009 annetussa komission päätöksessä 2010/2/EU⁹⁶, jotta varmistettaisiin se, että tämän direktiivin säännöksillä edistetään eikä haitata näiden alojen kehitystä.~~

↓ 2012/27/EU, johdanto-osan 56 kappale (mukautettu)

~~Direktiivin 2006/32/EY mukaan jäsenvaltioiden on asetettava yhdeksän prosentin kansallinen ohjeellinen energiansäästön kokonaistavoite, jonka ne pyrkivät saavuttamaan vuoteen 2016 mennessä energiapalvelujen ja muiden energiatehokkuutta parantavien toimenpiteiden avulla. Tuossa direktiivissä todetaan, että jäsenvaltioiden hyväksymän toisen energiatehokkuussuunnitelman jälkeen komissio ehdottaa tarvittaessa lisätoimenpiteitä, muun muassa tavoitteiden soveltamisajan mahdollista jatkamista. Jos asiasta annettavassa kertomuksessa tullaan siihen tulokseen, että mainitussa direktiivissä vahvistettujen ohjeellisten kansallisten tavoitteiden saavuttamisessa ei ole edistytty riittävästi, ehdotuksissa olisi puututtava tavoitteiden tasoon ja luonteeseen. Tähän direktiiviin liittyvässä vaikutustenarvioinnissa todetaan, että jäsenvaltiot ovat edenneet suunnitellusti yhdeksän prosentin tavoitteen saavuttamisessa. Tavoite on huomattavasti alhaisempi kuin sittemmin hyväksytty 20 prosentin energiansäästötavoite vuoteen 2020 mennessä. Tästä syystä tavoitteiden tasoon ei ole tarpeen puuttua.~~

↓ 2012/27/EU, johdanto-osan 57 kappale (mukautettu)

~~Älykäs energiahuolto Euroopassa -ohjelma, joka perustettiin kilpailukyvyyn ja innovoihin puiteohjelman (2007–2013) perustamisesta 24 päivänä lokakuuta 2006 annetulla Euroopan parlamentin ja neuvoston päätöksellä N:o 1639/2006/EY⁹⁷, on ollut keskeisessä asemassa luotaessa suotuisa ympäristö unionin kestäväää energiaa koskevien toimintapolitiikkojen asianmukaiselle täytäntöönpanolle poistamalla sellaisia markkinoiden esteitä, kuin markkinatoimijoiden ja instituutioiden riittämättömiä tietoja ja valmiuksia, sisäisten energiemarkkinoiden asianmukaisen toiminnan kansallisia teknisiä ja hallinnollisia esteitä tai kehittymättömiä työmarkkinoita matalahiilisen talouden haasteeseen vastaamiseksi. Monet näistä esteistä ovat yhä merkityksellisiä.~~

↓ 2012/27/EU, johdanto-osan 58 kappale (mukautettu)

~~Jotta voitaisiin hyödyntää energiaan liittyvien tuotteiden merkittäviä energiansäästömahdollisuuksia, olisi nopeutettava ja laajennettava energiaan liittyvien tuotteiden ekologiselle suunnittelulle asetettavien vaatimusten puitteista 21 päivänä lokakuuta 2009 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2009/125/EY⁹⁸ ja energiaan liittyvien tuotteiden energian ja muiden voimavarojen kulutuksen osoittamisesta merkinnöin ja yhdenmukaisin tuotetiedoin 19 päivänä toukokuuta 2010 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2010/30/EU⁹⁹ täytäntöönpanoa. Etusija olisi annettava tuotteille, jotka~~

⁹⁶ ~~EUVL L 1, 5.1.2010, s. 10.~~

⁹⁷ ~~EUVL L 310, 9.11.2006, s. 15.~~

⁹⁸ ~~EUVL L 285, 31.10.2009, s. 10.~~

⁹⁹ ~~EUVL L 153, 18.6.2010, s. 1.~~

~~tarjoavat suurimmat energiansäästömahdollisuudet, sellaisina kuin ne määritetään ekologista suunnittelua koskevassa työsuunnitelmassa, ja tarvittaessa olemassa olevien toimenpiteiden tarkistamiselle.~~

↓ 2012/27/EU, johdanto-osan 59 kappale (mukautettu)

~~Niiden edellytysten selventämiseksi, joiden mukaisesti jäsenvaltiot voivat vahvistaa energiatehokkuusvaatimuksia direktiivin 2010/31/EU nojalla noudattaen samalla direktiiviä 2009/125/EY ja sen täytäntöönpanotoimenpiteitä, direktiivi 2009/125/EY olisi muutettava tämän mukaisesti.~~

↓ 2018/2002, johdanto-osan 36 kappale (mukautettu)
⇒ uusi

(115) Jäsenvaltioiden toimenpiteitä olisi tuettava ~~sellaisilla~~ hyvin suunnitelluilla ja vaikuttavilla unionin rahoitusvälineillä ☒ InvestEU-ohjelmasta ☒ ~~kuin Euroopan rakenne- ja investointirahastot, Euroopan strategisten investointien rahasto ja Euroopan investointipankistaki~~ (EIP) ja Euroopan jälleenrakennus- ja kehityspankistaki (EBRD) ☒ annettavalla rahoituksella ☒ , joilla olisi tuettava investointeja energiatehokkuuteen energian toimitusketjun kaikissa vaiheissa ja jossa joiden olisi käytettävä kattavaa kustannus-hyötyanalyysia, johon kuuluu eriytettyjen diskonttokorkojen malli. Rahoitustuki olisi keskitettävä kustannustehokkaisiin menetelmiin energiatehokkuuden parantamiseksi, mikä johtaisi energiankulutuksen vähenemiseen. Euroopan investointipankin ja Euroopan jälleenrakennus- ja kehityspankin olisi yhdessä kansallisten kehityspankkien kanssa suunniteltava, tuotettava ja rahoitettava ohjelmia ja hankkeita, jotka sovitetaan nimenomaan energiatehokkuusalalle, myös energiaköyhyyden koettelemille kotitalouksille.

↓ uusi

(116) Monialainen lainsäädäntö muodostaa vahvan perustan kuluttajansuojalle, joka kattaa laajan valikoiman nykyisiä energiapalveluja, ja tämä lainsäädäntö todennäköisesti kehittyä edelleen. Asiakkaiden tietyt sopimusperusteiset perusoikeudet olisi kuitenkin määriteltävä selkeästi. Kuluttajien olisi saatava selkeitä ja yksiselitteisiä tietoja oikeuksistaan energia-alalla.

(117) Kaikkien kuluttajien saatavilla olevat tehokkaat riippumattomat tuomioistuinten ulkopuoliset riitojenratkaisukeinot, kuten energia-asioiden oikeusasiamies, kuluttajaelin tai sääntelyviranomaisen, takaavat paremman kuluttajansuojan. Jäsenvaltioiden olisi siksi otettava käyttöön nopeat ja tehokkaat menettelyt valitusten käsittelemiseksi.

↓ 2018/2002, johdanto-osan 38 kappale (mukautettu)
⇒ uusi

(118) Jotta voidaan arvioida ☒ tämän ☒ direktiivin ~~2012/27/EU, sellaisena kuin se on muutettuna tällä direktiivillä~~, tehokkuutta, ☒ olisi asetettava ☒ käyttöön olisi

~~otettava~~ vaatimus ~~tuon~~ ☒ tämän ☒ direktiivin yleisestä uudelleentarkastelusta ja Euroopan parlamentille ja neuvostolle 28 päivään helmikuuta ⇒ 2027 ⇐ 2024 mennessä toimitettavasta kertomuksesta. Tämän uudelleentarkastelun ~~olisi tapahduttava Yhdistyneiden kansakuntien ilmastopöytäkirjan vuoden 2023 maailmanlaajuisen tilannekatsauksen jälkeen, jotta tätä prosessia voidaan tarvittaessa mukauttaa~~ ☒ pitäisi mahdollistaa tarvittavien mukautusten tekeminen ☒, ottaen huomioon myös talouden ja innovaatioiden kehitys.

↓ 2018/2002, johdanto-osan 39 kappale (mukautettu)

- (119) Paikallis- ja alueviranomaisille olisi annettava päärooli ☒ tässä ☒ direktiivissä ~~2012/27/EU~~ säädettyjen toimenpiteiden kehittämisessä, suunnittelussa, toteutuksessa ja arvioinnissa, jotta ne kykenevät ottamaan asianmukaisesti huomioon omat ilmastoon, kulttuuriin ja yhteiskuntaan liittyvät erityispiirteensä.

↓ 2018/2002, johdanto-osan 40 kappale (mukautettu)
⇒ uusi

- (120) Jotta voitaisiin ottaa huomioon teknologian edistyminen ja uusiutuvien energialähteiden kasvava osuus sähköntuotantosektorilla, kilowattitunteina (kWh) mitatun sähkön säästön oletuskerrointa olisi tarkistettava ⇒ sähkön ja muiden energiankantajien ⇐ primäärienergiakertoimen muutosten huomioon ottamiseksi. Sähkön primäärienergiakerrointa koskevat laskelmat, joissa otetaan huomioon energialähteiden yhdistelmä, perustuvat vuotuisiin keskiarvoihin. Ydinvoimasähkön ja lämmön tuotannon osalta käytetään ”fyysisen energiasisällön” laskentamenetelmää ja fossiilisista polttoaineista ja biomassasta tuotetun sähkön ja lämmön osalta ”teknistä muuntotehokkuusmenetelmää”. Palamattoman uusiutuvan energian osalta menetelmänä käytetään suoraa vastaavuutta, joka perustuu ”primäärienergian kokonaismäärää” koskevaan lähestymistapaan. Laskettaessa sähkön primäärienergiaosuutta sähkön ja lämmön yhteistuotannossa sovelletaan ☒ tämän ☒ direktiivin ~~2012/27/EU~~ liitteessä II esitettyä menetelmää. Tässä käytetään keskimääristä eikä marginaalista markkina-asemaa. Muuntotehokkuuden oletetaan olevan 100 prosenttia palamattoman uusiutuvan energian, 10 prosenttia geotermisen voimalaitoksen ja 33 prosenttia ydinvoimalaitoksen osalta. Sähkön ja lämmön yhteistuotannon kokonaistehokkuus lasketaan Eurostatin tuoreimpien tietojen perusteella. Järjestelmän rajat asetetaan niin, että primäärienergiakerroin on 1 kaikkien energialähteiden osalta. Primäärienergiakertoimen arvo viittaa vuoteen 2018 ja se perustuu PRIMES-viiteskenaarion vuosia 2015 ja 2020 koskevasta tuoreimmasta versiosta saatuihin tietoihin, jota on tarkistettu vuotta 2016 koskevilla Eurostatin tiedoilla. Analyysi kattaa jäsenvaltiot ja Norjan. Norjaa koskeva tietojoukko perustuu ~~sähkön siirtoverkonhaltijoiden eurooppalaisen verkoston~~ ☒ Sähkö-ENTSO ☒ tietoihin.

↓ 2018/2002, johdanto-osan 41 kappale

- (121) Unionin säädösten täytäntöönpanosta johtuvia energiansäästöjä ei saisi ilmoittaa, paitsi jos ne johtuvat toimenpiteestä, joka ulottuu kyseessä olevassa unionin lainsäädännössä

vaadittua vähimmäistasoa pidemmälle joko niin, että jäsenvaltioiden tasolla on asetettu kunnianhimoisemmat energiatehokkuusvaatimukset tai toimenpiteen täytäntöönpanoa on tehostettu. Rakennusten avulla on mahdollista lisätä merkittävästi energiatehokkuutta, ja rakennusten peruskorjauksilla edistetään olennaisella tavalla ja pitkällä aikavälillä mittakaavaetuja hyödyntäen energiansäästöjen lisäämistä. Sen vuoksi on tarpeen selventää, että kaikki energiansäästöt, jotka johtuvat olemassa olevien rakennusten peruskorjauksista edistävistä toimenpiteistä, voidaan ilmoittaa, edellyttäen että ne ylittävät säästöt, jotka olisi saavutettu ilman kyseistä politiikkatoimea, ja edellyttäen että jäsenvaltio osoittaa, että velvoitetun, osallistuvan tai toimeksi saaneen osapuolen toimet ovat tosiasiallisesti edistäneet ilmoitettujen säästöjen saavuttamista.

↓ 2018/2002, johdanto-osan 42
kappale (mukautettu)

- (122) Energiaunionistrategian ja parempaa sääntelyä koskevien periaatteiden mukaisesti olisi tuotava paremmin esiin energiatehokkuusvelvoitejärjestelmien ja vaihtoehtoisten politiikkatoimien täytäntöönpanon seuranta ja tarkastuksia koskevat säännöt, mukaan lukien vaatimus tarkastaa tilastollisesti edustava toimenpiteiden otos. ☒ Tässä ☒ ~~Direktiivissä 2012/27/EU, sellaisena kuin se on muutettuna tällä direktiivillä,~~ ilmaisu ”tilastollisesti merkittävään osuuteen ja edustavaan otokseen energiatehokkuutta parantavista toimenpiteistä” olisi ymmärrettävä niin, että edellytetään kyseessä olevien energiansäästötoimenpiteiden tilastopopulaation osajoukon määrittämistä niin, että siinä tulee asianmukaisesti esiin kaikkien energiansäästötoimenpiteiden koko populaatio, minkä ansiosta voidaan tehdä kohtuullisia päätelmiä kaikkien toimenpiteiden luotettavuudesta.

↓ 2018/2002, johdanto-osan 43
kappale
⇒ uusi

- (123) Rakennuksissa uusiutuvan energian teknologialla tuotettu energia vähentää fossiilisista polttoaineista saadun energian määrää. Energiankulutuksen vähentäminen ja uusiutuvista lähteistä saatavan energian käyttö rakennussektorilla ovat merkittäviä toimia unionin energiariippuvuuden ja kasvihuonekaasupäästöjen vähentämiseksi, etenkin kun otetaan huomioon vuodeksi 2030 asetetut kunnianhimoiset ilmasto- ja energiatavoitteet sekä Pariisin sopimuksen yhteydessä tehdyt globaalit sitoumukset. Kumulatiivisen energiansäästövelvoitteen osalta jäsenvaltiot voivat tarvittaessa energiansäästövaatimustensa täyttämiseksi ottaa huomioon rakennuksissa omaa käyttöä varten tuotetun uusiutuvan energian johdosta aikaan saadut energiansäästöt ⇒ uusiutuvan energian teknologioita edistävillä politiikkatoimilla saavutetut energiansäästöt tässä direktiivissä esitetyn laskentamenetelmän mukaisesti ⇐. ⇒ Energiansäästöjä, jotka saadaan fossiilisten polttoaineiden suoraa polttamista koskevista politiikkatoimista, ei pitäisi ottaa huomioon. ⇐

↓ uusi

- (124) Jotkin tällä direktiivillä tehdyistä muutoksista saattavat edellyttää asetuksen (EU) 2018/1999 muuttamista näiden kahden säädöksen yhdenmukaisuuden varmistamiseksi. Uusia säännöksiä, jotka liittyvät pääasiassa kansallisten panosten

vahvistamiseen, vajeiden täyttämismekanismeihin ja raportointivelvoitteisiin, olisi virtaviivaistettava ja ne olisi siirrettävä mainittuun asetukseen, kun sitä muutetaan. Joitakin asetuksen (EU) 2018/1999 säännöksiä saatetaan myös joutua arvioimaan uudelleen tässä direktiivissä ehdotettujen muutosten vuoksi. Uusilla raportointi- ja seuranta vaatimuksilla ei pitäisi luoda uusia rinnakkaisia raportointijärjestelmiä, vaan niihin pitäisi soveltaa asetuksen (EU) 2018/1999 mukaista nykyistä seuranta- ja raportointikehystä.

- (125) Tämän direktiivin käytännön täytäntöönpanon edistämiseksi kansallisella, alueellisella ja paikallisella tasolla komission olisi edelleen tuettava kokemusten vaihtoa käytännöistä, vertailuanalyyseista ja verkottumistoimista sekä innovatiivisten käytäntöjen vaihtoa verkkofoorumilla.

↓ 2012/27/EU, johdanto-osan 60 kappale (mukautettu)

~~Jäsenvaltiot eivät voi ilman uusien energiatehokkuustoimenpiteiden toteuttamista saavuttaa riittävän hyvin tämän direktiivin tavoitetta, joka on saavuttaa unionin 20 prosentin energiatehokkuustavoite vuoteen 2020 mennessä ja valmistella vuoden 2020 jälkeen toteutettavia energiatehokkuuden lisäparannuksia, vaan se voidaan saavuttaa paremmin unionin tasolla, joten unioni voi toteuttaa toimenpiteitä Euroopan unionista tehdyn sopimuksen 5 artiklassa vahvistetun toissijaisuusperiaatteen mukaisesti. Mainitussa artiklassa vahvistetun suhteellisuusperiaatteen mukaisesti tässä direktiivissä ei ylitetä sitä, mikä on tämän tavoitteen saavuttamiseksi tarpeen.~~

↓ 2018/2002, johdanto-osan 45 kappale (mukautettu)
⇒ uusi

- (126) Jäsenvaltiot eivät voi ~~ilman uusien energiatehokkuustoimenpiteiden toteuttamista riittävällä tavalla~~ saavuttaa ~~riittävän hyvin~~ riittävällä tavalla tämän direktiivin tavoitteita ~~eli joka on saavuttaa unionin energiatehokkuustavoitteet 20 prosenttia vuoteen 2020 mennessä ja vähintään 32,5 prosenttia vuoteen 2030 mennessä ja valmistella näiden määräaikojen jälkeen toteutettavia energiatehokkuuden lisäparannuksia~~ ja ~~ja energianeutraaliuden saavuttamista~~ ja, vaan ne voidaan ~~toiminnan laajuuden ja vaikutusten vuoksi~~ saavuttaa paremmin unionin tasolla, joten unioni voi toteuttaa toimenpiteitä Euroopan unionista tehdyn sopimuksen 5 artiklassa vahvistetun toissijaisuusperiaatteen mukaisesti. Mainitussa artiklassa vahvistetun suhteellisuusperiaatteen mukaisesti tässä direktiivissä ei ylitetä sitä, mikä on tarpeen näiden tavoitteiden saavuttamiseksi.

↓ 2012/27/EU, johdanto-osan 61 kappale (mukautettu)

- (127) Jotta mahdollistetaan mukauttaminen tekniikan kehitykseen ja energialähteiden jakautumisessa tapahtuviin muutoksiin, komissiolle olisi siirrettävä valta hyväksyä ~~Euroopan unionin toiminnasta tehdyn~~ SEUT- ~~sopimuksen 290 artiklan~~ sopimuksen 290 artiklan mukaisesti säädösvallan siirron nojalla annettavia delegoituja säädöksiä, jotka koskevat ~~tämän~~ tämän ~~direktiivin~~ direktiivin ~~2004/8/EY~~ perusteella vahvistettujen yhdenmukaistettujen hyötysuhteen viitearvojen tarkistamista sekä tämän direktiivin liitteissä olevia arvoja, laskentamenetelmiä, primäärienergiakertoimen oletusarvoa ja

vaatimuksia. ~~On erityisen tärkeää, että komissio asiaa valmistellessaan toteuttaa asianmukaiset kuulemiset myös asiantuntijatasolla. Komission olisi delegoituja säädöksiä valmistellessaan ja laatiessaan varmistettava, että asianomaiset asiakirjat toimitetaan Euroopan parlamentille ja neuvostolle yhtäaikaisesti, hyvissä ajoin ja asianmukaisesti.~~

↓ 2018/2002, johdanto-osan 37 kappale (mukautettu)

- (128) ~~Jotta voidaan varmistaa, että direktiivin 2012/27/EU liitteitä ja hyötysuhteen yhdenmukaistettuja viitearvoja voidaan päivittää, on tarpeen laajentaa komissiolle annettua säädösvallan siirtoa.~~ On erityisen tärkeää, että komissio asiaa valmistellessaan toteuttaa asianmukaiset kuulemiset, myös asiantuntijatasolla, ja että nämä kuulemiset toteutetaan paremmasta lainsäädännöstä 13 päivänä huhtikuuta 2016 tehdyssä toimielinten välisessä sopimuksessa¹⁰⁰ vahvistettujen periaatteiden mukaisesti. Jotta voitaisiin erityisesti varmistaa tasavertainen osallistuminen delegoitujen säädösten valmisteluun, Euroopan parlamentille ja neuvostolle toimitetaan kaikki asiakirjat samaan aikaan kuin jäsenvaltioiden asiantuntijoille, ja Euroopan parlamentin ja neuvoston asiantuntijoilla on järjestelmällisesti oikeus osallistua komission asiantuntijaryhmien kokouksiin, joissa valmistellaan delegoituja säädöksiä.

↓ 2012/27/EU, johdanto-osan 62 kappale

- (129) Jotta voidaan varmistaa tämän direktiivin yhdenmukainen täytäntöönpano, komissiolle olisi siirrettävä täytäntöönpanovaltaa. Tätä valtaa olisi käytettävä ~~yleisistä säännöistä ja periaatteista, joiden mukaisesti jäsenvaltiot valvovat komission täytäntöönpanovallan käyttöä, 16 päivänä helmikuuta 2011 annetun~~ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 182/2011¹⁰¹ mukaisesti.

↓ 2012/27/EU, johdanto-osan 63 kappale (mukautettu)

~~Kaikki direktiivin 2004/8/EY ja direktiivin 2006/32/EY sisällölliset säännökset olisi kumottava lukuun ottamatta direktiivin 2006/32/EY 4 artiklan 1–4 kohtaa ja direktiivin 2006/32/EY liitteitä I, III ja IV. Viimeksi mainittuja säännöksiä olisi edelleen sovellettava yhdeksän prosentin tavoitteen saavuttamisen määräaikaan saakka. Direktiivin 2010/30/EU 9 artiklan 1 ja 2 kohta, joissa jäsenvaltioille asetetaan velvoite pyrkiä hankkimaan ainoastaan parhaaseen energiatehokkuusluokkaan kuuluvia tuotteita, olisi myös kumottava.~~

¹⁰⁰ EUVL L 123, 12.5.2016, s. 1.

¹⁰¹ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetukset (EU) N:o 182/2011, annettu 16 päivänä helmikuuta 2011, yleisistä säännöistä ja periaatteista, joiden mukaisesti jäsenvaltiot valvovat komission täytäntöönpanovallan käyttöä (EUVL L 55, 28.2.2011, s. 13).

↓ 2012/27/EU, johdanto-osan 64
kappale (mukautettu)

~~Velvollisuus saattaa tämä direktiivi osaksi kansallista lainsäädäntöä olisi rajoitettava koskemaan ainoastaan niitä säännöksiä, joilla muutetaan direktiivien 2004/8/EY ja 2006/32/EY sisältöä. Velvollisuus saattaa sisällöltään muuttumattomat säännökset osaksi kansallista lainsäädäntöä perustuu kyseisiin direktiiveihin.~~

↓ uusi

(130) Velvollisuuden saattaa tämä direktiivi osaksi kansallista lainsäädäntöä olisi rajoitettava säännöksiin, joilla muutetaan aiemman direktiivin säännöksiä. Velvollisuus saattaa sisällöltään muuttumattomat säännökset osaksi kansallista lainsäädäntöä perustuu aiempaan direktiiviin.

↓ 2012/27/EU, johdanto-osan 65
kappale (mukautettu)
⇒ uusi

(131) Tämä direktiivi ei vaikuta ☒ liitteessä XV olevassa B osassa luetelluissa ☒ direktiiveissä ~~2004/8/EY ja 2006/32/EY~~ mainittuihin jäsenvaltioita velvoittaviin määräaikoihin, joiden kuluessa jäsenvaltioiden on saatettava direktiivit osaksi kansallista lainsäädäntöä ~~ja sovellettava niitä.~~

↓ 2012/27/EU, johdanto-osan 66
kappale (mukautettu)

~~Jäsenvaltiot ovat selittävistä asiakirjoista 28 päivänä syyskuuta 2011 annetun jäsenvaltioiden ja komission yhteisen poliittisen lausuman mukaisesti sitoutuneet perustelluissa tapauksissa liittämään ilmoituksen toimenpiteistä, jotka koskevat direktiivin saattamista osaksi kansallista lainsäädäntöä, yhden tai useamman asiakirjan, joista käy ilmi direktiivin osien ja kansallisen lainsäädännön osaksi saattamiseen tarkoitettujen välineiden vastaavien osien suhde. Tämän direktiivin osalta lainsäätäjä pitää tällaisten asiakirjojen toimittamista perusteltuna,~~

↓ 2012/27/EU

OVAT HYVÄKSYNEET TÄMÄN DIREKTIIVIN:

I LUKU

KOHDE, SOVELTAMISALA, MÄÄRITELMÄT JA ENERGIATEHOKKUUSTAVOITTEET

1 artikla

Kohde ja soveltamisala

↓ 2018/2002, 1 artiklan 1 kohta
(mukautettu)
⇒ uusi

1. Tässä direktiivissä vahvistetaan yhteinen kehys energiatehokkuuden edistämistä koskeville toimenpiteille unionissa, jotta varmistetaan, että ~~energiatehokkuudelle unionin vuodeksi 2020 asetetut 20 prosentin yleistavoitteet ja vuodeksi 2030 asetetut vähintään 32,5 prosentin yleistavoitteet~~ ☒ unionin energiatehokkuustavoite ☒ saavutetaan ja ~~valmistellaan~~ ☒ mahdollistetaan ☒ energiatehokkuuden lisäparannukset ~~näiden määräaikojen jälkeen.~~

Tässä direktiivissä vahvistetaan säännöt, joiden tarkoituksena on ⇒ parantaa energiatehokkuutta ensisijaisena toimenpiteenä kaikilla aloilla, ⇐ poistaa energiamarkkinoiden esteitä ja korjata markkinahäiriöitä, jotka haittaavat energian ☒ tarjonnan ☒ ~~tuotannon~~ ja käytön tehokkuutta, ~~seka säädetään~~ ☒ Siinä säädetään myös ☒ ohjeellisten kansallisten energiatehokkuustavoitteiden ja panosten asettamisesta ~~vuodelle 2020 ja 2030.~~

Tällä direktiivillä edistetään energiatehokkuus etusijalle -periaatteen täytäntöönpanoa ⇒, ja se tukee siten tavoitetta tehdä unionista osallistava, oikeudenmukainen ja vauras yhteiskunta, jonka talous on moderni, resurssitehokas ja kilpailukykyinen ⇐.

↓ 2012/27/EU

2. Tässä direktiivissä säädetty vaatimukset ovat vähimmäisvaatimuksia, eivätkä ne estä jäsenvaltiota pitämästä voimassa tai ottamasta käyttöön tiukempia toimenpiteitä. Tällaisten toimenpiteiden on oltava yhteensopivia unionin oikeuden kanssa. Jos kansallisessa lainsäädännössä säädetään tiukemmista toimenpiteistä, jäsenvaltion on ilmoitettava tällainen lainsäädäntö komissiolle.

2 artikla

Määritelmät

Tässä direktiivissä tarkoitetaan

- 1) 'energialla' kaikkia energiatuotteiden muotoja, polttoaineita, lämpöä, uusiutuvaa energiaa, sähköä tai mitä tahansa muuta energian muotoa, siten kuin ne on määritelty ~~energiatilastoista 22 päivänä lokakuuta 2008 annetun~~ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 1099/2008¹⁰² 2 artiklan d alakohdassa;

⇓ uusi

- 2) 'energiatehokkuus etusijalle -periaatteella' asetuksen (EU) 2018/1999 2 artiklan 18 alakohdassa määriteltyä energiatehokkuus etusijalle -periaatetta;

¹⁰² Euroopan parlamentin ja neuvoston asetukset (EY) N:o 1099/2008, annettu 22 päivänä lokakuuta 2008, energiatilastoista (EUVL L 304, 14.11.2008, s. 1).

- 3) 'energiajärjestelmällä' järjestelmää, joka on ensisijaisesti suunniteltu tuottamaan energiapalveluja loppukäyttöalojen energian kysynnän tyydyttämiseksi lämmön, polttoaineiden ja sähkön muodossa;

↓ 2012/27/EU (mukautettu)
⇒ uusi

- 42) 'primäärienergian kulutuksella' ⇒ käytettävissä olevaa energian bruttomäärää, lukuun ottamatta kansainvälisen meriliikenteen polttoaineita, loppukulutusta muuksi kuin energiaksi ja lämpöpumppuenergiaa ⇐ ~~kotimaista bruttokulutusta, lukuun ottamatta muuta kuin energiakäyttöä;~~
- 53) 'energian loppukulutuksella' kaikkea teollisuudelle, liikenteelle ⇒ (mukaan lukien kansainvälisen lentoliikenteen energiankulutus) ⇐, kotitalouksille, ⇒ julkisiin ja yksityisiin ⇐ palveluihin, ja maataloudelle ⇒ , metsätaloudelle ja kalataloudelle sekä muille loppukäyttäjille (energian loppukuluttajille) ⇐ toimitettua energiaa. ⇒ Siihen eivät sisälly kansainvälisten meriliikenteen polttoaineiden energiankulutus, lämpöpumppuenergia ja toimitukset muuntosektorille ja energiasektorille eivätkä siirrosta ja jakelusta aiheutuvat häviöt (sovelletaan asetuksen (EY) N:o 1099/2008 liitteessä A olevia määritelmiä) ⇐ ~~Siihen ei kuulu energian muuntamisen alalle ja energiateollisuudelle toimitettu energia;~~
- 64) 'energiatehokkuudella' suoritteen, palvelun, tavarán tai energian tuotoksen ja energiapanoksen välistä suhdetta;
- 75) 'energiansäästöillä' säästetyn energian määrää, joka määritetään mittaamalla ja/tai arvioimalla kulutus ennen energiatehokkuutta parantavan toimenpiteen toteuttamista ja sen jälkeen siten, että energiankulutukseen vaikuttavat ulkoiset olosuhteet vakioidaan;
- 86) 'energiatehokkuuden parantamisella' teknisistä, ihmisten käyttäytymiseen liittyvistä ja/tai taloudellisista muutoksista johtuvaa energiatehokkuuden lisääntymistä;
- 97) 'energiapalvelulla' energian ja energiatehokkaan teknologian tai toiminnan yhdistelmästä muodostuvaa fysikaalista etua, hyötyä tai hyödykettä, johon voi kuulua palvelun toimittamisen edellyttämiä käyttö-, huolto- ja valvontatoimia, joka toimitetaan sopimuksen perusteella ja josta tavanomaisissa olosuhteissa on todettu seuraavan todennettavissa ja mitattavissa tai arvioitavissa oleva energiatehokkuuden parantuminen tai primäärienergian säästö;
- 108) 'julkisella elimellä' hankintaviranomaisia, siten kuin ne on määritelty ~~julkisissa rakennusurakoissa sekä julkisissa tavara- ja palveluhankintoja koskevien sopimusten tekomenettelyjen yhteensovittamisesta 31 päivänä maaliskuuta 2004 annetussa Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivissä 2014/24/EU¹⁰³2004/18/EY¹⁰⁴,~~
- 9) 'keskushallinnolla' kaikkia hallinnon yksiköitä, joiden toimivalta ulottuu ~~jäsenvaltion koko alueelle;~~

¹⁰³ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2014/24/EU, annettu 26 päivänä helmikuuta 2014, julkisista hankinnoista ja direktiivin 2004/18/EY kumoamisesta (EUVL L 94, 28.3.2014, s. 65).

¹⁰⁴ EUVL L 134, 30.4.2004, s. 114.

~~1140~~) 'kokonaishyötypinta-alalla' rakennuksen tai sen osan lattiapinta-alaa, jossa sisäilmaston ylläpitämiseen käytetään energiaa;

↓ uusi

12) 'hankintaviranomaisilla' direktiivin 2014/23/EU 6 artiklan 1 kohdassa, direktiivin 2014/24/EU 2 artiklan 1 alakohdassa ja direktiivin 2014/25/EU 3 artiklan 1 kohdassa määritellyjä hankintaviranomaisia;

13) 'hankintayksiköillä' direktiiveissä 2014/23/EU, 2014/24/EU ja 2014/25/EU määritellyjä hankintayksiköitä;

↓ 2012/27/EU (mukautettu)

⇒ uusi

~~1444~~) 'energianhallintajärjestelmällä' sellaisen suunnitelman, jossa asetetaan energiatehokkuustavoite ja strategia tavoitteen saavuttamiseksi, toisiinsa liittyviä tai keskenään vuorovaikutussuhteessa olevia osatekijöitä ⇒ , mukaan lukien todellisen energiankulutuksen seuranta, energiatehokkuuden parantamiseksi toteutetut toimet ja edistymisen mittaaminen ⇐;

~~1542~~) 'eurooppalaisella standardilla' Euroopan standardointikomitean, Euroopan sähkötekniikan standardointikomitean tai Euroopan telealan standardointilaitoksen hyväksymää, julkisesti käyttöön saatettua standardia;

~~1643~~) 'kansainvälisellä standardilla' kansainvälisen standardisoimisjärjestön hyväksymää, julkisesti käyttöön saatettua standardia;

~~1744~~) 'velvoitetulla osapuolella' energian jakelijaa tai energian vähittäismyyntiyritystä ⇒ tai siirtoverkonhaltijaa ⇐, jota ~~87~~ artikkelissa tarkoitetut kansalliset energiatehokkuusvelvoitejärjestelmät sitovat;

~~1845~~) 'toimeksi saaneella osapuolella' oikeussubjektia, jolle hallitus tai muu julkinen elin on siirtänyt toimivallan kehittää, hallinnoida tai käyttää rahoitusjärjestelmää hallituksen tai muun julkisen elimen puolesta;

~~1946~~) 'osallistuvalla osapuolella' yritystä tai julkista elintä, joka on sitoutunut tiettyjen tavoitteiden saavuttamiseen vapaaehtoisella sopimuksella tai jota koskee kansallinen sääntelypoliittinen väline;

~~2047~~) 'täytäntöönpanevalla viranomaisella' julkisoikeudellista elintä, jonka tehtävänä on toteuttaa tai valvoa energia- tai hiiliverotusta, rahoitusjärjestelmiä ja -välineitä, verokannustimia, standardeja ja normeja, energiamerkintäjärjestelmiä tai koulutusta;

~~2148~~) 'politiikkatoimella' sääntely-, rahoitus- tai verotustoimenpidettä taikka vapaaehtoista tai tietojen toimittamista koskevaa toimenpidettä, joka on jäsenvaltiossa otettu muotomääräisesti käyttöön ja pantu täytäntöön ja jolla luodaan tukikehys, vaatimus tai kannustin, jotta markkinatoimijat tarjoaisivat ja ostaisivat energiapalveluja ja toteuttaisivat muita energiatehokkuutta parantavia toimenpiteitä;

~~2249~~) 'yksittäisellä toimella' toimea, joka johtaa todennettaviin ja mitattaviin tai arvioitaviin energiatehokkuuden parannuksiin ja joka toteutetaan politiikkatoimen perusteella;

- ~~2320)~~ 'energian jakelijalla' luonnollista henkilöä tai oikeushenkilöä, myös jakeluverkonhaltijaa, joka vastaa energian siirrosta sen toimittamiseksi loppuasiakkaille tai energiaa loppuasiakkaille myyville jakeluasemille;
- ~~2421)~~ 'jakeluverkonhaltijalla' ⇒ sähkön osalta ⇐ direktiivissä (EU) 2019/944~~2009/72/EY~~ ☒ 2 artiklan 29 alakohdassa ☒ ja ⇒ kaasun osalta ⇐ direktiivissä 2009/73/EY ☒ 2 artiklan 6 alakohdassa ☒ määriteltyä jakeluverkonhaltijaa;
- ~~2522)~~ 'energian vähittäismyyntiyrityksellä' luonnollista henkilöä tai oikeushenkilöä, joka myy energiaa loppuasiakkaille;
- ~~2623)~~ 'loppuasiakkaalla' luonnollista henkilöä tai oikeushenkilöä, joka ostaa energiaa omaa loppukäyttöä varten;
- ~~2724)~~ 'energiapalvelujen tarjoajalla' luonnollista henkilöä tai oikeushenkilöä, joka toimittaa energiapalveluja tai suorittaa ~~muuta~~ energiatehokkuutta parantavia toimenpiteitä loppuasiakkaan laitoksessa tai tiloissa;
- ~~2825)~~ 'energiakatselmuksella' järjestelmällistä menettelyä, jonka tarkoituksena on saada riittävästi tietoa rakennuksen tai rakennusryhmän, teollisen tai kaupallisen toiminnan tai laitoksen tai yksityisen tai julkisen palvelun energiankulutusprofiilista ja jonka avulla voidaan tunnistaa mahdollisuudet kustannustehokkaaseen energiansästöön ja määrittää säästön suuruus ⇒ ja tunnistaa mahdollisuudet uusiutuvan energian kustannustehokkaaseen käyttöön tai tuotantoon ⇐ ja jolla raportoidaan katselmuksen tuloksista;
- ~~26)~~ ~~pienillä ja keskisuurilla yrityksillä' tai 'pk-yrityksillä' mikroyritysten sekä pienten ja keskisuurten yritysten määritelmästä 6 päivänä toukokuuta 2003 annetun komission suosituksen 2003/361/EY¹⁰⁵ liitteessä olevassa I osastossa määriteltyjä yrityksiä; mikroyritysten sekä pienten ja keskisuurten yritysten luokka koostuu yrityksistä, joiden palveluksessa on vähemmän kuin 250 työntekijää ja joiden vuosiliikevaihto on enintään 50 miljoonaa euroa ja/tai vuosittaisen taseen loppusumma enintään 43 miljoonaa euroa;~~
- ~~2927)~~ 'energiatehokkuutta koskevalla sopimuksella' edunsaajan ja energiatehokkuutta parantavan toimenpiteen tarjoajan välistä sopimusjärjestelyä, joka todennetaan ja jota seurataan sopimuksen koko keston ajan ja jossa kyseiseen toimenpiteeseen (~~työnä, toimitettuna tavarana tai palveluna~~) tehdyt ☒ työt, toimitetut tavarat tai tarjotut palvelut ☒ ~~investoinnit~~ korvataan suhteessa sopimuksessa sovittuun energiatehokkuuden parantumistasoon tai muuhun sovittuun energiatehokkuuskriteeriin, kuten rahalliseen säästöön;
- ~~3028)~~ 'älykkäällä mittausjärjestelmällä' ~~sähköistä järjestelmää, jolla voidaan mitata energiankulutus, saada enemmän tietoja kuin perinteisellä mittarilla sekä siirtää ja vastaanottaa tietoa sähköisen viestinnän keinoin~~ ⇒ direktiivissä (EU) 2019/944 määriteltyä älykästä mittausjärjestelmää ⇐;
- ~~3129)~~ 'siirtoverkonhaltijalla' ⇒ sähkön osalta ⇐ direktiivissä (EU) 2019/944~~2009/72/EY~~ ☒ 2 artiklan 35 alakohdassa ☒ ja ⇒ kaasun osalta ⇐ direktiivissä 2009/73/EY ☒ 2 artiklan 4 alakohdassa ☒ määriteltyä siirtoverkonhaltijaa;

105

~~EUVL L 124, 20.5.2003, s. 36.~~

- ~~3230)~~ 'yhteistuotannolla' lämpöenergian ja sähkö- tai mekaanisen energian samanaikaista tuottamista samassa prosessissa;
- ~~3331)~~ 'taloudellisesti perusteltavissa olevalla tarpeella' tarvetta, joka ei ylitä lämmitys- tai jäähdytystarvetta ja joka muutoin tyydytettäisiin markkinaehtoisesti muilla energiantuotantotavoilla kuin yhteistuotannolla;
- ~~3432)~~ 'hyötylämmöllä' yhteistuotantoprosessissa tuotettua lämpöä, joka täyttää taloudellisesti perusteltavissa olevan lämmitys- tai jäähdytystarpeen;
- ~~3533)~~ 'yhteistuotannosta saatavalla sähköllä' hyötylämmön tuotantoon liittyvässä prosessissa tuotettua ja liitteessä ~~III~~ säädetyn menetelmän mukaisesti laskettua sähköä;
- ~~3634)~~ 'tehokkaalla yhteistuotannolla' liitteessä ~~IIII~~ asetetut perusteet täyttävää yhteistuotantoa;
- ~~3735)~~ 'kokonaishyötysuhteella' sähkö- ja mekaanisen energian tuotannon ja hyötylämpötuotoksen vuosittaista summaa jaettuna polttoainepanoksella, joka käytetään yhteistuotantoprosessissa tuotettavaan lämpöön ja sähkö- ja mekaanisen energian kokonaistuotantoon;
- ~~3836)~~ 'rakennusasteella' yhteistuotannosta saadun sähkön ja hyötylämmön välistä suhdetta laitoksen toimiessa tietyn yksikön operatiivisten tietojen perusteella ainoastaan yhteistuotantolaitoksena;
- ~~3937)~~ 'yhteistuotantoyksiköllä' yksikköä, joka voi toimia yhteistuotannossa;
- ~~4038)~~ 'pienimuotoisella yhteistuotantoyksiköllä' yhteistuotantoyksikköä, jonka asennettu kapasiteetti on alle 1 MW_e;
- ~~4139)~~ 'mikroyhteistuotantoyksiköllä' yhteistuotantoyksikköä, jonka enimmäiskapasiteetti on alle kW_e;
- ~~40)~~ 'rakennustehokkuudella' rakennuksen pinta-alan ja maa-alueen pinta-alan suhdetta tietyllä alueella;
- ~~4241)~~ 'tehokkaalla kaukolämmitys ja -jäähdytysjärjestelmällä' kaukolämmitys- tai jäähdytysjärjestelmää, jossa käytetään vähintään 50-prosenttisesti uusiutuvaa energiaa, 50-prosenttisesti hukkalämpöä, 75-prosenttisesti yhteistuotannosta saatavaa lämpöä tai 50-prosenttisesti tällaisen energian ja lämmön yhdistelmää ⇒ joka täyttää 24 artiklassa vahvistetut vaatimukset ⇐;
- ~~4342)~~ 'tehokkaalla lämmityksellä ja jäähdytyksellä' lämmitys- ja jäähdytysvaihtoehtoa, joka tavanomaista tilannetta kuvaavaan perusskenaarioon verrattuna vähentää mitattavalla tavalla primäärienergiapanosta, joka tarvitaan yhden toimitetun energiayksikön tuottamiseen asiaankuuluvan järjestelmän rajoissa tässä direktiivissä tarkoitetun kustannus-hyötyanalyysin mukaan arvioidulla kustannustehokkaalla tavalla, ottaen huomioon tuotantoon, muuntamiseen, siirtoon ja jakeluun tarvittava energia;
- ~~4443)~~ 'tehokkaalla käyttäjäkohtaisella lämmityksellä ja jäähdytyksellä' käyttäjäkohtaista lämmityksen ja jäähdytyksen toimitusvaihtoehtoa, joka tehokkaaseen kaukolämmitykseen ja -jäähdytykseen verrattuna vähentää mitattavalla tavalla muun kuin uusiutuvan primäärienergian panosta, joka tarvitaan yhden toimitetun energiayksikön tuottamiseen asiaankuuluvan järjestelmän rajoissa, tai joka edellyttää samaa muun kuin uusiutuvan primäärienergian panosta, mutta alemmilla

kustannuksilla, ottaen huomioon tuotantoon, muuntamiseen, siirtoon ja jakeluun tarvittava energia;

↕ uusi

- 45) 'tietokeskuksella' rakennetta tai rakenteiden ryhmää, joka on tarkoitettu datan tallennus-, käsittely- ja siirtopalveluja tarjoavien tietoteknisten ja verkkolaitteiden keskitettyyn ylläpitoon, yhteenliittämiseen ja ohjaukseen yhdessä kaikkien laitteiden ja infrastruktuurien kanssa, joita tarvitaan sähkönjakeluun ja toimintaolosuhteiden säätelyyn sekä palvelun saatavuuden varmistamiseksi tarvittavan häiriönsieto- ja turvallisuustason tarjoamiseen;

↓ 2012/27/EU

⇒ uusi

- ~~4644)~~ 'merkittäväällä uudistamisella' uudistustöitä, joiden kustannukset ylittävät 50 prosenttia uuden vastaavan yksikön investointikustannuksista;
- ~~4745)~~ 'yhteisostoryhmällä' ~~kysyntäpuolen palveluntarjoajaa, joka yhdistää useita lyhytkestoisia kulutuskuormia myytäväksi tai huutokaupattavaksi järjestäytyneillä energiamarkkinoilla.~~ ⇒ samaa kuin direktiivi (EU) 2019/944 2 artiklan 19 alakohdassa määritellyllä riippumattomalla aggregaattorilla; ⇐

↕ uusi

- 49) 'energiaköyhyydellä' sitä, että kotitaloudella ei ole mahdollisuutta saada olennaisia energiapalveluja, jotka luovat perustan kohtuulliselle elintasolle ja terveydelle, mukaan lukien riittävä lämmitys, jäähdytys, valaistus ja sähkölaitteiden käyttöön tarvittava energia, kulloisessakin kansallisessa tilanteessa ja nykyinen sosiaalipolitiikka ja muut asiaankuuluvat politiikat huomioon ottaen;
- 50) 'loppukäyttäjällä' luonnollista henkilöä tai oikeushenkilöä, joka ostaa lämmitystä, jäähdytystä tai lämmintä käyttövetä omaan loppukäyttöön, tai luonnollista henkilöä tai oikeushenkilöä, joka käyttää sellaista erillistä rakennusta tai sellaisen moniasuntoisen taikka moneen eri tarkoitukseen käytettävän rakennuksen yksikköä, johon toimitetaan lämmitys, jäähdytys tai lämmin käyttövesi keskitetystä lähteestä, ja jolla ei ole suoraa eikä käyttäjäkohtaista sopimusta energiantoimittajan kanssa;
- 52) 'ristiriitaisilla kannustimilla' sitä, että energiatehokkuusinvestointeihin liittyviä taloudellisia velvoitteita ja hyötyjä ei jaeta oikeudenmukaisesti ja kohtuullisesti asianomaisten toimijoiden kesken, esimerkiksi rakennusten osien omistajien ja vuokralaisten välillä tai niiden eri omistajien kesken tai moniasuntoisten tai moneen eri tarkoitukseen käytettävien rakennusten omistajien ja vuokralaisten välillä tai niiden eri omistajien kesken.

3 artikla

Energiatehokkuus etusijalle -periaate

1. Jäsenvaltioiden on energiatehokkuus etusijalle -periaatteen mukaisesti varmistettava, että energiatehokkuusratkaisut otetaan huomioon suunnittelussa, politiikassa ja merkittävässä investointipäätöksissä, jotka koskevat seuraavia aloja:

- a) energiajärjestelmät, ja

- b) muut kuin energia-alat, kun näillä aloilla on vaikutusta energiankulutukseen ja energiatehokkuuteen.

2. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että asianomaiset tahot todentavat energiatehokkuus etusijalle -periaatteen soveltamisen, jos politiikkaa, suunnittelua ja investointeja koskeviin päätöksiin sovelletaan hyväksymis- ja seurantavaatimuksia.

3. Jäsenvaltioiden on energiatehokkuus etusijalle -periaatetta soveltaessaan

- a) edistettävä sellaisten kustannus-hyötymenetelmien soveltamista, jotka mahdollistavat energiatehokkuusratkaisujen laajempien hyötyjen asianmukaisen arvioinnin yhteiskunnallisesta näkökulmasta, ja jos kustannus-hyötyanalyysia edellytetään, varmistettava tällaisten menetelmien soveltaminen;
- b) määriteltävä taho, joka vastaa energiatehokkuus etusijalle -periaatteen soveltamisen ja suunnittelua, politiikkaa ja investointeja koskevien päätösten energiankulutukseen ja energiatehokkuuteen kohdistuvien vaikutusten seurannasta;
- c) raportoitava asetuksen (EU) 2018/1999 17 artiklan mukaisten yhdenmukaisia kansallisia energia- ja ilmastosuunnitelmia koskevien edistymisraporttien yhteydessä komissiolle siitä, miten periaate on otettu huomioon kansallisiin ja alueellisiin energijärjestelmiin liittyvissä kansallisissa ja alueellisissa suunnitelmissa, politiikoissa ja merkittävissä investointipäätöksissä.

↓ 2012/27/EU

43 artikla

Energiatehokkuustavoitteet

↓ uusi

1. Jäsenvaltioiden on yhteisesti varmistettava, että energiankulutus vähenee vuoteen 2030 mennessä vähintään 9 prosenttia vuoden 2020 viiteskenaarion ennusteisiin verrattuna siten, että unionin energian loppukulutus on enintään 787 Mtoe ja unionin primäärienergian kulutus enintään 1023 Mtoe vuonna 2030¹⁰⁶.

¹⁰⁶ Unionin energiatehokkuustavoite asetettiin ja laskettiin alun perin käyttäen lähtökohtana vuoden 2007 viiteskenaarion ennusteita vuodelle 2030. Eurostatin energiataseen laskentamenetelmän muutos ja myöhempiin mallintamisennusteisiin tehdyt parannukset edellyttävät perustilanteen muuttamista. Kun siis käytetään samaa lähestymistapaa tavoitteen määrittämiseen eli verrataan sitä tuleviin perusennusteisiin, unionin vuoden 2030 energiatehokkuustavoite asetetaan verrattuna vuoden 2020 viiteskenaarion vuotta 2030 koskeviin ennusteisiin, joissa otetaan huomioon kansallisten energia- ja ilmastosuunnitelmien mukaiset kansalliset panokset. Päivitetyt perustilanteen myötä unionin on nostettava vuoden 2030 energiatehokkuustavoitettaan vielä vähintään 9 prosenttia verrattuna vuoden 2020 viiteskenaarion mukaisten toimien tasoon. Uusi tapa ilmaista unionin tavoitetaso ei vaikuta tarvittavien toimien tosiasialliseen tasoon.

↓ 2012/27/EU

⇒ uusi

~~24. Kunkin jäsenvaltion on asetettava ohjeellinen kansallinen energiatehokkuustavoite, joka perustuu joko primaari- tai loppuenergian kulutukseen, primaari- tai loppuenergian säästöihin taikka energiasäilytykseen ⇒ määriteltävä kansalliset energiatehokkuuspanokset loppu- ja primäärienergian kulutukselle, jotta jäsenvaltiot voivat yhteisesti saavuttaa 1 kohdassa asetetun unionin sitovan tavoitteen ⇐. Jäsenvaltioiden on ilmoitettava nämä tavoitteet ⇒ panokset ja niiden ohjeellinen kehityspolku ⇐ komissiolle 24 artiklan 1 kohdan ja liitteessä XIV olevan 1 osan mukaisesti ⇒ osana asetuksen (EU) 2018/1999 14 artiklan mukaisia yhdenmukaisia kansallisten energia- ja ilmastosuunnitelmien päivityksiä ja osana asetuksen (EU) 2018/1999 3 ja 7–12 artiklan mukaisia yhdenmukaisia kansallisia energia- ja ilmastosuunnitelmia ja kyseisissä artikloissa säädetyn menettelyn mukaisesti ⇐. Niiden on tällöin ilmoitettava nämä tavoitteet myös primäärienergian kulutuksen ja loppuenergian kulutuksen absoluuttisena tasona vuonna 2020 ⇒ Jäsenvaltioiden on tällöin käytettävä tämän direktiivin liitteessä I annettua kaavaa ⇐ ja selitettävä, miten ja minkä tietojen perusteella tämä ⇒ panokset ⇐ on laskettu.~~

↓ uusi

Jäsenvaltioiden on ilmoitettava kansallisissa energiatehokkuuspanoksissaan myös energiatilastoista annetussa asetuksessa (EY) N:o 1099/2008 määriteltujen energian loppukäyttöalojen, mukaan lukien teollisuus, asuminen, palvelut ja liikenne, energiankulutuksen osuudet. Lisäksi on esitettävä tieto- ja viestintätekniikan alan energiankulutusta koskevat ennusteet.

↓ 2012/27/EU

⇒ uusi

Näitä ~~tavoitteita asettaessaan~~ ⇒ panoksia määrittäessään ⇐ jäsenvaltioiden on otettava huomioon

↓ 2013/12/EU, 1 artikla ja liite .a

⇒ uusi

a) se, että unionin vuoden ⇐ 2030 ⇐ ~~2020~~ energiankulutus saa olla korkeintaan ~~1483~~ ⇐ 787 Mtoe loppuenergiaa tai korkeintaan 1023 ⇐ Mtoe primäärienergiaa ~~tai korkeintaan 1086 Mtoe loppuenergiaa;~~

↓ 2012/27/EU (mukautettu)

b) tässä direktiivissä säädetty toimenpiteet;

c) ~~direktiivin 2006/32/EY 4 artiklan 1 kohdan mukaisesti asetettujen kansallisten energiasäästötavoitteiden saavuttamiseksi hyväksytyt toimenpiteet; ja~~

~~cd)~~ muut energiatehokkuutta edistävät toimenpiteet jäsenvaltioissa ja unionin tasolla;=

~~Näitä tavoitteita asettaessaan jäsenvaltiot voivat ottaa huomioon myös primäärienergian kulutukseen vaikuttavat kansalliset olosuhteet, kuten:~~

↓ uusi

- d) kaikki energiatehokkuustoimiin vaikuttavat merkitykselliset tekijät, kuten:
- i. ilmastotavoitteiden saavuttamiseksi tarvittava yhteinen tavoitetaso;
 - ii. toimien tasapuolinen jakautuminen unionissa;
 - iii. talouden energaintensiivisyys;

↓ 2012/27/EU

~~iv^a)~~ jäljellä olevat kustannustehokkaat energiansäästömahdollisuudet;

↓ uusi

- e) muut energiankulutukseen vaikuttavat kansalliset olosuhteet, erityisesti:

↓ 2012/27/EU

⇒ uusi

- ~~ib)~~ BKT:n kehitys ja ennuste;
 - ~~ii^e)~~ muutokset energian tuonnissa ja viennissä ⇒ , energialähteiden yhdistelmän kehitys ja uusien kestävien polttoaineiden käyttöönotto ⇐;
 - ~~iii^d)~~ kaikkien uusiutuvien energialähteiden kehittyminen, ydinenergia, hiilidioksidin talteenotto ja varastointi; ~~ja~~
 - ~~iv)~~ energiaintensiivisten teollisuudenalojen hiilestä irtautuminen.
- ~~e)~~ varhaiset toimet.

↓ 2013/12/EU, 1 artikla ja liite .b
(mukautettu)

~~2. Viimeistään 30 päivänä kesäkuuta 2014 komissio arvioi saavutettua edistymistä ja sitä, onko todennäköistä, että unioni saavuttaa energiankulutuksen tason, joka on korkeintaan 1483 Mtoe primäärienergiaa ja/tai korkeintaan 1086 Mtoe loppuenergiaa vuonna 2020.~~

↓ 2012/27/EU (mukautettu)

~~3. Tehdessään 2 kohdassa tarkoitettua katsausta komissio~~

- ~~a) laatii yhteenvedon jäsenvaltioiden ilmoittamista kansallisista viitteellisistä energiatehokkuustavoitteista;~~
- ~~b) arvioi, voidaanko näiden tavoitteiden yhteenlaskettua määrää pitää luotettavana osoituksena siitä, että unioni kokonaisuutena etenee suunnitellusti, ottaen huomioon arvion ensimmäisestä 24 artiklan 1 kohdan mukaisesti laaditusta vuosiraportista ja arvion 24 artiklan 2 kohdan mukaisesti laadituista kansallisista energiatehokkuuden toimintasuunnitelmista;~~
- ~~c) ottaa huomioon täydentävät analyysit, joita saadaan~~

i) ~~arvioimalla edistymistä absoluuttisessa energiankulutuksessa ja energiankulutuksessa suhteessa taloudelliseen toimintaan unionin tasolla, mukaan lukien edistyminen energian toimitusten tehokkuudessa jäsenvaltioissa, joiden kansalliset ohjeelliset tavoitteet perustuvat energian loppukulutukseen tai loppuenergian säästöihin, mukaan lukien edistyminen, joka johtuu siitä, että nämä jäsenvaltiot ovat noudattaneet tämän direktiivin III lukua;~~

ii) ~~energiankulutuksen tulevia suuntauksia unionin tasolla koskevien mallintamisten tuloksista;~~

↓ 2013/12/EU, 1 artikla ja liite .c
(mukautettu)

d) ~~vertaa a c alakohdan mukaisia tuloksia energiankulutuksen määrään, joka tarvittaisiin, jotta energiankulutuksen taso olisi korkeintaan 1483 Mtoe primäärienergiaa ja/tai korkeintaan 1086 Mtoe loppuenergiaa vuonna 2020.~~

↓ 2019/504, 1 artikla

5. ~~Kunkin jäsenvaltion on asetettava ohjeelliset kansalliset energiatehokkuuspanokset tämän direktiivin 1 artiklan 1 kohdassa tarkoitettujen unionin vuoden 2030 tavoitteiden saavuttamiseksi Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) 2018/1999¹⁰⁷ 4 ja 6 artiklan mukaisesti. Näitä panoksia asettaessaan jäsenvaltioiden on otettava huomioon, että unionin energiankulutus vuonna 2030 saa olla enintään 1128 Mtoe primäärienergiaa ja/tai enintään 846 Mtoe loppuenergiaa. Jäsenvaltioiden on ilmoitettava näistä panoksista komissiolle osana asetuksen (EU) 2018/1999 3 ja 7–12 artiklassa tarkoitettuja yhdenmittyjä kansallisia energia- ja ilmastosuunnitelmiaan ja kyseisissä artikloissa säädetyn menettelyn mukaisesti.~~

↓ uusi

3. Jos komissio katsoo asetuksen (EU) 2018/1999 29 artiklan 1 ja 3 kohdan mukaisen arviointinsa perusteella, että energiatehokkuuspanosten saavuttamisessa ei ole edistytty riittävästi, jäsenvaltioiden, jotka ovat jääneet jälkeen tämän artiklan 2 kohdassa tarkoitetusta ohjeellisesta kehityspolustaan, on varmistettava, että vuoden kuluessa komission arvioinnin vastaanottamisesta toteutetaan lisätoimenpiteitä, joilla varmistetaan paluu kehityspolulle niiden energiatehokkuuspanoksen saavuttamiseksi. Näihin lisätoimenpiteisiin on sisällyttävä muun muassa seuraavat toimenpiteet:

¹⁰⁷

~~Euroopan parlamentin ja neuvoston asetetus (EU) 2018/1999, annettu 11 päivänä joulukuuta 2018, energiaunionin ja ilmastotoimien hallinnosta, Euroopan parlamentin ja neuvoston asetusten (EY) N:o 663/2009 ja (EY) N:o 715/2009, Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivien 94/22/EY, 98/70/EY, 2009/31/EY, 2009/73/EY, 2010/31/EU, 2012/27/EU ja 2013/30/EU, neuvoston direktiivien 2009/119/EY ja (EU) 2015/652 muuttamisesta sekä Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 525/2013 kumoamisesta (EUVL L 328, 21.12.2018, s. 1).~~

- a. kansalliset toimenpiteet, joilla saadaan aikaan uusia energiansäästöjä, mukaan lukien vahvempi hankekehitystuki energiatehokkuutta parantavien investointitoimenpiteiden toteuttamiselle;
- b. 8 artiklassa säädetyn energiansäästövelvoitteen nostaminen;
- c. julkisen sektorin velvoitteen mukauttaminen;
- d. vapaaehtoinen rahoitusosuus 25 artiklassa tarkoitettuun kansalliseen energiatehokkuusrahastoon tai muuhun energiatehokkuutta edistävään rahoitusvälineeseen, jolloin vuotuisten rahoitusosuuksien on oltava yhtä suuret kuin ohjeellisen kehityspolun saavuttamiseksi tarvittavat investoinnit.

Jos jäsenvaltio on jäänyt jälkeen tämän artiklan 2 kohdassa tarkoitettua ohjeellisesta kehityspolustaan, sen on sisällytettävä asetuksen (EU) 2018/1999 17 artiklan mukaiseen yhdenmukaistettuun kansallista energia- ja ilmastosuunnitelmaa koskevaan edistymisraporttiinsa selvitys siitä, miten se aikoo täyttää vajeen varmistaa kansallisten energiatehokkuuspanostensa saavuttamisen.

Komissio arvioi, ovatko tässä kohdassa tarkoitettut kansalliset toimenpiteet riittäviä unionin energiatehokkuustavoitteiden saavuttamiseksi. Jos kansallisten toimenpiteiden katsotaan olevan riittämättömiä, komissio ehdottaa tarvittaessa toimenpiteitä ja käyttää toimivaltaansa unionin tasolla erityisesti sen varmistamiseksi, että unionin vuoden 2030 energiatehokkuustavoitteet saavutetaan.

4. Komissio arvioi 31 päivään joulukuuta 2026 mennessä mahdolliset menetelmämuutokset energiatilastoista annetun asetuksen (EY) N:o 1099/2008 mukaisesti raportoiduissa tiedoissa, energiataseen laskentamenetelmissä ja Euroopan energiankäyttöä koskevissa energiamalleissa ja ehdottaa tarvittaessa laskentaan liittyviä teknisiä mukautuksia unionin vuoden 2030 tavoitteisiin tämän artiklan 1 kohdassa vahvistetun tavoitetaso säilyttämiseksi.

↓ 2018/2002, 1 artiklan 2 kohta

~~6. Komissio arvioi unionin vuodeksi 2030 asettamat 1 artiklan 1 kohdassa vahvistetut energiatehokkuuden yleistavoitteet antaakseen viimeistään vuonna 2023 lainsäädäntöehdotuksen näiden tavoitteiden tarkistamisesta ylöspäin, jos taloudellisen tai teknisen kehityksen seurauksena kustannukset ovat merkittävästi alentuneet tai tarpeen vaatiessa unionin hiilestä irtautumista koskevien kansainvälisten sitoumusten täyttämiseksi.~~

II LUKU

~~ENERGIANKÄYTÖN TEHOKKUUS~~ JULKISEN SEKTORIN ESIMERKILLINEN ROOLI

↓ uusi

5 artikla

Julkisen sektorin johtoasema energiatehokkuudessa

1. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että kaikkien julkisten elinten yhteinen energian kokonaisloppukulutus vähenee vuosittain vähintään 1,7 prosenttia verrattuna vuoteen X-2 (jossa X on vuosi, jona tämä direktiivi tulee voimaan).

Jäsenvaltiot voivat julkisten elintensä energian loppukulutusta laskiessaan ottaa huomioon jäsenvaltion sisäiset sääolosuhteiden vaihtelut.

2. Jäsenvaltioiden on sisällytettävä asetuksen (EU) 2018/1999 mukaisiin kansallisiin energia- ja ilmastosuunnitelmiinsa ja niiden päivityksiin luettelo julkisista elimistä, joiden on osallistuttava tämän artiklan 1 kohdassa säädetyn velvoitteen täyttämiseen, energiankulutuksen vähennyksistä, jotka kunkin niistä on saavutettava, ja toimenpiteistä, jotka ne aikovat toteuttaa tämän tavoitteen saavuttamiseksi. Jäsenvaltioiden on raportoitava komissiolle vuosittain saavutetusta energian loppukulutuksen vähenemisestä osana asetuksen (EU) 2018/1999 17 artiklan mukaisia yhdenmetyä kansallisia energia- ja ilmastosuunnitelmia koskevia edistymisraporttejaan.

3. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että alue- ja paikallisviranomaiset ottavat hiilestä irtautumista koskevissa suunnitelmissaan käyttöön erityisiä energiatehokkuustoimenpiteitä kuultuaan ensin sidosryhmiä ja yleisöä, mukaan lukien erityisryhmät, joilla on riski ajautua energiaköyhyyteen tai jotka ovat alttiimpia energiaköyhyyden vaikutuksille, kuten naiset, vammaiset, vanhukset, lapset ja rodulliseen tai etniseen vähemmistöön kuuluvat henkilöt.

4. Jäsenvaltioiden on tuettava julkisia elimiä energiatehokkuuden parannustoimenpiteiden käyttöönotossa, myös alueellisella ja paikallisella tasolla, antamalla ohjeita, joilla edistetään osaamisen kehittämistä ja koulutusmahdollisuuksia, ja kannustamalla julkisten elinten välistä yhteistyötä.

5. Jäsenvaltioiden on kannustettava julkisia elimiä ottamaan huomioon investointi- ja politiikkatoimiensa elinkaarenaikaiset hiilipäästöt.

↓ 2012/27/EU (mukautettu)

⇒ uusi

⇒

65 artikla

Julkisten elinten rakennukset esimerkkinä

1. Kunkin jäsenvaltion on varmistettava, että ~~1 päivästä tammikuuta 2014~~ ⇒ vähintään ⇐ kolme prosenttia ~~sen keskushallinnon~~ ⇒ julkisten elinten ⇐ omistamien ja käyttämien lämmitettyjen ja/tai jäähdytettyjen rakennusten kokonaispinta-alasta korjataan vuosittain siten, että ne ⇒ muutetaan vähintään ⇐ ~~vastaavat vähintään sen~~ direktiivin 2010/31/EU 4 ⇒ 9 ⇐ artiklan ⇒ mukaisiksi lähes nollaenergiarakennuksiksi ⇐ ~~soveltamiseksi asettamia energiatehokkuutta koskevia vähimmäisvaatimuksia~~, sanotun kuitenkin rajoittamatta Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2010/31/EU¹⁰⁸ 7 artiklan soveltamista.

Jos julkiset elimet käyttävät kiinteistöä, jota ne eivät omista, niiden on mahdollisuuksien mukaan käytettävä sopimukseen perustuvia oikeuksiaan ja kannustettava rakennuksen omistajaa kunnostamaan rakennus direktiivin 2010/31/EU 9 artiklan mukaisesti lähes nollaenergiarakennukseksi. Tehdessään uuden sopimuksen sellaisen rakennuksen käytöstä, jota ne eivät omista, julkisten elinten on pyrittävä siihen, että kyseinen rakennus kuuluu energiatehokkuustodistuksen kahteen parhaaseen energiatehokkuusluokkaan.

~~Mainittu kolmen prosentin osuus lasketaan asianomaisen jäsenvaltion keskushallinnon omistamien ja käyttämien sellaisten rakennusten kokonaispinta-alasta, joiden kokonaishyötypinta-ala on yli 500 m² ja jotka eivät kunkin vuoden tammikuun 1 päivänä täytä direktiivin 2010/31/EU 4 artiklan mukaisesti vahvistettuja energiatehokkuutta koskevia kansallisia vähimmäisvaatimuksia. Tämä kynnysarvo lasketaan 250 m²:iin 9 päivästä heinäkuuta 2015.~~

~~Jos jäsenvaltio edellyttää, että velvoite korjata vuosittain kolme prosenttia kokonaispinta-alasta koskee keskushallintoa alemmalla tasolla olevien hallinnon yksikköjen omistamaa ja käyttämää pinta-alaa, kolmen prosentin osuus~~ ⇒ Vähintään kolmen prosentin osuus ⇐ lasketaan asianomaisen jäsenvaltion keskushallinnon ja näiden hallinnon yksikköjen ⇒ julkisten elinten ⇐ omistamien ja käyttämien sellaisten rakennusten kokonaispinta-alasta, joiden kokonaishyötypinta-ala on ~~yli 500 m² ja 9 päivästä heinäkuuta 2015~~ yli 250 m² ja jotka eivät kunkin vuoden tammikuun 1 päivänä täytä direktiivin 2010/31/EU 4 artiklan mukaisesti vahvistettuja energiatehokkuutta koskevia kansallisia vähimmäisvaatimuksia ⇒ eivät ole lähes nollaenergiarakennuksia 1 päivänä tammikuuta 2024 ⇐.

~~Pannessaan täytäntöön toimenpiteitä keskushallinnon rakennusten laajamittaiseksi korjaamiseksi ensimmäisen alakohdan mukaisesti jäsenvaltiot voivat valita, että ne käsittelevät rakennusta kokonaisuutena, mukaan lukien rakennuksen ulkokuori, laitteistot, toiminta ja kunnossapito.~~

¹⁰⁸ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2010/31/EU, annettu 19 päivänä toukokuuta 2010, rakennusten energiatehokkuudesta (EUVL L 153, 18.6.2010, s. 13).

Jäsenvaltioiden on edellytettävä, että ne keskushallinnon rakennukset, joiden energiatehokkuus on huonoin, ovat ensisijaisia energiatehokkuustoimenpiteiden kohteita, jos se on kustannustehokasta ja teknisesti toteutettavissa.

2. Jäsenvaltiot voivat jättää asettamatta tai soveltamatta 1 kohdassa tarkoitettuja vaatimuksia seuraavien rakennusluokkien osalta:

a) rakennukset, joita suojellaan virallisesti osana määrättyä ympäristöä tai niiden erityisen arkkitehtonisen tai historiallisen arvon vuoksi, siltä osin kuin niiden luonne tai ulkonäkö muuttuisi tiettyjen energiatehokkuutta koskevien vähimmäisvaatimusten noudattamisen vuoksi tavalla, jota ei voida hyväksyä;

b) asevoimien tai keskushallinnon omistamat kansalliseen puolustukseen käytettävät rakennukset, lukuun ottamatta asevoimien ja muun kansallisten puolustusviranomaisten henkilöstön käytössä olevia yksittäisiä asuintiloja tai toimistorakennuksia;

c) rakennukset, joita käytetään hartauden harjoittamiseen ja uskonnolliseen toimintaan.

3. Jos jäsenvaltio korjaa tietyssä vuonna yli kolme prosenttia keskushallinnon rakennusten kokonaispinta-alasta, se voi ottaa yli menevän osuuden huomioon vuotuisen korjaustoiminnan määrän laskennassa jonakin kolmesta edeltävästä tai kolmesta seuraavasta vuodesta.

24. Jäsenvaltiot voivat ☒ poikkeuksellisesti ☒ katsoa, että jonakin kahdesta edeltävästä vuodesta purettujen yksittäisten keskushallinnon ☒ julkisten elinten ☒ rakennusten tai jonakin kahdesta edeltävästä vuodesta muiden rakennusten intensiivisemmän käytön vuoksi myytyjen, purettujen tai käytöstä poistettujen rakennusten korvaamiseksi käytetyt ja omistetut uudet rakennukset otetaan huomioon keskushallinnon rakennusten vuotuisen korjaustoiminnan määrän laskennassa. Tällaisia poikkeuksia sovelletaan vain, jos ne olisivat saavutettujen energiansäästöjen ja elinkaarenaikaisten hiilidioksidipäästöjen vähennysten kannalta kustannustehokkaampia ja kestävämpiä kuin tällaisten rakennusten peruskorjaukset. Kunkin jäsenvaltion on julkaistava selvästi esitettyinä yleiset perusteet, menetelmät ja menettelyt, joilla tällaiset poikkeukset määritellään.

35. ☒ Tämän artiklan ☒ Edellä olevan 1 kohdan soveltamiseksi jäsenvaltioiden on viimeistään 31 päivänä joulukuuta 2013 laadittava ja asetettava julkisesti saataville luettelo lämmitetyistä ja/tai jäähdytetyistä keskushallinnon ☒ julkisten elinten ☒ rakennuksista, joiden kokonaishyötypinta-ala on yli 500 m², ja 9 päivään heinäkuuta 2015 mennessä rakennuksista, joiden kokonaishyötypinta-ala on yli 250 m², lukuun ottamatta rakennuksia, joihin vaatimusta ei sovelleta 2 kohdan nojalla. ☒ Luettelo on saatettava ajan tasalle vähintään kerran vuodessa. ☒ Luettelossa on oltava ☒ vähintään ☒ seuraavat tiedot:

a) pinta-ala neliömetreinä; ja

b) kunkin rakennuksen ☒ direktiivin 2010/31/EU 12 artiklan mukaisesti myönnetty ☒ energiatehokkuus ☒ todistus ☒ tai vastaavat energiatiedot.

6. Jäsenvaltiot voivat vaihtoehtoisena toimintatapana tämän artiklan 1-5 kohdan soveltamiselle toteuttaa muita kustannustehokkaita toimenpiteitä, pitkälle meneviä perusparannuksia sekä toimenpiteitä, joilla pyritään muuttamaan asukkaiden käyttäytymistä, saavuttaakseen vuoteen 2020 mennessä sellaisen energiansäästöjen määrän niiden keskushallinnon omistamisissa ja käyttämissä asianomaisissa rakennuksissa, joka on vuositasolla raportoituna vähintään yhtä suuri kuin 1 kohdassa säädetty, sanotun kuitenkin rajoittamatta direktiivin 2010/31/EU 7 artiklan soveltamista.

~~Tämän vaihtoehtoisen toimintatavan soveltamiseksi jäsenvaltiot voivat arvioida energiansäästöt, joihin 1–4 kohtaa soveltamalla päästäisiin, käyttämällä keskushallinnon vertailurakennusten energiankulutuksen asianmukaisia vakioarvoja ennen ja jälkeen korjauksen ja rakennuskantansa pinta-ala-arvioiden mukaisesti. Keskushallinnon vertailurakennusten luokkien on oltava tällaista rakennuskantaa edustavia.~~

~~Vaihtoehtoisen toimintatavan valitsevien jäsenvaltioiden on ilmoitettava komissiolle viimeistään 31 päivänä joulukuuta 2013 vaihtoehtoiset toimenpiteet, jotka ne aikovat hyväksyä, ja osoitettava, kuinka toimenpiteiden avulla saavutetaan vastaava energiatehokkuuden lisäys keskushallinnon omistuksessa olevien rakennusten osalta.~~

~~7. Jäsenvaltioiden on rohkaistava julkisia elimiä, myös alueellisella ja paikallisella tasolla, ja julkisoikeudellisia sosiaalisesta asuntotarjonnasta vastaavia toimijoita niiden toimivaltuuksien ja hallinnollisen rakenteen puitteissa~~

~~a) hyväksymään joko itsenäisenä suunnitelmana tai osana laajempaa ilmasto- tai ympäristösuunnitelmaa energiatehokkuussuunnitelma, johon sisältyy erityisiä energiansäästöä ja energiatehokkuutta koskevia tavoitteita ja toimia ja jonka tarkoituksena on noudattaa keskushallinnon rakennusten esi-merkkiä, sellaisena kuin siitä on säädetty 1, 5 ja 6 kohdassa;~~

~~b) ottamaan osana suunnitelmansa täytäntöönpanoa käyttöön energianhallintajärjestelmän, johon kuuluvat myös energiakatselmukset;~~

~~c) käyttämään tarvittaessa energiapalveluyrityksiä ja energiatehokkuutta koskevia sopimuksia, jotta voidaan rahoittaa korjauksia, ja toteuttamaan suunnitelmia energiatehokkuuden säilyttämiseksi tai parantamiseksi pitkällä aikavälillä.~~

76 artikla

☒ Julkiset hankinnat ☒ ~~Julkisten elinten hankinnat~~

1. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että ~~keskushallinnot~~ ⇒ kun hankintaviranomaiset ja -yksiköt tekevät hankintasopimuksia ja käyttöoikeussopimuksia, joiden arvo on yhtä suuri tai suurempi kuin direktiivin 2014/23/EU 8 artiklassa, direktiivin 2014/24/EU 4 artiklassa ja direktiivin 2014/25/EU 15 artiklassa säädetty kynnysarvot, ne ⇐ hankkivat ~~liitteessä III tarkoitetun mukaisesti~~ ainoastaan ~~energiatehokkaita~~ tuotteita, palveluja ⇒, urakoita ⇐ ja rakennuksia ☒, jotka ovat energiatehokkaita tämän direktiivin liitteessä IV tarkoitettujen vaatimusten mukaisesti ☒, ~~sikäli kuin se on johdonmukaista kustannustehokkuuden, taloudellisen toteutettavuuden, laajemman kestävyys, teknisen soveltuvuuden sekä riittävän kilpailun kanssa.~~

~~Ensimmäisessä alakohdassa säädettyä velvoitetta sovelletaan julkisten elinten tekemiin tuotteiden, palvelujen ja rakennusten hankintasopimuksiin, joiden arvo vastaa vähintään direktiivin 2004/18/EY 4 artiklassa säädettyjä kynnysarvoja.~~

↓ uusi

Jäsenvaltioiden on myös varmistettava, että tehdessään hankintasopimuksia ja käyttöoikeussopimuksia, joiden arvo on yhtä suuri tai suurempi kuin ensimmäisessä alakohdassa tarkoitetut kynnysarvot, hankintaviranomaiset ja -yksiköt soveltavat tämän direktiivin 3 artiklassa tarkoitettua energiatehokkuus etusijalle -periaatetta, myös niissä hankintasopimuksissa ja käyttöoikeussopimuksissa, joille ei ole asetettu erityisiä vaatimuksia liitteessä IV.

↓ 2012/27/EU

⇒ uusi

2. Edellä 1 kohdassa tarkoitettua velvoitetta sovelletaan asevoimien sopimuksiin vain siltä osin, kuin sen soveltaminen ei aiheuta ristiriitaa asevoimien toimien luonteeseen ja ensisijaisen tavoitteen kanssa. Velvoitetta ei sovelleta ~~hankintaviranomaisten ja hankintayksiköiden tekemien rakennusurakoita sekä tavara- ja palveluhankintoja koskevien sopimusten tekomenettelyjen yhteensovittamisesta puolustus- ja turvallisuusalalla 13 päivänä heinäkuuta 2009 annetussa~~ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivissä 2009/81/EY¹⁰⁹ määriteltyjä puolustustarvikkeita koskeviin hankintasopimuksiin.

3. ~~Jäsenvaltioiden on rohkaistava julkisia elimiä, myös alueellisella ja paikallisella tasolla, ottaen asianmukaisesti huomioon niiden toimivaltuudet ja hallinnollisen rakenteen, noudattamaan niiden keskushallintojen antamaa esimerkkiä hankkia ainoastaan energiatehokkaita tuotteita, palveluja ja rakennuksia. Jäsenvaltioiden on rohkaistava julkisia elimiä, silloin kun nämä tekevät merkittävän energiasisällön omaavia palvelusopimuksia koskevia tarjouspyyntöjä, arvioimaan mahdollisuutta tehdä~~ ⇒ Sen estämättä, mitä tämän direktiivin 24 artiklan 4 kohdassa säädetään, jäsenvaltioiden on varmistettava, että sopimusviranomaiset ja -yksiköt arvioivat mahdollisuutta toteuttaa ⇐ pitkän aikavälin energiatehokkuussopimuksia, joilla saadaan energiansäästöjä pitkällä aikavälillä ⇐, kun ne tekevät palveluhankintoja koskevia sopimuksia, joilla on merkittävä energiasisältö ⇐.

4. Hankittaessa tuotepaketti, joka kuuluu kokonaisuudessaan Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) 2017/1369¹¹⁰ ~~direktiivin 2010/30/EU~~ nojalla hyväksytyn delegoidun säädöksen soveltamisalaan, jäsenvaltiot voivat edellyttää, että kokonaisenergiatehokkuus asetetaan etusijalle kyseisen paketin yksittäisten tuotteiden energiatehokkuuteen nähden hankkimalla sellainen tuotepaketti, joka täyttää parhaaseen energiatehokkuusluokkaan kuulumisen vaatimuksen, sanotun kuitenkin rajoittamatta 1 kohdan soveltamista.

↓ uusi

5. Jäsenvaltiot voivat vaatia, että hankintaviranomaiset ja -yksiköt ottavat hankintakäytännöissään tarvittaessa huomioon laajemmat kestävyys, yhteiskuntaan, ympäristöön ja kiertotalouteen liittyvät näkökohdat, jotta voidaan saavuttaa hiilestä irtautumista ja saasteettomuutta koskevat unionin tavoitteet. Jäsenvaltioiden on tarvittaessa ja liitteessä IV vahvistettujen vaatimusten mukaisesti edellytettävä, että hankintaviranomaiset ja -yksiköt ottavat huomioon ympäristöä säästäviä julkisia hankintoja koskevat unionin kriteerit.

Sen varmistamiseksi, että energiatehokkuusvaatimuksia sovelletaan läpinäkyvästi hankintaprosesseissa, jäsenvaltioiden on asetettava julkisesti saataville tiedot sellaisten

¹⁰⁹ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2009/81/EY, annettu 13 päivänä heinäkuuta 2009, hankintaviranomaisten ja hankintayksiköiden tekemien rakennusurakoita sekä tavara- ja palveluhankintoja koskevien sopimusten tekomenettelyjen yhteensovittamisesta puolustus- ja turvallisuusalalla (EUVL L 216, 20.8.2009, s. 7).

¹¹⁰ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) 2017/1369, annettu 4 päivänä heinäkuuta 2017, energiamerkintää koskevien puitteiden vahvistamisesta ja direktiivin 2010/30/EU kumoamisesta (EUVL L 198, 28.7.2017, s. 1).

sopimusten energiatehokkuusvaikutuksista, joiden arvo on yhtä suuri tai suurempi kuin 1 kohdassa tarkoitetut kynnysarvot. Hankintaviranomaiset voivat päättää, että tarjoajien on annettava tiedot uuden rakennuksen elinkaarenaikaisesta lämmitysvaikutuksesta ja asetettava ne julkisesti saataville hankintasopimuksia varten, erityisesti kun on kyse uusista rakennuksista, joiden lattiapinta-ala on yli 2000 neliömetriä.

Jäsenvaltioiden on tuettava hankintaviranomaisia ja -yksiköitä energiatehokkuusvaatimusten käyttöönotossa, myös alueellisella ja paikallisella tasolla, antamalla selkeät säännöt ja ohjeet, mukaan lukien elinkaarikustannusten sekä ympäristövaikutusten ja -kustannusten arviointimenetelmät, perustamalla osaamista tukevia keskuksia, kannustamalla hankintaviranomaisia tekemään yhteistyötä myös yli rajojen ja käyttämällä mahdollisuuksien mukaan yhdistettyjä hankintoja ja digitaalisia hankintoja.

6. Jäsenvaltioiden on vahvistettava julkisia hankintoja sekä vuotuisen talousarvion laadintaa ja kirjanpitoa koskevat oikeudelliset ja sääntelyä koskevat säännökset, hallinnolliset määräykset ja hallinnolliset käytännöt, joita tarvitaan sen varmistamiseksi, ettei yksittäisiä hankintaviranomaisia estetä tekemästä investointeja energiatehokkuuden parantamiseen eikä käyttämästä energiatehokkuutta koskevia pitkän aikavälin sopimuksia ja kolmannen osapuolen kanssa sovellettavia pitkän aikavälin rahoitusmekanismeja.

↓ 2012/27/EU (mukautettu)
⇒ uusi

7. ~~(b)~~ ⇒ Jäsenvaltioiden on poistettava energiatehokkuuden sääntelylliset ja muut esteet, erityisesti siltä osin kuin ne koskevat ~~↔~~ julkisia hankintoja sekä vuotuisen talousarvion laadintaa ja kirjanpitoa koskevia ~~oikeudellisia~~ ja sääntelyä koskevia ~~säännöksiä~~, hallinnollisia ~~määräyksiä~~ ja hallinnollisia ~~käytäntöjä~~, ~~☒~~ jotta voidaan varmistaa ~~☒~~ ~~olisi pyrittävä varmistamaan~~, ettei yksittäisiä julkisia elimiä estetä tekemästä investointeja, joilla parannetaan energiatehokkuutta, ja ~~minimoidaan odotettavissa olevia elinkaarikustannuksia~~, eikä käyttämästä energiatehokkuutta koskevia pitkän aikavälin sopimuksia ja ~~muuta~~ kolmannen osapuolen kanssa sovellettavia pitkän aikavälin rahoitusmekanismeja.

↓ uusi

Jäsenvaltioiden on raportoitava komissiolle toimenpiteistä, joita on toteutettu energiatehokkuuden parannusten käyttöönoton esteiden poistamiseksi, osana asetuksen (EU) 2018/1999 17 artiklan mukaisia yhdenmukaisia kansallisia energia- ja ilmastosuunnitelmia koskevia edistymiskertomuksia.

↓ 2018/2002, 1 artiklan 3 kohta
(mukautettu)
⇒ uusi

III LUKU

☒ ENERGIANKÄYTÖN TEHOKKUUS ☒

87 artikla

Energiansäästövelvoite

1. Jäsenvaltioiden on saavutettava kumulatiiviset loppukäytön energiansäästöt, jotka vastaavat vähintään

- a) kunakin vuonna 1 päivän tammikuuta 2014 ja 31 päivän joulukuuta 2020 välillä saavutettuja uusia säästöjä, joiden määrä on 1,5 prosenttia vuosittain loppuasiakkaille myydystä energian määrästä laskettuna 1 päivää tammikuuta 2013 edeltäneen viimeisimmän kolmivuotiskauden keskiarvosta. Liikenteessä käytetyn energian myynnin määrä voidaan jättää osittain tai kokonaan ottamatta huomioon tässä laskennassa;
- b) kunakin vuonna 1 päivän tammikuuta 2021 ja 31 päivän joulukuuta ~~2030~~ ⇒ 2023 ⇐ välillä saavutettuja uusia säästöjä, joiden määrä on 0,8 prosenttia vuotuisesta loppuenergian kulutuksesta laskettuna 1 päivää tammikuuta 2019 edeltäneen viimeisimmän kolmivuotiskauden keskiarvosta. Edellä esitetystä vaatimuksesta poiketen Kyproksen ja Maltan on saavutettava kunakin vuonna 1 päivän tammikuuta 2021 ja 31 päivän joulukuuta ~~2030~~ ⇒ 2023 ⇐ välillä uusia säästöjä, jotka vastaavat 0,24 prosenttia vuotuisesta loppuenergian kulutuksesta laskettuna 1 päivää tammikuuta 2019 edeltäneen viimeisimmän kolmivuotiskauden keskiarvosta.

⇓ uusi

- c) kunakin vuonna 1 päivän tammikuuta 2024 ja 31 päivän joulukuuta 2030 välillä saavutettuja uusia säästöjä, joiden määrä on 1,5 prosenttia vuotuisesta loppuenergian kulutuksesta laskettuna 1 päivää tammikuuta 2020 edeltäneen kolmivuotiskauden keskiarvosta.

⇓ 2018/2002, 1 artiklan 3 kohta
(mukautettu)
⇒ uusi

Jäsenvaltioiden on päätettävä, miten uusien säästöjen laskettu määrä jaetaan kullekin ensimmäisen alakohdan a, ~~ja~~ b ⇒ ja c ⇐ alakohdassa tarkoitettulle kaudelle, edellyttäen että vaaditut kumulatiiviset kokonaisenergiasäästöt on saavutettu kunkin velvoitekauden lopussa.

Jäsenvaltioiden on edelleen saavutettava ensimmäisen alakohdan ~~b~~ alakohdan mukaisesti ⇒ c alakohdassa säädetyn säästöasteen mukaisia ⇐ vuotuisia uusia säästöjä kymmenvuotiskausina vuoden 2030 jälkeen, ~~ellei komission vuoteen 2028 mennessä ja sen jälkeen joka kymmenes vuosi tekemissä tarkasteluissa katsota, että tämä ei ole tarpeen vuotta 2050 koskevien unionin pitkän aikavälin energia- ja ilmastotavoitteiden saavuttamiseksi.~~

2. Jäsenvaltioiden on saavutettava 1 kohdassa vaadittu säästöjen määrä joko perustamalla ~~97a~~ artiklassa tarkoitettu energiatehokkuusvelvoitejärjestelmä tai toteuttamalla ~~107b~~ artiklassa tarkoitettuja vaihtoehtoisia politiikkatoimia. Jäsenvaltiot voivat yhdistää energiatehokkuusvelvoitejärjestelmiin vaihtoehtoisia politiikkatoimia. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että ~~97a~~ ja ~~107b~~ artiklassa ja ~~282d~~ artiklan ~~116~~ kohdassa tarkoitetuista politiikkatoimista johtuvat energiansäästöt lasketaan liitteen V mukaisesti.

⇓ uusi

3. Jäsenvaltioiden on pantava täytäntöön energiatehokkuusvelvoitejärjestelmiä, vaihtoehtoisia politiikkatoimia tai molempien yhdistelmä tai kansallisesta energiatehokkuusrahastosta rahoitettavia ohjelmia tai toimenpiteitä ensisijaisesti energiaköyhyydestä kärsivien ihmisten,

heikossa asemassa olevien asiakkaiden ja tapauksen mukaan sosiaaliperusteisissa asunnoissa asuvien henkilöiden keskuudessa. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että tämän artiklan nojalla toteutetut politiikkatoimet eivät vaikuta haitallisesti kyseisiin henkilöihin. Jäsenvaltioiden on tapauksen mukaan käytettävä parhaalla mahdollisella tavalla rahoitusta, mukaan lukien julkinen rahoitus, unionin tasolla perustetut rahoitusvälineet ja 22 artiklan 3 kohdan b alakohdan mukaiset päästöoikeuksista saatavat tulot, haitallisten vaikutusten poistamiseksi ja oikeudenmukaisen ja osallistavan energiasiirtymän varmistamiseksi.

Jäsenvaltioiden on tällaisia politiikkatoimia suunnitellessaan otettava huomioon uusiutuvan energian yhteisöjen ja kansalaisten energiayhteisöjen rooli ja edistettävä sitä näiden politiikkatoimien täytäntöönpanossa.

Jäsenvaltioiden on saavutettava tietty osuus tarvittavasta kumulatiivisesta loppukäytön energiansäästöstä energiaköyhyydestä kärsivien ihmisten, heikossa asemassa olevien asiakkaiden ja tapauksen mukaan sosiaaliperusteisissa asunnoissa asuvien henkilöiden keskuudessa. Tämän osuuden on oltava vähintään yhtä suuri kuin jäsenvaltioiden hallintoasetuksen (EU) 2018/1999 3 artiklan 3 kohdan d alakohdan mukaisesti kansallisissa energia- ja ilmastosuunnitelmissaan arvioima energiaköyhyydessä olevien kotitalouksen määrä. Jos jäsenvaltio ei ole ilmoittanut kansallisessa energia- ja ilmastosuunnitelmassaan arvioitua energiaköyhyydessä olevien kotitalouksien osuutta, energiaköyhyydestä kärsivien ihmisten, heikossa asemassa olevien asiakkaiden ja tapauksen mukaan sosiaaliperusteisissa asunnoissa asuvien henkilöiden keskuudessa vaaditun kumulatiivisen loppukäytön energiansäästön osuuden on oltava vähintään yhtä suuri kuin seuraavien indikaattoreiden arvojen aritmeettinen keskimääräinen osuus vuonna 2019 tai, jos arvoja ei ole saatavilla vuodelta 2019, lineaarinen ekstrapolaatio indikaattoreiden arvoista kolmelta viimeiseltä vuodelta, joilta ne ovat saatavilla:

- a) Kyvyttömyys pitää asunto riittävän lämpimänä (Eurostat, SILC [ilc_mdse01]);
- b) Maksamattomat sähkö-, kaasu- ja vesilaskut (Eurostat, SILC, [ilc_mdse07]); ja
- c) Kulutusmenojen rakenne tuloviidenneksen ja COICOP-kulutustarkoituksen mukaan (Eurostat, HBS, [hbs_str_t223], tiedot [CP045] sähköstä, kaasusta ja muista polttoaineista).

4. Jäsenvaltioiden on sisällytettävä tiedot sovelletuista indikaattoreista, aritmeettisesta keskimääräisestä osuudesta ja tämän artiklan 3 kohdan mukaisesti vahvistettujen politiikkatoimien tuloksista asetuksen (EU) 2018/1999 14 artiklan mukaisesti yhdenmukaisesti kansallisten energia- ja ilmastosuunnitelmien päivityksiin, asetuksen (EU) 2018/1999 3 ja 7–12 artiklan mukaisesti myöhempiin yhdenmukaisesti kansallisiin energia- ja ilmastosuunnitelmiinsä sekä mainitun asetuksen 17 artiklan mukaisesti vastaaviin edistymisraportteihin.

↓ 2018/2002, 1 artiklan 3 kohta
(mukautettu)
⇒ uusi

5. Jäsenvaltiot voivat laskea mukaan sekä viimeistään 31 päivänä joulukuuta 2020 että sen jälkeen käyttöön otetuista politiikkatoimista johtuvat energiansäästöt, edellyttäen että kyseisillä toimilla saadaan aikaan 31 päivänä joulukuuta 2020 jälkeen toteutettavia uusia yksittäisiä toimia. ⇒ Millään velvoitekaudella saavutettuja energiansäästöjä ei voida ottaa huomioon edeltävinä velvoitekausina 1 kohdan mukaisesti vaadittujen energiansäästöjen määrässä. ⇐

~~62.~~ Edellyttäen, että jäsenvaltiot täyttävät ainakin 1 kohdan ensimmäisen alakohdan b alakohdassa tarkoitetun kumulatiivisen loppukäytön energiansäästövelvoitteensa, ne voivat laskea $\Rightarrow$ 1 kohdan ensimmäisen alakohdan b alakohdassa tarkoitetun $\Leftarrow$ vaaditun energiansäästöjen määrän yhdellä tai useammalla seuraavista tavoista:

- a) soveltaen vuotuista säästöastetta loppuasiakkaille myytyyn energiamäärään tai loppuenergian kulutukseen, laskettuna 1 päivää tammikuuta 2019 edeltäneen viimeisimmän kolmivuotiskauden keskiarvosta;
- b) jättäen laskennan perustilanteessa kokonaan tai osittain ottamatta huomioon liikenteessä käytetyn energian;
- c) hyödyntäen mitä tahansa 4 kohdassa esitettyä vaihtoehtoa.

~~73.~~ Kun jäsenvaltiot hyödyntävät ☒ mitä tahansa ☐ ~~62~~ kohdan a, b tai c alakohdassa säädettyjä mahdollisuuksia $\Rightarrow$, joka koskee 1 kohdan ensimmäisen alakohdan b alakohdassa tarkoitettuja vaadittuja energiansäästöjä $\Leftarrow$, niiden on määritettävä

- a) oma vuotuinen säästöasteensa, jota sovelletaan laskettaessa niiden kumulatiivista loppukäytön energiansäästöä ja jolla varmistetaan, että niiden lopullinen energiansäästöjen nettomäärä ei ole 1 kohdan ensimmäisen alakohdan b alakohdassa edellytettyä pienempi; ~~ja~~
- b) oma laskennan perustilanteensa, jossa voidaan jättää kokonaan tai osittain ottamatta huomioon liikenteessä käytetty energia.

~~84.~~ Jollei ~~95~~ kohdan soveltamisesta muuta johdu, kukin jäsenvaltio voi

- a) toteuttaa 1 kohdan ensimmäisen alakohdan a alakohdassa edellytetyn laskennan käyttämällä 1 prosentin arvoa vuosina 2014 ja 2015; 1,25 prosentin arvoa vuosina 2016 ja 2017; ja 1,5 prosentin arvoa vuosina 2018, 2019 ja 2020;
- b) jättää kokonaan tai osittain ottamatta huomioon direktiivin 2003/87/EY liitteessä I luetelluissa teollisuuden toiminnoissa käytetyn energian myynnin määrän 1 kohdan ensimmäisen alakohdan a alakohdassa tarkoitettuna velvoitekauteksi tai kulutetun loppuenergian mainitun alakohdan b alakohdassa tarkoitettuna velvoitekauteksi;
- c) ottaa huomioon $\Rightarrow$ 1 kohdan ensimmäisen alakohdan a ja b alakohdassa $\Leftarrow$ vaaditussa energiansäästöjen määrässä energian muuntamisessa, jakelussa ja siirrossa saavutetut energiansäästöt, mukaan lukien tehokas kaukolämpö- ja -jäähdytysinfrastruktuuri, jotka ovat seurausta ~~2314~~ artiklan 4 kohdan, ~~2414~~ artiklan ~~45~~ kohdan b alakohdan sekä ~~2515~~ artiklan 1–~~106~~ kohdan ~~ja 9 kohdan~~ vaatimusten täytäntöönpanosta. Jäsenvaltioiden on tiedotettava komissiolle osana yhdenmättyjä kansallisia energia- ja ilmastosuunnitelmiaan tämän alakohdan mukaisista politiikkatoimista, jotka ne aikovat toteuttaa 1 päivän tammikuuta 2021 ja 31 päivänä joulukuuta 2030 välisellä kaudella. Näiden toimenpiteiden vaikutus on laskettava liitteen V mukaisesti ja sisällytettävä kyseisiin suunnitelmiin;
- d) ottaa huomioon vaaditussa energiansäästöjen määrässä energiansäästöt, jotka ovat tulosta 31 päivästä joulukuuta 2008 alkaen toteutetuista uusista yksittäisistä toimista, joilla on edelleen vaikutusta vuonna 2020 1 kohdan ensimmäisen alakohdan a alakohdassa tarkoitetun velvoitekauden osalta ja vuoden 2020 jälkeen 1 kohdan ensimmäisen alakohdan b alakohdassa tarkoitetun kauden osalta, ja jotka voidaan mitata ja todentaa;
- e) ottaa huomioon vaaditussa energiansäästöjen määrässä politiikkatoimista johtuvat energiansäästöt, edellyttäen että voidaan osoittaa, että kyseisillä toimilla saadaan

aikaan 1 päivän tammikuuta 2018 ja 31 päivän joulukuuta 2020 välisenä aikana toteutettavia yksittäisiä toimia, joilla saadaan aikaan säästöjä 31 päivän joulukuuta 2020 jälkeen;

- f) jättää ⇒ 1 kohdan ensimmäisen alakohdan a ja b alakohdan mukaisesti ⇐ vaaditun energiansäästön laskemisessa ulkopuolelle 30 prosenttia rakennuksessa tai sen yhteydessä omaa käyttöä varten tuotetun energian todennettavissa olevasta määrästä, joka on tulosta uusiutuvan energian teknologian uusia asennuksia edistävistä politiikkatoimista;

laskea ⇒ 1 kohdan ensimmäisen alakohdan a ja b alakohdan mukaisesti ⇐ vaadittuun energiansäästöjen määrään ne energiansäästöt, jotka ylittävät 1 päivän tammikuuta 2014 ja 31 päivän joulukuuta 2020 välisellä kaudella vaaditut energiansäästöt, edellyttäen että kyseiset säästöt johtuvat ~~97a~~ ja ~~107b~~ artiklassa tarkoitettujen politiikkatoimien nojalla toteutetuista yksittäisistä toimista, joista jäsenvaltiot ilmoittavat kansallisissa energiatehokkuuden toimintasuunnitelmissaan ja joista raportoidaan jäsenvaltioiden edistymisraporteissa 24 artiklan mukaisesti.

~~95.~~ Jäsenvaltioiden on sovellettava ja laskettava ~~84~~ kohdan mukaan valittujen vaihtoehtojen vaikutukset erikseen 1 kohdan ensimmäisen alakohdan a ja b alakohdassa tarkoitettuja kausia varten:

- a) 1 kohdan ensimmäisen alakohdan a alakohdassa tarkoitettulla velvoitekaudella vaaditun energiansäästöjen määrän laskemista varten jäsenvaltiot voivat käyttää ~~84~~ kohdan a–d alakohtaa. Kaikki ~~84~~ kohdan nojalla valitut vaihtoehdot saavat olla yhteensä enintään 25 prosenttia 1 kohdan ensimmäisen alakohdan a alakohdassa tarkoitettusta energiansäästöjen määrästä;
- b) 1 kohdan ensimmäisen alakohdan b alakohdassa tarkoitettulla velvoitekaudella vaaditun energiansäästöjen määrän laskemista varten jäsenvaltiot voivat käyttää ~~84~~ kohdan b–g alakohtaa, edellyttäen että ~~84~~ kohdan d alakohdassa tarkoitetuilla yksittäisillä toimilla on edelleen todennettavissa ja mitattavissa olevaa vaikutusta 31 päivän joulukuuta 2020 jälkeen. Kaikki ~~84~~ kohdan nojalla valitut vaihtoehdot saavat olla yhteensä enintään 35 prosenttia ~~62~~ ja ~~73~~ kohdan mukaisesti lasketusta energiansäästöjen määrästä.

Riippumatta siitä, jättääkö jäsenvaltio laskennan perustilanteessaan kokonaan tai osittain ottamatta huomioon liikenteessä käytetyn energian tai hyödyntääkö se mitään ~~84~~ kohdassa luetelluista vaihtoehdoista, jäsenvaltion on varmistettava, että loppuenergian kulutuksessa ⇒ 1 kohdan ensimmäisen alakohdan b alakohdassa tarkoitettulla ⇐ 1 päivän tammikuuta 2021 ja 31 päivän joulukuuta ~~2030~~ ⇒ 2023 ⇐ välisellä velvoitekaudella saavutettavien uusien säästöjen laskettu nettomäärä ei ole pienempi kuin 1 kohdan ensimmäisen alakohdan b alakohdassa tarkoitettujen vuotuisen säästöasteen soveltamisesta johtuva määrä.

~~106.~~ Jäsenvaltioiden on asetuksen (EU) 2018/1999 ⇒ 14 artiklan mukaisissa yhdenmetyyden kansallisten energia- ja ilmastosuunnitelmien päivityksissä, asetuksen (EU) 2018/1999 3 ja 7–12 artiklan ja liitteen III mukaisissa myöhemmissä yhdenmetyyden kansallisissa energia- ja ilmastosuunnitelmissaan sekä niitä koskevissa edistymisraporteissa ⇐ ~~liitteen III mukaisesti laadituissa yhdenmetyyden kansallisissa energia- ja ilmastosuunnitelmissaan~~ kuvattava laskentatapa tämän artiklan 1 kohdan ensimmäisen alakohdan b alakohdassa tarkoitetuille energiansäästöille, jotka on saavutettava 1 päivän tammikuuta 2021 ja 31 päivän joulukuuta 2030 välisen kauden aikana, ja jäsenvaltioiden on tarvittaessa selitettävä, miten vuotuinen säästöaste ja laskennan perustilanne määritettiin ja mitä ja missä määrin tämän artiklan ~~84~~ kohdassa tarkoitettuja vaihtoehtoja sovellettiin.

↕ uusi

11. Jäsenvaltioiden on ilmoitettava komissiolle tämän artiklan 1 kohdan ensimmäisen alakohdan c alakohdassa ja 3 kohdassa tarkoitettujen vaadittujen energiansäästöjen määrä, kuvaus politiikkatoimista, jotka toteutetaan kumulatiivisten loppukäytön energiansäästöjen vaaditun kokonaismäärän saavuttamiseksi, ja niiden tämän direktiivin liitteen V mukaiset laskentamenetelmät osana 14 artiklan mukaisia yhdennettyjen kansallisten energia- ja ilmastosuunnitelmien päivityksiä ja osana asetuksen (EU) 2018/1999 3 ja 7–12 artiklassa tarkoitettuja yhdennettyjä kansallisia energia- ja ilmastosuunnitelmia ja kyseisissä artikloissa säädetyn menettelyn mukaisesti. Jäsenvaltioiden on käytettävä komission käyttöön antamaa raportointimallia.

12. Jos komissio katsoo asetuksen (EU) 2018/1999 29 artiklan mukaisen yhdennettyjen kansallisten energia- ja ilmastosuunnitelmien edistymisraporttien arvioinnin tai asetuksen (EU) 2018/1999 14 artiklan mukaisen viimeisimmän ilmoitetun yhdennetyn kansallisen energia- ja ilmastosuunnitelman päivitysluonnoksen tai lopullisen päivityksen arvioinnin tai asetuksen (EU) 2018/1999 3 artiklan mukaisen myöhemmin laadittujen yhdennettyjen kansallisten energia- ja ilmastosuunnitelmien luonnosten ja lopullisten suunnitelmien arvioinnin perusteella, että politiikkatoimilla ei voida varmistaa vaadittujen kumulatiivisten loppukäytön energiansäästöjen saavuttamista velvoitekauden loppuun mennessä, komissio voi antaa asetuksen (EU) 2018/1999 34 artiklan mukaisesti suosituksia niille jäsenvaltioille, joiden politiikkatoimien se katsoo olevan riittämättömiä sen varmistamiseksi, että ne täyttävät energiansäästövelvoitteensa.

↓ 2018/2002, 1 artiklan 3 kohta

~~7. Energiansäästöjä, jotka on saavutettu 31 päivän joulukuuta 2020 jälkeen, ei lasketa mukaan vaadittuihin energiasäästöihin 1 päivän tammikuuta 2014 ja 31 päivän joulukuuta 2020 väliseltä ajalta.~~

↕ uusi

13. Jos jäsenvaltio ei ole saavuttanut vaadittuja kumulatiivisia loppukäytön energiansäästöjä kunkin tämän artiklan 1 kohdassa säädetyn velvoitekauden loppuun mennessä, sen on saavutettava puuttuvat energiansäästöt seuraavien velvoitekausien loppuun mennessä vaadittujen kumulatiivisten loppukäytön energiansäästöjen lisäksi.

↓ 2018/2002, 1 artiklan 3 kohta

⇒ uusi

~~8. Tämän artiklan 1 kohdassa esitetystä poiketen jäsenvaltiot, jotka sallivat velvoitettujen osapuolten käyttää 7 a artiklan 6 kohdan b alakohdassa tarkoitettua vaihtoehtoa, voivat tämän artiklan 1 kohdan ensimmäisen alakohdan a alakohdan soveltamiseksi ottaa huomioon minä tahansa vuonna vuoden 2010 jälkeen ja ennen tämän artiklan 1 kohdan ensimmäisen alakohdan a alakohdassa tarkoitettua velvoitekautta saavutetut energiansäästöt siten kuin ne olisi saavutettu 31 päivän joulukuuta 2013 jälkeen ja ennen 31 päivää joulukuuta 2020, edellyttäen että kaikki seuraavat edellytykset täyttyvät:~~

~~a) energiatehokkuusvelvoitejärjestelmä oli voimassa minä tahansa ajankohtana 31 päivän joulukuuta 2009 ja 31 päivän joulukuuta 2014 välillä ja se sisällytettiin~~

~~jäsenvaltion ensimmäiseen 24 artiklan 2 kohdan mukaisesti toimitettuun kansalliseen energiatehokkuuden toimintasuunnitelmaan;~~

~~b) säästöt syntyivät osana velvoitejärjestelmää;~~

~~c) säästöt on laskettu liitteen V mukaisesti;~~

~~d) vuodet, joina säästöt katsotaan saavutetun, on ilmoitettu kansallisissa energiatehokkuuden toimintasuunnitelmissa 24 artiklan 2 kohdan mukaisesti;~~

~~9. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että 7 a ja 7 b artiklassa ja 20 artiklan 6 kohdassa tarkoitetuista politiikkatoimista johtuvat säästöt lasketaan liitteen V mukaisesti.~~

~~10. Jäsenvaltioiden on saavutettava 1 kohdassa vaadittu säästöjen määrä joko perustamalla 7 a artiklassa tarkoitettu energiatehokkuusvelvoitejärjestelmä tai toteuttamalla 7 b artiklassa tarkoitettuja vaihtoehtoisia politiikkatoimia. Jäsenvaltiot voivat yhdistää energiatehokkuusvelvoitejärjestelmiin vaihtoehtoisia politiikkatoimia.~~

~~11. Suunnitellessaan politiikkatoimia energiansäästöjen saavuttamista koskevien velvoitteidensa täyttämistä varten jäsenvaltioiden on otettava huomioon tarve lievittää energiaköyhyyttä asianomaisen jäsenvaltion vahvistamien perusteiden mukaisesti ja sen käytössä olevat alan käytännöt huomioon ottaen edellyttämällä, siinä määrin kuin se on aiheellista, että tietty osuus niiden kansallisten energiatehokkuusvelvoitejärjestelmien puitteissa toteutetuista energiatehokkuustoimenpiteistä, vaihtoehtoisista politiikkatoimista tai kansallisesta energiatehokkuusrahosta rahoitetuista ohjelmista ja toimenpiteistä toteutetaan ensisijaisina toimina heikossa asemassa olevien kotitalouksien keskuudessa, mukaan lukien energiaköyhyyden koettelemien kotitalouksien kohdalla ja aiheellisissa tapauksissa sosiaalisessa asuntotarjonnassa.~~

~~Jäsenvaltioiden on sisällytettävä tietoa energiaköyhyyden lievittämiseksi tämän direktiivin puitteissa toteuttamiensa toimenpiteiden tuloksista yhdennettyjä kansallisia energia- ja ilmastosuunnitelmia koskevissa edistymisraporteissaan asetuksen (EU) 2018/1999 mukaisesti.~~

~~1412. Jäsenvaltioiden on osoitettava ⇨ kansallisten energia- ja ilmastosuunnitelmiansa päivityksissä ja niitä koskevissa edistymiskertomuksissa ja myöhemmin laatimissaan ja asetuksen (EU) 2018/1999 mukaisesti ilmoittamissaan yhdennetyissä kansallisissa energia- ja ilmastosuunnitelmissaan, mukaan lukien tarvittaessa näyttö ja laskelmat, ⇩~~

~~a) että politiikkatoimien tai yksittäisten toimien vaikutusten ollessa päällekkäisiä energiansäästöjä ei lasketa kahteen kertaan;~~

⇩ uusi

b) miten 1 kohdan ensimmäisen alakohdan b ja c alakohdan mukaisesti saavutetut energiansäästöt edistävät niiden 4 artiklan mukaisen kansallisen panoksen saavuttamista;

c) että niiden energiansäästövelvoitteen täyttämiseksi on otettu käyttöön politiikkatoimia, jotka on suunniteltu tämän artiklan vaatimusten mukaisesti, ja että kyseiset politiikkatoimet voidaan ottaa huomioon ja ovat sopivia sen varmistamiseksi, että vaaditut kumulatiiviset loppukäytön energiansäästöt saavutetaan kunkin velvoitekauden loppuun mennessä.

~~97a~~ artikla

Energiatehokkuusvelvoitejärjestelmät

1. Jos jäsenvaltiot päättävät täyttää ~~87~~ artiklan 1 kohdassa vaaditun säästöjen määrän saavuttamiseen liittyvät velvoitteensa energiatehokkuusvelvoitejärjestelmällä, niiden on varmistettava, että tämän artiklan 2 kohdassa tarkoitetut kunkin jäsenvaltion alueella toimivat velvoitetut osapuolet täyttävät ~~87~~ artiklan 1 kohdassa jäsenvaltiolle asetetun kumulatiivisen loppukäytön energiansäästövaatimuksen, sanotun kuitenkin rajoittamatta ~~87~~ artiklan ~~94~~ ja ~~105~~ kohdan soveltamista.

Jäsenvaltiot voivat tarvittaessa päättää, että velvoitetut osapuolet täyttävät nämä säästövelvoitteensa kokonaan tai osittain kansalliseen energiatehokkuusrahastoon suorittamana maksuosuutena ~~2820~~ artiklan ~~116~~ kohdan mukaisesti.

2. Jäsenvaltioiden on nimettävä velvoitetut osapuolet puolueettomin ja syrjimättömin perustein alueellaan toimivien ⇒ siirtoverkonhaltijoiden, ⇐ energian jakelijoiden, energian vähittäismyyntiyritysten ja liikennepolttoaineen jakelijoiden tai liikennepolttoaineen vähittäismyyntiyritysten keskuudesta. Jäsenvaltion nimeämien velvoitettujen osapuolten on saavutettava loppuasiakkaiden keskuudessa velvoitteen täyttämisen edellyttämä energiansäästöjen määrä riippumatta ~~87~~ artiklan 1 kohdan nojalla suoritetuista laskelmista tai, jäsenvaltion niin päättyessä, muilta osapuolilta saatavien sertifioitujen säästöjen avulla tämän artiklan ~~106~~ kohdan a alakohdassa esitetyn mukaisesti.

3. Jos energian vähittäismyyntiyritykset on nimetty velvoitetuiksi osapuoliksi 2 kohdan nojalla, jäsenvaltioiden on varmistettava, että energian vähittäismyyntiyritykset eivät velvoitetaan täyttäessään luo esteitä kuluttajien mahdollisuudelle siirtyä toimittajalta toiselle.

4. Jäsenvaltiot voivat edellyttää, että velvoitetut osapuolet täyttävät tietyn osuuden energiansäästövelvoitteestaan energiaköyhyydestä kärsivien ihmisten, heikossa asemassa olevien asiakkaiden ja tapauksen mukaan sosiaaliperusteisissa asunnoissa asuvien henkilöiden keskuudessa. Jäsenvaltiot voivat myös edellyttää, että velvoitetut osapuolet saavuttavat energiakustannusten vähentämistavoitteet ja saavuttavat energiansäästöjä edistämällä energiatehokkuutta parantavia toimenpiteitä, mukaan lukien taloudelliset tukitoimenpiteet, joilla lievennetään pk-yrityksiin ja mikroyrityksiin kohdistuvia hiilidioksidin hintavaikutuksia.

5. Jäsenvaltiot voivat edellyttää, että velvoitetut osapuolet toimivat yhteistyössä paikallisviranomaisten tai kuntien kanssa energiatehokkuutta parantavien toimenpiteiden edistämiseksi energiaköyhyydestä kärsivien ihmisten, heikossa asemassa olevien asiakkaiden ja tapauksen mukaan sosiaaliperusteisissa asunnoissa asuvien henkilöiden keskuudessa. Tähän sisältyy sellaisten erityisryhmien tarpeiden tunnistaminen, joilla on riski ajautua energiaköyhyyteen tai jotka ovat alttiimpia energiaköyhyyden vaikutuksille, ja niihin vastaaminen. Energiaköyhyydestä kärsivien ihmisten, heikossa asemassa olevien asiakkaiden ja tapauksen mukaan sosiaaliperusteisissa asunnoissa asuvien henkilöiden suojelemiseksi jäsenvaltioiden on kannustettava velvoitettuja osapuolia toteuttamaan sellaisia toimia kuin rakennusten peruskorjaus, myös sosiaalisessa asuntotuotannossa, laitteiden korvaaminen,

kansallisten rahoitus- ja tukijärjestelmien mukainen taloudellinen tuki ja kannustimet energiatehokkuuden parantamistoimenpiteille tai energiakatselmukset.

6. Jäsenvaltioiden on edellytettävä, että velvoitetut osapuolet raportoivat vuosittain energiansäästöistä, joita velvoitetut osapuolet ovat saavuttaneet energiaköyhyydestä kärsivien ihmisten, heikossa asemassa olevien asiakkaiden ja tapauksen mukaan sosiaaliperusteisissa asunnoissa asuvien henkilöiden keskuudessa toteutetuilla toimilla, ja niiden on vaadittava kootut tilastotiedot loppuasiakkaista (joissa yksilöidään energiansäästöjen muutokset aiemmin toimitettuihin tietoihin verrattuna) sekä annetusta teknisestä ja taloudellisesta tuesta.

↓ 2018/2002, 1 artiklan 4 kohta
(mukautettu)
⇒ uusi

74. Jäsenvaltioiden on ilmaistava kultakin velvoitetulta osapuolelta edellytetty energiansäästöjen määrä joko loppuenergian tai primäärienergian kulutuksena. Vaaditun energiansäästöjen määrän ilmaisemiseen valittua menetelmää on käytettävä myös velvoitettujen osapuolten ilmoittamien säästöjen laskemiseen. ⇒ Energiansäästöjen määrän muuntamiseen sovelletaan komission täytäntöönpanoasetuksen (EU) 2018/2066¹¹¹ liitteessä VI vahvistettuja tehollisia lämpöarvoja ja 29 artiklan mukaisia primäärienergiakertoimia, ellei muiden muuntokertoimien käyttö ole perusteltua. ⇐ ~~Laskemiseen sovelletaan liitteessä IV säädettyjä muuntokertoimia.~~

85. Jäsenvaltioiden on ☒ vahvistettava ☒ ~~otettava käyttöön~~ mittaus-, tarkastus- ja todentamisjärjestelmät, joiden mukaisesti dokumentoitu todentaminen suoritetaan vähintään tilastollisesti merkittävään osuuteen ja edustavaan otokseen niistä energiatehokkuutta parantavista toimenpiteistä, jotka velvoitetut osapuolet ovat ottaneet käyttöön. Mittaus, tarkastus ja todentaminen on toteutettava velvoitetuista osapuolista riippumattomasti. ⇒ Jos kyseessä on 9 artiklan mukaisen kansallisen energiatehokkuusvelvoitejärjestelmän ja rakennuksiin ja tieliikenteeseen sovellettavan EU:n päästökauppajärjestelmän [viittaus ehdotukseen] mukainen velvoitettu osapuoli, tarkkailu- ja todentamisjärjestelmällä on varmistettava, että hiilen hinta, joka siirretään asiakkaille polttoainetta kulutukseen luovutettaessa [direktiivin XXXX XX artiklan mukaisesti], otetaan huomioon laskettaessa ja raportoidaessa kyseisen tahon energiansäästötoimenpiteillä saavutettuja energiansäästöjä. ⇐

↓ uusi

9. Jäsenvaltioiden on ilmoitettava komissiolle osana asetuksen (EU) 2018/1999 17 artiklan mukaisia yhdenmukaisia kansallisia energia- ja ilmastosuunnitelmia koskevia edistymisraportteja käytössä olevista mittaus-, tarkastus- ja todentamisjärjestelmistä, muun muassa käytetyistä menetelmistä sekä havaituista ongelmista ja siitä, miten ne on ratkaistu.

¹¹¹

Komission täytäntöönpanoasetus (EU) 2018/2066, annettu 19 päivänä joulukuuta 2018, Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivissä 2003/87/EY tarkoitetusta kasvihuonekaasupäästöjen tarkkailusta ja raportoinnista sekä komission asetuksen (EU) N:o 601/2012 muuttamisesta (EUVL L 334, 31.12.2018, s. 1–93).

↓ 2018/2002, 1 artiklan 4 kohta
(mukautettu)
⇒ uusi

106. Energiatehokkuusvelvoitejärjestelmän puitteissa jäsenvaltiot voivat ☒ sallia, että velvoitetut osapuolet ☒ toteuttaa yhden tai molemmat seuraavista:

- a) ~~sallia, että velvoitetut osapuolet~~ ottavat velvoitteensa noudattamista laskiessaan huomioon energiapalvelujen tarjoajien tai muiden kolmansien osapuolten saavuttamat sertifioidut energiansäästöt, myös silloin kun velvoitetut osapuolet edistävät muiden valtion hyväksymien elinten tai viranomaisten kautta toimenpiteitä, joihin voi liittyä virallisia kumppanuuksia ja joita voidaan toteuttaa yhdessä muiden rahoituslähteiden kanssa. Jos jäsenvaltiot sallivat tämän, niiden on varmistettava, että energiansäästöjen sertifioinnissa noudatetaan jäsenvaltioissa käyttöön otettua selkeää, tarkasteltavissa olevaa ja kaikille markkinatoimijoille avointa hyväksyntäprosessia, jolla pyritään pitämään sertifioinnin kustannukset mahdollisimman alhaisina;
- b) ~~sallia, että velvoitetut osapuolet~~ ottavat huomioon tietyinä vuonna saavutetut säästöt siten kuin ne olisi saavutettu jonakin neljästä edeltävästä tai kolmesta seuraavasta vuodesta, kunhan tämä ei ulotu 87 artiklan 1 kohdassa asetettuja velvoitekausia pidemmälle.

Jäsenvaltioiden on arvioitava tällaisten energiaterhokkuusvelvoitejärjestelmien suorien ja välillisten kustannusten vaikutuksia kansainväliselle kilpailulle altistuvien energiavaltaiten teollisuudenalojen kilpailukyvyllä ja tarvittaessa toteutettava toimenpiteitä näiden vaikutusten minimoimiseksi.

117. Jäsenvaltioiden on julkaistava vuosittain kunkin velvoitetun osapuolen tai velvoitetujen osapuolten kunkin alaryhmän saavuttamat energiansäästöt sekä järjestelmällä saavutetut kokonaissäästöt.

107b artikla

Vaihtoehtoiset politiikkatoimet

1. Jos jäsenvaltiot päättävät täyttää 87 artiklan 1 kohdassa edellytettujen säästöjen saavuttamiseen liittyvät velvoitteensa vaihtoehtoisilla politiikkatoimilla, niiden on varmistettava, että loppuasiakkaat saavuttavat 87 artiklan 1 kohdassa edellytetyt energiansäästöt, sanotun kuitenkin rajoittamatta 87 artiklan 94 ja (105 kohdan soveltamista).
2. Kaikkien muiden kuin verotukseen liittyvien toimenpiteiden osalta jäsenvaltioiden on otettava käyttöön mittaus-, tarkastus- ja todentamisjärjestelmät, joiden mukaisesti dokumentoitu todentaminen suoritetaan vähintään tilastollisesti merkittävään osuuteen ja edustavaan otokseen niistä energiaterhokkuutta parantavista toimenpiteistä, jotka osallistuvat tai toimeksi saaneet osapuolet ovat ottaneet käyttöön. Mittaus, tarkastus ja todentaminen on toteutettava osallistuvista tai toimeksi saaneista osapuolista riippumattomasti.

↓ uusi

3. Jäsenvaltioiden on ilmoitettava komissiolle osana asetuksen (EU) 2018/1999 17 artiklan mukaisia yhdenmukaisia kansallisia energia- ja ilmastosuunnitelmia koskevia

edistymisraportteja käytössä olevista mittaus-, tarkastus- ja todentamisyjärjestelmistä, muun muassa käytetyistä menetelmistä sekä havaituista ongelmista ja siitä, miten ne on ratkaistu.

4. Ilmoittaessaan verotoimenpiteestä jäsenvaltioiden on osoitettava, miten hintasignaalin vaikuttavuus, kuten verokanta ja pitkän aikavälin näkyvyys, on varmistettu verotoimenpidettä suunniteltaessa. Jos verokantaa alennetaan, jäsenvaltioiden on perusteltava, miten verotoimenpiteet johtavat edelleen uusiin energiansäästöihin.

↓ 2012/27/EU (mukautettu)

118 artikla

~~Energiakatselmukset ja energianhallintajärjestelmät~~ **Energianhallintajärjestelmät ja energiakatselmukset**

↓ uusi

1. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että yritykset, joiden keskimääräinen vuotuinen energiankulutus kolmen edellisen vuoden aikana ja kaikki energiankantajat huomioon ottaen on yli 100 TJ, ottavat käyttöön energianhallintajärjestelmän. Energianhallintajärjestelmän on oltava riippumattoman elimen asiaankuuluvien eurooppalaisten tai kansainvälisten standardien mukaisesti sertifioima.

2. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että yrityksille, joiden keskimääräinen vuotuinen energiankulutus kolmen edellisen vuoden aikana ja kaikki energiankantajat huomioon ottaen on yli 10 TJ ja jotka eivät käytä energianhallintajärjestelmää, tehdään energiakatselmus. Pätevien tai valtuutettujen asiantuntijoiden on suoritettava energiakatselmukset riippumattomasti ja kustannustehokkaasti 26 artiklassa säädettyjen vaatimusten mukaisesti tai riippumattomien viranomaisten on toteutettava ne ja valvottava niitä kansallisen lainsäädännön mukaisesti. Energiakatselmukset on tehtävä vähintään joka neljäs vuosi edellisestä energiakatselmuksesta lähtien.

Energiakatselmusten tulokset, mukaan lukien näiden katselmusten johdosta annetut suositukset, on toimitettava yrityksen johdolle. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että tulokset ja toteutetut suositukset julkaistaan tarvittaessa yrityksen vuosikertomuksessa.

↓ 2012/27/EU

⇒ uusi

34. Jäsenvaltioiden on edistettävä sitä, että kaikkien loppuasiakkaiden saatavilla on korkealaatuisia energiakatselmuksia, jotka ovat kustannustehokkaita ja

- a) joita pätevyysvaatimusten mukaisesti pätevät ja/tai valtuutetut asiantuntijat suorittavat riippumattomasti; tai
- b) joita riippumattomat viranomaiset toteuttavat ja valvovat kansallisen lainsäädännön nojalla.

Ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettuja energiakatselmuksia voivat toteuttaa yritysten omat asiantuntijat tai energiakatselmoijat, edellyttäen että asianomainen jäsenvaltio on ottanut käyttöön järjestelmän, jolla niiden laatu varmistetaan ja tarkistetaan, mihin sisältyy tarvittaessa vuosittainen satunnainen valinta vähintään tilastollisesti merkittävästä prosenttiosuudesta kaikista niiden suorittamista energiakatselmuksista.

Energiakatselmusten ja energianhallintajärjestelmien korkean laadun varmistamiseksi jäsenvaltioiden on otettava käyttöön liitteeseen VI pohjautuvat energiakatselmuksia koskevat avoimet ja syrjimättömät vähimmäisvaatimukset. ⇨ Jäsenvaltioiden on varmistettava, että energiakatselmusten pätevyyden ja oikeellisuuden varmistamiseksi tehdään laaduntarkastuksia. ⇨

Sillä ehdolla, että asiakas ei tätä vastusta, energiakatselmuksiin ei saa sisältyä lausekkeitä, jotka estävät katselmuksen tulosten siirtämisen päteville/valtuutetuille energiapalvelujen tarjoajille.

42. Jäsenvaltioiden on laadittava ohjelmia, joilla pk- yrityksiä ⇨ , joihin ei sovelleta 1 tai 2 kohtaa, ⇨ kannustetaan teettämään energiakatselmuksia ja toteuttamaan sen jälkeen näiden katselmusten suositukset.

Jäsenvaltiot voivat avoimien ja syrjimättömien perusteiden pohjalta ja rajoittamatta valtiontukia koskevan unionin oikeuden soveltamista perustaa pk-yrityksille tukijärjestelmiä, myös jos nämä ovat tehneet vapaaehtoisia sopimuksia, joilla katettaisiin energiakatselmuksen kustannukset ja energiakatselmusten erittäin kustannustehokkaiden suositusten täytäntöönpano, jos ehdotetut toimenpiteet pannaan täytäntöön.

Jäsenvaltioiden on saatettava pk-yritysten tietoon, myös niitä edustavien toimialaliittojen kautta, konkreettisia esimerkkejä siitä, miten energianhallintajärjestelmät voisivat edistää niiden liiketoimintaa. Komissio auttaa jäsenvaltioita tukemalla hyvien käytäntöjen vaihtoa tällä alalla.

~~3. Jäsenvaltioiden on myös laadittava ohjelmia, joilla kotitalouksien tietoisuutta energiakatselmusten hyödyistä parannetaan asianmukaisten neuvontapalvelujen kautta.~~

~~Jäsenvaltioiden on edistettävä energiakatselmoijien pätevöitymiseen johtavia koulutusohjelmia, jotta helpotetaan asiantuntijoiden riittävää saatavuutta.~~

~~4. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että yrityksissä, jotka eivät ole pk-yrityksiä, teetetään pätevien ja/tai valtuutettujen asiantuntijoiden riippumattomalla ja kustannustehokkaalla tavalla suorittama tai riippumattomien viranomaisten kansallisen lainsäädännön mukaisesti toteuttama ja valvoma energiakatselmus viimeistään 5 päivänä joulukuuta 2015 ja vähintään neljän vuoden välein edellisestä energiakatselmuksesta lähtien.~~

⇩ uusi

5. Jäsenvaltioiden on laadittava ohjelmia, joilla yrityksiä, jotka eivät ole pk-yrityksiä ja joihin ei sovelleta 1 tai 2 kohtaa, kannustetaan teettämään energiakatselmuksia ja toteuttamaan sen jälkeen näiden katselmusten suositukset.

⇩ 2012/27/EU

⇨ uusi

65. Energiakatselmusten katsotaan täyttävän 4 ⇨ 2 ⇨ kohdan vaatimukset, kun ne toteutetaan riippumattomalla tavalla liitteeseen VI pohjautuvien vähimmäisvaatimusten perusteella ja pannaan täytäntöön sellaisten sidosryhmien järjestöjen ja jäsenvaltion nimittämän elimen välisten vapaaehtoisten sopimusten mukaisesti ja joita asianomainen jäsenvaltio tai muut elimet, joille toimivaltaiset viranomaiset ovat siirtäneet asianomaisen vastuun, taikka komissio valvovat.

Energiapalveluja tarjoavien markkinatoimijoiden toimintaan mukaan pääsyn on perustuttava avoimiin ja syrjimättömiin perusteisiin.

↓ uusi

7. Yritykset, jotka panevat täytäntöön energiatehokkuussopimuksen, vapautetaan 1 ja 2 kohdan vaatimuksista edellyttäen, että energiatehokkuussopimus on liitteessä XIV vahvistettujen vaatimusten mukainen.

↓ 2012/27/EU (mukautettu)

⇒ uusi

~~86.~~ Yritykset, jotka ~~eivät ole pk-yrityksiä ja jotka~~ käyttävät riippumattoman elimen asiaankuuluvien eurooppalaisten tai kansainvälisten standardien mukaisesti sertifioimaa ~~energianhallintajärjestelmää tai ympäristöjärjestelmää~~, on vapautettava ~~4~~ ⇒ 1 ja 2 ⇐ kohdan vaatimuksista, edellyttäen että ~~jäsenvaltiot varmistavat, että~~ kyseessä olevaan ~~hallintajärjestelmään~~ ☒ ympäristöjärjestelmään ☒ sisältyy liitteeseen VI pohjautuvien vähimmäisvaatimusten mukainen energiakatselmus.

~~97.~~ Energiakatselmukset voivat olla erillisiä tai osa laajempaa ympäristöauditointia. Jäsenvaltiot voivat vaatia, että energiakatselmuksen osana tehdään arviointi olemassa olevaan tai suunniteltuun kaukolämmitys- tai -jäähdytysverkkoon liittämisen teknisestä ja taloudellisesta toteutettavuudesta.

Jäsenvaltiot voivat toteuttaa kannustin- ja tukijärjestelmiä energiakatselmusten suositusten ja vastaavien toimenpiteiden täytäntöön panemiseksi, sanotun kuitenkaan rajoittamatta valtiontukia koskevan unionin oikeuden soveltamista.

↓ uusi

10. Jäsenvaltioiden on edellytettävä, että kunkin niiden alueella sijaitsevan sellaisen datakeskuksen omistajat ja ylläpitäjät, joilla on merkittävä energiankulutus, asettavat julkisesti saataville liitteessä VI olevassa 2 kohdassa esitetyt tiedot, jotka jäsenvaltioiden on sen jälkeen raportoitava komissiolle, sanotun kuitenkaan rajoittamatta 1–9 kohdan soveltamista.

↓ 2012/27/EU

129 artikla

↓ 2019/944, 70 artiklan 1 kohdan a alakohta

Maakaasun mittaaminen

↓ 2019/944, artiklan 1 kohdan b alakohta

1. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että maakaasun loppuasiakkaille~~käyttäjille~~ tarjotaan, mikäli se on teknisesti mahdollista, taloudellisesti järkevää ja oikeassa suhteessa mahdollisiin energiansäästöihin, kilpailukykyisesti hinnoitellut käyttäjäkohtaiset mittarit, jotka kuvaavat

tarkasti loppuasiakkaan käyttäjän todellista energiankulutusta ja antavat tiedot sen todellisesta ajoittumisesta.

↓ 2012/27/EU

Tällainen kilpailukykyisesti hinnoiteltu mittari on tarjottava aina, kun

- a) olemassa oleva mittari korvataan, paitsi jos se on teknisesti mahdotonta tai se ei ole kustannustehokasta, kun otetaan huomioon pitkän aikavälin arvioidut säästömahdollisuudet;
- b) kyse on direktiivin 2010/31/EU mukaisesti uuteen rakennukseen tai sellaiseen rakennukseen, johon suoritetaan laajamittaisia korjauksia, sijoitettavasta uudesta liittymästä.

↓ 2019/944, 70,1 artikla

Silloin kun ja siinä määrin kuin jäsenvaltiot toteuttavat älykkäitä mittausjärjestelmiä ja ottavat käyttöön älykkäitä mittareita maakaasun osalta direktiivin 2009/73/EY mukaisesti:

↓ 2012/27/EU

- a) niiden on varmistettava, että mittausjärjestelmät antavat loppuasiakkaille tiedot kulutuksen todellisesta ajoittumisesta ja että energiatehokkuutta koskevat tavoitteet ja loppuasiakkaille koituva hyöty otetaan täysimittaisesti huomioon mittareiden vähimmäistoimintoja ja markkinatoimijoille asetettavia velvoitteita määriteltäessä;
- b) niiden on varmistettava älykkäiden mittareiden ja tiedonsiirron turvallisuus sekä loppuasiakkaiden yksityisyys asiaankuuluvan tietosuojaa ja yksityisyyttä koskevan unionin lainsäädännön mukaisesti;
- ce) niiden on edellytettävä, että älykkään mittarin asentamisen yhteydessä asiakkaille annetaan asianmukaista neuvontaa ja tietoa, erityisesti mittareiden koko potentiaalin hyödyntämisestä mittarin lukemisen hallinnan ja energiankulutuksen seurannan osalta.

↓ 2018/2002, 1 artiklan 4 kohta
(mukautettu)

139a artikla

Lämmityksen, jäähdytyksen ja lämpimän käyttöveden mittaaminen

1. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että kaukolämmityksen, kaukojäähdytyksen ja kotitalouksien lämpimän käyttöveden loppuasiakkaille tarjotaan kilpailukykyisesti hinnoiteltuja mittareita, jotka kuvaavat tarkasti niiden todellista energiankulutusta.
2. Jos rakennuksen lämpö, jäähdytys tai lämmin käyttövesi tulevat useille rakennuksille yhteisestä keskitetystä lähteestä tai kaukolämpö- tai kaukojäähdytysjärjestelmästä, rakennuksen lämmönvaihtimeen tai toimituspisteeseen on asennettava mittari.

Lämmityksen, jäähdytyksen ja lämpimän käyttöveden käyttäjäkohtainen mittaaminen ja kustannusten jakaminen

1. Moniasuntoisiin ja moneen eri tarkoitukseen käytettäviin rakennuksiin, joissa on keskuslämmitys tai -jäähdytys tai jotka käyttävät kaukolämpö- tai kaukojäähdytysjärjestelmää, on asennettava käyttäjäkohtaiset mittarit, jotka mittaavat lämmityksen, jäähdytyksen tai lämpimän käyttöveden kulutusta kunkin yksikön osalta, jos tämä on teknisesti toteutettavissa ja kustannustehokasta oikeassa suhteessa mahdollisiin energiansäästöihin.

Jos käyttäjäkohtaisten kulutusmittareiden käyttö ei ole teknisesti mahdollista tai kustannustehokasta lämmityksen mittaamiseksi kussakin yksikössä, on käytettävä käyttäjäkohtaisia lämmityskustannusten jakolaitteita mittaamaan lämmönkulutusta kussakin lämpöpatterissa. Jos kyseinen jäsenvaltio kuitenkin osoittaa, että tällaisten lämmityskustannusten jakolaitteiden asentaminen ei olisi kustannustehokasta, voidaan harkita vaihtoehtoisten kustannustehokkaiden menetelmien käyttöä lämmönkulutuksen mittaamisessa. Kunkin jäsenvaltion on julkaistava selvästi esitettyinä yleiset perusteet, menetelmät ja/tai menettelyt, joilla määritellään tekninen mahdottomuus ja kustannustehottomuus.

2. Sen estämättä mitä 1 kohdan ensimmäisessä alakohdassa säädetään, uusiin moniasuntoisiin rakennuksiin ja uusien moneen eri tarkoitukseen käytettävien rakennusten, joissa on keskuslämmitys lämmintä käyttövetä varten tai joissa on käytössä kaukolämpöjärjestelmä, asuinkäytössä oleviin osiin on asennettava lämpimän käyttöveden kulutusta mittaavat käyttäjäkohtaiset mittarit.

3. Jos moniasuntoisille tai moneen eri tarkoitukseen käytettäville rakennuksille toimitetaan kaukolämpöä tai -jäähdytystä tai jos omat yhteiset lämmitys- tai jäähdytysjärjestelmät ovat yleisiä tällaisissa rakennuksissa, jäsenvaltioiden on varmistettava, että niillä on voimassa käyttäjäkohtaisen kulutuksen laskennan avoimuuden ja täsmällisyyden varmistamiseksi läpinäkyvät, julkisesti saatavilla olevat kansalliset säännöt, jotka koskevat lämmityksen, jäähdytyksen tai lämpimän käyttöveden kulutuksen kustannusten jakamista tällaisissa rakennuksissa. Sääntöihin on tarvittaessa sisällyttävä ohjeita tavasta jakaa seuraaviin tarkoituksiin käytetyn energian kustannukset:

- a) lämmin käyttövesi;
- b) rakennuksen laitteistosta peräisin oleva lämpö yhteisten tilojen lämmitystä varten (jos rappukäytävät ja käytävät on varustettu lämpöpattereilla);
- c) asuntojen lämmitys tai jäähdytys.

Etäluentaa koskeva vaatimus

1. Edellä olevia ~~139a~~ ja ~~149b~~ artiklaa sovellettaessa ☒ uusien asennettavien ☒ mittareiden ja lämmityskustannusten jakolaitteiden, jotka asennetaan ~~25 päivään lokakuuta 2020 jälkeen~~, on oltava etäluettavia laitteita. Edellä ~~149b~~ artiklan 1 kohdassa asetettuja teknistä toteutettavuutta ja kustannustehokkuutta koskevia ehtoja sovelletaan ~~edelleen~~.

2. Mittarit ja lämmityskustannusten jakolaitteet, jotka eivät ole etäluettavia mutta jotka on jo asennettu, on muutettava etäluettaviksi tai ne on korvattava etäluettavilla laitteilla 1 päivään

tammikuuta 2027 mennessä, paitsi jos kyseinen jäsenvaltio osoittaa, että tämä ei ole kustannustehokasta.

↓ 2012/27/EU

1610 artikla

↓ 2019/944, 70 artiklan 2 kohdan
a alakohta

Maakaasua koskevat laskutustiedot

↓ 2019/944, 70 artiklan 2 kohdan
b alakohta (mukautettu)

1. Jos loppuasiakkailla ei ole direktiivissä 2009/73/EY tarkoitettuja älykkäitä mittareita, jäsenvaltioiden on ~~viimeistään 31 päivänä joulukuuta 2014~~ varmistettava, että maakaasun laskutustiedot ovat luotettavia ja täsmällisiä ja perustuvat tosiasialliseen kulutukseen liitteessä VII olevan 1.1 kohdan mukaisesti, jos se on teknisesti mahdollista ja taloudellisesti perusteltua.

↓ 2012/27/EU

Tämä velvoite voidaan täyttää järjestelmällä, jossa loppuasiakkaat lukevat säännöllisesti mittarinsa itse ja ilmoittavat mittarilukemansa energian toimittajalle. Laskutus saa perustua arvioituun kulutukseen tai kiinteään määrään ainoastaan silloin, kun loppuasiakas ei ole ilmoittanut mittarilukemaa tietyltä laskutuskaudelta.

↓ 2019/944, 70 artiklan 2 kohdan
c alakohta

2. Direktiivin 2009/73/EY mukaisesti asennettujen mittarien on mahdollistettava tosiasialliseen kulutukseen perustuvien täsmällisten laskutustietojen toimittaminen. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että loppukäyttäjillä on mahdollisuus saada helposti täydentäviä tietoja aiemmasta kulutuksesta, joiden avulla he voivat itse tehdä yksityiskohtaisia tarkastuksia.

↓ 2012/27/EU (mukautettu)

Aiempaa kulutusta koskevien täydentävien tietojen on sisällettävä

- a) kumulatiiviset tiedot vähintään kolmen edeltävän vuoden ajalta tai toimitussopimuksen alkamisesta lähtien, jos siitä on kulunut tätä lyhyempi aika. Tietojen on vastattava aikavälejä, joiden osalta usein annettavat laskutustiedot on tuotettu; ~~ja~~
- b) yksityiskohtaiset tiedot käyttöajan mukaan kultakin päivältä, viikolta, kuukaudelta ja vuodelta. Näiden tietojen on oltava loppuasiakkaan saatavilla internetin tai mittariliittymän välityksellä vähintään 24 edeltävän kuukauden ajalta tai toimitussopimuksen alkamisesta lähtien, jos siitä on kulunut tätä lyhyempi aika.

3. Riippumatta siitä, onko älykkäitä mittareita asennettu vai ei, jäsenvaltioiden:

- a) on edellytettävä, että siinä määrin kuin loppuasiakkaiden energialaskuja ja aiempaa kulutusta koskevat tiedot ovat käytettävissä, ne asetetaan loppuasiakkaan pyynnöstä tämän nimeämän energiapalvelujen tarjoajan saataville;
- b) on varmistettava, että loppuasiakkaille tarjotaan mahdollisuus saada laskutustiedot ja laskut sähköisinä sekä että he saavat pyynnöstä selkeän ja ymmärrettävän selvityksen siitä, miten heidän laskunsa muodostuvat, erityisesti jos laskut eivät perustu tosiasialliseen kulutukseen;
- c) on varmistettava, että laskun mukana asetetaan saataville asiaankuuluvat tiedot, joiden avulla loppuasiakkaat saavat kattavan selvityksen senhetkisistä energiakustannuksista liitteen VII mukaisesti;
- d) on mahdollista säätää, että loppuasiakkaan pyynnöstä ei näissä laskuissa olevia tietoja katsota maksukehotukseksi. Tällaisissa tapauksissa jäsenvaltioiden on varmistettava, että energialähteiden tarjoajat soveltavat joustavia järjestelyjä varsinaisiin maksuihin;
- e) on vaadittava, että energiakustannuksia koskevat tiedot ja arviot annetaan käyttäjille pyynnöstä oikea-aikaisesti ja helposti ymmärrettävässä muodossa, jota käyttäjät voivat käyttää sopimusten tasapuoliseen vertailuun.

↓ 2018/2002, 1 artiklan 8 kohta
(mukautettu)

1740a artikla

Lämmityksen, jäähdytyksen ja lämpimän käyttöveden laskutus- ja kulutustiedot

1. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että kun mittarit ja lämmityskustannusten jakolaitteet on asennettu, laskutus- ja kulutustiedot ovat luotettavia ja täsmällisiä ja perustuvat todelliseen kulutukseen tai lämmityskustannusten jakolaitteiden mittarilukemiin liitteessä ~~VIII~~^{VII}~~a~~ olevien 1 ja 2 kohdan mukaisesti kaikkien loppukäyttäjien osalta ~~eli kaikkien luonnollisten henkilöiden ja oikeushenkilöiden osalta, jotka ostavat lämmitystä, jäähdytystä tai lämmintä käyttövedettä omaan loppukäyttöön, tai luonnollisten henkilöiden ja oikeushenkilöiden osalta, jotka käyttävät sellaista erillistä rakennusta tai sellaisen moniasuntoisen taikka moneen eri tarkoitukseen käytettävän rakennuksen yksikköä, johon toimitetaan lämmitys, jäähdytys tai lämmin käyttövesi keskitetystä lähteestä, ja joilla ei ole suoraa eikä käyttäjäkohtaista sopimusta energiantoimittajan kanssa.~~

Tämä velvoite voidaan jäsenvaltion niin säätäessä täyttää järjestelmällä, jossa loppuasiakas tai loppukäyttäjä lukee säännöllisesti mittarinsa itse ja ilmoittaa mittarilukemansa, lukuun ottamatta tapauksia, joissa on kyseessä ~~149b~~ artiklan mukainen lämmityskustannusten jakolaitteilla suoritettavaan käyttäjäkohtaiseen mittaamiseen perustuva kulutus. Laskutus saa perustua arvioituun kulutukseen tai kiinteään määrään ainoastaan silloin, kun loppuasiakas tai loppukäyttäjä ei ole ilmoittanut mittarilukemaa tietyltä laskutuskaudelta.

2. Jäsenvaltioiden

- a) on edellytettävä, että jos loppukäyttäjien energialaskuja ja aiempaa kulutusta koskevat tiedot tai lämmityskustannusten jakolaitteiden mittarilukemat ovat käytettävissä, ne asetetaan loppukäyttäjän pyynnöstä tämän nimeämän energiapalvelujen tarjoajan saataville;

- b) on varmistettava, että loppuasiakkaille tarjotaan mahdollisuus saada laskutustiedot ja laskut sähköisinä;
- c) on varmistettava, että laskujen mukana toimitetaan selkeät ja ymmärrettävät tiedot kaikille loppukäyttäjille liitteessä ~~VIII~~~~VII~~~~a~~ olevan 3 kohdan mukaisesti; ja
- d) on edistettävä kyberturvallisuutta ja varmistettava loppukäyttäjien yksityisyyden suoja ja tietosuoja asiaa koskevan unionin oikeuden mukaisesti.

Jäsenvaltiot voivat säätää, että laskutustietojen toimittamista loppuasiakkaan pyynnöstä ei pidetä maksukehotuksena, edellyttäen, että varsinaista maksua varten tarjotaan joustavia järjestelyjä.

3. Jäsenvaltioiden on päätettävä, kuka vastaa 1 ja 2 kohdassa tarkoitettujen tietojen toimittamisesta niille loppukäyttäjille, joilla ei ole suoraa eikä käyttäjäkohtaista sopimusta energiantoimittajan kanssa.

↓ 2018/2002, 1 artiklan 9 kohta

~~1811~~ artikla

↓ 2019/944, 70 artiklan 3 kohta

Maakaasuun liittyvien mittaus- ja laskutustietojen saamisen kustannukset

↓ 2018/2002, 1 artiklan 9 kohta

Jäsenvaltioiden on varmistettava, että loppuasiakkaat saavat kaikki energiankulutusta koskevat laskunsa ja laskutustietonsa maksutta ja että loppuasiakkaat saavat kulutustietonsa asianmukaisella tavalla ja maksutta.

↓ 2018/2002, 1 artiklan 10 kohta

~~1911a~~ artikla

Lämmitykseen, jäähdytykseen ja lämpimään käyttövedeen liittyvien mittaus- ja kulutustietojen saamisen kustannukset

1. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että loppukäyttäjät saavat kaikki energiankulutusta koskevat laskunsa ja laskutustietonsa maksutta ja että loppukäyttäjät saavat kulutustietonsa asianmukaisella tavalla ja maksutta.

2. Sen estämättä, mitä tämän artiklan 1 kohdassa säädetään, laskutustietojen kustannusten jakaminen ~~149b~~ artiklan nojalla moniasuntoisten ja moneen eri tarkoitukseen käytettävien rakennusten lämmityksen, jäähdytyksen ja lämpimän käyttöveden käyttäjäkohtaisen kulutuksen osalta on toteutettava voittoa tuottamattomalta pohjalta. Tämän tehtävän antamisesta kolmannelle osapuolelle, kuten palveluntarjoajalle tai paikalliselle energiantoimittajalle, aiheutuvat kustannukset, joihin sisältyy käyttäjäkohtaisen todellisen kulutuksen mittaaminen, jakaminen ja huomioon ottaminen tällaisissa rakennuksissa, voidaan siirtää loppukäyttäjien maksettaviksi siinä määrin kuin tällaiset kustannukset ovat kohtuullisia.

3. Varmistaakseen käyttäjäkohtaista mittaamista koskevien palvelujen kohtuulliset kustannukset 2 kohdan mukaisesti jäsenvaltiot voivat tehostaa kilpailua tällä palvelualalla toteuttamalla aiheellisia toimenpiteitä, esimerkiksi suosittelemalla tai muuten edistämällä tarjouskilpailujen käyttöä tai sellaisten yhteentoimivien laitteiden ja järjestelmien käyttöä, jotka helpottavat palveluntarjoajan vaihtamista.

↓ uusi

IV LUKU

KULUTTAJILLE TIEDOTTAMINEN JA KULUTTAJIEN VAIKUTUSMAHDOLLISUUKSIEN LISÄÄMINEN

20 artikla

Lämmitykseen, jäähdytykseen ja lämpimään käyttöveteen liittyvät sopimusperusteiset perusoikeudet

1. Rajoittamatta kuluttajansuojaa koskevien unionin sääntöjen ja erityisesti Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2011/83/EU¹¹² ja neuvoston direktiivin 93/13/ETY¹¹³ soveltamista jäsenvaltioiden on varmistettava, että loppuasiakkaille ja, jos niihin nimenomaisesti viitataan, loppukäyttäjille annetaan tämän artiklan 2–8 kohdassa säädetty oikeudet.

2. Loppuasiakkailta on oikeus tehdä toimittajansa kanssa sopimus, jossa eritellään seuraavat tiedot:

- a) toimittajan nimi ja osoite;
- b) tarjottavat palvelut ja tarjottavien palvelujen laatu;
- c) tarjottavat ylläpitopalvelutyypit;
- d) menetelmät, joiden avulla voi saada ajantasaisia tietoja kaikista sovellettavista tariffeista, ylläpitomaksuista sekä yhdistetyistä tuotteista tai palveluista;
- e) sopimuksen kesto sekä sopimuksen ja palvelujen, mukaan lukien tuotteet tai palvelut, jotka on yhdistetty näihin palveluihin, uusimiseen ja päättämiseen sovellettavat ehdot sekä se, voidaanko sopimus irtisanoa maksutta;
- f) mahdollinen korvaus ja hyvitysmenettelyt, joita sovelletaan, jos palvelun laatu ei ole sovitun tasoinen, mukaan lukien virheellinen tai viivästynyt laskutus;
- g) menetelmä, jonka avulla aloitetaan 21 artiklan mukainen tuomioistuinten ulkopuolinen riitojenratkaisumenettely;

¹¹² Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2011/83/EU, annettu 25 päivänä lokakuuta 2011, kuluttajan oikeuksista, neuvoston direktiivin 93/13/ETY ja Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 1999/44/EY muuttamisesta sekä neuvoston direktiivin 85/577/ETY ja Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 97/7/EY kumoamisesta (EUVL L 304, 22.11.2011, s. 64).

¹¹³ Neuvoston direktiivi 93/13/ETY, annettu 5 päivänä huhtikuuta 1993, kuluttajasopimusten kohtuuttomista ehdoista (EYVL L 95, 21.4.1993, s. 29).

h) tiedot kuluttajien oikeuksista, mukaan lukien tiedot valitusten käsittelystä ja kaikki tässä kohdassa tarkoitetut tiedot, jotka esitetään selvästi laskussa tai yrityksen verkkosivustolla.

Ehtojen on oltava oikeudenmukaiset, ja niiden on oltava etukäteen tiedossa. Kyseiset tiedot on joka tapauksessa annettava ennen sopimuksen tekemistä tai vahvistamista. Jos sopimuksia tehdään kolmannen osapuolen välityksellä, tiedot tässä kohdassa säädetyistä asioista on silloinkin annettava ennen sopimuksen tekemistä.

Loppuasiakkaille annetaan yhteenveto keskeisistä sopimusehdoista näkyvästi ja ytimekkäällä ja yksinkertaisella kielellä.

3. Loppuasiakkaille on annettava ajoissa tieto kaikista sopimusehtojen muuttamista koskevista aikomuksista. Toimittajien on ilmoitettava avoimella ja ymmärrettävällä tavalla loppuasiakkailleen suoraan toimitushintojen muutokset sekä muutoksen syyt, edellytykset ja laajuus asianmukaisena ajankohtana, kuitenkin viimeistään kaksi viikkoa ja kotitalousasiakkaiden kohdalla kuukautta ennen ajankohtaa, jona muutokset tulevat voimaan.

4. Toimittajien on annettava loppuasiakkaiden valita useista eri maksutavoista. Maksutavat eivät saa olla perusteettomasti syrjiviä eri asiakkaiden välillä. Maksuissa maksutapojen tai ennakkomaksujärjestelmien vuoksi olevien mahdollisten erojen on oltava puolueettomia, syrjimättömiä ja oikeasuhteisia, eivätkä ne saa Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin (EU) 2015/2366¹¹⁴ 62 artiklan mukaisesti ylittää suoria kustannuksia, joita maksunsaajalle on aiheutunut tietyn maksutavan tai ennakkomaksujärjestelmän käytöstä.

5. Edellä olevan 6 kohdan mukaisesti kotitalousasiakkaat, joilla on mahdollisuus käyttää ennakkomaksujärjestelmiä, eivät saa joutua epäedulliseen asemaan ennakkomaksujärjestelmien vuoksi.

6. Toimittajien on tarjottava loppuasiakkaille ja loppukäyttäjille oikeudenmukaiset ja avoimet yleiset ehdot, jotka on esitettävä selvällä ja yksiselitteisellä kielellä, eikä niihin saa sisältyä sopimuksen ulkopuolisia esteitä asiakkaiden oikeuksien toteutumiselle, kuten kohtuuttoman laajaa sopimusaineistoa. Asiakkaita on suojeltava epäoikeudenmukaisilta tai harhaanjohtavilta myyntimenetelmiltä. Loppukäyttäjille on pyynnöstä annettava mahdollisuus tutustua näihin yleisiin ehtoihin. Loppuasiakkaita ja loppukäyttäjiä on suojeltava epäoikeudenmukaisilta tai harhaanjohtavilta myyntimenetelmiltä. Vammaisille loppuasiakkaille olisi annettava esteettömässä muodossa kaikki asiaankuuluvat tiedot heidän toimittajansa kanssa tekemästään sopimuksesta.

7. Loppuasiakkailla ja loppukäyttäjillä on oikeus toimittajiltaan saamansa palvelun ja valitusten käsittelyn hyvään tasoon. Toimittajien on käsiteltävä valitukset yksinkertaisesti, oikeudenmukaisesti ja ripeästi.

¹¹⁴ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi (EU) 2015/2366, annettu 25 päivänä marraskuuta 2015, maksupalveluista sisämarkkinoilla, direktiivien 2002/65/EY, 2009/110/EY ja 2013/36/EU ja asetuksen (EU) N:o 1093/2010 muuttamisesta sekä direktiivin 2007/64/EY kumoamisesta (EUVL L 337, 23.12.2015, s. 35–127).

↓ 2012/27/EU (mukautettu)

2142 artikla

Kuluttajille tiedottamista ja kuluttajien vaikutusmahdollisuuksien lisäämistä koskeva ohjelma ☒ Tiedottaminen ja tietoisuuden lisääminen ☒

↓ uusi

1. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että saatavilla olevia energiatehokkuuden parannustoimenpiteitä, yksittäisiä toimia sekä taloudellisia ja oikeudellisia kehyksiä koskevat tiedot ovat avoimia ja että niitä levitetään laajalti kaikille asiaankuuluville markkinatoimijoille, kuten loppuasiakkaille, loppukäyttäjille, kuluttajajärjestöille, kansalaisyhteiskunnan edustajille, uusiutuvan energian yhteisöille, kansalaisten energiayhteisöille, paikallis- ja alueviranomaisille, energiavirastoille, sosiaalipalvelujen tarjoajille, rakentajille, arkkitehdeille, insinööreille, ympäristö- ja energia-auditioijille ja direktiivin 2010/31/EU 2 artiklan 9 kohdassa määriteltyjen rakennusosien asentajille.

↓ 2012/27/EU (mukautettu)

⇒ uusi

21. Jäsenvaltioiden on toteutettava asianmukaiset toimenpiteet ~~pienen energiankäyttäjien, kotitalousasiakkaat mukaan luettuina,~~ ⇒ loppuasiakkaiden ja loppukäyttäjien ⇐ tehokkaan energiankäytön edistämiseksi ja helpottamiseksi. ~~Nämä toimenpiteet voivat olla osa kansallista strategiaa.~~ ⇒ Näiden toimenpiteiden on oltava osa kansallista strategiaa, kuten asetuksen (EU) 2018/1999 mukaista yhdenmukaista kansallista energia- ja ilmastosuunnitelmaa tai direktiivissä 2010/31/EU määriteltyä pitkän aikavälin peruskorjausstrategiaa. ⇐

2. ~~Edellä olevan 1 kohdan~~ ⇒ Tämän artiklan ⇐ soveltamiseksi näihin toimenpiteisiin on sisällyttävä ~~yksi tai useampi a tai b alakohdassa lueteltu osatekijä:~~

- a) välineet ja menettelyt, joilla edistetään käyttäytymisen muutosta, ~~mukaan lukien~~ ☒ kuten ☒
- i) verokannustimet;
 - ii) rahoituksen, ⇒ arvoseteleiden, ⇐ avustusten tai tukien saanti;
 - iii) tiedotus ⇒ esteettömässä muodossa vammaisille ⇐;
 - iv) esimerkkihankkeet;
 - v) toiminta työpaikoilla;

↓ uusi

- vi) koulutustoimet;
- vii) digitaaliset välineet.

↓ 2012/27/EU

⇒ uusi

⇒ Tämän artiklan soveltamiseksi näihin toimenpiteisiin on sisällyttävä muun muassa seuraavat tavat, joilla 1 kohdassa mainittujen kaltaiset markkinatoimijat saadaan osallistumaan ~~⇐ tavat, joilla kuluttajat ja kuluttajajärjestöt saadaan osallistumaan älykkäiden mittareiden mahdolliseen käyttöönottoon tiedottamalla:~~

↓ uusi

i) keskitettyjen palveluistaiden tai vastaavien mekanismien perustaminen energiatehokkuutta koskevan teknisen, hallinnollisen ja taloudellisen neuvonnan ja avun antamiseksi, myös rakennusten energiaperuskorjauksista ja uusiutuvan energian käyttöönotosta rakennuksissa, loppuasiakkaille ja loppukäyttäjille, erityisesti kotitalouksille ja pienille muille kuin kotitalouskäyttäjille;

↓ 2012/27/EU

⇒ uusi

ii) tiedottaminen

~~ii)~~ kustannustehokkaista ja helposti toteutettavista muutoksista energiankäytössä;

~~iii)~~ ⇒ tietojen levittäminen ⇐ energiatehokkuustoimenpiteistä ⇒ ja rahoitusvälineistä ⇐;

↓ uusi

iv) keskitettyjen palvelupisteiden tarjoaminen, jotta loppuasiakkaille ja loppukäyttäjille voidaan antaa kaikki tarvittavat tiedot heidän oikeuksistaan, voimassa olevasta lainsäädännöstä ja riitatilanteesta käytettävistä riitojenratkaisumenettelyistä. Nämä keskitetyt palvelupisteet voidaan sijoittaa yleisten kuluttajaneuvontapisteiden yhteyteen.

↓ 2012/27/EU (mukautettu)

⇒ uusi

~~32.~~ Jäsenvaltioiden on luotava asianmukaiset edellytykset, jotta markkinatoimijat voivat tarjota ~~energiankuluttajille~~ ☒ loppukuluttajille ☒ ⇒, mukaan lukien heikossa asemassa olevat asiakkaat, energiaköyhyydestä kärsivät ihmiset ja tapauksen mukaan sosiaaliperusteisissa asunnoissa asuvat henkilöt, ⇐ riittävää ja kohdennettua tiedotusta ja neuvontaa energiatehokkuudesta.

↓ uusi

4. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että loppuasiakkailta, loppukäyttäjiltä, heikossa asemassa olevat asiakkailla, energiaköyhyydestä kärsivillä ihmisillä ja tapauksen mukaan sosiaaliperusteisissa asunnoissa asuvilla henkilöillä on käytettävissään yksinkertaiset, oikeudenmukaiset, avoimet, riippumattomat, tehokkaat ja toimivat tuomioistuinten ulkopuoliset menettelyt tämän direktiivin mukaisesti vahvistettuja oikeuksia ja velvollisuuksia

koskevien riitojen ratkaisemiseksi riippumattoman mekanismin, kuten energia-asioiden oikeusasiamiehen tai kuluttajansuojaelimen tai sääntelyviranomaisen, avulla. Jos loppuasiakas on Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2013/11/EU¹¹⁵ 4 artiklan 1 kohdan a alakohdassa määritelty kuluttaja, tällaisten tuomioistuinten ulkopuolisten riitojenratkaisumenettelyjen on täytettävä mainituissa direktiivissä vahvistetut vaatimukset.

Jäsenvaltioiden on tarvittaessa varmistettava, että vaihtoehtoiset riitojenratkaisuelimet tekevät yhteistyötä tarjotakseen yksinkertaiset, oikeudenmukaiset, avoimet, riippumattomat, tehokkaat ja toimivat tuomioistuinten ulkopuoliset riitojenratkaisumenettelyt riidoissa, jotka koskevat tämän direktiivin soveltamisalaan kuuluvaan tuotteeseen tai palveluun liittyviä tai yhdistettyjä tuotteita tai palveluja.

Yritysten osallistuminen kotitalousasiakkaiden osalta tuomioistuinten ulkopuolisiin riitojenratkaisumenettelyihin on pakollista, ellei jäsenvaltio osoita komissiolle, että muut menettelyt ovat yhtä tehokkaita.

↓ 2012/27/EU (mukautettu)
⇒ uusi

~~19 artikla~~

Muut energiatehokkuutta edistävät toimenpiteet

~~54.~~ ⇒ Sanotun rajoittamatta jäsenvaltioiden omaisuus- ja vuokralainsäädännön peruseriaatteita, ⇐ ~~Jäsenvaltioiden on arvioitava energiatehokkuuden sääntelyä koskevia ja muita esteitä ja toteutettava tarvittaessa asianmukaisia toimenpiteitä niiden poistamiseksi etenkin seuraavien tekijöiden osalta, sanotun kuitenkin rajoittamatta jäsenvaltioiden omaisuus- ja vuokralainsäädännön peruseriaatteita.~~ ⇒ jäsenvaltioiden on toteutettava energiatehokkuuden sääntelyä koskevien ja muiden esteiden poistamiseksi tarpeellisia toimenpiteitä, jotka koskevat ⇐

~~a)~~ ristiriitaisia ~~et~~ kannustimia ~~et~~ rakennuksen ☒ tai rakennuksen osan ☒ omistajan ☒ omistajien ☒ ja ~~vuokralaisen~~ ☒ vuokralaisten ☒ välillä tai sen omistajien kesken; ☒ toimenpiteillä ☒ olisi pyrittävä varmistamaan, etteivät osapuolet jätä tekemättä energiatehokkuutta parantavia investointeja, jotka he olisivat muutoin tehneet, siitä syystä, etteivät he saa niistä täyttä yksilökohtaista hyötyä, tai siksi, ettei ole olemassa sääntöjä kustannusten ja hyötyjen jakamisesta osapuolten kesken, ~~mukaan lukien usean omistajan kiinteistöjen päätöksentekomenettelyjä sääntelevät kansalliset säännöt ja toimenpiteet.~~

~~Tällaisiin~~ ☒ Tällaisten ☒ esteiden poistamiseen tähtääviin toimenpiteisiin voi sisältyä kannustimien tarjoamista, oikeudellisten säännösten tai hallinnollisten määräysten kumoamista tai muuttamista taikka suuntaviivojen ja tulkitsevien tiedonantojen antamista tai hallinnollisten menettelyjen yksinkertaistamista ⇒, mukaan lukien usean omistajan kiinteistöjen päätöksentekomenettelyjä sääntelevät kansalliset säännöt ja toimenpiteet ⇐. Toimenpiteet voidaan yhdistää energiatehokkuutta koskevan koulutuksen ja erityisen

¹¹⁵ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2013/11/EU, annettu 21 päivänä toukokuuta 2013, kuluttajariitojen vaihtoehtoisesta riidanratkaisusta sekä asetuksen (EY) N:o 2006/2004 ja direktiivin 2009/22/EY muuttamisesta (vaihtoehtoista kuluttajariitojen ratkaisua koskeva direktiivi) (EUVL L 165, 18.6.2013, s. 63).

tiedotuksen ja teknisen avun tarjoamiseen ☒ 1 kohdassa mainittujen kaltaisille markkinatoimijoille ☒.

~~2. Edellä 1 kohdassa tarkoitettuja esteiden arvioinnista ja toimenpiteistä on ilmoitettava komissiolle 24 artiklan 2 kohdassa tarkoitettussa ensimmäisessä kansallisessa energiatehokkuuden toimintasuunnitelmassa. Komissio edistää asiaa koskevien kansallisten parhaiden käytäntöjen vaihtoa.~~

↓ uusi

Jäsenvaltioiden on toteutettava asianmukaisia toimenpiteitä tukeakseen monenvälistä vuoropuhelua, johon osallistuu asiaankuuluvia julkisia ja työmarkkinaosapuolia, kuten omistajien ja vuokralaisten järjestöjä, kuluttajajärjestöjä, uusiutuvan energian yhteisöjä, kansalaisten energiayhteisöjä, paikallis- ja alueviranomaisia, asianomaisia viranomaisia ja virastoja, ja pyrittävä esittämään ehdotuksia yhteisesti hyväksytyistä toimenpiteistä, kannustimista ja suuntaviivoista, jotka liittyvät ristiriitaisiin kannustimiin rakennuksen tai rakennuksen osan omistajien ja vuokralaisten välillä tai sen omistajien kesken.

Kunkin jäsenvaltion on raportoitava tällaisista esteistä ja toteutetuista toimenpiteistä direktiivin 2010/31/EU 2 a artiklan ja asetuksen (EU) 2018/1999 mukaisessa pitkän aikavälin peruskorjausstrategiassaan.

↓ 2012/27/EU

⇒ uusi

~~65. Komissio rohkaisee jäsenvaltioita vaihtamaan keskenään tietoja parhaista ⇒ hyvistä ⇐ energiatehokkuuskäytännöistä ⇒ ja menetelmistä ristiriitaisten kannustimien lieventämiseksi ⇐ ja jakamaan niitä laajasti.~~

↓ uusi

22 artikla

Heikossa asemassa olevien asiakkaiden vaikutusmahdollisuuksien lisääminen ja energiaköyhyyden lievittäminen

1. Jäsenvaltioiden on toteutettava asianmukaiset toimenpiteet energiaköyhyydestä kärsivien ihmisten, heikossa asemassa olevien asiakkaiden ja tapauksen mukaan sosiaaliperusteisissa asunnoissa asuvien henkilöiden vaikutusmahdollisuuksien lisäämiseksi ja heidän suojelemisekseen.

Jäsenvaltioiden on otettava huomioon loppukäyttäjät määrittäessään heikossa asemassa olevien asiakkaiden käsitettä direktiivin (EU) 2019/944 28 artiklan 1 kohdan ja 29 artiklan sekä direktiivin 2009/73/EY 3 artiklan 3 kohdan mukaisesti.

2. Jäsenvaltioiden on energiaköyhyyden lievittämiseksi toteutettava energiatehokkuutta parantavia toimenpiteitä ja niihin liittyviä kuluttajansuoja- tai tiedotustoimenpiteitä, erityisesti 21 artiklassa ja 8 artiklan 3 kohdassa säädettyjä toimenpiteitä, ensisijaisesti energiaköyhyydestä kärsivien ihmisten, heikossa asemassa olevien asiakkaiden ja tapauksen mukaan sosiaaliperusteisissa asunnoissa asuvien henkilöiden keskuudessa.

3. Jäsenvaltioiden on heikossa asemassa olevien asiakkaiden, energiaköyhyydestä kärsivien ihmisten ja tapauksen mukaan sosiaaliperusteisissa asunnoissa asuvien henkilöiden tukemiseksi

- a) toteutettava energiatehokkuutta parantavia toimenpiteitä vähentääkseen jakaumavaikutuksia, joita aiheutuu muista politiikoista ja toimenpiteistä, kuten tämän direktiivin 9 artiklan mukaisesti toteutetuista verotoimenpiteistä tai päästökaupan soveltamisesta rakennuksiin ja maantieliikenteeseen päästökauppadirektiivin [viittaus ehdotukseen] mukaisesti;
- b) hyödynnettävä parhaalla mahdollisella tavalla kansallisella ja unionin tasolla saatavilla olevaa julkista rahoitusta, mukaan lukien soveltuvin osin sosiaalisesta ilmastorahastosta [sosiaalista ilmastorahastoa koskevan asetuksen 9 ja 14 artiklan] mukaisesti saatu jäsenvaltion rahoitusosuus, sekä EU:n päästökauppajärjestelmän mukaisista päästöoikeuksien huutokaupoista saatuja tuloja investointeihin, joita tehdään ensisijaisina toimina toteutettaviin energiatehokkuuden parannustoimenpiteisiin;
- c) toteutettava tarvittaessa energiatehokkuutta parantaviin toimenpiteisiin tehtäviä varhaisia ja tulevaisuuteen suuntautuvia investointeja ennen kuin muiden politiikkojen ja toimenpiteiden jakaumavaikutukset alkavat näkyä;
- d) tuettava teknisen avun antamista sekä mahdollistavien rahoitusvälineiden käyttöönottoa, kuten laskun yhteydessä takaisin maksettavaa rahoitusta, paikallista luottotappiovarausta, takuurahastoja sekä varoja, jotka on suunnattu pitkälle meneviin perusparannuksiin ja perusparannuksiin, joilla on saavutettava tietty energiahyötyjen vähimmäistaso;
- e) tuettava teknisen avun antamista yhteiskunnallisille toimijoille, jotta voidaan edistää heikossa asemassa olevien kuluttajien aktiivista osallistumista energiamarkkinoihin ja myönteisiä muutoksia heidän energiankulutuskäyttäytymisessään;
- f) varmistettava, että saatavilla on rahoitusta, avustuksia tai tukia, jotka on sidottu tiettyyn energiahyötyjen vähimmäistasoon.

4. Jäsenvaltioiden on perustettava eri alojen, kuten terveydenhuollon, rakennusalan ja sosiaalialan, asiantuntijoiden verkosto kehittämään strategioita, joilla tuetaan paikallisia ja kansallisia päätöksentekijöitä energiaköyhyyttä lieventävien energiatehokkuuden parannustoimenpiteiden toteuttamisessa ja toimenpiteitä toimivien pitkän aikavälin ratkaisujen löytämiseksi energiaköyhyyden lieventämiseen, ja kehittämään asiaan liittyvää teknistä apua ja rahoitusvälineitä. Jäsenvaltioiden on pyrittävä varmistamaan, että asiantuntijoiden verkoston kokoonpanossa taataan sukupuolten tasapuolinen edustus ja otetaan huomioon ihmisten näkökannat kaikessa moninaisuudessaan.

Jäsenvaltiot voivat antaa saman asiantuntijaverkoston tehtäväksi

- a) vahvistaa energiaköyhyyden, energiaköyhyydessä olevien henkilöiden ja heikossa asemassa olevien asiakkaiden, mukaan lukien loppukäyttäjien, käsitteitä koskevat kansalliset määritelmät, indikaattorit ja kriteerit;
- b) kehittää tai parantaa energiaköyhyyden kannalta merkityksellisiä indikaattoreita ja tietokokonaisuuksia, joita olisi käytettävä ja joista olisi raportoitava, ja
- c) ottaa käyttöön menetelmiä ja toimenpiteitä, joilla varmistetaan kohtuuhintaisuus, edistetään asumisen kustannusneutraaliutta tai varmistetaan, että energiatehokkuutta parantaviin toimenpiteisiin investoidusta julkisesta rahoituksesta hyötyvät sekä rakennusten ja rakennusten osien omistajat että vuokralaiset, erityisesti heikossa

asemassa olevat asiakkaat, energiaköyhyydestä kärsivät ihmiset ja tapauksen mukaan sosiaaliperusteisissa asunnoissa asuvat henkilöt;

- d) arvioida ja tarvittaessa ehdottaa toimenpiteitä sellaisten tilanteiden välttämiseksi tai korjaamiseksi, joissa erityisillä ryhmillä on suurempi riski ajautua energiaköyhyyteen tai ne ovat alttiimpia energiaköyhyyden kielteisille vaikutuksille, kuten naisilla, vammaisilla, vanhuksilla, lapsilla sekä rodulliseen tai etniseen vähemmistöön kuuluvilla henkilöillä.

↓ 2012/27/EU (mukautettu)

~~3. Komissio tarkastelee, miten sen toimenpiteet sellaisten foorumien kehittämisen tukemiseksi, joihin osallistuu muun muassa eurooppalaisia työmarkkinaosapuolia, jotka edistävät energiatehokkuutta koskevia koulutusohjelmia, ovat vaikuttaneet ja tekee tarvittaessa ehdotuksia lisätoimenpiteiksi. Komissio rohkaisee eurooppalaisia työmarkkinaosapuolia käymään keskustelua energiatehokkuudesta.~~

~~VII~~ LUKU

ENERGIAN TOIMITUSTEN TEHOKKUUS

~~2314~~ artikla

Lämmityksen ja jäähdytyksen ~~tehokkuuden edistäminen~~ ☒ arviointi ja suunnittelu ☒

↓ uusi

1. Kunkin jäsenvaltion on ilmoitettava lämmitystä ja jäähdytystä koskeva kattava arviointi komissiolle osana asetuksen (EU) 2018/1999 mukaisesti ilmoitettuja yhdenntyn kansallisen energia- ja ilmastosuunnitelmansa päivityksiä, myöhempiä yhdenntettyjä kansallisia energia- ja ilmastosuunnitelmiaan ja niitä koskevia edistymisraportteja. Kattavaan arviointiin on sisällyttävä liitteessä IX esitetyt tiedot, ja siihen on liitettävä direktiivin (EU) 2018/2001 15 artiklan 7 kohdan mukaisesti tehty arviointi.

↓ 2012/27/EU (mukautettu)

~~1. Jäsenvaltioiden on viimeistään 31 päivänä joulukuuta 2015 toteutettava ja ilmoitettava komissiolle kattava arviointi, joka koskee tehokkaan yhteistuotannon ja tehokkaan kaukolämmityksen ja jäähdytyksen hyödyntämismahdollisuuksia ja joka sisältää liitteessä VIII määritellyt tiedot. Jos jäsenvaltio on jo toteuttanut vastaavan arvioinnin, jäsenvaltion on ilmoitettava se komissiolle.~~

~~Kattavassa arvioinnissa on otettava täysimääräisesti huomioon direktiivin 2004/8/EY mukaisesti laadittu tehokkaan yhteistuotannon kansallisia mahdollisuuksia koskeva analyysi.~~

~~Arviointi on komission pyynnöstä saatettava ajan tasalle ja ilmoitettava komissiolle joka viides vuosi. Komission on tehtävä tällainen pyyntö ainakin vuosi ennen määräpäivää.~~

~~2. Jäsenvaltioiden on otettava käyttöön politiikkoja, joilla rohkaistaan tehokkaiden lämmitys- ja jäähdytysjärjestelmien ja varsinkin tehokasta yhteistuotantoa käyttävien järjestelmien hyödyntämismahdollisuuksien huomioon ottamista paikallisella ja alueellisella~~

tasolla. Paikallisten ja alueellisten lämmöntuotantomarkkinoiden kehittämismahdollisuudet on otettava huomioon.

↴ uusi

2. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että yleisölle annetaan mahdollisuus osallistua lämmitys- ja jäähdytysuunnitelmien, kattavan arvioinnin sekä politiikkojen ja toimenpiteiden valmisteluun.

↓ 2012/27/EU (mukautettu)

⇒ uusi

3. Edellä 1 kohdassa tarkoitettua arviointia varten jäsenvaltioiden on suoritettava ~~liitteessä IX olevan 1 osan mukaisesti~~ alueensa kattava kustannus-hyötyanalyysi, jossa otetaan huomioon ilmasto-olosuhteet, taloudellinen toteutettavuus ja tekninen soveltuvuus. Kustannus-hyötyanalyysillä on voitava helpottaa resurssi- ja kustannustehokkaimpien ratkaisujen löytämistä lämmitys- ja jäähdytystarpeiden täyttämiseksi. Tämä kustannus-hyötyanalyysi voi olla osa ~~tietyjen suunnitelmien ja ohjelmien ympäristövaikutusten arvioinnista 27 päivänä kesäkuuta 2001 annetun~~ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2001/42/EY¹¹⁶ mukaista ympäristöarviointia ~~edellä 1 kohdassa tarkoitettua arviointia varten.~~

☒ Jäsenvaltioiden on nimettävä toimivaltaiset viranomaiset, jotka vastaavat kustannus-hyötyanalyysien tekemisestä, toimitettava yksityiskohtaiset menetelmät ja oletukset liitteen X mukaisesti sekä laadittava ja julkistettava taloudellista analyysia koskevat menettelyt. ☒

4. Jos 1 kohdassa tarkoitettussa arvioinnissa tai 3 kohdassa tarkoitettussa analyysissä todetaan mahdollisuus käyttää tehokasta yhteistuotantoa ja/tai tehokasta kaukolämmitystä ja -jäähdytystä, jonka hyödyt ylittävät kustannukset, jäsenvaltioiden on toteutettava riittävät toimenpiteet, joilla kehitetään tehokasta kaukolämmitys- ja kaukojäähdytysinfrastruktuuria ja/tai joilla annetaan mahdollisuus kehittää tehokasta yhteistuotantoa sekä hukkalämmön ja uusiutuvien energialähteiden hyödyntämiseen perustuvan lämmityksen ja jäähdytyksen käyttöä ~~1, 5 ja 7 kohdan~~ ⇒ 1 kohdan ja 24 artiklan 4 ja 6 kohdan ⇐ mukaisesti.

Jos 1 kohdassa tarkoitettussa arvioinnissa tai 3 kohdassa tarkoitettussa analyysissä ei todeta mahdollisuutta, jonka hyödyt ylittävät kustannukset, mukaan lukien hallinnolliset kustannukset ~~24 artiklan 4~~ kohdassa tarkoitettua kustannus-hyötyanalyysin tekemiseksi, asianomainen jäsenvaltio voi vapauttaa laitokset tuossa kohdassa säädetyiltä vaatimuksilta.

↴ uusi

5. Jäsenvaltioiden on otettava käyttöön politiikkoja ja toimenpiteitä, joilla varmistetaan, että 1 kohdan mukaisesti tehdyissä kattavissa arvioinneissa yksilöidyt mahdollisuudet hyödynnetään. Näihin politiikkoihin ja toimenpiteisiin on sisällyttävä vähintään liitteessä IX esitetyt osatekijät. Kunkin jäsenvaltion on ilmoitettava kyseisistä politiikoista ja toimenpiteistä osana asetuksen (EU) 2018/1999 mukaisesti ilmoitettuja yhdenmety

¹¹⁶ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2001/42/EY, annettu 27 päivänä kesäkuuta 2001, tietyjen suunnitelmien ja ohjelmien ympäristövaikutusten arvioinnista (EUVL L 197, 21.7.2001, s. 30).

kansallisen energia- ja ilmastosuunnitelmansa päivityksiä, myöhempiä yhdenmukaisia kansallisia energia- ja ilmastosuunnitelmiaan ja niitä koskevia edistymisraportteja.

6. Jäsenvaltioiden on kannustettava alue- ja paikallisviranomaisia laatimaan paikallisia lämmitys- ja jäähdytysuunnitelmia ainakin kunnissa, joiden kokonaisväkiluku on yli 50 000. Näiden suunnitelmien olisi täytettävä seuraavat vähimmäisvaatimukset:

- a) ne perustuvat 1 kohdan mukaisesti tehdyissä kattavissa arvioinneissa esitettyihin tietoihin ja niissä arvioidaan ja kartoitetaan mahdollisuuksia parantaa energiatehokkuutta, myös hukkalämmön talteenoton avulla, ja lisätä uusiutuvan energian käyttöä lämmityksessä ja jäähdytyksessä kyseisellä alueella;
- b) ne sisältävät strategian 6 kohdan a alakohdan mukaisesti havaittujen mahdollisuuksien hyödyntämiseksi;
- c) niiden valmisteluun ovat osallistuneet kaikki asiaankuuluvat alueelliset tai paikalliset sidosryhmät, ja niissä varmistetaan suuren yleisön osallistuminen;
- d) niissä otetaan huomioon paikallisyhteisöjen ja useiden paikallisten tai alueellisten hallinnollisten yksiköiden tai alueiden yhteiset tarpeet;
- e) niihin sisältyy määriteltyjen politiikkojen ja toimenpiteiden täytäntöönpanon edistymisen seuranta.

Jäsenvaltioiden on varmistettava, että yleisölle annetaan mahdollisuus osallistua lämmitys- ja jäähdytysuunnitelmien, kattavan arvioinnin sekä politiikkojen ja toimenpiteiden valmisteluun.

Tätä varten jäsenvaltioiden on laadittava suosituksia, joilla tuetaan alue- ja paikallisviranomaisia energiatehokkaaseen ja uusiutuvaan energiaan perustuvaan lämmitykseen ja jäähdytykseen liittyvien politiikkojen ja toimenpiteiden täytäntöönpanossa alue- ja paikallistasolla havaittuja mahdollisuuksia hyödyntäen. Jäsenvaltioiden on tuettava alue- ja paikallisviranomaisia mahdollisimman suuressa määrin kaikin käytettävissä olevin keinoin, mukaan lukien taloudellisen ja teknisen tuen järjestelmät.

24 artikla

Lämmityksen ja jäähdytyksen tarjonta

1. Primäärienergiatehokkuuden ja uusiutuvan energian osuuden lisäämiseksi lämmityksessä ja jäähdytyksessä tehokkaalla kaukolämmitys- ja jäähdytysjärjestelmällä tarkoitetaan järjestelmää, joka täyttää seuraavat kriteerit:

- a) 31 päivään joulukuuta 2025 järjestelmää, jossa käytetään vähintään 50-prosenttisesti uusiutuvaa energiaa, 50-prosenttisesti hukkalämpöä, 75-prosenttisesti yhteistuotannosta saatavaa lämpöä tai 50-prosenttisesti tällaisen energian ja lämmön yhdistelmää;
- b) 1 päivästä tammikuuta 2026 järjestelmää, jossa käytetään vähintään 50-prosenttisesti uusiutuvaa energiaa, 50-prosenttisesti hukkalämpöä, 80-prosenttisesti tehokkaasta yhteistuotannosta saatavaa lämpöä tai vähintään sellaista verkkoon menevän lämpöenergian yhdistelmää, jossa uusiutuvan energian osuus on vähintään 5 prosenttia ja uusiutuvan energian, hukkalämmön tai tehokkaan yhteistuotannon kokonaisosuus on vähintään 50 prosenttia;
- c) 1 päivästä tammikuuta 2035 järjestelmää, jossa käytetään vähintään 50-prosenttisesti uusiutuvaa energiaa ja hukkalämpöä, jossa uusiutuvan energian osuus on vähintään 20 prosenttia;

- d) 1 päivästä tammikuuta 2045 järjestelmää, jossa käytetään vähintään 75-prosenttisesti uusiutuvaa energiaa ja hukkalämpöä, jossa uusiutuvan energian osuus on vähintään 40 prosenttia;
- e) 1 päivästä tammikuuta 2050 järjestelmää, jossa käytetään ainoastaan uusiutuvaa energiaa ja hukkalämpöä, jossa uusiutuvan energian osuus on vähintään 60 prosenttia.

2. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että kun kaukolämmitys- ja jäähdytysjärjestelmä rakennetaan tai sitä uudistetaan merkittävästi, se täyttää 1 kohdassa säädetyt kriteerit, joita sovelletaan ajankohtana, jona se aloittaa toimintansa tai jatkaa toimintaansa uudistamisen jälkeen. Lisäksi jäsenvaltioiden on varmistettava, että kun kaukolämmitys- ja jäähdytysjärjestelmä rakennetaan tai sitä uudistetaan merkittävästi, muiden fossiilisten polttoaineiden kuin maakaasun käyttö olemassa olevissa lämmönlähteissä ei lisäännä verrattuna kolmen edeltävän kalenterivuoden keskimääräiseen vuotuisen kulutukseen ennen uudistamista ja että missään kyseisen järjestelmän uusissa lämmönlähteissä ei käytetä muita fossiilisia polttoaineita kuin maakaasua.

3. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että 1 päivästä tammikuuta 2025 ja sen jälkeen joka viides vuosi kaikkien sellaisten olemassa olevien kaukolämmitys- ja jäähdytysjärjestelmien toiminnanharjoittajat, joiden kokonaisenergiatuotos on yli 5 MW ja jotka eivät täytä 1 kohdan b–e alakohdassa vahvistettuja kriteerejä, laativat suunnitelman primäärienergiatehokkuuden parantamiseksi ja uusiutuvan energian osuuden lisäämiseksi. Suunnitelmaan on sisällyttävä toimenpiteitä 1 kohdan b–e alakohdassa vahvistettujen kriteerien täyttämiseksi, ja toimivaltaisen viranomaisen on hyväksyttävä se.

↓ 2012/27/EU (mukautettu)
⇒ uusi

45. ⇒ Sen arvioimiseksi, onko lämmityksen ja jäähdytyksen energiatehokkuuden parantaminen taloudellisesti toteutettavissa, ⇨ Jäsenvaltioiden on varmistettava, että liitteen XI liitteessä IX olevan 2 osan mukainen kustannus-hyötyanalyysi tehdään ⇨ laitostasolla ⇨ silloin, kun 5 päivän kesäkuuta 2014 jälkeen ⇨ kun suunnitellaan seuraavia uusia laitoksia tai niiden merkittävää uudistamista ⇨:

a) ~~suunnitellaan uutta~~ sähkön lauhdetuotantolaitosta, jonka ⇨ keskimääräinen vuotuinen kokonaisenergiapanos ⇨ ~~kokonaislämpöteho~~ on yli 20 ⇨ 5 ⇨ MW, laitoksen kustannusten ja hyötyjen arvioimiseksi sen toteuttamisesta tehokkaana yhteistuotantolaitoksena;

b) ~~uudistetaan merkittävästi olemassa olevaa sähkön lauhdetuotantolaitosta, jonka kokonaislämpöteho on yli 20 MW, kustannusten ja hyötyjen arvioimiseksi sen muuttamisesta tehokkaaksi yhteistuotantolaitokseksi;~~

c) ~~suunnitellaan tai uudistetaan merkittävästi hukkalämpöä käyttökelpoisella lämpötilatasolla tuottavaa teollisuuslaitosta, jonka kokonaislämpöteho on yli 20 MW, kustannusten ja hyötyjen arvioimiseksi hukkalämmön käyttämisestä taloudellisesti perusteltua kysyntää varten, mukaan lukien yhteistuotannon tuloksena, ja tämän laitoksen liittämisestä kaukolämmitys- ja jäähdytysverkkoon;~~

d) ~~suunnitellaan uutta kaukolämmitys- ja kaukojäähdytysverkkoa tai olemassa olevassa kaukolämmitys- ja kaukojäähdytysverkoissa uutta energiantuotantolaitosta, jonka kokonaislämpöteho on yli 20 MW, tai uudistetaan merkittävästi tällaista~~

~~olemassa olevaa laitosta, aiheutuvien kustannusten ja hyötyjen arvioimiseksi lähellä sijaitsevien teollisuuslaitosten hukkalämmön käyttämisestä.~~

↓ uusi

- b) teollisuuslaitos, jonka keskimääräinen vuotuinen kokonaisenergiapanos on yli 5 MW, hukkalämmön käytön arvioimiseksi laitosalueella ja sen ulkopuolella;
- c) palvelulaitokset, kuten jätevedenkäsittelylaitokset ja nesteytetyn maakaasun käsittelylaitokset, joiden keskimääräinen vuotuinen kokonaisenergiapanos on yli 5 MW, hukkalämmön käytön arvioimiseksi laitosalueella ja sen ulkopuolella;
- d) datakeskus, jonka nimellinen kokonaisenergiapanos on yli 1 MW, kustannusten ja hyötyjen arvioimiseksi hukkalämmön käyttämisestä taloudellisesti perusteltua kysyntää varten ja kyseisen laitoksen liittämistä kaukolämpöverkkoon tai tehokkaaseen tai uusiutuvaan energiaan perustuvaan kaukojäähdytysjärjestelmään. Analyysissa on tarkasteltava jäähdytysjärjestelmäratkaisuja, jotka mahdollistavat hukkalämmön poistamisen tai talteenoton käyttökelpoisella lämpötilatasolla mahdollisimman vähäisin lisäenergiapanosin.

Hukkalämmön arvioimiseksi laitosalueella b–d alakohdan soveltamiseksi voidaan tehdä liitteen VI mukaisia energiakatselmuksia tässä kohdassa säädetyn kustannus-hyötyanalyysin sijasta.

↓ 2012/27/EU

⇒ uusi

Sellaisten laitteiden asentamista, joilla otetaan talteen polttolaitoksen tuottamaa hiilidioksidia sen varastoinniseksi maaperään direktiivin 2009/31/EY mukaisesti, ei pidetä tämän kohdan ~~b, c ja d~~ ⇒ b ja c ⇐ alakohdassa tarkoitettuna uudistamisena.

~~Jäsenvaltiot voivat edellyttää, että c ja d alakohdassa tarkoitettu~~ ⇒ Jäsenvaltioiden on edellytettävä, että ⇐ kustannus-hyötyanalyysi tehdään yhteistyössä ~~kaukolämmitys- ja kaukojäähdytysverkkojen~~ ⇒ laitoksen ⇐ toiminnasta vastaavien yritysten kanssa.

~~56.~~ Jäsenvaltiot voivat vapauttaa ~~45~~ kohdan soveltamisesta:

- a) huippukuormitusaikoina käytettävät ja varasähköä tuottavat laitokset, joiden toiminta-ajaksi on suunniteltu alle 1500 käyttötuntia vuodessa (viiden vuoden jakson liukuva keskiarvo), jos jäsenvaltio on määritellyt todentamismenettelyn, jolla varmistetaan vapautusperusteen noudattaminen;

~~b) ydinvoimalaitokset;~~

- be) laitokset, jotka on sijoitettava lähelle direktiivin 2009/31/EY nojalla hyväksyttyä geologista varastointipaikkaa;7

↓ uusi

- c) datakeskukset, joiden hukkalämpöä käytetään tai tullaan käyttämään kaukolämpöverkossa tai suoraan sisätilojen lämmitykseen, lämpimän käyttöveden valmistukseen tai muuhun käyttöön rakennuksessa tai rakennusryhmässä, jossa ne sijaitsevat.

↓ 2012/27/EU (mukautettu)
⇒ uusi

Jäsenvaltiot voivat yksittäisten laitosten vapauttamiseksi 5 kohdan c ja d alakohdan säännöksistä myös säätää kynnysarvoja, jotka ilmaistaan saatavilla olevan käyttökelpoisen hukkalämmön määränä, lämmityksen kysyntänä tai teollisuuslaitosten ja kaukolämmitysverkkojen välisinä etäisyyksinä.

Jäsenvaltioiden on ilmoitettava kyseiset tämän kohdan nojalla hyväksytyt vapautukset ~~ja niihin myöhemmin tehtävät mahdolliset muutokset~~ komissiolle viimeistään 31 päivänä joulukuuta 2013.

~~67.~~ Jäsenvaltioiden on hyväksyttävä direktiivin (EU) 2019/944~~2009/72/EY~~ ~~87~~ artiklassa tarkoitetut lupaperusteet tai vastaavat hyväksymisperusteet, jotta

- a) otetaan huomioon 23 artiklan ~~43~~ kohdassa tarkoitettujen kattavien arviointien tulokset,
- b) varmistetaan, että 45 kohdan vaatimukset täyttyvät, ~~sekä~~
- c) otetaan huomioon 45 kohdassa tarkoitetun kustannus-hyötyanalyysin tulokset.

~~78.~~ Jäsenvaltiot voivat vapauttaa yksittäisiä laitoksia 67 kohdassa tarkoitettujen lupaperusteiden mukaisesta velvoitteesta toteuttaa vaihtoehtoja, joiden hyödyt ylittävät kustannukset, jos siihen on pakottavia oikeudellisia, omistukseen liittyviä tai taloudellisia syitä. Siinä tapauksessa jäsenvaltion on toimitettava perusteltu ilmoitus päätöksestään komissiolle kolmen kuukauden kuluessa päätöksen tekemisestä. ⇒ Komissio voi antaa ilmoituksesta lausunnon kolmen kuukauden kuluessa sen vastaanottamisesta. ⇐

~~89.~~ Tämän artiklan ~~45~~, ~~56~~, ~~67~~ ja ~~78~~ kohtaa sovelletaan teollisuuden päästöjä koskevan direktiivin 2010/75/EU soveltamisalaan kuuluviin laitoksiin sanotun kuitenkin rajoittamatta tuon direktiivin vaatimusten soveltamista.

⇐ uusi

9. Jäsenvaltioiden on koottava tiedot tämän artiklan 4 kohdan a, b, c ja d alakohdan mukaisesti tehdyistä kustannus-hyötyanalyysistä. Näiden tietojen olisi sisällettävä ainakin tiedot saatavilla olevista lämmöntoimitusmääristä ja lämpöparametreista, suunnitellusta vuosittaisesta käyttötuntimäärästä ja laitosten maantieteellisestä sijainnista. Näitä tietoja julkaistaessa on otettava asianmukaisesti huomioon niiden mahdollinen arkaluonteisuus.

↓ 2012/27/EU (mukautettu)
⇒ uusi

10. Jäsenvaltioiden on varmistettava liitteessä ~~IIII~~ olevassa f kohdassa tarkoitettujen yhdenmukaistettujen hyötysuhteen viitearvojen perusteella, että tehokkaalla yhteistuotannolla tuotetun sähkön alkuperä voidaan taata kunkin jäsenvaltion vahvistamien puolueettomien, avoimien ja syrjimättömien perusteiden mukaisesti. Niiden on varmistettava, että tämä alkuperätakuu vastaa vaatimuksia ja sisältää vähintään liitteessä ~~XIX~~ määritellyt tiedot. Jäsenvaltioiden on tunnustettava vastavuoroisesti toistensa alkuperätakuut yksinomaisena todistuksena tässä kohdassa tarkoitetuista tiedoista. Kieltäytyminen tunnustamasta alkuperätakuuta tällaiseksi todistukseksi, erityisesti petosten estämiseen liittyvistä syistä, on perusteltava puolueettomasti, avoimesti ja syrjimättömästi. Jäsenvaltioiden on ilmoitettava

komissiolle tällaisesta kieltäytymisestä ja sen perusteluista. Jos alkuperätakuun tunnustamisesta kieltäydytään, komissio voi hyväksyä päätöksen, jolla kieltäytyvä osapuoli velvoitetaan tunnustamaan alkuperätakuu, ottaen huomioon erityisesti puolueettomat, avoimet ja syrjimättömät perusteet, joihin tällainen tunnustaminen perustuu.

Komissiolle annetaan tämän direktiivin ~~2923~~ artiklan mukaisilla delegoiduilla säädöksillä valta tarkistaa yhdenmukaistettuja hyötysuhteen viitearvoja, jotka on säädetty ~~komission direktiivin 2004/8/EY nojalla hyväksymässä täytäntöönpanopäätöksessä 2011/877/EU¹¹⁷~~, viimeistään 31 päivänä joulukuuta 2014 komission delegoidussa asetuksessa (EU) 2015/2402¹¹⁸.

11. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että yhteistuotannolle mahdollisesti annettavan tuen ehdoksi asetetaan, että yhteistuotannosta saatavaa sähköä ja hukkalämmön tehokasta hyödyntämistä käytetään tehokkaasti primäärienergian säästöjen saavuttamiseen. Yhteistuotannolle sekä kaukolämmön tuotannolle ja kaukolämmitysverkoille annettavaan julkiseen tukeen on sovellettava valtiontukisääntöjä soveltuvin osin.

~~2515~~ artikla

Energian muuntaminen, siirto ja jakelu

1. ~~Jäsenvaltioiden on varmistettava, että kansalliset energia-alan sääntelyviranomaiset ottavat energiatehokkuuden asianmukaisesti huomioon~~ ⇒ Kansallisten energia-alan sääntelyviranomaisten on sovellettava energiatehokkuus etusijalle -periaatetta tämän direktiivin 3 artiklan mukaisesti ⇐ toteuttaessaan direktiiveissä (EU) 2019/944~~2009/72/ET~~ ja 2009/73/EY eriteltyjä sääntelytehtäviään kaasun- ja sähköinfrastruktuurin toimintaa koskevien päätöstensä osalta ⇒ , mukaan lukien verkkotariffeja koskevat päätökset ⇐.

~~Jäsenvaltioiden on erityisesti varmistettava, että kansalliset energiasääntelyviranomaiset antavat verkkotariffeja ja sääntöjä direktiivin 9442009/72/EY puitteissa kehittämällä ja ottamalla huomioon kunkin toimenpiteen kustannukset ja hyödyt verkonhaltijoille kannustimia asettaa verkon käyttäjien saataville järjestelmäpalveluja, joiden avulla käyttäjät voivat toteuttaa energiatehokkuutta parantavia toimenpiteitä älykkäiden verkkojen meneillään olevan käyttöönoton yhteydessä.~~

~~Verkonhaltija voi määrittää tällaiset järjestelmäpalvelut, ja ne eivät saa vaikuttaa haitallisesti järjestelmän turvallisuuteen.~~

↓ uusi

2. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että kaasun ja sähkön siirto- ja jakeluverkonhaltijat soveltavat energiatehokkuus etusijalle -periaatetta tämän direktiivin 3 artiklan mukaisesti verkon suunnittelussa, verkon kehittämisessä ja verkkoinvestointeja koskevissa päätöksissään. Ottaen huomioon toimitusvarmuus ja markkinoiden yhdentymisen jäsenvaltioiden on varmistettava, että siirto- ja jakeluverkonhaltijat eivät investoi arvottomiin omaisuuksiin

¹¹⁷ ~~[EUVL L 343, 23.12.2011, s. 91](#)~~

¹¹⁸ [Komission delegoitu asetus \(EU\) 2015/2402, annettu 12 päivänä lokakuuta 2015, sähkön ja lämmön erillisen tuotannon yhdenmukaistettujen hyötysuhteen viitearvojen tarkistamisesta Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2012/27/EU mukaisesti ja komission täytäntöönpanopäätöksen 2011/877/EU kumoamisesta \(EUVL L 333, 19.12.2015, s. 54\).](#)

pyrkiessään hillitsemään ilmastonmuutosta. Kansallisten sääntelyviranomaisten on tarjottava menetelmiä ja ohjeita siitä, miten vaihtoehtoja arvioidaan kustannus-hyötyanalyysissä ottaen huomioon laajemmat hyödyt, ja todennettava, että siirto- tai jakeluverkonhaltijat soveltavat energiatehokkuus etusijalle -periaatetta hyväksyessään, tarkastaessaan tai seurattaessaan siirto- tai jakeluverkonhaltijoiden esittämiä hankkeita.

3. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että siirto- ja jakeluverkonhaltijat kartoittavat verkkohäviöt ja toteuttavat kustannustehokkaita toimenpiteitä verkkohäviöiden vähentämiseksi. Siirto- ja jakeluverkonhaltijoiden on raportoitava näistä toimenpiteistä ja verkkohäviöiden vähentämisestä odotetuista energiansäästöistä kansalliselle energia-alan sääntelyviranomaiselle. Kansallisten energia-alan sääntelyviranomaisten on rajoitettava siirto- ja jakeluverkonhaltijoiden mahdollisuutta kattaa vältettävissä olevat verkkohäviöt kuluttajien maksamista tariffeista. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että siirto- ja jakeluverkonhaltijat arvioivat energiatehokkuutta parantavia toimenpiteitä olemassa olevien kaasun tai sähkön siirto- tai jakeluverkkojensa osalta ja parantavat energiatehokkuutta infrastruktuurin suunnittelussa ja toiminnassa. Jäsenvaltioiden on kannustettava siirto- ja jakeluverkonhaltijoita kehittämään innovatiivisia ratkaisuja nykyisten verkkojen energiatehokkuuden parantamiseen kannustimiin perustuvien säännösten avulla.

4. Kansallisten energia-alan sääntelyviranomaisten on sisällytettävä direktiivin (EU) 2019/944 59 artiklan 1 kohdan ja direktiivin 2009/73/EY 41 artiklan nojalla laadittuihin vuosikertomuksiin erityinen jakso, joka koskee edistymistä kaasun- ja sähköinfrastruktuurin toiminnan energiatehokkuuden parantamisessa. Kansallisten energia-alan sääntelyviranomaisten on esitettävä näissä kertomuksissa arvio kaasun- ja sähköinfrastruktuurin toimintaan liittyvistä verkkohäviöistä sekä siirto- ja jakeluverkonhaltijoiden toteuttamista toimenpiteistä ja tarvittaessa annettava suosituksia energiatehokkuuden parantamiseksi.

↓ 2012/27/EU (mukautettu)

5. Sähkön osalta jäsenvaltioiden on varmistettava, että verkkosäännöt ja verkkotariffit täyttävät liitteessä ~~XII~~^{XI} vahvistetut perusteet, ottaen huomioon asetuksen (EU) 2019/943(EY) No 714/2009 mukaisesti laaditut suuntaviivat ja säännöt.

~~2. Jäsenvaltioiden on viimeistään 30 päivänä kesäkuuta 2015 varmistettava, että~~

- ~~a) niiden kaasun- ja sähköinfrastruktuurin energiatehokkuuden parantamismahdollisuuksista tehdään arviointi, etenkin siirron, jakelun, kuormituksen hallinnan, yhteentoimivuuden ja energiaa tuottaviin laitoksiin liittämisen osalta; mukaan lukien energian mikrotuottajien verkkoon pääsyn osalta;~~
- ~~b) osoitetaan konkreettisia toimenpiteitä ja investointeja kustannustehokkaiden energiatehokkuuden parannusten toteuttamiseksi verkkoinfrastruktuurissa ja laaditaan aikataulu niiden toteutukselle.~~

↓ 2018/2002, 1 artiklan 11 kohta

~~2a. Komissio laatii asiaankuuluvien sidosryhmien kuulemisen jälkeen 31 päivänä joulukuuta 2020 mennessä yhteiset menetelmät, jotta voidaan kannustaa verkonhaltijoita vähentämään häviöitä, toteuttamaan infrastruktuuriin kohdistettavan kustannustehokkaan ja energiatehokkaan investointiohjelman ja ottamaan asianmukaisesti huomioon verkon energiatehokkuuden ja joustavuuden.~~

↓ 2012/27/EU

⇒ uusi

63. Jäsenvaltiot voivat sallia verkossa siirrettävän ja jaeltavan energian osalta sellaiset järjestelmien ja tariffirakenteiden osat, joilla on sosiaalinen tavoite, edellyttäen, että siirto- ja jakeluverkkoon kohdistuvat häiriövaikutukset pidetään tarpeeseen nähden mahdollisimman vähäisinä ja että tällaiset vaikutukset eivät ole suhteettomia sosiaaliseen tavoitteeseen nähden.

74. Jäsenvaltioiden ⇒ Kansallisten sääntelyviranomaisten ⇐ on varmistettava, että poistetaan sellaiset siirto- ja jakelutariffeihin sisältyvät kannustimet, jotka ovat haitallisia sähkön ⇐ ja kaasun ⇐ tuotannon, siirron, jakelun ja toimituksen kokonaistehokkuudelle (myös energiatehokkuudelle) tai jotka voivat haitata kysyntäjoukon mukanaoloa markkinoiden tasapainottamisessa ja lisäpalvelujen hankinnassa. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että verkkonhaltijoita rohkaistaan tehostamaan infrastruktuurin rakennetta ja toimintaa ja että direktiivin 2009/72/EY puitteissa tariffit suovat toimittajille mahdollisuuden edistää kansallisista olosuhteista riippuen kuluttajien osallistumista järjestelmän tehokkuuteen, mukaan lukien kysyntäjouksoon.

↓ 2019/944, 70 artiklan 5 kohdan
a alakohta

85. Siirtoverkonhaltijoiden ja jakeluverkonhaltijoiden on noudatettava liitteessä XII asetettuja vaatimuksia.

↓ 2012/27/EU

⇒ uusi

Jäsenvaltiot voivat erityisesti helpottaa tehokkaissa pienimuotoisissa yhteistuotantoyksiköissä ja mikroyhteistuotantoyksiköissä tuotetun sähkön liittämistä verkkojärjestelmään. Jäsenvaltioiden on tarvittaessa rohkaistava verkkonhaltijoita soveltamaan mikroyhteistuotantoyksiköiden liittämiseen yksinkertaista ”liitä ja ilmoita” ilmoitusmenetelmää hyväksymismenettelyn yksinkertaistamiseksi ja lyhentämiseksi yksittäisten kansalaisten ja asentajien osalta.

6. Jollei verkon luotettavuuden ja turvallisuuden ylläpitoa koskevista vaatimuksista muuta johdu, jäsenvaltioiden on toteutettava asianmukaiset toimenpiteet sen varmistamiseksi, että tehokkaan yhteistuotannon harjoittajat voivat tarjota tasepalveluja ja muita käyttöpalveluja siirtoverkonhaltijoiden tai jakeluverkonhaltijoiden tasolla, kun tämä on teknisesti ja taloudellisesti toteutettavissa tehokkaan yhteistuotantolaitoksen toimintatavan kanssa. Siirtoverkonhaltijoiden ja jakeluverkonhaltijoiden on varmistettava, että tällaiset palvelut ovat osa palveluja koskevaa avointa, syrjimätöntä ja tarkastettavissa olevaa tarjousmenettelyä.

9. Jäsenvaltiot ⇒ Kansalliset sääntelyviranomaiset ⇐ voivat tarvittaessa vaatia, että siirtoverkonhaltijat ja jakeluverkonhaltijat kannustavat tehokkaita yhteistuotantolaitoksia sijoittautumaan lähelle ⇒ lämmön ⇐ kysyntäalueita alentamalla liittamis- ja järjestelmän käyttömaksuja.

107. Jäsenvaltiot voivat antaa verkkoon liittämistä haluaville sähkön yhteistuotantoa harjoittaville toimijoille luvan liittymätöitä koskevan tarjouspyynnön tekemiseen.

~~119.~~ Raportoidessaan direktiivin 2010/75/EU mukaisesti ja rajoittamatta tuon direktiivin 9 artiklan 2 kohtaa jäsenvaltioiden on harkittava sellaisten laitosten energiatehokkuustasoa koskevien tietojen sisällyttämistä, joissa harjoitetaan polttoaineiden polttoa ja joiden nimellinen kokonaislämpöteho on vähintään 50 MW, ottamalla huomioon direktiivin 2010/75/EU ja ympäristön pilaantumisen ehkäisemisen ja vähentämisen ehkäisemiseksi 15 päivänä tammikuuta 2008 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2008/1/EY¹¹⁹ nojalla kehitetty paras käytettävissä oleva tekniikka.

~~Jäsenvaltiot voivat kannustaa ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettujen laitosten käyttäjiä parantamaan keskimääräisiä vuotuisia nettohyötysuhteitaan.~~

VII LUKU

HORISONTAALISET SÄÄNNÖKSET

2616 artikla

Pätevyys-, akkreditointi- ja sertifiointijärjestelmien saatavuus

~~1. Kun jäsenvaltio katsoo, että teknisen pätevyyden, objektiivisuuden ja luotettavuuden kansallinen taso on riittämätön, sen on varmistettava, että energiapalvelujen ja energiakatselmusten suorittajien, energia-asioista vastaavien ja energiaan liittyvien, direktiivin 2010/31/EU 2 artiklan 9 kohdassa määriteltyjä rakennusosia asentavien saataville tulee tai saatavilla on viimeistään 31 päivänä joulukuuta 2014 sertifiointi- ja/tai akkreditointijärjestelmiä ja/tai vastaavia pätevyysjärjestelmiä, mukaan lukien tarvittaessa sopivia koulutusohjelmia.~~

~~2. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että 1 kohdassa tarkoitetut järjestelmät ovat kuluttajille avoimia, luotettavia ja auttavat saavuttamaan kansalliset energiatehokkuustavoitteet.~~

↓ uusi

1. Jäsenvaltioiden on varmistettava energiatehokkuusalan ammateissa markkinoiden tarpeita vastaava riittävä pätevyystaso. Jäsenvaltioiden on tiiviissä yhteistyössä työmarkkinaosapuolten kanssa varmistettava, että energiatehokkuusalan ammattilaisten, mukaan lukien energiapalvelujen tarjoajat, energiakatselmusten suorittajat, energianhallinnasta vastaavat, riippumattomat asiantuntijat ja direktiivin 2010/31/EU mukaisten rakennusosien asentajat, saatavilla on sertifiointi- ja/tai vastaavia pätevyysjärjestelmiä, mukaan lukien tarvittaessa asianmukaiset koulutusohjelmat, ja ne ovat luotettavia ja edistävät kansallisia energiatehokkuustavoitteita ja hiilestä irtautumista koskevia EU:n yleisiä tavoitteita.

¹¹⁹ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2008/1/EY, annettu 15 päivänä tammikuuta 2008, ympäristön pilaantumisen ehkäisemisen ja vähentämisen yhtenäistämiseksi (EUVL L 24, 29.1.2008, s. 8).

Sertifiointijärjestelmien ja/tai vastaavien pätevyysjärjestelmien, mukaan lukien tarvittaessa soveltuvat koulutusohjelmat, tarjoajien on oltava akkreditoituja asetuksen (EY) N:o 765/2008¹²⁰ mukaisesti.

2. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että kansallisissa sertifiointijärjestelmissä tai vastaavissa pätevyysjärjestelmissä, tarvittaessa myös koulutusohjelmissä, otetaan huomioon olemassa olevat eurooppalaiset tai kansainväliset standardit.

↓ 2012/27/EU

⇒ uusi

3. Jäsenvaltioiden on asetettava 1 kohdassa tarkoitettut sertifiointijärjestelmät ja/tai akkreditointijärjestelmät tai vastaavat pätevyysjärjestelmät ⇒ tai soveltuvat koulutusohjelmat ⇐ julkisesti saataville, ja niiden on tehtävä yhteistyötä keskenään ja komission kanssa järjestelmien vertaamiseksi ja tunnustamiseksi.

Jäsenvaltioiden on toteutettava asianmukaiset toimenpiteet, jotta kuluttajat ovat tietoisia ~~pätevyys ja/tai sertifiointijärjestelmien~~ saatavuudesta ~~27~~¹⁸ artiklan 1 kohdan mukaisesti.

↓ uusi

4. Jäsenvaltioiden on arvioitava 31 päivään joulukuuta 2024 mennessä ja sen jälkeen joka neljäs vuosi, varmistetaanko järjestelmillä tarvittava pätevyystaso energiapalvelujen tarjoajille, energiakatselmusten suorittajille, energianhallinnasta vastaaville, riippumattomille asiantuntijoille ja direktiivin 2010/31/EU mukaisten rakennusosien asentajille, ja niiden on asetettava arviointi ja sen suositukset julkisesti saataville.

↓ 2012/27/EU (mukautettu)

⇒ uusi

~~17 artikla~~

~~Tiedottaminen ja koulutus~~

~~1. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että saatavissa olevista energiatehokkuusjärjestelmistä sekä taloudellisista ja oikeudellisista puitteista tiedotetaan avoimesti ja tietoa jaetaan laajalti kaikille asianomaisille markkinatoimijoille, kuten kuluttajat, rakentajat, arkkitehdit, insinöörit, ympäristö- ja energiatarkastajat ja direktiivissä 2010/31/EU määriteltyjen rakennusosien asentajat.~~

~~4. Jäsenvaltioiden on yhdessä sidosryhmien kanssa, mukaan lukien alue- ja paikallisviranomaiset, edistettävä sopivia tiedotus-, valistus- ja koulutusaloitteita, jotta kansalaisille voidaan tiedottaa energiatehokkuustoimien avulla saavutettavista eduista ja niihin liittyvistä käytännön seikoista.~~

¹²⁰

Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EY) N:o 765/2008, annettu 9 päivänä heinäkuuta 2008, tuotteiden kaupan pitämiseen liittyvää akkreditointia ja markkinavalvontaa koskevista vaatimuksista ja neuvoston asetuksen (ETY) N:o 339/93 kumoamisesta.

Energiapalvelut

1. Jäsenvaltioiden on edistettävä energiapalvelumarkkinoita ja pk-yritysten pääsyä ☒ niille ~~☒ näille markkinoille~~

~~a)~~ ☒ jakamalla selkeää ja helposti saatavilla olevaa tietoa

~~a)~~ saatavilla olevista energiapalvelusopimuksista ja lausekkeista, jotka tällaisiin sopimuksiin olisi sisällytettävä energiansäästöjen ja loppuasiakkaan oikeuksien takaamiseksi;

~~bii)~~ energiatehokkuushankkeita tukevista rahoitusvälineistä, kannustimista, avustuksista ☒ , vararahastoista, takuista, vakuutusjärjestelmistä ☒ ja lainoista;

↓ uusi

c) saatavilla olevista energiapalvelujen tarjoajista, jotka ovat päteviä ja/tai sertifioituja, sekä niiden pätevyyksistä ja/tai sertifikaateista 26 artiklan mukaisesti;

d) käytettävissä olevista seuranta- ja tarkastusmenetelmistä ja laadunvalvontajärjestelmistä.

↓ 2012/27/EU (mukautettu)

☒ uusi

~~2.b)~~ ~~edistämällä~~ ☒ Jäsenvaltioiden on edistettävä ☒ muun muassa toimialajärjestöjen kautta laatumerkintöjen kehittämistä ☒ , tarvittaessa eurooppalaisten tai kansainvälisten standardien pohjalta ☒.

~~3.c)~~ ~~julkaisemalla~~ ☒ Jäsenvaltioiden on julkaistava ☒ luettelo saatavilla olevista energiapalvelujen tarjoajista, jotka ovat päteviä ja/tai sertifioituja, sekä niiden pätevyyksistä ja/tai sertifikaateista ~~2616~~ artiklan mukaisesti, ja ~~päivittämällä~~ ☒ päivitettävä ☒ sitä säännöllisesti, tai ~~tarjoamalla~~ ☒ tarjottava ☒ liittymä, jonka kautta palvelujen tarjoajat voivat antaa tietoja.

↓ uusi

4. Jäsenvaltioiden on kannustettava julkisia elimiä käyttämään energiatehokkuutta koskevia sopimuksia suurten rakennusten peruskorjauksissa. Kun peruskorjataan suuria muita kuin asuinrakennuksia, joiden hyötypinta-ala on yli 1000 m², jäsenvaltioiden on varmistettava, että julkiset elimet arvioivat energiatehokkuutta koskevien sopimusten käytön toteutettavuutta.

Jäsenvaltiot voivat kannustaa julkisia elimiä yhdistämään energiatehokkuutta koskevat sopimukset laajennettuihin energiapalveluihin, mukaan lukien kysyntäjousto ja varastointi.

↓ 2012/27/EU (mukautettu)

☒ uusi

~~5.d)~~ ~~rohkaisemalla~~ ☒ Jäsenvaltioiden on rohkaistava ☒ julkista sektoria hyödyntämään energiapalveluja koskevia tarjouksia etenkin rakennusten korjaamisessa:

~~a)~~ asettamalla saataville mallisopimuksia energiatehokkuutta koskevia sopimuksia varten, jotka sisältävät vähintään liitteessä XIII luetellut kohdat ☒ ja joissa otetaan

huomioon saatavilla olevat eurooppalaiset tai kansainväliset standardit, tarjouskilpailua koskevat ohjeet sekä Eurostatin toukokuussa 2018 julkaisema energiatehokkuussopimusten tilastollista käsittelyä koskeva opas ⇐;

- b~~ii~~) asettamalla saataville tietoja parhaista käytännöistä energiatehokkuutta koskevia sopimuksia varten, mukaan lukien elinkaaren huomioon ottava kustannus-hyötyanalyysi, jos sellainen on saatavilla;

⇓ uusi

- c) asettamalla julkisesti saataville tietokannan toteutetuista ja käynnissä olevista energiatehokkuussopimuksia koskevista hankkeista, johon sisältyvät ennustetut ja saavutetut energiansäästöt.

⇓ 2012/27/EU (mukautettu)

⇒ uusi

6~~2~~. Jäsenvaltioiden on ~~tarvittaessa~~ tuettava energiapalvelujen markkinoiden asianmukaista toimintaa

- a) osoittamalla ja julkistamalla yksi tai useampi yhteyspiste, josta loppuasiakkaat voivat saada 1 kohdassa tarkoitetut tiedot;

- b) ~~toteuttamalla tarvittaessa toimenpiteitä sellaisten sääntelyä koskevien ja muiden esteiden poistamiseksi~~ ☒ poistamalla sääntelyä koskevat ja muut esteet ☒, jotka estävät energiatehokkuutta koskevien sopimusten ja muita energiatehokkuuspalveluja koskevien mallien hyödyntämisen energiansäästötoimenpiteiden osoittamiseksi ja/tai täytäntöön panemiseksi;

~~e) harkitsemalla valitusasiamiehen kaltaisen riippumattoman mekanismin käyttöönottoa tai valitsemista, jotta voidaan varmistaa, että valitusten käsittely ja energiapalvelusopimuksista johtuvien riitojen tuomioistuimen ulkopuolinen ratkaisu ovat tehokkaita;~~

⇓ uusi

- c) perustamalla neuvoa-antavia elimiä ja riippumattomia markkinavälittäjiä, myös keskitettyjä palvelupisteitä tai vastaavia tukimekanismeja, ja vahvistamalla niiden roolia, jotta voidaan vauhdittaa markkinoiden kehitystä kysyntä- ja tarjontapuolella, ja julkaisemalla näitä tukimekanismeja koskevat tiedot ja asettamalla ne markkinatoimijoiden saataville.

7. Energiapalvelumarkkinoiden moitteettoman toiminnan tukemiseksi jäsenvaltiot voivat perustaa erillisen mekanismin tai nimetä oikeusasiamiehen, jonka tehtävänä on varmistaa energiapalvelu- ja energiatehokkuussopimuksista johtuvien valitusten tehokas käsittely ja tuomioistuinten ulkopuolinen ratkaisu.

⇓ 2012/27/EU (mukautettu)

⇒ uusi

~~d) antamalla riippumattomille markkinatoimijoille mahdollisuus edistää markkinoiden kehitystä kysyntä- ja tarjontapuolella.~~

~~83.~~ Jäsenvaltioiden on varmistettava, että energian jakelijat, jakeluverkonhaltijat ja energian vähittäismyyntiyritykset pidättyvät sellaisista toimista, jotka voivat estää energiapalvelujen ja ~~muiden~~ energiatehokkuutta parantavien toimenpiteiden kysyntää tai toteuttamista tai haitata tällaisten palvelujen ja toimenpiteiden markkinoiden kehittymistä, mukaan lukien markkinoiden sulkeminen kilpailijoilta tai määräävän markkina-aseman väärinkäyttö.

2820 artikla

Kansallinen energiatehokkuusrahasto, rahoitus ja tekninen tuki

1. Jäsenvaltioiden on helpotettava rahoitusmekanismien perustamista tai nykyisten käyttöä energiatehokkuutta parantavia toimenpiteitä varten useiden rahoituskanavien $\Rightarrow$ ja avustusten, rahoitusvälineiden ja teknisen avun yhdistelmän $\Leftarrow$ hyötyjen maksimoimiseksi, sanotun kuitenkin rajoittamatta ~~Euroopan unionin toiminnasta tehdyn~~ $\boxtimes$ SEUT- $\boxtimes$ sopimuksen 107 ja 108 artiklan soveltamista.

2. Komissio avustaa tarvittaessa suoraan tai eurooppalaisten rahoituslaitosten kautta jäsenvaltioita perustamaan rahoitusjärjestelyjä ja ~~teknisen tuen järjestelmiä, joiden tarkoituksena on lisätä eri alojen energiatehokkuutta~~ $\Rightarrow$ hankekehityksen tukivälineitä kansallisella, alueellisella ja paikallisella tasolla energiatehokkuuteen tehtävien investointien lisäämiseksi eri aloilla sekä heikossa asemassa olevien asiakkaiden, energiaköyhyydestä kärsivien henkilöiden ja tapauksen mukaan sosiaaliperusteisissa asunnoissa asuvien henkilöiden suojelemiseksi ja heidän vaikutusmahdollisuuksiensa lisäämiseksi, myös ottamalla huomioon tasa-arvonäkökulma niin, ettei ketään jätetä jälkeen. $\Leftarrow$.

$\Rightarrow$ 3. Jäsenvaltioiden on toteutettava toimenpiteitä, joilla varmistetaan, että rahoituslaitokset tarjoavat energiatehokkuutta edistäviä lainatuotteita, kuten vakuudellisia ja vakuudettomia vihreitä kiinnelainoja ja vihreitä lainoja, laajasti ja syrjimättömästi ja että ne ovat kuluttajien näkyvillä ja saatavilla. Jäsenvaltioiden on toteutettava toimenpiteitä, joilla helpotetaan laskun tai verotuksen yhteydessä takaisin maksettavan rahoituksen toteuttamista. $\Leftarrow$ Jäsenvaltioiden on ~~rohkauttava pankkeille ja muille rahoituslaitoksille suunnattua tiedottamista, joka koskee mahdollisuuksia~~ $\Rightarrow$ varmistettava, että pankit ja rahoituslaitokset saava tietoa mahdollisuuksista $\Leftarrow$ osallistua energiatehokkuuden parantamistoimien rahoittamiseen, myös luomalla julkisen ja yksityisen sektorin välisiä kumppanuuksia.

~~43.~~ Komissio helpottaa toimivaltaisten kansallisten tai alueellisten viranomaisten tai elinten välistä parhaiden käytäntöjen vaihtoa esimerkiksi sääntelyelinten vuosittaisten kokousten avulla ja sellaisten julkisten tietokantojen avulla, joihin sisältyy tietoja jäsenvaltioiden täytäntöönpanotoimista sekä maiden välisiä vertailuja.

↓ 2018/2002, 1 artiklan 12 kohta
(mukautettu)
 $\Rightarrow$ uusi

~~53a.~~ Komissio käy vuoropuhelua julkisten ja yksityisten rahoituslaitosten kanssa kartoittaakseen, mitä mahdollisia toimia se voi toteuttaa, jotta saataisiin yksityistä rahoitusta energiatehokkuustoimenpiteisiin ja energiatehokkuutta parantaviin peruskorjauksiin direktiivin 2010/31/EU mukaisesti.

~~63b.~~ Edellä ~~43a~~ kohdassa tarkoitettuihin toimiin ~~kuluvat seuraavat~~ $\boxtimes$ on sisällyttävä seuraavat osatekijät $\boxtimes$:

- a) pyritään saamaan liikkeelle energiatehokkuuteen suunnattavia pääomainvestointeja ottamalla huomioon energiansäästöjen laajemmat vaikutukset ~~rahoitusriskien hallintaan~~;
- b) varmistetaan tarkempien tietojen saanti energiatehokkuudesta ja taloudellisista tuloksista
 - i) tutkimalla tarkemmin, miten energiatehokkuuteen suunnattavilla investoinneilla parannetaan kohde-etuuden arvoa;
 - ii) tukemalla tutkimuksia, joissa energiatehokkuuteen suunnattavista investoinneista saatavia muita kuin energiaan liittyviä hyötyjä arvioidaan rahamääräisesti.

~~73e.~~ Yksityisen rahoituksen hankkimiseksi energiatehokkuustoimenpiteisiin ja energiakorjausten toteuttamiseen jäsenvaltioiden on tätä direktiiviä täytäntöön pannessaan

- a) pohdittava keinoja hyödyntää paremmin ~~118~~ artiklan mukaisia energiakatselmuksia päätöksentekoon vaikuttamiseksi;
- b) hyödynnettävä optimaalisella tavalla ⇒ unionin talousarviosta saatavilla olevia ja ⇐ 'Älykästä rahoitusta älykkäille rakennuksille' -aloitteessa ⇒ ja perusparannusaaltoa koskevassa komission tiedonannossa ⇐ esitettyjä mahdollisuuksia ja välineitä.

~~83d.~~ Komissio antaa jäsenvaltioille ⇒ ja markkinatoimijoille ⇐ ohjeistusta yksityisten investointien saamisesta liikkeelle viimeistään ~~1 päivänä tammikuuta 2020~~ ⇒ 31 päivänä joulukuuta 2024 ⇐ .

⇓ uusi

Ohjeiden tarkoituksena on auttaa jäsenvaltioita ja markkinatoimijoita kehittämään ja toteuttamaan energiatehokkuuteen liittyviä investointejaan unionin eri ohjelmissa, ja niissä ehdotetaan riittäviä rahoitusmekanismeja ja -ratkaisuja, joissa yhdistetään avustuksia, rahoitusvälineitä ja hankekehitystukea, olemassa olevien aloitteiden laajentamiseksi ja unionin rahoituksen käyttämiseksi katalysaattorina yksityisen rahoituksen vivuttamiseksi ja houkuttelemiseksi.

↓ 2012/27/EU (mukautettu)

⇒ uusi

~~94.~~ Jäsenvaltiot voivat perustaa kansallisen energiatehokkuusrahaston. ~~Rahastolla on pyrittävä tukemaan kansallisia energiatehokkuusaloitteita~~ ⇒ Rahaston tarkoituksena on toteuttaa energiatehokkuustoimenpiteitä, mukaan lukien 8 artiklan 3 kohdan ja 22 artiklan mukaisesti ensisijaisesti energiaköyhyydestä kärsivien ihmisten, heikossa asemassa olevien asiakkaiden ja tapauksen mukaan sosiaaliperusteisissa asunnoissa asuvien henkilöiden keskuudessa toteutettavat toimenpiteet, sekä toteuttaa kansallisia energiatehokkuustoimenpiteitä jäsenvaltioiden tukemiseksi niiden kansallisten energiatehokkuuspanosten täyttämiseksi ja 4 artiklan 2 kohdassa tarkoitetun ohjeellisen kehityspolun seuraamisessa. Kansallista energiatehokkuusrahastoa voidaan rahoittaa tuloilla, joita saadaan EU:n päästökauppajärjestelmän mukaisista päästöoikeuksien huutokaupoista rakennusten ja liikenteen aloilla. ⇐

~~105.~~ Jäsenvaltiot voivat sallia, että ⇒ julkiset elimet täyttävät ⇐ ~~65~~ artiklan 1 kohdan mukaiset velvoitteet ~~täytetään~~ suorittamalla vuosittain kansalliseen

energiatohokkuusrahastoon maksuosuudens, joka vastaa näiden velvoitteiden täyttämisen edellyttämiä investointeja.

116. Jäsenvaltiot voivat säätää, että velvoitetut osapuolet voivat täyttää 97 artiklan 1 kohdan mukaiset velvoitteensa suorittamalla vuosittain kansalliseen energiatohokkuusrahastoon maksuosuuden, joka vastaa näiden velvoitteiden täyttämisen edellyttämiä investointeja.

127. Jäsenvaltiot voivat käyttää päätöksen N:o 406/2009/EY mukaisista vuosittaisista päästökiintiöistä saamia tuloja kehittääkseen innovatiivisia rahoitusjärjestelyjä, ~~jotta 65 artiklan mukainen rakennusten energiatohokkuuden parantamistavoite toteutuu käytännössä~~ ⇒ energiatohokkuuden parannuksia varten ⇐.

2921 artikla

Muutokertoimet ☒ ja primäärienergiakertoimet ☒

1. Energiasäästöjen vertailussa ja vertailukelpoisiksi yksiköiksi muuntamisessa sovelletaan ⇒ komission täytäntöönpanoasetuksen (EU) 2018/2066¹²¹ liitteessä VI vahvistettuja tehollisia lämpöarvoja ja tämän artiklan 2 kohdassa vahvistettuja primäärienergiakertoimia ⇐ ~~liitteessä IV säädetyjä muutokertoimia~~, jollei muiden ⇐ arvojen tai ⇐ ~~muutokertoimien~~ käyttö ole perusteltua.

↓ uusi

2. Primäärienergiakerrointa on sovellettava, jos energiansäästöt lasketaan suhteessa primäärienergian kulutukseen käyttäen loppuenergian kulutukseen perustuvaa alhaalta ylös -lähestymistapaa.

3. Kilowattitunteina ilmaistujen sähkösäästöjen osalta jäsenvaltioiden on sovellettava kerrointa laskeakseen tarkasti saavutetut primäärienergian kulutuksen vähennykset. Jäsenvaltioiden on sovellettava oletuskerrointa 2,1, elleivät ne oman harkintansa mukaan määritä muuta kerrointa perusteltujen kansallisten olosuhteiden perusteella.

4. Muiden energiankantajien kilowattitunteina ilmaistujen säästöjen osalta jäsenvaltioiden on sovellettava kerrointa laskeakseen tarkasti saavutetut primäärienergian kulutuksen vähennykset.

5. Jos jäsenvaltiot vahvistavat oman kertomensa, joka poikkeaa tässä direktiivissä annetusta oletusarvosta, jäsenvaltioiden on määritettävä se avoimen menetelmän avulla primäärienergian kulutukseen vaikuttavien kansallisten olosuhteiden perusteella. Olosuhteet on perusteltava, ja niiden on oltava todennettavissa ja perustuttava puolueettomiin ja syrjimättömiin perusteisiin.

6. Jäsenvaltioiden on omaa kerrointa määrittäessään otettava huomioon energialähteiden yhdistelmä, joka sisältyy niiden komissiolle asetuksen (EU) 2018/1999 mukaisesti ilmoittamiin yhdennettyjen kansallisten energia- ja ilmastosuunnitelmien päivityksiin ja myöhempiin yhdennettyihin kansallisiin energia- ja ilmastosuunnitelmiin. Jos jäsenvaltiot

¹²¹

Komission täytäntöönpanoasetus (EU) 2018/2066, annettu 19 päivänä joulukuuta 2018, Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivissä 2003/87/EY tarkoitetusta kasvihuonekaasupäästöjen tarkkailusta ja raportoinnista sekä komission asetuksen (EU) N:o 601/2012 muuttamisesta (EUVL L 334, 31.12.2018, s. 1–93).

poikkeavat oletusarvosta, niiden on ilmoitettava komissiolle käyttämänsä kerroin sekä sen laskentamenetelmä ja perustana olevat tiedot yhdennettyjen kansallisten energia- ja ilmastosuunnitelmien päivityksissä ja myöhemmissä yhdennetyissä kansallisissa energia- ja ilmastosuunnitelmissa asetuksen (EU) 2018/1999 mukaisesti.

7. Komissio tarkistaa oletuskerrointa viimeistään 25 päivänä joulukuuta 2022 ja sen jälkeen neljän vuoden välein havaittujen tietojen perusteella. Tämä tarkistus on toteutettava siten, että otetaan huomioon sen vaikutukset muuhun unionin oikeuteen, kuten direktiiviin 2009/125/EY ja asetukseen (EU) 2017/1369.

↓ 2012/27/EU (mukautettu)
⇒ uusi

VII LUKU

LOPPUSÄÄNNÖKSET

3012 artikla

Seuraamukset

Jäsenvaltioiden on annettava säännöt ~~7–11 a artiklan ja 18 artiklan 3 kohdan~~ ⇒ tämän direktiivin ⇐ nojalla annettujen kansallisten säännösten noudattamatta jättämiseen sovellettavista seuraamuksista ja toteutettava tarvittavat toimenpiteet niiden täytäntöönpanon varmistamiseksi. Seuraamusten on oltava tehokkaita, oikeasuhteisia ja varoittavia. Jäsenvaltioiden on toimitettava nämä säännökset tiedoksi komissiolle viimeistään ⇒ [päivänä, johon mennessä direktiivi on saatettava osaksi kansallista lainsäädäntöä] ⇐ ~~5 päivänä kesäkuuta 2014~~ ja ilmoitettava sille niiden mahdolliset myöhemmät muutokset viipymättä.

3122 artikla

Delegoidut säädökset

1. Siirretään komissiolle valta antaa 32 artiklan mukaisesti delegoituja säädöksiä ~~23 artiklan mukaisesti~~ ⇔, jotka koskevat ⇔ ~~2414~~ artiklan 10 kohdan toisessa alakohdassa tarkoitettujen yhdenmukaistettujen hyötysuhteen viitearvojen uudelleentarkastelusta.

↓ 2018/2002, 1 artiklan 13 kohta
(mukautettu)

2. Siirretään komissiolle valta antaa 32 artiklan mukaisesti delegoituja säädöksiä ~~23 artiklan mukaisesti~~ ⇔, joilla muutetaan tai täydennetään tätä direktiiviä 29 artiklassa ja ⇔ liitteissä II, III, V, VII–XI ja XIII ~~I–V, VII–X ja XII~~ säädettyjen arvojen, laskentamenetelmien, primäärienergiakertoimen oletusarvon ja vaatimusten ~~muuttamiseksi tämän direktiivin mukauttamiseksi~~ tekniikan kehitykseen.

↓ uusi

3. Siirretään komissiolle valta antaa 32 artiklan mukaisesti delegoituja säädöksiä, joilla täydennetään tätä direktiiviä vahvistamalla, sen jälkeen kun on kuultu asiaankuuluvia sidosryhmiä, yhteinen unionin järjestelmä sen alueella sijaitsevien datakeskusten kestävyysluokittelumiseksi. Järjestelmässä on määriteltävä datakeskusten kestävyysindikaattorit ja

määritettävä tämän direktiivin 10 artiklan 9 kohdan mukaisesti merkittävän energiankulutuksen kynnyksarvot ja vahvistettava keskeiset indikaattorit ja menetelmät niiden mittaamiseksi.

↓ 2012/27/EU

~~3223~~ artikla

Siirretyn säädösvallan käyttäminen

1. Siirretään komissiolle valta antaa delegoituja säädöksiä tässä artiklassa säädetyin edellytyksin.

↓ 2018/2002, 1 artiklan 14
kohdan a alakohta
⇒ uusi

2. Siirretään komissiolle ~~24 päivästä joulukuuta 2018~~ ⇒ [julkaisupäivästä *Virallisessa lehdessä*] ⇐ viiden vuoden ajaksi ~~3122~~ artiklassa tarkoitettu valta antaa delegoituja säädöksiä. Komissio laatii siirrettyä säädösvaltaa koskevan kertomuksen viimeistään yhdeksän kuukautta ennen tämän viiden vuoden kauden päättymistä. Säädösvallan siirtoa jatketaan ilman eri toimenpiteitä samanpituisiksi kausiksi, jollei Euroopan parlamentti tai neuvosto vastusta tällaista jatkamista viimeistään kolme kuukautta ennen kunkin kauden päättymistä.

↓ 2012/27/EU

3. Euroopan parlamentti tai neuvosto voi milloin tahansa peruuttaa ~~3122~~ artiklassa tarkoitettun säädösvallan siirron. Peruuttamispäätöksellä lopetetaan tuossa päätöksessä mainittu säädösvallan siirto. Päätös tulee voimaan sitä päivää seuraavana päivänä, jona se julkaistaan *Euroopan unionin virallisessa lehdessä* tai jonakin myöhempanä, päätöksessä mainittuna päivänä. Päätös ei vaikuta jo voimassa olevien delegoitujen säädösten pätevyYTEEN.

↓ 2018/2002, 1 artiklan 14
kohdan b alakohta

~~43a~~. Ennen kuin komissio hyväksyy delegoidun säädöksen, se kuulee kunkin jäsenvaltion nimeämiä asiantuntijoita paremmasta lainsäädännöstä 13 päivänä huhtikuuta 2016 tehdyssä toimielinten välisessä sopimuksessa¹²² vahvistettujen periaatteiden mukaisesti.

↓ 2012/27/EU

~~54~~. Heti kun komissio on antanut delegoidun säädöksen, komissio antaa sen tiedoksi yhtäaikaaisesti Euroopan parlamentille ja neuvostolle.

~~65~~. Edellä olevan ~~3122~~ artiklan nojalla annettu delegoitu säädös tulee voimaan ainoastaan, jos Euroopan parlamentti tai neuvosto ei ole kahden kuukauden kuluessa siitä, kun asianomainen

¹²² ~~[EUVL L 123, 12.5.2016, s. 1.](#)~~

säädös on annettu tiedoksi Euroopan parlamentille ja neuvostolle, ilmaissut vastustavansa sitä tai jos sekä Euroopan parlamentti että neuvosto ovat ennen mainitun määräajan päättymistä ilmoittaneet komissiolle, että ne eivät vastusta säädöstä. Euroopan parlamentin tai neuvoston aloitteesta tätä määräaika jatketaan kahdella kuukaudella.

3324 artikla

Uudelleentarkastelu ja täytäntöönpanon seuranta

↓ 2018/2002, 1 artiklan 15
kohdan a alakohda

14a. Komissio laatii osana energiaunionin tilaa koskevaa katsausta kertomuksen hiilimarkkinoiden toiminnasta asetuksen (EU) 2018/1999 35 artiklan 1 kohdan ja 2 kohdan c alakohdan mukaisesti ottaen huomioon tämän direktiivin täytäntöönpanon vaikutukset.

↓ 2012/27/EU (mukautettu)

~~5. Komissio tarkastelee uudelleen ensimmäisen kerran kansallisten energiatehokkuuden toimintasuunnitelmien arvioinnin yhteydessä ja sen jälkeen joka kolmas vuosi, onko 14 artiklan 6 kohdassa tarkoitettu soveltamisesta vapauttaminen edelleen tarpeen. Jos uudelleentarkastelussa todetaan, että jokin vapautuksen perusteista ei ole enää perusteltu, kun otetaan huomioon vapautettujen laitosten lämpökuorman saatavuus ja todelliset toimintaolosuhteet, komissio ehdottaa asianmukaisia toimenpiteitä.~~

↓ uusi

2. Komissio arvioi 31 päivään lokakuuta 2025 mennessä ja sen jälkeen joka neljäs vuosi olemassa olevia toimenpiteitä energiatehokkuuden lisäämiseksi ja hiilestä irtautumiseksi lämmityksessä ja jäähdytyksessä. Arvioinnissa on otettava huomioon seuraavat tekijät:

- a) energiatehokkuuden ja kasvihuonekaasupäästöjen kehitys lämmityksessä ja jäähdytyksessä, myös kaukolämmityksessä ja -jäähdytyksessä;
- b) toteutettujen toimenpiteiden väliset keskinäiset yhteydet;
- c) energiatehokkuuden ja kasvihuonekaasupäästöjen muutokset lämmityksessä ja jäähdytyksessä;
- d) olemassa olevat ja suunnitellut energiatehokkuuspolitiikat ja -toimenpiteet sekä kasvihuonekaasujen vähentämistä koskevat politiikat ja toimenpiteet kansallisella ja EU:n tasolla, ja
- e) toimenpiteet, joita jäsenvaltiot ovat esittäneet 23 artiklan 1 kohdan mukaisissa kattavissa arvioinneissaan ja joista ne ovat ilmoittaneet asetuksen (EU) 2018/1999 17 artiklan b kohdan 1 alakohdan mukaisesti.

Komissio voi tarvittaessa ehdottaa toimenpiteitä, joilla varmistetaan unionin ilmastotavoitteiden saavuttaminen.

↓ 2012/27/EU

~~36.~~ Jäsenvaltioiden on toimitettava komissiolle liitteessä ~~III~~ esitettyjen menetelmien mukaisesti ennen kunkin vuoden huhtikuun 30 päivää tilastotiedot tehokkaalla ja matalatehoisella yhteistuotannolla tapahtuvasta kansallisesta sähkön- ja lämmöntuotannosta suhteessa sähkön- ja lämmöntuotannon kokonaiskapasiteettiin. Niiden on myös toimitettava vuotuiset tilastotiedot sähkön ja lämmön yhteistuotantokapasiteetista ja yhteistuotantoon käytettävistä polttoaineista sekä kaukolämmityksen ja -jäähdytyksen tuotannosta ja kapasiteetista suhteessa sähkön ja lämmön kokonaistuotantoon ja -kapasiteettiin. Jäsenvaltioiden on toimitettava tilastotiedot yhteistuotantoa soveltamalla saavutetuista primäärienergian säästöistä liitteessä ~~IIII~~ esitettyjen menetelmien mukaisesti.

↓ 2012/27/EU (mukautettu)

~~7. Komissio esittää 30 päivään kesäkuuta 2014 mennessä Euroopan parlamentille ja neuvostolle 3 artiklan 2 kohdassa tarkoitetun arvionsa, johon liittyy tarvittaessa ehdotuksia lisätoimenpiteiksi.~~

~~8. Komissio tarkastelee 6 artiklan täytäntöönpanon vaikuttavuutta viimeistään 5 päivänä joulukuuta 2015 ottaen huomioon direktiivissä 2004/18/EY säädetyt vaatimukset ja antaa kertomuksen Euroopan parlamentille ja neuvostolle. Tähän kertomukseen liitetään tarvittaessa ehdotuksia lisätoimenpiteiksi.~~

~~9. Komissio antaa viimeistään 30 päivänä kesäkuuta 2016 Euroopan parlamentille ja neuvostolle kertomuksen 7 artiklan täytäntöönpanosta. Kertomukseen liitetään tarvittaessa lainsäädäntöehdotus yhteen tai useampaan seuraavista tarkoituksista:~~

- ~~a) 67 artiklan 1 kohdassa säädetyt lopullisen päivämäärän muuttaminen;~~
- ~~b) 67 artiklan 1, 2 ja 3 kohdassa säädettyjen vaatimusten tarkistaminen;~~
- ~~c) uusien yhteisten vaatimusten asettaminen etenkin 7 artiklan 7 kohdassa tarkoitetuista kysymyksistä.~~

~~10. Komissio arvioi viimeistään 30 päivänä kesäkuuta 2018 jäsenvaltioiden edistymistä 19 artiklan 1 kohdassa tarkoitettujen sääntelyllisten ja muiden esteiden poistamisessa. Tämän arvioinnin johdosta annetaan tarvittaessa ehdotuksia lisätoimenpiteiksi.~~

↓ 2018/2002, 1 artiklan 15
kohdan b alakohta (mukautettu)
⇒ uusi

~~12. Komissio arvioi 31 päivään joulukuuta 2019 mennessä pienten ja keskisuurten yritysten määritelmän täytäntöönpanon vaikuttavuutta 8 artiklan 4 kohdan soveltamisen kannalta ja antaa kertomuksen Euroopan parlamentille ja neuvostolle. Komissio antaa tarvittaessa säädösehdotuksia mahdollisimman pian tuon kertomuksen antamisen jälkeen.~~

~~413.~~ Komissio arvioi 1 päivään tammikuuta 2021 mennessä mahdollisuuksia parantaa energiatehokkuutta energian muunnossa, muuntamisessa, siirtämisessä, kuljetuksessa ja varastoinnissa ja antaa kertomuksen Euroopan parlamentille ja neuvostolle. Kertomukseen liitetään tarvittaessa säädösehdotuksia.

~~514.~~ ☒ Jollei direktiivin 2009/73/EY vähittäismarkkinoita koskevien säännösten muutoksista muuta johdu, ☒ ~~Kk~~ komissio suorittaa 31 päivään joulukuuta 2021 mennessä, ~~ellei maakaasun~~

~~sisämarkkinoita koskevista yhteisistä säännöistä annetun direktiivin 2009/73/EY vähittäismarkkinoita koskeviin säännöksiin ole sillä välin ehdotettu muutoksia~~, arvioinnin ja antaa Euroopan parlamentille ja neuvostolle kertomuksen säännöksistä, jotka liittyvät maakaasua koskevaan mittaamiseen, laskutukseen ja kuluttajille annettaviin tietoihin, tarkoituksena mukauttaa ne tarvittaessa direktiivin (EU) 2019/944~~2009/73/EY~~ vastaaviin sähköä koskeviin säännöksiin kuluttajansuojan vahvistamiseksi ja sen mahdollistamiseksi, että loppuasiakkaat saavat säännöllisemmin selkeitä ja ajantasaisia tietoja maakaasun kulutuksestaan ja voivat säännellä energian käyttöönsä. Komissio antaa tarvittaessa säädösehdotuksia mahdollisimman pian tuon kertomuksen antamisen jälkeen.

↓ 2018/2002, 1 artiklan 2 kohta

64. Komissio arvioi 31 päivään lokakuuta 2022 mennessä, onko unioni saavuttanut vuodelle 2020 asetetun~~t~~ energiatehokkuuden yleistavoitteensa.

↓ 2018/2002, 1 artiklan 15
kohdan b alakohta
⇒ uusi

~~745.~~ Komissio arvioi tätä direktiiviä ja antaa kertomuksen Euroopan parlamentille ja neuvostolle 28 päivään helmikuuta ~~2024~~ ⇒ 2027 ⇐ mennessä ja sen jälkeen viiden vuoden välein.

Arviointi koskee seuraavia seikkoja:

~~a) tarkastellaan, onko syytä mukauttaa 5 artiklassa asetettuja vaatimuksia ja vaihtoehtoista toimintatapaa vuoden 2030 jälkeen;~~

~~ab) arvioidaan~~ direktiivin yleinen~~tä~~ tehokkuus~~ta~~ ja tarve~~ta~~ mukauttaa unionin energiatehokkuuspolitiikkaa vuonna 2015 tehdyn Pariisin ilmastopöytäkirjan, joka hyväksyttiin ilmastomuutosta koskevan Yhdistyneiden kansakuntien pöytäkirjan osapuolten 21. konferenssissa¹²³ tavoitteiden sekä talouden ja innovaatioiden kehityksen mukaisesti;

↓ uusi

b) edellä 4 artiklan 1 kohdassa vahvistetut unionin energiatehokkuuden yleistavoitteet vuodelle 2030 näiden tavoitteiden tarkistamiseksi ylöspäin, jos taloudellisen tai teknisen kehityksen seurauksena kustannukset ovat merkittävästi alentuneet tai jos se on tarpeen unionin hiilestä irtautumista koskevien vuosien 2040 tai 2050 tavoitteiden saavuttamiseksi tai unionin hiilestä irtautumista koskevien kansainvälisten sitoumusten täyttämiseksi;

c) saavuttavatko jäsenvaltiot edelleen uusia vuotuisia säästöjä vuoden 2030 jälkeisinä kymmenvuotiskausina 8 artiklan ensimmäisen kohdan c alakohdan mukaisesti;

d) varmistavatko jäsenvaltiot edelleen, että vuosittain korjataan vähintään kolme prosenttia julkisten elinten omistamien lämmitettyjen ja/tai jäähdytettujen

¹²³ ~~EUVL L 282, 19.10.2016, s. 4.~~

rakennusten kokonaispinta-alasta 6 artiklan 1 kohdan mukaisesti, mainitussa artiklassa asetetun peruskorjausasteen tarkistamiseksi;

e) saavuttavatko jäsenvaltiot edelleen tietyn osuuden energiansäästöistä heikossa asemassa olevien asiakkaiden, energiaköyhyydestä kärsivien henkilöiden ja tapauksen mukaan sosiaaliperusteisissa asunnoissa asuvien henkilöiden keskuudessa 8 artiklan 3 kohdan mukaisesti vuoden 2030 jälkeisinä kymmenvuotiskausina;

f) onko jäsenvaltioiden edelleen vähennettävä energian loppukulutusta 5 artiklan 1 kohdan mukaisesti.

↓ 2018/2002, 1 artiklan 15
kohdan b alakohta

Tähän kertomukseen liitetään tarvittaessa ehdotuksia lisätoimenpiteiksi.

↓ 2012/27/EU (mukautettu)
⇒ uusi

~~25 artikla~~

~~Verkkofoorumi~~

~~Komissio perustaa verkkofoorumin tämän direktiivin kansallisella, alueellisella ja paikallisella tasolla tapahtuvan täytäntöönpanon edistämiseksi. Tällä foorumilla tuetaan kokemusten vaihtoa käytännöistä, vertailutiedoista, verkottumistoimista ja innovatiivisista käytännöistä.~~

~~3426 artikla~~

~~Komiteamenettely~~

1. Komissiota avustaa komitea. Tämä komitea on asetuksessa (EU) N:o 182/2011 tarkoitettu komitea.

2. Kun viitataan tähän kohtaan, sovelletaan asetuksen (EU) N:o 182/2011 4 artiklaa.

~~3528 artikla~~

~~Saattaminen osaksi kansallista lainsäädäntöä~~

1. Jäsenvaltioiden on saatettava ~~tämän direktiivin~~ ☒ artikloiden [...] ja liitteiden [...] ☒ [artiklat ja liitteet, joiden sisältöä on muutettu suhteessa kumottuun direktiiviin] noudattamisen edellyttämät lait, asetukset ja hallinnolliset määräykset voimaan viimeistään ☞ [...] ☞ ~~5 päivänä kesäkuuta 2014.~~

~~Sen estämättä, mitä ensimmäisessä alakohdassa säädetään, jäsenvaltioiden on saatettava 4 artiklan, 5 artiklan 1 kohdan ensimmäisen alakohdan, 5 artiklan 5 kohdan, 5 artiklan 6 kohdan, 7 artiklan 9 kohdan viimeisen alakohdan, 14 artiklan 6 kohdan, 19 artiklan 2 kohdan, 24 artiklan 1 kohdan ja 24 artiklan 2 kohdan sekä liitteessä V olevan 4 kohdan noudattamisen edellyttämät lait, asetukset ja hallinnolliset määräykset voimaan niissä säädettyihin päivämääriin mennessä.~~

Niiden on viipymättä toimitettava ~~komissiolle kirjallisena~~ ☒ kirjallisina komissiolle ☒.

Näissä jäsenvaltioiden antamissa säädöksissä on viitattava tähän direktiiviin tai niihin on liitettävä tällainen viittaus, kun ne julkaistaan virallisesti. ☒ Niissä on myös mainittava, että voimassa olevissa laeissa, asetuksissa ja hallinnollisissa määräyksissä olevat viittaukset tällä direktiivillä kumottuun direktiiviin on katsottava viittauksiksi tähän direktiiviin. ☒ Jäsenvaltioiden on säädettävä siitä, miten viittaukset ☒ ja maininta ☒ tehdään.

2. Jäsenvaltioiden on toimitettava tässä direktiivissä säännellyistä kysymyksistä antamansa keskeiset kansalliset säännökset kirjallisina komissiolle.

3627 artikla

Muutokset ja kumoamiset Kumoaminen

~~1. Kumotaan direktiivi 2006/32/EY 5 päivästä kesäkuuta 2014, lukuun ottamatta sen 4 artiklan 1–4 kohtaa ja sen liitteitä I, III ja IV, sanotun kuitenkaan vaikuttamatta jäsenvaltioiden velvollisuuteen noudattaa määräaika, jonka kuluessa niiden on saatettava mainittu direktiivi osaksi kansallista lainsäädäntöä ☒ Kumotaan direktiivi 2012/27/EU, sellaisena kuin se on muutettuna liitteessä XV olevassa A osassa luetelluilla säädöksillä, [...] päivästä [...]kuuta [...] [35 artiklan 1 kohdan ensimmäisessä alakohdassa säädettyä päivämäärää seuraavasta päivästä], sanotun kuitenkaan vaikuttamatta jäsenvaltioiden velvollisuuteen noudattaa määräaikoja, joiden kuluessa niiden on saatettava liitteessä XV olevassa B osassa luetellut direktiivit osaksi kansallista lainsäädäntöä ☒. Direktiivin 2006/32/EY 4 artiklan 1–4 kohta ja liitteet I, III ja IV kumotaan 1 päivästä tammikuuta 2017.~~

~~Kumotaan direktiivi 2004/8/EY 5 päivästä kesäkuuta 2014, sanotun kuitenkaan vaikuttamatta jäsenvaltioiden velvollisuuteen noudattaa määräaika, jonka kuluessa niiden on saatettava mainittu direktiivi osaksi kansallista lainsäädäntöä.~~

Viittauksia ☒ kumottuun direktiiviin ☒ ~~direktiiveihin 2006/32/EY ja 2004/8/EY~~ pidetään viittauksina tähän direktiiviin tämän direktiivin liitteessä ~~XVIXV~~ olevan vastaavuustaulukon mukaisesti.

~~2. Kumotaan direktiivin 2010/30/EU 9 artiklan 1 ja 2 kohta 5 päivästä kesäkuuta 2014.~~

~~3. Muutetaan direktiivi 2009/125/EY seuraavasti:~~

~~1) Lisätään johdanto-osan kappale seuraavasti:~~

~~”(35 a) Rakennusten energiatehokkuudesta 19 päivänä toukokuuta 2010 annetussa Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivissä 2010/31/EU¹²⁴ jäsenvaltioita vaaditaan asettamaan energiatehokkuutta koskevat vaatimukset rakennuksen osille, jotka muodostavat osan rakennuksen vaippaa, ja olemassa oleviin rakennuksiin asennetuille rakennuksen teknisille järjestelmille järjestelmävaatimukset, jotka koskevat kokonaisenergiatehokkuutta, oikeaa asentamista sekä asianmukaista mitoitusta, säätämistä ja ohjaamista. Tämän direktiivin tavoitteiden mukaista on, että nämä vaatimukset voivat tietyissä olosuhteissa rajoittaa tämän direktiivin ja sen täytäntöönpanotoimenpiteiden mukaisten energiaan liittyvien tuotteiden asentamista, edellyttäen että tällaiset vaatimukset eivät muodosta perusteetonta markkinoiden estettä.”~~

~~2) Lisätään 6 artiklan 1 kohdan loppuun virke seuraavasti:~~

¹²⁴ [EUVL L 153, 18.6.2010, s. 13.](#)

~~”Tällä ei kuitenkaan rajoiteta jäsenvaltioiden direktiivin 2010/31/EU 4 artiklan 1 kohdan ja 8 artiklan mukaisesti asettamien energiatehokkuusvaatimusten ja järjestelmävaatimusten soveltamista.”~~

~~3729~~ artikla

Voimaantulo

Tämä direktiivi tulee voimaan kahdentenakymmenentenä päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

☒ Artikloja [...] ja liitteitä [...] [artiklat ja liitteet, joiden sisältöä ei ole muutettu suhteessa kumottuun direktiiviin] sovelletaan [...] päivästä [...] kuuta [...] [35 artiklan 1 kohdan ensimmäisessä alakohdassa säädettyä päivämäärää seuraavasta päivästä]. ☒

~~3830~~ artikla

Osoitus

Tämä direktiivi on osoitettu kaikille jäsenvaltioille.

Tehty Brysselissä

Euroopan parlamentin puolesta
Puhemies

Neuvoston puolesta
Puheenjohtaja